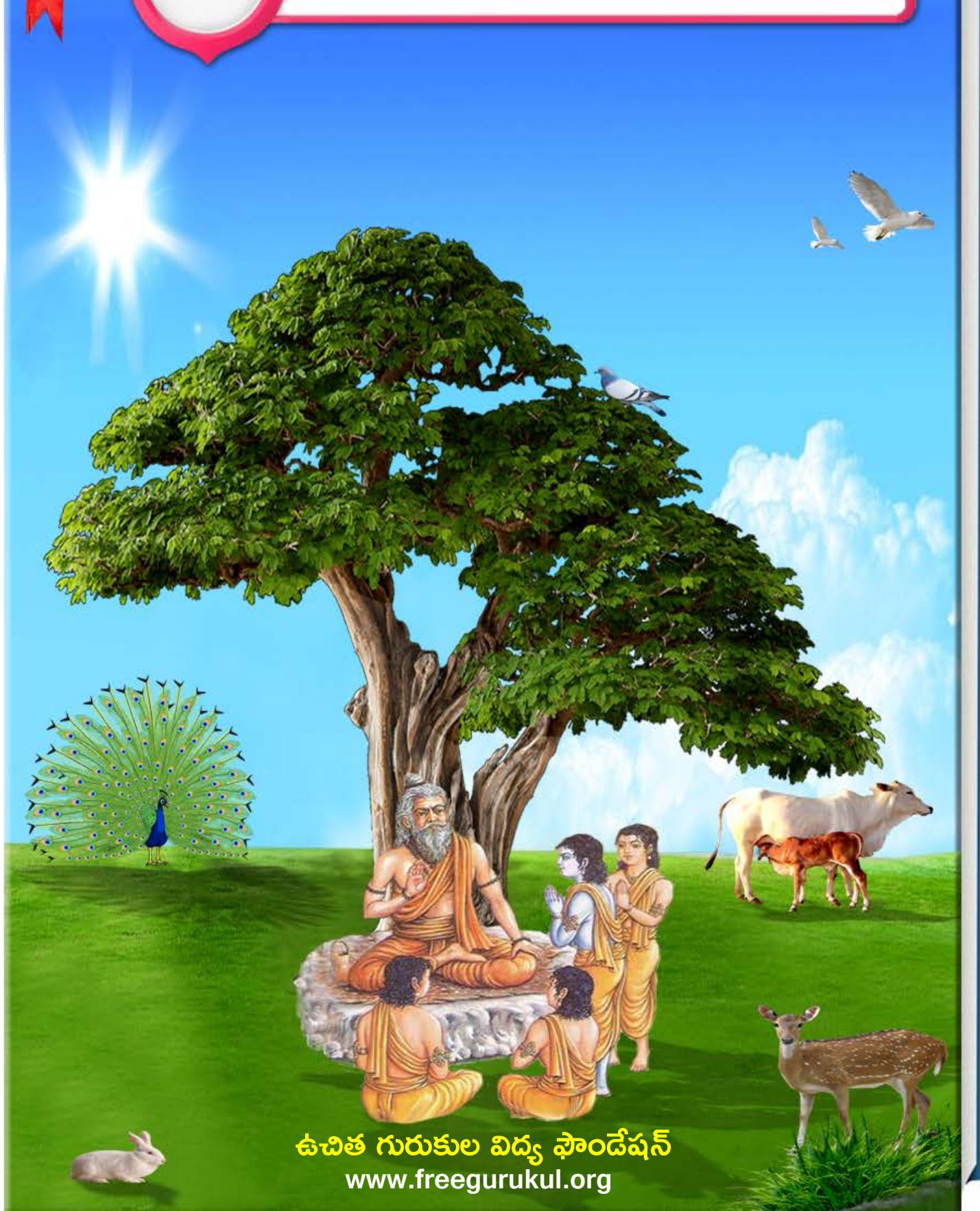

గురువులు

మహా యోగులు

ఉత్తమ గురుకుల విద్య పొందేషన్
www.freegurukul.org

సదాశివ సమారంభం

గురు దిక్షితాముహ్రి

గురు వెన్కటేశ్వర ముహ్రి

గురు శుక ముహ్రి

గురు నారద ముహ్రి

గురు వాస్తవికీ ముహ్రి

గురు కృప

శంకరాచార్య మధ్యమం

గురు దివిదాస్

గురు కశ్చేర్ దాస్

గురు శైలశ్రీ మహా ప్రథము

గురు నాన్క్

గురు రామచేంద్ర స్వామి

గురు వీరబ్రహ్మండ్ర స్వామి

యోగి మేమన

అస్క్రూదాచార్య పర్యంతాం

గురు రమణ ముహ్రి

గురు యోగానంద

గురు శ్రీవేదాంత ప్రథమాద

గురు మాయాశ స్వామి

గురు విద్యాత్రికాసందగిరి

గురు రంగ్రేష్మల పరమామార్య

పందే గురుపరంపరాం..

“ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేషన్” ద్వారా విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందించే సేవా కార్యక్రమంలో బాగంగా ఈ పుస్తకాన్ని భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ (డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా) నుంచి సేకలించి అందిస్తున్నాము. ఇందుకు మేము వారికి కృతజ్ఞత తెలియజేసుకుంటున్నాము.

సాయి రామ్ వారి సేవల విస్తరణలో బాగంగా ఈ పొందేషన్ స్థాపించబడినది. ఈ స్వచ్ఛంద సంస్కరణ ద్వారానే అన్ని సేవలు అందించబడును. ఇటువంటి పుస్తకాలు మీరు ప్రాసినట్టయితే లేక సేకరిస్తే మాకు తెలియజేయండి. మేము ప్రతి విద్యార్థికి ఉచితంగా అందేలా చేస్తాము, తద్వారా ఉన్నత విలువలు, నైపుణ్యాలు కలిగిన విద్యార్థులను మన దేశానికి అందించవచ్చు. మాతో కలిసి నవ భారత నిర్మాణ కార్యక్రమంలో పనిజేయటకు, భాగస్వామ్యం ఆగుటకు ఆసక్తి ఉంటే సంప్రభించగలరు.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, బిగుమతి(డోస్టోప్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in>
- 2) ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేషన్ వెబ్ సైట్ : www.freegurukul.org
- 3) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్ : <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) మొబైల్ అప్: Free Gurukul

గమనిక: భక్తిజ్ఞానం, ధర్మ ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు డిజిటల్ లైబ్రరీ సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఇది లాభార్జన దృష్టిలోని ఉచిత సేవ. ఈ సేవలో అంతర్జాలంలోని(ఇంటర్నెట్) లైసెన్సు / కాపీరైట్ అభ్యంతరాలు లేనివి అనుకోన్న పుస్తకాలను గ్రహించటం జరిగినది. అనుకోకుండా ఏవైనా అభ్యంతరకరమైనవి ఉన్నచో మాకు తెలుప మనవి, వాటిని తొలగించగలము అని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

Website: www.freegurukul.org

Mobile App: Free Gurukul

email: support@freegurukul.org

Facebook: www.facebook.com/freegurukul Help Line / WhatsApp: 904 202 0123

“మన లక్ష్యం: విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య అనేబి ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందలికి అందించబడాలి “

ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేషన్ – Free Gurukul Education Foundation

సర్వం పరమాత్మ పొద సమర్పణమన్న

ಭಾರತ ಪ್ರಭುತ್ವಪು ವೆಬ್ ಸೈಟ್ - ಡಿಜಿಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಅಫ್ ಇಂಡಿಯಾ

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc. X

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books

Title: Ramayanam

Author:

Year: to

Subject: Any Subject

Language: Telugu

Scanning Centre: Any Centre

Clear Search

Presentations and Report

Statistics Report

Status Report

Feedback | Suggestions | Problems | Missing links or Books

Click here for PDF collection
DLIMIRROR at IICAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

Click Here to know More about DLI New!

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none">Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskritIIT TirupathiKerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none">INSA	<ul style="list-style-type: none">Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEenaduVaartha	<ul style="list-style-type: none">Tamil Heritage FoundationAnna University <small>NEW!</small>

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Author's Last Name

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Year

1850-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-------

Subject

Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...
--------------	---------	-----------	-----------	-----	-------------	-----------	----------	----------------------

Language

Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu
----------	---------	---------	-------	---------	---------	-------	--------	------

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వవేకానంద

“దొనాలలోతెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శేషమైంది! దాని తరువాతిది లోకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అనుదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

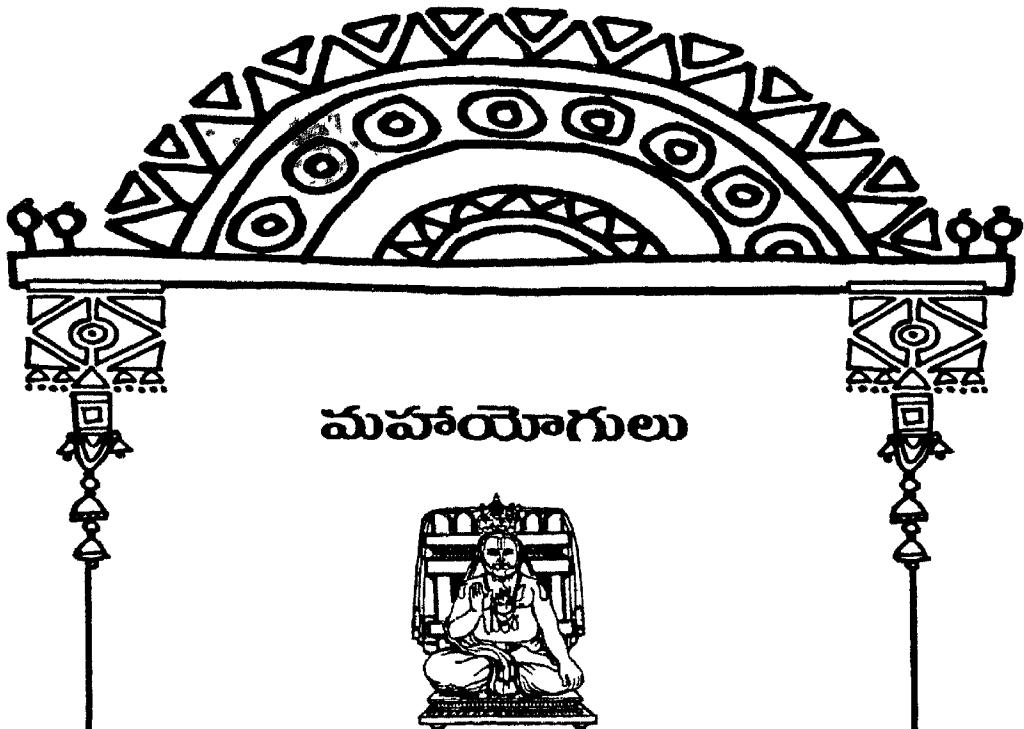
మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ పూడ్చలలో నిలిచి బోకూడదు. లోకమంతటినీ అవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. స్వాందవ వేదాంతం ఎన్నదూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారు, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్లిన సన్మాసిని నేనే అని చెప్పేవారు, తమ జ్ఞానిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచేతుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొఱధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జిచిపించి, లోకిక జ్ఞానాన్ని సంఘనిర్మాజ విజ్ఞానాన్ని విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజుా పుష్టుల రాసుల్ని వికసించజేసే మంచులాగా నిశ్చటంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాచంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవసరంచించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమాత్మిక ధర్మాలను బోధించదానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికి భారతదేశంలో కొన్ని సంస్కలను నెలకొల్చాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్టులు, జవసంపన్నులు, బుఱువర్తనలు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా వరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చారక్తి తక్కిన శక్తులన్నీటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్కార భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లోంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్టం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోనీ మహాస్వత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించదానికి తంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తాంది. ఆనేక శతాబ్దీలూగా ప్రజలకు క్షద్రసిద్ధాంతాలు నేర్చడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దీల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయట్టాంతులై, పతుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినదానికినా వారెన్నదూ నోచుకోలేదు. “సీచాతిసిచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ వఖిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. *

మహాయోగులు

రచన

కౌతుప్పల్లి హానుమంతరావు

భక్తి ప్రకాశ

14-11-14/1, లచ్ఛతరాముయ్య కోర్టు
హానుమాన్సెట్, విజయవాడ-520 003.

1. ఆదోని తిక్కలక్ష్మీమ్మ (1815 - 1933)

జీవితాలంలో భాతిక సరీరంతోను, సమాధి చెందిన తరువాత నుట్టి సరీరంతోను అంట్టు కర్కూటిక ప్రజల పూజలు అందులోంటున్న అవధూత ఆదోని తిక్కలక్ష్మీమ్మ. కర్మాలు జిల్లాలోని ఆదోని పట్టణంలో ఆమె సమాధి ఒక యాత్రా స్థలం. ఆదోనికి ఏడుమైళ్ళ దూరంలో గల ముఖానిశ్చ పట్లలో మాటగ మంగమ్మ, బండెప్ప దంపతులకు మొదటి సంఘానంగా 1815లో జిన్నిందిన యోగీని తిక్కలక్ష్మీమ్మ, ఆమె బాల్యం నుంచే అన్న మాదాదులు, అట పాటలవై ఆసక్తి లేక వోనంగా ఉండేది. వివాహం చేసిన ఆమె తీరు మారలేదు. ఇరవైట్లు వయసులో ఆమె ఆదోని పట్టణ కీధుల్లో నిప్రావోరాలు, ఎండవానలు లెక్కచేయక వోనంగా ఏదో వెతుకుతున్నట్లు కూసిరాగాలు తిస్తూ తిరుగుతుండేది. ఒక సత్పురుషుడు ఆమె దివిలో ఉపదేశం చేయడంతో సమాధి స్థితిలో పడింది. గంభిల తరబడి సమాధిలో ఉన్న తరువాత లేచ ప్రతిరోజు కీధుల వెంట తిరుగుతూ కనువు తాట్ల వర్ద కూర్చోవడం, వరుండటం చేయటంతో ఆమెను తొట్టిలక్ష్మీమ్మ, తిక్కలక్ష్మీమ్మ అనిపేర్లు పెట్టారు. కాని ఆమెను త్రికాల జ్ఞానిగా, నిర్వహనుగ్రహ సమర్థురాలుగా గ్రహించిన కొండరు ఆమెను భక్తి ప్రేమలతో ఆదరించేవారు. ఆమె ఎన్నో మహిమలు ప్రదర్శించేది. ఆమెకు ఖండ యోగం తెలుసు. ఆమెకు దూరాన్నిప్రాచీ దూరత్తమణి, పరాదిత్త జ్ఞానం, భక్తివ్యుత్ జ్ఞానంతో భక్తుల, దీనుల సమస్తాల పరిష్కారాన్ని భవిష్యత్తును సూచించేది. ఆమె ఆరు బయట పడుకున్నప్పుడు వర్షం పడితే ఆమె మీద పడేది కాదు. ఒక్కిక్కప్పుడు రెండు మూడు రోజులు వరుసగా నిర్మికల్గా సమాధిలో బ్రహ్మానుసంధానం చేస్తూ ఉండివిషయేది.

శ్రీముఖ నామ నంవత్తర పైతాభి బహుళ నవ్త్రమి మంగళవారం ఉదయం 16-5-1933న ఆమె దేహం చాలించింది. తరువాత ఆమె పేలట మరం నిభ్యంబి ప్రతి శుక్రవారం కిశేష పూజలు, ప్రతిరోజు నిత్య పూజలు, అభిషేకాలు ప్రతియేటా ఆదోనిలోను, కర్కూటలోని రాయచూరు జిల్లా ఎలుబుగీలలోను అమ్మ ఆంధ్రాచౌళ్ళమాలు కంసాచీకి వైభవంగా నిర్వహిస్తున్నారు.

2. అనుమ సముద్రంపేట నాయబ్ రసూల్ (1720-1780)

సయ్యదీ వఃజీ రవ్జైతుల్లా నాయబ్ రసూల్ సమస్త విశ్వాసికి భగవంతుడైక్కడే అని త్రికరణాచుధ్మా నమిత్త, ఆచరణాశ్చకంగా సిరుపాయించిన మహాపురుషుడు 'రవ్జైతుల్లా' అంటే భగవదనుగ్రహం అని అభ్యర్థం. 'నాయబ్ రసూల్' అనేది మహామృదు ప్రవక్త ప్రతినిధిగా గుర్తించిన జిరుదు. ఇరాన్ దేశియులైన హజ్జత ఖాజా ఆజా ఆలం కస్తుడ దేశం జీజాపూర్ జిల్లా బెఱ్లాం పట్టణంలో జమ్మా మనీదు పొలన, పింపణ, పరిశుద్ధతల బాధ్యత వహించేవారు. ఆ దంపతులకు 1720లో జిన్నిందిన శిశువుకు ఖాజా రవ్జైతుల్లా అని నామకరణం చేశారు.

రవ్జైతుల్లా విడేళ్ళ వయసులోని ఖురాన్ పరీఫ్ కంఠస్థం చేశారు. కివ ఏట నుండి అరణ్యి

ఉర్కు ఫిల్డ్ సాపీత్వాలను అధ్యయనం చేశారు. ఆ వయసులోనే తల్లి చనిపిషివడంతో సవతు తల్లిపాఠి భలంవలోకి 15వ ఏట బెల్లాం విడిది విచిథ ముస్లిం పవిత్రులైలు దల్చింది కర్మాలు జల్లా నంద్యాల చేరారు. అక్కడ హాజీబా అనే పేద కస్తూను విపాహం చేసుకోగా ఆమె కొంతతాలానికి హాత్తుగా చనిపిషివడంతో కర్మాలు నపాటు సైన్సుంలో సిపాయిగా తేరారు. అదే సమయంలో మారిపతి, తస్వాఫ్ అనే జల్లాం వేదాంత విషయాలు తెలుసుకోవాలనే జిఖ్మాన అతనిలో ప్రభిలమైంది. అదే సమయంలో అరేబియా దేశానికి చెందిన హాజీతే అలవిల్మాం రష్ణుతుల్లా అల్లి కర్మాలు రాగా రష్ణుతుల్లా ఆయనను 12 ఏండ్లు సేవింది అనేక ఆధ్యాత్మిక విషయాలు తెలుసుకున్నారు. అనంతరం రష్ణుతుల్లా మాత్రా చేల అశ్వేకుంజిన్ కొండ్లు మళ్ళీ రష్ణుతుల్లాను దల్చింది దీపేసలండుతూని 41 బిసాలు దీష్ వహించారు ఘలితంగా మహ్యదీ రసూలిల్లా సమాధిసుండి పెలుపడిన దివ్యాదేశం మేరుతు ప్రజలు ఆయనను నాయిద్ రసూల్ (ప్రవక్త) ప్రతిసిద్ధిగా పిలువస్తారు. ఆయన ఎన్నో అద్భుతాలు, మహిమలు ప్రదర్శించారు. ఎందరో ఆయనకు తిష్ణులయ్యారు.

నాయిద్ రసూల్ రష్ణుతుల్లాదేవో 1763 లో ఒక మసీదు నిర్మించి, దాని సమీపంలో ఒక యోగాశ్రమాన్ని నెలిపించుకున్నారు. 1780 లో ఆయన మెడమీద కంతి పెరగడంతో చకిష్టకై వసన్మాలికలతోనిం ఉదయగిలి కొండ్లైకి వెళ్లారు. అక్కడే ఆయన దేవం చాలించారు. అనాసముద్రం పేట ప్రజలు 1-4-1780 విజాతినామ సంక్షేర విల్మాం బహుళ ద్వాదశి శనివారం నాడు అనాసముద్రంపేటలోనే సమాధి చేశారు. నెల్లులుజిల్లా అనాసముద్రంపేట లూ ప్రతిపిటా నాయిద్ రసూల్ ఉత్సవాలు ఫుసంగా జరుపుకుంచారు.

3. అన్నారెడ్డిపాకెం రామయోగి (1895-1962)

చదువు లేకపాయినా సంస్కారవంతులు కావడం, విద్యలు నేర్చుకోలేక పాయినా విఖ్యాన ఖసులు కావడం పూర్వజిత్వనుక్కుతం. ఆ కోవకు చెందిన సత్పురుషుడు అన్నారెడ్డి పాకెం రామయోగి. ఆయన నెల్లులు జల్లా వేరూతి సమీపంలోని మౌవూరులో చేపూరు రామమ్మ పిచ్చారెడ్డి దంపతులకు మన్మథ నామ నంపత్తర త్రావణ శుద్ధ అప్పటి నిమిపారం (29-7-1895)న జ్యోతించారు. ఆ కొవుకు రామిరెడ్డి అని పేరు పెట్టారు. పసితనంలోనే తండ్రి చనిపిషివటంతో రామిరెడ్డి మేనమామల ఆశ్రయంలో అన్నారెడ్డిపాకెంలో పెలగి చెతువుసంఘలు నీగించారు. భారత, భాగవతరామాయణాలు, వాటిలోని సత్కృద్భస్మి, ధర్మ విచట్టణ ఆయనకు ఒంటబట్టాయి. రామాయణ కర్తృ వార్తీకి, మాటలిగా తపానిష్టుడు కావాలని, పరమభక్తుడు కబీరుదాసు వలి వైయ్య సంపన్మదు కావాలనే తపనతో రామిరెడ్డి గుంటల తసబడి ధ్యానంలో నిమగ్గమయ్యారు. భగవత్ సిఖ్మాత్మారం కీసం అవేదిగు ఎక్కువై కంశ్చర చంతన, రామాయణ ప్రరణ, ధ్యాన నిరతిలను విజ్ఞానిష్టంతో నీథించారు. బాప్పు

బ్రహ్మనంద తిర్థులు నెల్లురులో ఆధ్యాత్మిక ఉపన్యాసాలు పండిస్తున్న రోజులో రామిరెడ్డి అయినను ఆశ్రయించి రామతార్క మంత్రిపదేశు వొందారు. గురువు ఆదేశు మేరకు రోజుకు పిదువేల సార్లు ఆ మంత్రాన్ని జివించడంతో జ్ఞానపిపాస, ఆత్మజిజ్ఞాస ఎక్కువై వైరాగ్యం ఫూర్చుమైనది. సర్వం త్యజించి దూరంగా పోమూలయాల్లో తపస్సుకు బయలుదేరారు. అయితే దాలిలో గురువు ఆదేశం మేరకు స్వర్గామానికి తిలగి వచ్చి తీటలో కుటీరం నిర్మించుకుని వికాంతంగా జపధ్యానాలు తీవ్రతరం చేశారు. రాత్రిపూట షైఖ్య నడిచి నరోంపులు కొండికు చెళ్ళి తపస్సు చేసి తెల్లవారే సరికి ఆశ్రమానికి వచ్చేవారు. ప్రాణాయామం, హృసం, యోగాసంసాలు, తిత్కిత్స చిత్త నిరీభం, సమాన తేలత, వికాంతవాసం, నిష్ఠామయ్యత్తి, సమాధివం, అప్యోగయోగం సాధించారు. నిర్మికల్లు సమాధిలో ఆయినకు వికం నిత్యం అయిన స్వస్ఫరూపమే ప్రకాశించాడి. కొంతకాలం రఘుజ మహార్షి గురువుగా సేవించారు. మామిడి గుహలో తపస్సు చేసి అనంతరం అన్నారెడ్డిపాకెంలో ఆశ్రమం నిర్మించుకున్నారు. 12 ఏళ్ళ మొన్నిత్తం పొట్టించారు 1936 ఫిబ్రవరిలో పట్టెపొడు ఆశ్రమంలో ఉన్న రామయోగి చతుర్వుజాలతో మహా విష్ణుమూల్రు నొక్కుత్సురం వొందారు. రఘుజ మహార్షి సందేశాన్ని రామయోగి ప్రతి పట్టెకు అందించారు. ప్లవ సంవత్సరం మాఘశుద్ధ అప్పమి సౌమయారం 12-2-1962న రామయోగి తమ శరీరాన్ని వదిలి పరప్రహ్లాదార్థావులయ్యారు. ఒక భక్తురాలు కట్టించిన మంచిరంలో శ్రీవాలని సమాధి చేశారు.

4. అబ్బారు నారాయణస్వామి (1907-1989)

బ్రహ్మర్షి అసిపించుకున్న విశ్వామిత్తుని లోవలో అనాయాసంగా బ్రహ్మర్షి వదాన్ని లభింపజేసుకున్న నారాయణస్వామి గుంటూరు జెల్లు సత్కానప్పుల్లి తాలూకాలోని ఆద్యు భ్రామం అబ్బారులో కొమ్మురు గుణకియ్యి మాణిక్యమ్మ ఆద్యు దింపతులకు 18-11-1907 ప్లవంగ సంవత్సరం కాల్తిక శుద్ధ చతుర్వు గురువారం జాన్మించారు. బాల్యం నుంచి పెద్దల వద్ద భారత భాగవతాల సొరాణ్ణి గ్ర్హించటంలో మక్కువ చూపేవారు. ఎనికుదవ ఏట ఒకసాధు నారాయణస్వామి నిష్టల భగవద్భూనంలో ఉండగా వీర్పుతీ పరమేశ్వరులు నొక్కుత్సులింద శ్రీరామతారక మంత్రాన్ని ఉపదేశించారు. జీవితాంతం ఆ మంత్రాన్ని జివించాలని, అపనేనకాలంలో అర్పుడైన భక్తునికి మాత్రమే ఆ మంత్రాన్ని ఉపదేశించాలని, 15వ ఏట ఒక యోగి రూపంలో వచ్చి అప్పెళ్ళార్థిమంత్రం ఉపదేశిస్తేమని పరమాత్మ ఆదేశించారు. బడిలో చదువు, గుడిలో తారక మంత్రకపం, ఇంటిపద్మ భగవద్భూనం నారాయణ స్వామికి నిత్యకృత్యాలయ్యాయి. తల్లి మరణానంతరం నారాయణస్వామి ఒకమైపు ఆధ్యాత్మిక సేధన చేస్తూ కులవ్యతి అయిన సన్మాయి వాడ్చుం నేర్చుకుని సంగీతాన్ని పరమాత్మ నొక్కుత్సురాణికి సేధనం చేస్తుకున్నాడు. గురువు కొస్తులగడ్డ వెంకటరామయ్య వద్ద భాగవతాచి పురాణ ప్రవచనం చేస్తూ ఆయన వద్దనే నారాయణస్వామి పంతంజలి యోగ సుమాన్ని కూడా

ఆకెంచుకుని ధ్వని సాధనకు ఉపక్రమించాడు. ఇంతా మాదిగల ఇళ్ళకుపెరియి చెప్పులు కుట్టటం, మాలవాడకు పోయి బట్టలు నేయడం, వత్సంగుల ఇళ్ళలో కర్మవసులు చేయడం నేర్చుకుంటూ కులభేదాలను అధిగమించాడు. నారాయణస్వామి ఒక వివ్రయువకునితో ప్రశ్నాను స్వేచ్ఛాంతో అతని తల్లిదంత్రులను గురు దంపతులుగా నేపించి వాలవద్ద వేదవేదాంగ రహస్యాలు గ్రూపాలి మంత్రాలు నేర్చుకున్నాడు. నారాయణస్వామి 15వ ఏట బాల్యంలో తప్పుడు చెప్పినమాట మేరకు యోగాసంద మహాల్చి రూపంలో పాచి నారాయణస్వామికి అష్టాక్షరి మంత్రం ఉపదేశించి యోగాసంసాలు, పంచముల్లాటి సాధనాలు నేర్చారు. గురువు అదేశం ప్రకారం నారాయణస్వామి యోగసాధన చేశారు. యమ నిమయాటి అష్టాంగ యోగ సాధనలో శరీరం, ఇంధియాలు, మనస్సు బుధ్మి క్రమంగా అతని వశమయ్యాయి. వైకుంఠ పద్మతంపై నిద్రావోరాలు మూర్ఖి కలగుతప్పస్తు చేయగా తొలుత మార్గందేయడు తరువాత అభిశేషుడు దర్శనమిచ్చారు. గురుదత్త బ్రహ్మల్లిగా అబ్బారుకు తిలిగి పెళ్ళాడు. కపేలిగిలిలో గురువు బ్రహ్మల్లిగా నారాయణ స్వామికి సుదర్శన సరసింహ మంత్రాలు ఉపదేశించారు. మంత్ర జపం 3 సెలలపాటు అపోరాక్షాలు సాగి జపిత్తుతాడో స్విధారణలలో సంపాదించారు. అంతా గురు రూపంలోనే కపిసించాడి. తిలిగి అబ్బారుకు తిలిగి పద్మ ఆ ఉలిగి ఒక తిర్థ ప్రధిసంగా మార్గారు. బ్రహ్మల్లిగి 30వ ఏట 1936లో తండ్రి మరణించాన తరువాత లక్ష్మినారాయణ మందిరాన్ని అభవ్యధి చేశారు. గురువు మహాల్చి యోగాసందులు స్థితి పోందిన తరువాత గురువాళ్ళ శ్రీమేరకు కపేలిగిలి హీలాధిపతిగా అభమిత్తులయ్యారు. అనంతరం వైకుంఠపురం నేపోలిషై వెలసిన శ్రీధీనప్పిత వెంకటీశ్వరస్వామి సంగ్రథాలో కొంతకాలం తపస్సు చేశారు. ఎన్నో మహిమలు, అద్భుతాలు ప్రదర్శించి టీసులను, హీసులను ఉద్ధరిస్తూ నాస్తికులను, ఆస్తికులుగా మూల్య అదర్శాలైయమైన ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని గడిపారు. విభిన్నామ సంవత్సరం పుష్పమానంలో భిష్ట వికాది (18-1-1989)న బ్రహ్మల్లిగా నారాయణస్వామి శరీర యాత్ర చాలించారు. భక్తులు అబ్బారులో అయిన శరీరాన్ని సమాధి చేసి విట్టు ఆరాధనలోష్టపాలు వైభవంగా జరుపుతున్నారు.

5. బ్రహ్మనంద సరస్వతి స్వామి (1863 - 1938)

ఆంధ్రదేశంలోను, ఉత్తర భారతదేశంలోను 19వ శతాబ్దింతం, 20వ శతాబ్దిరంభ ఆలంలో దక్కుతేయ యోగ సంప్రదాయాన్ని పూజా సంప్రదాయాన్ని ప్రచారం చేసిన ప్రముఖ యోగి బ్రహ్మనంద సరస్వతిస్వామి విజయవాడ తాలూకా పటుమటలో గోవిందరాజు రాఘవరమ్మ, తిరుమలాంబ నియోగి బ్రహ్మజి దంపతులకు జర్మించారు. ఆ తిశువుకు పాసుకాలు అని నామకరణం చేశారు. పాసుకాలును కివ ఏట 1871లో యసుమలటుచురుకు చెందిన గోవిందరాజు సీతమ్మ, నరసింహరావు దంపతులు దత్తత తినుకుని రామప్ప అని పిలిచేవారు. మెత్రిక్కలేవన పాసైన రామప్పకు 1875లో జానకమ్మతో వివాహమైంది.

॥మహాయోగులు ॥

రామవ్రుద్ధగాయత్రి, తివ పంచాశ్వరి, రామ వఁడుశ్వరి, బాలవఁడుశ్వరి, నారాయణాశ్వరి, వాసుదేవ ద్వాదురశ్వరి, మానుషుల్ ద్వాదురశ్వరి, స్వసింహాశ్వరి, శ్రీ పంచదక్షి మంత్రాలు జపించేవారు. ఇలా ఉండగా దత్తత తల్లిదండ్రులు, భార్య, కుమారుడు చనిపించడంతో ఆయునకు విరక్తి కలిగి పుష్టుకేత్త సందర్భానం తోసం తిర్థ యాత్రలకు బయలుదేరారు. శ్రీశైలంలో ఒక బావాజీ సత్తంగం లభించింది. సజ్జన సేవ వల్ల కలిగే హవితాలను బావాజీ ఉపదేశం ఆయునలో గాఢింగా నాటుకుంది. విజయవాడలో ఒక గొడయతీశ్వరుడు ఆయునకు దత్తాత్రేయ మంత్రాన్ని ఉపదేశించడంతో అప్పటి నుండి రామవ్రుద్ధ దత్తాత్రేయ ఉపాసనానిప్పుడయ్యారు. తిర్థ యాత్రలలో పలువురు నెత్తురుఘుల దర్శనం వల్ల అనేక బ్రహ్మ విద్యారహస్యాలను తెలుసుకున్నారు. శ్రీ సత్యదింగానంద సరస్వతి అనే బ్రవిడ యతీశ్వరుడు రామవ్రుద్ధకు క్రమ సన్మానాన్ని బ్రహ్మానంద సరస్వతి అనే దీక్షా నామాన్ని 1895లో 32 ఏళ్ళ వయసుగల రామవ్రుద్ధకు అనుగ్రహించారు. సన్మానం స్నేహకలించిన బ్రహ్మానంద సరస్వతి స్నామి మాట్లాడి పోమాలయి యాత్రలుచేసి నేపాలీ దేశంలోని ముక్కొంట్రేక్షన్లో కలోరి సియమాలతో తపస్సు చేశారు. చిత్తవృత్తులను శిరోధాచ ఏకాశాక్షి తోసం హరయోగాధ్యాసం చేశారు. ప్రాణయొచ్చు పూర్వక యోగం ఆచలించారు. అనంతరం శృంగేల పెళ్ళ అక్కడి జగద్భూరువులు శ్రీ సత్యదింగా తివాఖనవ స్వసింహాభారతి స్నామి సన్మానాలో భాష్య త్రవం చేశారు. దేశం నెలుమూలలూ తిలిగి సనాతన ధ్యాత్రాప్రచారం చేశారు. 32 మంచికి క్రమ సన్మానం, 600 మంచి గృహాస్ఫులకు మంత్రదీక్ష ఇచ్చారు. అనేక గ్రంథాలను తెలుగు, హింది భాషలలో రచించారు. ఎన్నో అద్భుతాలు ప్రదర్శించారు. బిష్ణుధాన్య మార్గశిర శుభ్ర దశము శుక్రవారం 2-12-1938న స్నామి కాలీలో సిద్ధి పొందారు.

ర. బోడబిండ తిమ్మగురు (1730-1820)

తాలజ్ఞానం రచించిన విశితులూల వీరప్రభేష్టింద్ర స్నామి. అవతారం చాలించి తిలిగి ధ్యాత్రాప్రచారం మరుజన్మలో తిమ్మగురుడు గాను ఆయున తిమ్మగురు సిద్ధాప్త వకీరప్పగాను అపతలించారు. ఆయున 1730 ప్రాంతంలో రోళ్ళమాడులో జర్మించి తరువాత తన సియామాన్ని బోడబిండకు మార్చారు. తిమ్మగురుడు దిన్నప్పటినుండి కులవృత్తికి సంబంధించిన బాధిక ఉఱి వంటి పరికరాలు దగ్గరనే ఉంచుకుని వాటిసి ఉపయోగించుకుండానే తన మహిమతో వైతులకు అవసరమైన కర్మ నాటి వంటి పనిముట్లు ఇస్తుండేవారు. ఆధ్యాత్మతత్త్వం చేస్తేవాటు, సాధు సంతులను, గురువులను గౌరస్తు సేవిస్తు పరచించుకొప్పదించి గుడ్లల చేయారు. అక్కడ ఆయునకు సదానందయోగి వద్ద అత్యతత్త్వ రహస్యం ఉపదేశం పొంది తిలిగి రోళ్ళమాడుకు చేయారు. ఆ గ్రామ సమీపంలోని బోడబిండ అనే పర్వత సౌసుపులో జావ్యచెట్లు క్రింద యోగాసనంలో కూర్చుండి 12 ఏళ్ళ తపస్సు చేశారు. ఆ తపస్సు వేడికి ఆ జావ్యచెట్లు మండి బొగ్గుగా మాలించి. అక్కడి నుండి తిమ్మగురుడు కందనవోలు సమీపంలో

కొంతాలవాడు అనే ఉండ్లో గుడిసె వేసుకించి ఆముసన్సుయోగ సాధనలో ఉండివచియాడు. ఆ తరువాత నిజాం ప్రాంతంలోని మారమునగాల గ్రామం చేలి అక్కడ ఆశ్రమాన్ని నిర్మించుకున్నాడు. అనేక మహిమలు, అద్భుతాలు ప్రదర్శించాడు. అనేక గ్రామాలలో పర్వతించాడు. భక్తిలేని పూజలు వ్యధమని, గురువు మాట నమ్మిన నమ్ము, నమ్మకపాణి దుష్టు అని, పెద్దలనుభ్రాణి పెరుగున్నంచల్లి అని భక్తులకు హితబోధ చేసిన తిమ్మగురుడు బోరబండలో 1820లో కుండలినియోగంతో సమాధి అయ్యారు. అక్కడే ఆలయం నిర్మించి భక్తులు ప్రతివిటూ ఉష్ణపాలు జరుపుతున్నారు.

7. భద్రాచలం గోవిందస్వామి (1855-1927)

భద్రాచలం గోవిందస్వామి కేరళలోని మలబారు ప్రాంతం ఆలవాడ గ్రామంలో ఒక బ్రాహ్మణవంశంలో రాఘవన్సామ నంపత్తర పుష్టిఖండ దశమి శనివారం 13-1-1885 రోజున జ్ఞానింది నిరంతరం ‘గోవిందరాం రాం గోవిందమాల హలీ’ అని వెడుతూ ఉండటం చేత ఆయుసును ‘గోవిందజ్ఞామి’ అని పేరిచేశారు. గొంగడి ధలంచుం చేత గొంగడిజ్ఞామి అని, వలగడ్డిలో కూర్చుని యోగాగాభ్యాసం చేయటం వల్ల వలగడ్డిజ్ఞామి అని, పెదగోళ్ళు ఉండటంచేత గోళ్ళజ్ఞామి అని, బ్రాహ్మచాల తనుక బాలబ్రాహ్మచాల అని, చిన్నప్పెటి నుండి సంగీతం బాగా అభ్యసించి గొప్ప వైపుళ్ళంతో మనహారంగా వేఱువు వాయింది నందున గోవిందస్వామి అని ఇతర నామాలు కూడా ఆయుసుకు ఉన్నాయి. చిన్నతనంలోనే తల్లిదంత్రాలను కోల్చియిన గోవిందజ్ఞామి దేశ్చర్మవృత్తిగా యోగులను, జ్ఞానులను ఆశ్రయించి, సన్మానం స్వీకరించిన తరువాత గురువుల ఆదేశం మేరకు భక్తి జ్ఞానాలు ప్రస్తోధిస్తూ, వేఱగానంతో శాలీరక, మానసిక వ్యాధులను నయం చేస్తూ యావద్దురత దేశంలో సంచలించారు. ఉత్తర భారతంలో ఆయుసుకు ఎందరో తిమ్ములయ్యారు. గోవిందస్వామి 1887 ప్రాంతంలో మహారాష్ట్రంలోని పండట క్లేత్తులో ఒక తెల్లవారు రుఱమున ఆయుసుకు భద్రాచలం సీతారాముల దర్శనమైంది. తన వెంట 18 మంచి తిమ్ములతో భద్రాచలం బయలుదేరారు. 1892లో కర్ణాటక రాష్ట్రంలో బీదరు, బళ్ళాల, శృంగేరి, ఉడిపి క్లేత్తాలలో ఆశ్రమాలు స్థాపించారు. ఆ విధంగా నాలుగేళ్ళ కన్డడ దేశం తిలగి 17 మంచి తిమ్ములను స్వస్థలాలకు పంపించి 1896లో భక్త తిమ్మునితో ఆంద్రదేశంలో ప్రవేశించారు. మొదట తిరుమలపై శ్రీ వెంకటేశ్వర స్వామిని సేతించి వేదనారాయణవురుంలో కొన్నాళ్ళుండి. తన వెంటనుస్తు ఆ ఒక్క తిమ్ముణ్ణీ ప్రభవ సంవత్సరం (1927) శ్రీరామనవమి నాటికి తనను భద్రాచలంలో కలుసుకోవలసించిగా ఆదేశించి పంపించారు. అనంతరం గోవిందజ్ఞామి ఓంటలగా కాలినడకన వల్లెలు, పట్టణాలు, అడవులు దాటుతూ దాలలో నత్తాలలో బిసచేసినప్పుడు మౌనం పాటించేవారు. కడవ దాటిన తరువాత చిన్నమామవల్లెలో ఆంజనేయ ప్రతిష్ఠచేసి ఆర్థ్రల బాధలు తీలగించారు. ఎన్నో మహిమలు, లీలలు ప్రదర్శించారు.

1904లో వల్లారులో కొన్ని నెలలుండి ఒక గోవును పూజించి దాని పొలు పీతికి ఆలయం బావిలో వెళుసి ఆ నీటిని జెషధుఱగా ఇచ్చారు. ఆ నీటిని త్రాగిన వారంతా అర్థిగ్నమంతులయ్యారు. ఈవరకు 1916లో భద్రాచలం చేరి ప్రతిచినం గోదావరి బీళ్లపై నడుస్తూ నబి మధ్యకు వెళ్ల శ్రీరామాలయ లోధిరం దల్చించి స్తోనం చేసి గట్టుకు వ్యాపి తపోధ్వనాల అనంతరం శ్రీరామచంద్రుని దల్చించేవారు. గోవిందస్తోమి భద్రాచలం మఠంలో లింగప్రతిష్ఠ చేసి తన తపస్సు లోనం ఒక భూగ్రమం నిల్చించుకుని అందులో పదేళ్లు వికాంతంగా తపస్సు చేశారు. ప్రభవ సంవత్సర పైతాఖ శుద్ధ చవితి గురువారం (6-5-1927) బ్రహ్మరంధ్రం ఛేటించుకుని పరమాత్మలో లీనమయ్యారు. పంచమినాడు భుక్తులు ఆయును సమాధి చేశారు. ఇప్పటికే ఆయన ఆరాధనలోష్టవాలు జరుగుతున్నాయి. సమాధి నుండి గోవిందస్తోమి మహిమలు ప్రదర్శిస్తున్నారు.

4. బనగానపల్లి పాంసానంద సరస్వతి (1859-1980)

బహుభాషాతీతిదుడు, పండితుడు, స్తోత్రమ్మనురయోధుడు, రాజకీయవేత్త ఆయుధేద వైద్యుడు, ప్రకృతి దిక్తాసివుణుడు, నంఘు నంస్తుర్తగా 120 సంవత్సరాలు జీవించిన పాంసానంద నరస్తుతి ఉత్తరప్రదేశులో సీధాధినామ సంవత్సర త్రావణ బిహార వాడ్కమి ఆదివారంనాడు జాబ్బించారు. తల్లిదంతులు ఆయునకు పెట్టిన పేరు సిత్త గోవార్త. ఆయున బాల్చించునే శ్రీరామ కృష్ణపరమ పాంస నస్సిధికి చేరి తొంతకాలనికి సస్తుసీంచి జ్ఞానా సందావధూత అయ్యారు. ఆయున శ్రీ బ్రహ్మనందసరస్పుత్రి స్తోమి వర్ధ సన్మానం స్నేకలంది ‘పాంసానందనరస్తుతి’ అనే దీక్షానామం స్నేకలంచారు. సస్తుసీంచిన నాచి నుండి పాంసానందుడు తన విధులను కలోరంగా ఆచలస్తూ దేశపుదేశాలలో ధృతి ప్రభోధంతోపాటు అర్థిగ్ని విధాకాలు ప్రచారంచేశారు. శ్రీరామకృష్ణ పరమపాంస నిష్పులతో కలిసి సామాజిక, ఆధ్యాత్మిక ప్రచారాల్లో పోలున్నారు.

కొత్తయోద్ధుమంలో స్తోమి త్రధానంద, మహాత్మగాంధి, వీరసావర్ధర్, ఉంగుటూల త్రాశం వంతులు, అరవింద యోగి మదనమోహనమాలవ్యా చక్రవర్తుల రాజగోవార్పులతో కలసిపని చేశారు. హిందీ, సంస్కృతం, తెలుగు, బెంగాలి, ఇంగ్లీషు, రష్యన్, జర్మనీ భాషలలోనిష్టుతులయ్యారు.

తొంతకాలం పాంసానందులు కర్మాలు జల్లా యాగంతో గుహల్లో వేపికు తింటూ కలోర తపస్సు చేసి అనేక యోగ సిద్ధులు గడించారు. అలా ఎనిమిదేళ్లు తపస్సు చేసి 1930లో బనగానపల్లిలో లోధి దేవాలయానికి పడమర బిశ్వగా ఉన్న స్తలంలో ‘స్ఫుస్మి ఆశ్రమం’ పేరటు ఒక ఆశ్రమాన్ని నిల్చించుకున్నారు. ప్రాంతికు శారీరక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక ఆనందం కలిగించే లక్ష్మింతో ఈ ఆశ్రమాన్ని అభివృద్ధి చేశారు. ఉపదేశాలతో మానసిక రోగులకు, మందులతో

వ్యాధి గ్రస్తులకు స్వస్థత చేకుట్టేవారు. వనమూలికలతో జౌప్థాలు తయారు చేసి దేశియ ప్రైద్యున్ని ల్రోష్టోపొంచటానికి 'దయానంద ఫార్మసీ' పేరట ఒక ఆయుర్వేద జైవధ పరిత్రమను నీథిపించారు. మండులతో సయంతాని రోగాలకు మృత్తికాస్తునం, తొట్టిస్తునం, తైలమర్మనం వంచి ప్రక్రియలతో ప్రక్షతి చికిష్ట చేసేవారు. 1932లో హంసిణంద ప్రక్షతి ఆత్మమం ఏర్పడింది. ధానీచి ఒకట్టస్థ క్రొట్టుటు చేశారు. హంసిణంద సరస్వతి వైద్యద్రాబాద్ నాగార్జున ఆయుర్వేద సీతానికి గుంటూరు రామమోహన ఆయుర్వేద కళాశాలకు, విజయవాడ ప్రక్షతి యోగ అరోగ్య కేంద్రానికి అధ్యక్షులుగాను, తెంద్ర రావ్ ఆయుర్వేద సిప్పుణల సంఘంలో సభ్యులుగాను గొప్ప సేవ చేశారు. ఎందలతో వైద్య విద్య నేర్చారు. ఆయున కలోర తపస్సుతో ఎన్నో సిద్ధులు సాధించినా కేవలం వికిరణ శక్తిని మాత్రమే ప్రయత్నించారు. సిద్ధార్థినామ సంవత్సరపుప్తి శుద్ధ చతుర్భుజి మంగళవారం 13-1-1940 రోజన ఆయున ఆత్మ పరమాత్మలో కలిసి విచియింది. ఆయున ముందుగానే విర్మాటు చేసుకున్న స్థలంలో భక్తులు, తిమ్మలు, అభిమానులు సమాధి చేశారు. ఈజొటీకి అక్కడ ప్రతివిట్టా పుష్టిబిహుక వికాదరి నాడు హంసిణందుల ఆరాధనాశ్శోభాలు, పేదలకు అన్నదానం, హస్త దానం జరుగుతున్నాయి.

9. బాపట్ల బ్రహ్మసంద తీర్థాలు (1879-1918)

ఆంధ్రదేశంలో ఆధ్యాత్మిక విద్య వికాసానికి అర్ష ధర్మ ప్రచారానికి గణాయమైన సేవ చేసిన మహాపురుషులలో బ్రహ్మసంద తీర్థాలు ప్రముఖాలు. మహారాష్ట్ర దేశంలో కొల్లుపుర్ తివారునగల బ్రాహ్మణాశ్చాపురంలో దత్తాత్రేయ ఉపాసణలైన విష్ణుభట్టు అనే ఒక బుట్టకాథీయ పురోహితునికి 1879లో ఆయున జివ్మించారు. ఆ తిస్తవుకు గణపతి అని పేరు పెట్టారు. పదవ ఏట అభ్యర్థాభ్యాసం అయిన గణపతికి చెస్తునాచి నుంచే ఆధ్యాత్మిక దృష్టి ఎత్తువ తల్లి దత్తాత్రేయ ష్టూరణంతో పాటు సత్యర, అపీంస, అస్త్రీయర, జ్ఞాన వైరాగ్యాది సంభూతాలు బోధించేవారు. ఉపనయనానంతరం గ్రామ సమీపంలోని నది తీరంలో వికాంతంగా భగవధ్యానం చేస్తూ ఉండేవారు. 12వ ఏట అగ్రహిరంలో హీగు వ్యాపించి తమ్ములిద్దరూ చనిపిణి వైరాగ్యంతో ఇల్లు విడిచి దత్త తేత్తుమైన నరసింబాహాడికి చేరారు. అక్కడ నాలుగు రోజులు పాలి కథలు భక్తి త్రధ్మలతో విసి తత్త్వాయం చెండాడు. ఇంతలో తండ్రి గణపతిని వెతుక్కుంటూ వచ్చి ఇంటికి తిసుకువెళ్ళారు. తిలిగి 1893లో 14వ ఏట పాటు పొమూలయాలపైపు తపస్స కొనం ప్రయాణమయ్యాడు. 1897లో బదలకాత్రమం చేరి అక్కడ యోగులను ఆత్మయించి లంబికా యోగుం అభ్యసించారు. అనంతరం సర్వదానది తీరానగల గురుఢేశ్వరం చేరి అక్కడ అపర దత్తాత్రేయావతారంగా ప్రసిద్ధులైన శ్రీ వాసుదేవానంద సరస్వతి సేష్టమి బింబిస్తామిని ఆత్మయింది, శుత్రాషలు చేయగా, ఆయున గణపతికి దత్తమహిమంత్రం, యోగం, వాటి అనుష్ఠాన విధానాలను బోధించారు. గణపతి బీళతో రేయంబవళ్ల మంత్రజపం, యోగసాధన చేశారు. దవరకు వాసుదేవానందుల అనుజ్ఞతో శృంగేల

మహాయోగులు

జిగద్దురువు శ్రీ స్వసింహారతి స్వామిని ఆశ్రయించారు. అయిన గణపతిని అనేక విధాల పరీక్షించి చివరకు అనుగ్రహించి గణపతిచే భాష్య ప్రవచనం చేయించారు. సంస్కృతం లోధించారు. తమ మరంలో ఉండే మరో మహారాష్ట్ర సన్మాని ఆనందానంద తీర్థస్వామిచే గణపతికి సన్మానము, బ్రహ్మస్తంప తీర్థ దిక్షానామం ఇష్టించి ఆశిర్వదించారు. బ్రహ్మస్తంప తీర్థాలు బిష్ణుభైత్తాలు సేవిస్తూ తిరువతికి, అక్కడ నుండి నెల్లుల్లారుకు వచ్చారు. అక్కడ జీవస్వక్తులైన సిత్కూనందస్వామితో పరిచయమైంది. నెల్లుల్లారులో బ్రహ్మస్తంపతీర్థాలు 'శ్రీ సిత్కూనంద వేద సంస్కృత విషాదాలను నెలకొల్పారు. అలా ఈ ఇరువురు స్వాములు అనేక ప్రదేశాలు సందర్శించి శిష్టులకు యోగ రహస్యాలు బోధించి మంత్రాలప్రదేశాలు చేశారు కొన్ని రోజుల తరువాత బాపట్లలో సిత్కూన ధర్మ ప్రచారాసితై పూసుకున్నారు. ఎన్నో ప్రదేశాలు తిరుగుతూ ఎన్నో లీలలను అద్భుతాలను ప్రదర్శించారు. అనేక జీర్ణ దేవాలయాలను పునరుద్ధరించారు. బ్రహ్మస్తంపతీర్థాలు బాపట్ల శంకర విద్యాలయాశికి, దత్తాత్రేయ మందిరం లైల్చిలికి భవనాలు సిత్కూనంద కొన్నివేల మూలధనం సమకూల్చి పాలక మండలిని సియమించారు. కాళికి పెళ్ళి మాండ్యాన్ని పరిషత్తు తారక మరంలో భాష్యప్రవచనం చేశారు. కాళముక్కి సంపత్తిరం త్రావణ సుధ్య అష్టమి గురువారం 15-8-1918 రోజున సమాధినిష్పులో ఉదయం 9-30 గంటలకు బ్రహ్మరంధ్రం ఛేదించుకుని బ్రహ్మక్షం చెందారు భక్తుల్లో మహాభిత్తుషు, క్షమాల్లో శేషుషు, కర్మయోగుల్లో కర్మవీరుడు, యోగులలో రాజయోగి సిత్కూన ధర్మానికి ఆధ్యాత్మిక విచాసాశికి దోషాదం చేసిన మహాయోగి శ్రీ బ్రహ్మస్తంపతీర్థాలు.

10. బలిఘుట్టం చిద్రగనానందస్వామి (1885-1969)

బాల్యం నుండి ఆధ్యాత్మిక మాధ్యంలో ఒంటలపయనం సాగించి సంధ్యారు సేవ, సిరంతర సాధనలతో బ్రహ్మసాఙ్కాత్మారం పాంచ తాము తలంచి ఇతరులను తలంపశేయటానికి ఉధ్యమించిన సిరంతర త్రావణ సుధ్య అష్టమి గురువారం 15-8-1918 రోజున సమాధినిష్పులో ఉదయం 9-30 గంటలకు బ్రహ్మరంధ్రం ఛేదించుకుని బ్రహ్మక్షం చెందారు భక్తుల్లో మహాభిత్తుషు, క్షమాల్లో శేషుషు, కర్మయోగుల్లో కర్మవీరుడు, యోగులలో రాజయోగి సిత్కూన ధర్మానికి ఆధ్యాత్మిక విచాసాశికి దోషాదం చేసిన మహాయోగి శ్రీ బ్రహ్మస్తంపతీర్థాలు.

వెంకట దెశ్వివయసుతోపాటు భక్తి పెలిగింది. విషప విటసే ప్రాణాయామంతోపాటు భేచలి భూహలి ముద్దులు అష్టమించారు. పూనా పారయోగాశ్రమం చేలి ఒక విడుబి యోగాధ్యానం చేశారు. తరువాత పండి, రాయుచూరు, అనంతపురం, యాదికి - తిలగి తిలగి చీమల మాగుపల్లి చేరారు. అక్కడ ఒక వేదాంతి వద్ద సీతారామాంజనేయం ఒంట బట్టించుకుని 11వ విట బొమ్మేపల్లి సుభూదాను అనే సిద్ధ పురుషుని ఆశ్రయించారు. తారకసంభూతి అమన్సుయోగాలు నేర్లు వ్యోమం ఒప్పి నుండి సుభూదాను చెప్పడంతో

12వ ఏట లంకములపర్వతం పైన ధ్యాన సౌధన చేసి స్వరథాస్తం నేర్చారు. 15వ ఏట కమలాపురం తాలూకా నాగేశ్వర పర్వతాగ్రంథై ఒక ఏడాది తపస్స చేశారు. 18వ ఏట తిరుమల బావాజీ మయంలో రెండేళ్లు మతత్త్వయ సిరం గ్ర్హీంచారు. అనంతరం కీరణజనేయ క్షీత్రాలు చుట్టి 28వ ఏట స్వగ్రామం చస్తురాతివల్లెకు చేల అక్కడకు వచ్చిన బ్రహ్మానంద మహాల్పురి సందర్భంలో ఆయన అనుగ్రహిసికి పాత్రుడై తిష్ఠులయ్యారు. తిష్ఠుని అనేక విధాల పరిశ్రించిన బ్రహ్మానంద మహాల్పు వెంకట రెడ్డికి దీక్షతోపాటు ‘ఏద్దగనానందుడు’ అనే దీక్షానామం ప్రసాదించారు. వన్నెండేళ్లపాటు ఏద్దగనానందుడు అనంతపురం జిల్లా పాశుతులకుంటలో గురువు బ్రహ్మానంద మహాల్పు ప్రశాసనత్త్వయ ఆత్మమ భూములను స్వయంగా దున్నతూ గురువును సేవించారు. అనంతరం దేశ సంచారం చేసి మోహన గిలిపై కైరహస్తామి అలయంలో ఆరు నెలలు తపస్స చేసి పొందూపురం తాలూకా గోరంటలో తన గురువు స్థాపించిన అద్భుతాత్మమాసికి తిలిగి వచ్చారు. ఆయుర్వేదం నేట్లు జీవధాలు తయారుచేసి ఎందరో లోగులకు ఉచితంగా వైద్య సేవలందించి ఆరోగ్యం, సంతోషం కలిగించారు. నాలుగేళ్ల తరువాత చిద్ధగనానందులు కచిలి తాలూకా తుష్ణీలామల దుర్గం పెళ్లి ఆరునెలలు సిరాపురంగా కలోర తపస్స చేశారు. అక్కడ భవనాతి ఆత్మమం స్థాపించారు. రాయలసీమ కరువుకాలంలో ఆత్మమంలో 6 మాసాలపాటు విలావిగా అస్వదానాలు చేయించారు. కొత్త చెరువు సమీపంలోని నాగులకములో ఆనందాత్మమం స్థాపించారు. తన 52వ ఏట 1936లో స్వామి బలిఘుట్టం వచ్చి తిశాల పర్వతంపై 12 లోజలపాటు లోకశాంతికిసం దీక్ష వహించారు. మన్సుం ఆటవికులలో ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం కలిగించటానికి బ్రహ్మానందాత్మమం స్థాపించారు. ఇలా 10 ఆత్మమాలు స్థాపించిన స్వామి తిలిగి బలిఘుట్టం చేల సామ్య సంవత్సరం ఆఖాధ శుద్ధ ప్రతిష్ఠతి సుండి చాతుర్యాస్య దీక్ష వహించి శిష్యులకు భక్తులకు ప్రశాసనత్త్వయిం బోధించారు. భాద్రపదశుద్ధ పార్వతి (27-7-1969)న ఉదయం 8 గంటలకు జీవ సమాధి చెందారు. ఇష్టాలీకి దాదాపు వాదువేల అటవిక కుటుంబాలకు ఏద్దగనానందులు ఆరాధ్యదైవం. గురువు.

11. చిరుమామిళ్ల సుబ్బదాసు (1802-1882)

పూర్వజన్మ సరస్వతి బలంతో యోగాభ్యసపరుడై మరల సిథి కొరకు ప్రయత్నించిన యోగి భక్తుడు చిరుమామిళ్ల సుబ్బదాసు చిరుమామిళ్ల నరసయ్య, తిరుమలమ్మ అనే సదాచారపరులైన కమ్ముదంపతుల కుమారుడుగా అనంతపురం జిల్లా భద్రవరంలో 1802లో జన్మించారు. ఆ తిచువుకు బారసాలనాడు ఆ దివపతులు సుబ్రహ్మణ్యం అని పేరు పెట్టారు. వాడుకునామం సుబ్బయ్య, కీథి బడిలో చదువుతున్న కాలంలో ఉపాధ్యాయుడు చెప్పే కృప్ప శతకం, నరసింహశతకం, దాశరథి శతకం, భాగవతంలోని పద్మాలు అస్తి నేర్చుకుని 8 వింట్ల ప్రాయం నుండి అర్థరాత్రి వేళ టిపం ముందు కూర్చుని సిమగ్గుడై భక్తి జ్ఞాన

ముహోయాగులు

వైరాగ్యాలకు సంబంధించిన కీర్తనలు, పండ్యాలు వైస్తున్ఱా, పాడుతూ ఉండేవారు. 10వ ఏట రెండు మూడు రోజుల కొకసాల సమాధి స్థితిలో ఉండేవారు. అదే వయస్సులో 108 కండ పడ్జలు కేవల మకుటంతో చచితి గ్రామ పెద్దలను, బడి పంతులును, తల్లిదంతులను ఆశ్చర్య పరిదిన ఏక సంఘార్పాపిం, గొప్ప యోగి వేణుగోవిల స్వామి భక్తుడుగా నుభ్యయ్య ప్రసిద్ధి గడించాడు.

ఒక నాటి రాత్రి ఒక సీధువు సూచన మేరకు నడ్చురువు అన్వేషణకు బయలుదేరగా ఆకాశంలో ఒక కాంతి గోళం కనపడింది. ఆ కాంతి గోళాన్ని చూస్తున్న నడిచి దుర్గా గ్రామం చేరారు. ఆ కాంతిపుంజం దుర్గ వేణుగోవిల స్వామి గుడిపైన ఆకాశంలో నక్షత్రంగా నిలిచి పరియింది. సుబ్రహ్మణ్యం గుర్జలయంలో ప్రఫేలించాడు. స్వామి విగ్రహం కన్నుల నుండి కారుళ్ళ తరంగాలు నుబ్రహ్మణ్యంలో ప్రవేశించగా స్వామిని స్తుతిస్తూ ఆశువుగా తనకే ఆశ్చర్యం కలిగించిన పడ్జలు చచివాడు. ఆ రోజుల్లనే గొప్ప పండితత్వ, త్రికాలజ్ఞులు, జ్ఞానవృథ్యుడు, దైవసాఙ్కూరం పించిన తాతాచార్యులు పెండ్లికి అంగీకరించని నుభ్యయ్యకు బోధ చేసి రాజ యోగీగా గృహాస్థ ధర్మం శిర్పుల్లంచే పథ్థతి తెలిపి సమ్మతింపజేశారు. దివరకు 20వ ఏట 10 విళ్ళ వధువు, మేనమామ కూతురు వేణువును విపాహం చేసుకుని 16 రోజుల పండుగ తరువాత సుబ్రహ్మణ్యం తాతాచార్యుల ఆశ్రమంలో చేల పంచకావ్యాలు, భారత భాగవతాలు, ప్రస్తావశతయం, వేదాంత యోగ శాస్త్రాలు, వాటిలోని మయ్యాలు సంపూర్ణంగా నేర్చుకున్నారు. అనంతరం తాతాచార్యులు సుబ్రహ్మణ్యంకు తీక్ష్ణ ఇచ్ఛ నుభ్యదాసు అని పేరు పెట్టారు. అనంతరం వదేళ్ళపాటు తీవ్ర సెధన చేసిన నుభ్యదాసుకు గొప్ప ఆధ్యాత్మిక సత్కులు లభించాయి. నుభ్యదాసు దేహం చాలించే ముందు నిష్పులను రస్సించి తాను రచించిన తాటాకు గ్రంథాలను చూపించి పాటేని కాపాడుతోపాలని చెఱుతూ, వాలకి మిధ్య జగత్తును గులంబి చోధించారు. వ్యప్తినామ నంపత్తరం పుష్పబిహుళ అష్టమి గురువారం రోజున (12-1-1882) న యోగ సమాధి స్థితులై కపాల చేదనం చేసుకుని పరమాత్మలో లినమయ్యారు. చెన్నతనంలో యోగి తన నాల్కుపై బీజాభ్రాలు రాసిన చోటనే ఆయన సమాధి స్థితులయ్యారు. నేడు ధర్మవరంలో ఆ సమాధి కవిపండితులకు యాత్రా స్థలం. ప్రతియోటూ వుప్పబిహుళ అష్టమినాడు ఆరాధనోత్సవం, నవమి నాడు ప్రభలతో స్వామి ఉంచింపు జిల్పి గురు పూజోళ్లవం నిర్మిష్టారు. దాససాహిత్యరలో ఆశిషుయ్యలు, తత్త్వాలు, యత్పూగానాలు, నక్షత్రమాలికలు, అష్టమాలు, తత్త్వాలు, కీర్తనలు, పాటలు, క్షత్రులు ఎన్నో ఉన్నాయి. భగవద్గుర్తులున్నంత కాలం ఆయన సాహిత్యం అజరుమరం.

12. చేక్కగులకి ఎట్టిస్వాములు (1822 - 1922)

తెలంగాణాలో జన్మించి, మైసూరులో విద్యాభ్యాసంచే ఉన్నతోద్యోగు చేస్తూ తీవ్ర వైరాగ్యం చెంచి ఆలు జిద్దలను విడిచి అవధుతగా మాలి నంజండయ్య అనే ఆరాధ్య బ్రాహ్మణుడు

అవధూతగా మాలనట్లు ఆయన ఎల్లీతాత, ఎల్లీసైష్వములుగా పీలువబడేవారని కొందరి తథీనం. ఆయనను సేవించిన వారు చెప్పుతం వల్లనే ఆయన చలిత్, మహిమలు పెలుగులోకి వచ్చాయి.

ఎల్లీతాత ఎక్కడ ఏది లభిప్పే అది తినేవారు. ఆయన తింటుంటే కాకులు, కుక్కలు ముగేతి. సైష్వమి వాచికి తిసిపిస్తూ ఆమూల తినేవారు. ఉద్దీగు వచిలి నిద్రావశాలు మాని యోగసిథిన చేస్తూ కొబ్బరి చెట్టుపైన ఉండే గొప్ప తివయోగిగా ప్రజలు, భక్తులు గుర్తించారు. లింగన హళ్ళీలో లింగాయతుల నాగస్త్ర శుత్రువ చేసి యోగ రఘసైష్వలను తెలుసుకున్న సంజండప్ప దొడ్డబాళ్ళపురం గగనార్పుల వద్ద చేలి ఆయన ఆదేశం మేరకు దేవణిభూమాన శుస్తుతను, సిద్ధంభముని తత్కాశి సిరూపించుకుని, ఉపదేశం పాండారు. గగనార్పులు నంజండప్పకు సిరంజనుడు అనే టిడ్డా నామం ఇచ్చారు. ప్రురిషమాత్రంతోనే వందలమెళ్ళ దాచి పెళ్ళిరుల స్థితసంకల్పుడు తివయోగి ఎల్లీసైష్వములు. ఆయన ఎన్నో మహిమలు ప్రదర్శించి ఎల్లీతాత దొడ్డబాళ్ళపురం విడిచి చెస్తురాయల కొండ గువాలో కొంతకాలం, కళ్ళుడి దుర్భం, ముఖ్యారు, ఉరవ కొండలలో కొన్నాళ్ళండి 1897లో చేళ్ళ గుర్తికి చేరారు. ఆక్కడ కౌపిసధారియై ఎండ, వానల్లో అంతయ్యిఖుడై సిస్తుల సమాధి స్థితిలో ఉన్న ఎల్లీసైష్వమికి భిక్షులు ఆత్మయమిచ్చారు. ఉఱి పెద్దయు కొత్త యిల్లు కల్పించి అందులో ఆయనను నిలిపారు. 1907లో భక్తులు మరం సిద్ధాంతం ప్రారంభం చి 1908లో పూర్తి చేశారు. ఎళ్ళీతాత ఆ మరంలో ప్రవేశించారు. అప్పటినుండి 1922 వరకు ఆక్కడే వుండి అనేక మహిమలు ప్రదర్శించారు. ఈఁచాచీకి ప్రదర్శనస్తునే ఉన్నారు. సమాచారిన యోగులు, స్థితపురుషులు ఎందరో ఆయనను దర్శించారు.

ఎల్లీతాత 14 వెళ్ళ వాటు సిష్ముడు తిక్కుయ్య కల్పించిన ఆ మరంలో ఉండి ఆర్పులను, భక్తులను ఆనందింపజేస్తూ దుండుభినామ సంవత్సర జ్యేష్ఠ శుద్ధ చవితి మంగళవారం ఉదయం (30-5-1922) కివైక్షం చెందారు. మరంతో వాటే తిక్కుయ్య కల్పించిన సమాధాలోనే సిష్ములు, భక్తులు ఎల్లీతాత శలీరాశ్వి నిశ్చేపించి నెలరోజుల వాటు శాంతి సమారాధనలు జరిపారు. ఇప్పటికే ఆయన ఆరాధనోత్సవాలు ప్రతివిటూ జ్యేష్ఠ శుద్ధ వేషి, అమావాస్య సిహరత్తి రోజులలో జాతరలతో వైభవంగా జరుగుతున్నాయి. నిశ్చేం రెండుపూటలూ పూజలు నిర్వహిస్తున్నారు. ‘ఆయన పూజ ప్రతిమల్లో, పటుల్లో ప్రత్యుత్సంగా దర్శనమిస్తా కొందరితో సమాధాలోనుండి మాటల్లడుతూ, భక్తులకు స్ఫుర్వంలో సౌభ్యాత్మకిలంచటం ఎప్పటికే ఎందరితో అనుభూతికవేద్యం.

13. చిప్పగిలి భంభంసైష్వమి (1833-1911)

పొందూ నన్నాస్తి వేషంలో కనిపించే ముస్లిం యోగి సంయుద్ధ సుల్తాన్ మొహియుద్దీన ఆచిలి యే భంభంసైష్వమి. వారి వంశియులు ప్రాచీన కాలం నుండి కర్మాలు జల్లా ఆలూరు

మహాయోగులు

ఆలూకా చిష్టగీలలో ఉంటున్నారు. ఆయన అనేక ప్రదేశాలు సంచరించి ఎన్నో అడ్యతాలు ప్రదర్శించారు. దేవుడొక్కడేనని, రాత్రి కట్టడాలపై మోజతో ద్వేషం పెంచుకోవడం?, శలీరమనే ముసీదులో ఆవాజ్ లేకుండా నమూజ్ (ధ్వని లేకుండా ప్రొఫ్టన్) చేయటం స్తోముని బోధించేవారు. భంభంస్వామి తమ అవతార నమామి సమయం ఆనన్నం కావడంతో ఆలూరులో ఉన్నతమ తిష్ణుడు భంఖేక్ అబ్బల్ దాను వద్దకు వచ్చి సందేశమిచ్చారు. అక్కడ యోగ సిద్ధులో వంశమూల పురుషుడు సత్తా ర్ పణిశి మహాత్ముడు దర్జనమిచ్చి ఆదేశించిన మేరకు బష్టగిలి చేలి అక్కడ 11-10-1911 బుధవారం సజీవ సమాధి అయ్యారు.

14. కడప (గదికోటు) సచ్చిదానంద పరమహాంస (1865-1957)

కుంభకయోగం డ్యూరా ఆత్మసాక్షాత్కారం పొంది దేశ విదేశాలలో వేలాది మందికి ప్రాణాయాము యోగం బోధించి, శలీరక మానసిక సుఖాశంతులు ప్రసౌభించిన మహాయోగి సచ్చిదానంద పరమహాంస. కాందివురం పొలిమేరలోని తిరుప్పనంకాడ గ్రామంలో తివభక్తులైన సాధుమనుండరం, బిశాలాష్టి అనే గ్రావిడ వెలముకావు దంష్టులకు ఏకాంబరేశ్వరుని పఠ్టపుసాదంగా రజ్ఞాస్త్రిసాము సంవత్సర మాఘు బహుళ పంచమి గురువారం ఉత్తరానుష్టత్తు సింహాలగ్గం (16-2-1865)న వైక్షిక కుమారుడుగా జర్మించారు. ఆయనకు తల్లిదంప్తులు చేసిన నామకరణం కుష్మాస్కామి. 1880లో లోయర్ ఫిల్టర్తో చదువుకు న్వస్తి చెప్పిన కుష్మాస్కామి 12 ఏళ్ళ వయసులో (1877లో) కందిలోని వివిధ దేవాలయాలలోని అర్ధమూర్ఖులను సేవించాడు. ఇంటి వద్ద పూజాగ్యహంలో పీట వేసి దానిపై జంకచర్చం, దానిపై ధవళప్పుం పెరచి దానిపై ఉత్తర ముఖంగా చిన్నద్రుధలించి భూకుటి మధ్యన చూపునిచ్చి ఏడడశోపచారాలతో 12 ఏళ్ళపొట్టు మానసిక పూజ చేసి త్రికరణముభ్రాగా కంఠ ఏకాంబరేశ్వరునికి అంకితమయ్యారు. 13వ వెటు 42వ రోజున విత్తునందుడనే వృథ బ్రాహ్మణ రూపంలో ఏకాంబరేశ్వరుడే ప్రత్యక్షమై రేచక పూర్వక కుంభాలు (ప్రాణయామం) నేర్లు సాధన చేయమని, మానసిక పూజ విడిచిపెట్టమని ఆదేశించాడు. కుష్మాస్కామికి పరమహాంస సచ్చిదానంద యోగీశ్వరుడు అదే జ్ఞాన నాశ్యాన్ని ప్రసాదించారు. సచ్చిదానందుసికి 1890లో 17వ ఏట పెరుందేవితో వివాహం కాగా, సంసారం చేస్తూ రాజయోగిగా మనుగడ సాగించారు. ఇంట్లోనే చిక గుహ నిచ్చించుకుని నెలల కొలది దీర్ఘకాలం ధ్యానసిష్టలో ఉండేవారు. సంతానలేముతో పెరుదేవికి మనశ్శాంతి కరువైంది. దివరకు ఆమె 23-2-1912న శుక్రవారం నాడు చివరి శ్శాసన విడిచారు. సచ్చిదానందులు సమస్తం పరిత్యజించి మద్రాసు సమీపంలో నిద్ధూనర్థడి తోటలో కొన్న నెలలుండి అక్కడి నుండి కాలినడుకన ఆంద్రదేశంలోని కడప చేరారు. అక్కడ ఆయన జననమరణ రహస్యాలు, సంసార సిగరోత్తరణాలికి చేయవలసిన సాధనలు, జీవాత్మ, పరమాత్మల రహస్యాలు 'జీవలుపైశ్శైక్ష' వేడాంత రహస్యం పేరిట ముందు తమిళంలోను, తరువాత తెలుగులోను వ్రాసి

ప్రమాదంచారు. తపస్సుకు, ఆత్మమి సిర్డ్ధమణికు అనువైన ప్రదేశం గడిశిటగా ఎంచుకున్నారు. మద్రాసు స్వామివాణి పనీచెట్టలో ఒక మరం సిర్పించారు. ఆంధ్రదేశంలోను, తమిళదేశంలోనే గాక, ఆశ్రితా, శ్రీలంక, సింగపూర్, బాధ్య, మలేషియాలలో తమ యోగశిక్షలు ప్రదర్శించి యోగ కేంద్రాలు నెలకొల్చి వేలాటి సిష్టులను సమకూర్చుకున్నారు. ఆయన యోగ విద్యలో సిష్టుతులైన పరమహంస ఆయన 9-1-1957 సాయంత్రాలం తెంగుజూరు కెంపావురం అర్థాంశిరంలో జీవసమాధి చెందారు. ఆనాటి నుండి ప్రతి విటూ జనవల ఇన ఆరాధనోష్టవాలు, ప్రిమివల 1నె జయంతోష్టవాలు జరుగుతున్నాయి. మరంలో ప్రతి రోజూ మూడు పూటలు పూజలతో పాటు ప్రతి ఆదివారం, ప్రతి పొద్దుమి, అన్ని వండుగల పూజలు, ఉత్సవాలు జరుగుతున్నాయి.

15. కడవ అవధూతేంద్రులు (1890-1978)

పీచ్ఛ జిచ్ఛగాడుగా నిరాడంబరంగా కడవ వీధులలో తిరుగుతూ అనేక మహిమలు చూపిన యోగి అవధూతేంద్రులు, కర్మజులు జల్ల త్యాగి గ్రామంలో ఎంకి కశలగడు అనే పేద పూర్జన దంపతుల అప్పమ సంతాసంగా జర్మించన కశరస్యయే కః అవధూతేంద్రులు అని కొండరు చరిత్రకారుల భావన. కశరస్య త్యాగిస్కామి వద్ద ఉపదేశం పొంబి బన్గానపల్లి వద్ద యాగంటి కొండ గుహలో తపస్స చేసి అవధూతగా పరిణమించారు. ఆయన అనలు పేరు గంగయ్య అని కొండల కథనం. 1938 - 1939 ప్రాంతంలో ఆయన కడవ చేరారు. పీచ్ఛవానిలా కడవ వీధుల్లో తిరిగే అవధూతేంద్రులు ఆధ్యాత్మిక చింతనావరులకు మార్గరల్చాను, అర్థలకు, దీనులకు మహాయుధగాను, ప్రేమమూర్తిగాను కలిపించేవారు. ఎన్నో అద్భుతాలు, లీలలు ప్రదర్శించారు. ఎందరో భక్తులు, సిష్టులు తయారయ్యారు. రాశున్న అలివ్హాలను స్తామి తన వివరిత చేప్పేల డ్యూరా నూటించేవారు. 1978 ఏప్రిల్ 10న ఆజయుక్తి చైత్రమధ్య తచియ సామువారం ఉదయం 11 గం. 23 సి.ఎలకు కడవ అనుపత్తిలో అవధూతేంద్రులు అవతారం చాలించారు. దీనేసామేట్ హోటలు వంటగట ఆయన సమాధి స్థలంగా మారింది. ఇప్పుడు ఆ సమాధిపై ఒక మందిరం వెలసించి. సమాధి తరువాత కూడా అవధూతేంద్రులు దివ్యలీలలు ప్రదర్శించటం ఇప్పటికే ఒక విశేషమే.

16. చివటం అచ్ఛమ్మ అవధూత (1911-1981)

సిల్వోకార విష్టచైతన్యంతో తాదాత్మం పొందిన సద్గురువుల కోవలో అనిధారణ నిఖిలనతో ఆధ్యాత్మిక సెవానాలు అధిరోహించి మహాస్నాత స్థితికి చేలన అవధూత చివటం అచ్ఛమ్మ ప్రశ్నిమగోదావల జల్ల రేలంగి గ్రామంలో కాపు కులస్థడు మాయిప్పి భద్రయ్య కుమారైగా 1910లో జర్మించారు. కాలాంతరంలో అచ్ఛమ్మ చివటం అచ్ఛమ్మగా ప్రసిద్ధి చెందారు. దిన్నునాటి నుండి దృఢమైన ధైవభక్తి, టిర్మ, తోటివాలపై ప్రేమాభిమానాలు ఆమెలో విశిష్ట

॥మహాయోగులు॥

లభ్యాలుగా ఉండేవి ఆగా భర్త గరగ అంజయ్య జాదం ఆడుతూ భార్యను పోంసించేవాడు. ఆమె ఎప్పుడు రామునాముం జపించేటి. ఒక రోజున అత్తగాలితో చెప్పి బంధులు తెంచుకుని నర్వం త్యజించ విణియిన అచ్ఛమ్మ చన్నాయ గూడెంలో భజనలు చేసే ఒక భక్తుని ఇంట్లో కొన్నాళ్ళన్నారు. తిలిగి బలవంతాను రేలంగి వెళ్ళి తిలిగి చివటం వచ్చినా తోటలు, త్వానాలే ఆమె నివాసిలయ్యాయి. అవధూత పీచ్ఛమ్మ కొంతకాలం రాజజమవోంర్పవరం స్త్రీల మరంలో ఉండి కొంతకాలం, కైలు ప్రక్కన సౌధుస్తీల మరంలో ఉండి కొంతకాలం సౌధన చేశారు. తిలిగి చివటం చేరి ఏకాంత ప్రదేశాల్లో ధ్వనం చేసుకునేవారు. సౌధూరాం బాహాజీ ఆమె గురువుగా ఎంచుకుని దిగుబటలయ్యే అవధూతగా మారారు. అప్పటినుండి రేలంగి, చివటం ప్రజలు ఆమెను సేద్ధురాలుగా గుర్తించ గొరవించనిశాగారు. అవధూత పీచ్ఛమ్మ 12 ఏళ్ళు మౌనాన్తరుతం పాటించారు. అప్పుడప్పుడు మహాచ్ఛులను దల్చించి వచ్చారు. ఎన్నో లీలలు, అద్భుతాలు ప్రదర్శిస్తూ భక్తులను సిరంతరం కనిపెట్టి ఆపడ్డింధవిగా వ్యవహరించేవారు. ఆమె అనుగ్రహంతో ఆత్రీతులకు ఆయురారోగ్యాలు, బాహ్యరూలు సమకూర్చేటి. జ్ఞానుల్లో జ్ఞాని, భక్తులలో భక్తురాలు, అవధూతల్లో అవధూత అయిన 1981 జూన్ 8 రాత్రి 12 గంటల 52 సిముపోలకు కపోలాగ్గి చేటించుకుని శరీరం చాలించారు. మరునాడు సాయంత్రం షైఫ్ట్ చుట్టూ నవమినాటు మహాసమాధి జరిగేంది. ఆమె సమాధిపై మంచిరం సిద్ధించారు. అప్పు అనుగ్రహం భక్తి శ్రద్ధలతో దల్చించేవాలకి కఱాటికీ లభిస్తుంది.

17. చీరాల అవధూత (1912-1972)

చీరాల అవధూత స్వామి కడపజల్లులో ఒక పైశ్చ కుటుంబంలో జ్ఞానించ చుస్తప్పడే ఇల్లు విడిచి వచ్చేశారు. 1967లో ఆయన వయస్సు 55 సంవత్సరాలుగా తెలియడంతో ఆయన 1912లో జ్ఞానించ ఉండవచ్చునని చెలత్తాచాయలు భావిస్తున్నారు. 1943 ప్రాంతంలో చీరాల అనుష్ఠాన వర్ష గుంపెన చెట్ల నీడలో కాషాయాంబిలు భరించిన గురువు వెంట ఉండేవారు. సౌంభాజి కడ్డిలు వెలిగించి ఇసుకలో చెక్కి వటి జయ్యం చల్లేవారు. ఎడమకాలు బోడ అవటం వల్ల ఆయనను బోడకాలు స్వామి అని కూడా పేలిచేవారు. స్వామి బాలుడుగా, యువతుడుగా, వ్యధుడుగా చీరాలలోనే తిలిగేవారు. ఆవశిరం తీసుకొవచియినా బలిష్టంగా ఉండేవారు. 1959లో ఆయన చిలకలూలపేటకు వెళ్లి అక్కడ 1963 వరకు ఉన్నారు. ఆయన పగలే అందరికి కనపడేవారు. రాత్రి వేళల్లో కనపడేవారు కాదు. ఒకేసాల నెలల్లలు, గుంటూరు, హైదరాబాద్, త్రిశైలంలో కనిపించేవారు. ఆయన అద్భుత శక్తులు, లీలలు ప్రదర్శించేవారు. అనారోగ్యవంతులకు ఆరోగ్యం చేకూడ్చేవారు. ఆయన తితిశ్చపు, దండ్యాలకు అతిశుడు. కోలకలుండేవి కావు. దేవశిఖి నిలుపులోవడానికి భోజనం చేసేవారు. మౌనం పాటించేవారు. అఖండయోగు చేసేవారు. ఆయన కాళ్ళ చేతులు, మొండెం వేరువేరుగా పడి ఉండేవి. ఇలా ఎన్నో లీలలు ప్రదర్శించిన నిరాశంలుర అవధూత స్వామి ఆళ్ళ పరీధాని

నంవత్తర శ్రావణ బహుళ వికాదసి అధివారం 3-9-1972 తెల్లవారు ర్ఘామున 4.30 గంటలకు పరమాత్మలో లీనమైంది. భిత్తులు ప్రతివిటు ఆయన ఆధునోత్పాలు జరుపుతున్నారు. ఈనాటికి ఆయన సమాధి దర్శించిన వారికి కోరికలు తీర్చి కాంతిని ప్రసాదిస్తున్నారు.

18. ధాభా కొండయాచార్య స్వామి (1834 - 1939)

మహశిరాష్ట్రలోని చాండా (చంద్రవూర్) జిల్లా ధాభా గ్రామంలో అంబేద మల్లయ్య, నుగంధమ్మ అనే జాంగం దంపతులకు మూడవ కుమారుడుగా జాభ్యించిన తిసువుకు కొండయ్య అని పేరు పెట్టారు. విజయునామ సంవత్సర మాఘశుద్ధ తటియ నామివారం (10-2-1834ను) జాభ్యించిన కొండయ్య పుట్టగానే, నమో బిసవ లింగాయునమః మంత్రం ఉష్టలంది అందరికి ఆశ్చేర్యానందాలు కలిగించారు. తిసువు ఈతకుం పరితీలించిన దైవజ్ఞులు ఆ తిసువు 105 ఏళ్ళ జీవించి ఆత్మతులను, ఆర్యులను తన అపేర మహిమలతో రచ్ఛిస్తూ అభిండ కీర్తిశి ఆర్థింపగల భగవదంశ సంభూతుడు, వేదాంతి, రాజయోగి, సిద్ధ పురుషుడు అపుతాఙుని చెప్పారు. పుట్టిన 12 వ రోజునుంచే ఆ తిసువు మహిమలు ప్రదర్శించుచొండు.

వివాహమైనా సంసార బంధాలు తెరచుకుని అపూర్విశలు ఆశ్వర ధ్యానంతో కొండలు కొనలు తిరుగుతూ శ్రీసైలం అడవులు చేరారు. అడవులలో క్రూర జింతువులను సైతం మధ్యిక చేసుకుని వాచిని పేటగాంధ్ర భాల నుండి రచ్ఛింది అద్భుతాలు చేస్తూ శ్రీసైలం చేరారు. పొతుక గంగలో సైనం చేసి ఆ జిలంతో మల్లికార్యునుని అభిప్రేకీంచి, భ్రమరాంబను దర్శించి మల్లికార్యునుని సింహాశ్వరం ఎదుక నిలిచిన కొండయ్యకు కీర్తి సుభ్రూతకాశంతో నష్టిశ్వర తేజం దర్శనమైంది. సర్వసంగ పరిత్యాగి అయిన కొండయ్యకు సద్గురు కటుఖ్యం వల్ల అప్పింగ యోగం, రాజయోగం నులభ నొట్టమై లక్ష్మిస్తో కలుగుతుందని అశరీరవాణి వినపడించి. ఈశ్వరాజ్ఞ మేరకు చెల్చారులోని పరమార్థుల రాజయ్య ఆశిర్వదింతో పాటు శ్రీసైలంలో విభిధ పుట్ట స్థలాలను సందర్శించి మారేడు, నిష్ఠ, వెలగ చెట్లన్న గుహలో ఇరువురూ తపస్స చేశారు. గురువు కొండయ్యకు మంత్రిపదేశం చేసి సకల శక్తులు ధారవణి పరమహంస జిరుదుతో సంశోధించి లోకజ్ఞానార్థం దేశాటన చేయవలసింగా ఆదేతించారు. గురువు ఆదేశాన్ని అనుసరించి కొండయార్పుడు 12 సంవత్సరాలు కలిన తపస్స చేసి ఈశ్వరక్షపను, సౌధన చతుర్షయ సంపత్తిని, పరిపుట్ట తత్త్వాన్ని సౌధించారు. తరువాత శ్రీసైలం నుంది నంచి మేండారం చేరారు. అక్కడి నుంచి అనేక అద్భుతాలు చేస్తూ దేశ సంచారం చేశారు. విపరీత చేప్పలతో అభీష్టులు నెరవ్వేశారు. వ్యాధులు నయం చేసేవారు.

సద్గురువు, తిష్ఠవత్తలుడు, సన్మార్గదర్శి - పరమహంస కొండయార్పులు .105 సంవత్సరాలు జీవించి ప్రమాధి సంవత్సరం కాల్పిత స్థాపిత చిత్తి మంగళవారం 14-11-1939 నాడు ముందుగానే కట్టించుకున్న సమాధిలో ప్రమేతింది ద్వారం ముఖిపేయించుకున్నారు.

ఇవ్వబీకి ఆయన నమాధి నుండి నూత్రయావంలో ఆర్థులకు కొంగు బంగారపై వ్రాజిలందుకుంటున్నారు.

19. గుంటూరు నల్లమస్తాన్ (1685 - 1895)

మస్తాన్ అంటే ఉర్కు భాషలో “దైవోష్టత్తుడు” అని అర్థం. అటువంటి దైవోష్టత్తులైన ముస్లిం అవధూతలలో గుంటూరుకు చెందిన నల్లమస్తాన్. ఆయన కసినం 200 ఏండ్రు జీవించి 23-5-1895 న సిథి పొందినట్లు ‘ఆంధ్ర మహాభృత విజయం’ అనే గ్రంథం ద్వారా తెలుస్తోంది. ఆ క్రమంలో ఆయన 1685 ప్రాంతంలో జార్మించి ఉండవచ్చునని కొందరు భావిస్తున్నారు. ఈయన పూర్వ నామం మస్తాన్ పేరి. తిరుచినావల్లిలో నయ్యదీ వంశంలో జార్మించిన మస్తాన్ పేరి బార్థుంలోనే ఇల్లు విడిచి దేశంచారం చేసి, అడవులలో నివసించి కలన తమస్సు చేసిన యోగిగా, యోగ సిద్ధులతోపాటు ఆత్మాక్షాత్కారం పొందారు. 1880 నుండి ఆయనను సేవించిన నెల్లలూ జిల్లా పొమూరు సివాసి పేర్క మధార్ సాపోట్ ద్వారా నల్లమస్తాన్ చరిత్ర వెలుగులోకి వచ్చింది.

మస్తాన్ పేరి గుంటూరుకు వద్దన తొలిరోజుల్లో ఆనువత్తి సక్రియంలోని మునగచెట్టు కీంద ఉండిపారు. ఒకరోజు ఉరుములు, మొరుపులతో కుంభప్పటి కులిసేనా ఆయన కూర్చున్న మేరలో వాసలేదు. ఆయన తడవలేదు. అదే సమయంలో పీడుగువడి చనిపిణియన ఒక మేకను, ఒక మనిషిని తన స్వర్ణతో ల్రతికించారు. అటువంటి మహిమలను చూసి, తడవ సివాసి అయిన ఒక మహామృతియ వర్షకుడు గుంటూరు సంగడిగుంటునో ఆయనకు ఒక ఇల్లుతోగి సమర్పించాడు. ఆ ఇంట్లోనే మస్తాన్ పేరి, ఆయన కొమ్మలు కొంతకాలం నివసించారు. ఈసాటికి ఆయన దర్శకు ఆనవాయితీగా ఆయన ఇంటి నుండి పూజాద్రవ్యాలు తిసుకుపెడతారు.

మస్తాన్ పేరి అనిద్రయోగి, ఆయన ఎల్లప్పుడూ తిరుగుతూనో, కూర్చునో ఉండి దైవధ్యానంలో వుండేపారు. ఎప్పుడూ నడుం వాళ్లని అనిద్రయోగి ఆయన. మస్తాన్ యోగవిద్యలో ప్రతీషులు, సర్వజ్ఞుడు అనుభావికి ఎన్నో ఉదాహరణలున్నాయి. ఆయన తాను దేవం చాలించే రోజును (23-5-1895) బదులోజుల ముందే భక్తులకు వెల్లడించారు. ఆ ప్రతారమే దేవస్ని చాలించారు. భక్తుడు సగిరం పిష్టయ్య ఇంధున స్థలంలో మస్తాన్ పేరి దేవస్ని ఖఫనం చేయడానికి భక్తులు పొర్కుటు చేస్తుండగా ఆరోగ్యశాధికాల నగరంలో సమాధి చేయకూడదని అభ్యంతరం తెలిపాడు. ఘలితంగా ఆ అధికాలికి కడుపునొష్టి ప్రారంభం కావడంతో అందుకు అంగీకారంచూ అధికాలికి కడుపునొష్టి త్రైవిషియంది. అనంతరం ఇంటించుతాచార ప్రతారం ఆయన భూతిక కాయానికి సంస్కరాలు చేసి ఖననం చేశారు. అనంతరం సమాధిపై పెద్దబండ వేసి గేల, పెద్ద పెద్ద తల్లుడాలు నిర్మించారు. గుంటూరులో నల్లమస్తాన్ పేరి దర్శకు ఈసాటి పొందువులకు, ముస్లింలకు అభీష్టాలు నెరవేరున్నస్తున్న కల్పతరువుగా, దర్శకీయ యూత్తాస్తలంగా వెలుగొందుతోంది.

20. గంగాయవల్లె సూక్తమురైమ్మ (1807-1928)

పొతిక సంవత్సరాలైనా నిండికముందే కర్మభంధాలను తెంచుకుని వల్లారు మండలం గంగాయవల్లెలో వందేళ్ళ తపస్సు చేసి అక్కడే సమాధి చెంబిన సూక్తమురైమ్మ 1807 ప్రాంతంలో కడవజలల్లా జమ్ములమడుగు తాలూకా కుందు నదీతిరంలోని పెద్దముడియం గ్రామంలో జర్మించారు. యనమవలగువాచారి, అచ్ఛమ్మ అనే విశ్వభూషణ దంపతులు ఆమె తల్లిదండ్రులు. ఖాల్చంలోనే తల్లిని కోల్పోయిన ముందైమ్మ ఒంటర్గా నది తీరానికి పెళ్ళి ఇసుక బిళ్లలో గుంటలు తువ్వుతూ ఉండగా ఒక తివలింగం దొరకింది. ఆ లింగాన్ని ఆమె ఇంటికి తెచ్చి నిత్యం పూజింపనేశింది. వివాహమైన తరువాత కూడా ఆమె ప్రవర్తన మారకపాఠంతో ఆమెను యోగిసి అన్నారు. ఆమె ఎన్నో మహిమలు ప్రదర్శించారు. ఇలా ఉండగా ఆమె మేసత్త, మేసమామ 20 ఏళ్ళ ఆమెను 1827 లో గంగాయవల్లెకు తిసుకుపెళ్లారు. అక్కడ ఆమె అంతయుథిత్తుం, ఆఱాలికధ్వషైస్తప్పమయ్యాయి. ఎప్పుడూ ధ్వనిం, తపస్సు చేస్తుండగా విశ్వయుశ్శై అనే గురువు ఆమెకు మంత్రిపదేశం చేసి ఆమెకు చిన్నతసం లో లభించిన తివలింగాన్ని ప్రతిష్ఠించి పునాదికాలు నెరవేరుస్తూ మంత్రం జపించమని అదేరించాడు. ఆమె అఱగే చేస్తుండగా ఆమె సూక్తధ్వషై మంత్రానుప్పోనం నుండి యోగం వైపు మళ్ళింది. అప్పటి నుండి ఆమెను ‘సూక్తమురైమ్మ’ అనేవారు. అందుకోనం ఆమె కములుపురం మండలం అప్పాయిపల్లెకు చెంబిన సుళ్ళయ్య గురువుపుప్పుపెదేశం వింది, యోగసాధనసు తీవ్రతరం చేసింది. ఆమె సంయువు యోగాన్ని సాధించి అధిర్థ కీర్తనలు, కండార్థాలు, సహస్రార్థ ప్రదర్శన అనే వేదాంత యుక్తాకం వంటి అనేక గ్రంథాలను, ట్రిపండలు రదించారు. ఒక తిమ్మడు బెంగుళూరు సచీపంలోని ఎలపంకలో ఆమెకోనం ఒక ఆత్మమాన్ని సాధించారు. ఆమె ఎన్నో యోగశక్తిలు, చముత్సూరాలు ప్రదర్శించారు. జానపదులు ఆమెను దేవతగా కొలిచేవారు. కడప-ముద్రాను దైలు మార్గంలో గల గంగాయవల్లెలో అన్నిరైళ్ళ అగేలా దైళ్ళ అధికారులు విశ్వాటుచేసి అన్ని వసమలు కళ్వించారు. విభవసామ సంవత్సర ఆశ్చర్యయుః బహుళ తచియ బుధవారం 31-10-1928 మధ్యహితం 12 గంటలకు ఆమె కుండవిశీయాగంతో కపాలం చేధించుకొని పరిబ్రాహ్మక్షం చెండారు. ఆమె సిర్థించుకున్న తివాలయం ప్రక్కనే తిమ్మలు విధివిధానోక్తంగా ఆమెను సమాధి చేశారు. అమ్మమేరుతో ఉన్న ఆరు ఆత్మమాలలోను సాధకులు ఉన్నారు. వారు ఇతర భక్తులు విటీటా ఆశ్చర్యయుః బహుళ తచియ, చచిత రోఱల్లో ఆరాధనోష్టవాలు వైభవంగా జరువుతున్నారు. వేదాతితురాలై 120 ఏండ్లు వెలిగిన ఆధ్యాత్మిక జ్యోతి సూక్తమురైమ్మ.

21. గుడివాడ ఆంజనేయ పరమహాంస (1892-1941)

రాజయోగ సాధనలో రామునామ ప్రైప్స్ట్రం లోకానికి చాటిన మహారీయుల్లో గుడివాడ ఆంజనేయ పరమహాంస అగ్రముఖులు. కృష్ణజీల్లా గుడివాడలో బైరవథిళ్లు సీతమ్మ, జోగీశ్వర

మహాయుగులు

శర్ప అనే రామభూత్క దంపతులకు నందిన సంవత్సర కృత్రిమ బహుళ వశ్వంలో ఒక ఆదివారంనాడు (13-11-1892)లో జిత్తించిన శిశువుకు ఆంజనేయశర్ప అని నామకరణం చేశారు. పేరుకు తగ్గట్టు రామనాముం పాడితేనే ఆంజనేయశర్ప నిద్రపెటియేవాడు. రామచాముం తినవడితే విడువు ఆమేవాడు. ఆంజనేయశర్పకు పదవయేట అష్టరాధ్యాసం, 8వ ఏట ఉపనయనం, సంత్రీగి బ్రహ్మపదేశం యథాతిథిగా జిలగాయి. పరమాత్మతష్ఠ రహస్యం తెలుసుకునేందుకు సితారామాంజనేయ గ్రంథసారాఖ్య ఉంట బట్టించుకున్నాడు. ఇలా ఉండగా 13వ యేట కిష్ట వియోగం, 16వ యేట లక్ష్మీకాంతమ్మతో వివాహం, సంసార బాధ్యతలను పెంచడంతో నూజవీడు చేల ఉద్ఘోగులో ప్రవేశించారు. అయితే మనసు మాత్రం రామునిష్టైనే ఉండేది. ఒక విడుబిలో భూమహలం ఓంజారాత్రీముండికి చెందిన శ్రీ స్తుద్యాశంద తోగీశ్వరా మధుషత ఆంజనేయశర్ప ఇంటికి స్వయంగా వచ్చి మంత్రోపదేశం చేసి వెళ్లారు. రెండేళ్లలో ఆంజనేయశర్పకు బ్రహ్మవిద్య రహస్యాలు కరతలామలకమయ్యాయి. కవ్యాల్లో ఉన్నవాలికి రామకథలు చెప్పి కవ్యాలు తీర్చేవారు బ్రహ్మభావన లేసి వేదోపసిష్టత్తుల పాండిత్యం వ్యుర్ధమని, మనోలయమైశేష జ్ఞానానికి పూర్వుక్కం స్తుద్యాశందని ఆంజనేయశర్ప ప్రమాదించేవారు. గుచ్ఛవుల ఆదేశం మేరకు ఆంజనేయశర్ప 25వ ఏట 1940లో వానప్రసాధనం స్వీకరించి గుడివాడ తాలూకా పామర్పు సమీపాన తొండిప్రులో ఒక మామిడి తోటలో పూనుమంతుని విర్మాం ప్రతిష్టించి అక్కడే ఉండేవారు. ప్రతి రోజు సాయంత్రాలం సద్గైధలు చేసేవారు. భార్యాభర్తలు ఇరువురూ ఒకేమార్గంలో ఉండి తమ ధర్మాలు అనుష్టించటం ఉత్తమం. భార్యలు భర్తల చేతనే మంత్రోపదేశం పాండాలి. ప్రతి మసివీ అన్ని పనులు చేయాలి. నిన్ను నీ వెలగి ప్రపంచాన్ని తెలుసుకుస్తుప్పడే నీలో ఉన్న బ్రహ్మం గీతు కనిపీస్తుంది. విశ్రాదిత్తత్తుయే సమాధి. సమాధిలో ఆలోచించే వస్తువు తప్ప ఇతరయేటి కనపడదు. ప్రపంచంలో ప్రతి ఉన్న వస్తువు నుండి మనం చేయుకోవలసించి ఎంతో ఉంచి. అన్నింటికి సిద్ధపడినప్పడే గమ్మం చేరగలం. అపంతారుని అంతం తాటటమే మహాత్మ అదే పూర్వ సమాధి. గురుసేవ గురుకట్టాశ్చం పాండటం వల్లనే అటి లభిస్తుంది. అని ప్రభోధిస్తూ నస్కాని సాంగత్యాన్ని విస్తరించుకుని బాపట్లలో ‘శ్రీమారుతి ప్రణవాత్మమం’ స్థాపించారు. వ్యవసాము సంవత్సరం ఆశ్చర్యముజి బహుళ పస్తి సమివారం రాత్రి 9 గంటలకు (11-10-1941) పరమహంస సాంపూం స్వరూపులయ్యారు.

22. గుట్టూరు కోన అంజనాదేవి (1917-1977)

తోనమాతాటోగా, దివ్యమాతగా ప్రసిద్ధి చెందిన యోగిసి అనంతపురం జిల్లా పెనుగొండ తాలూకూ పైదేటిలో ఒక సిరుపేద కుమ్మలి కుటుంబంలో జిత్తించారు. ఆమెకు తల్లిదంత్రులు పెట్టిన పేరు అంజనమ్మ. ఆమె 1917లో జిత్తించి ఉండవచ్చునని భావిస్తున్నారు. అంజనమ్మ దచ్చతనంలో పెనుగొండ బాటయ్య అనే ముస్లిం యోగి సమాధి పెనుక తివాలయం వద్దగల చక్కెర చెట్టు నుండి రాలే చక్కెరను అందరికి ప్రసాదంగా వంచేవారు. 15 ఏళ్ల

వయస్సులోనిరాయణప్పతో వివాహం జరిగి 30 సంవత్సరాల సంసార జీవితం గడువుతూ దైవభక్తి బలంతో ఎందరితో మేలు చేకూర్చేవారు. ఒకసాిల కోన క్లేట్రవాసి పాండురంగదు స్తాప్తంలో కలిగిందన ప్రేరణతో ఆమె తన జీవితాన్ని గుట్టులు కోనక్లోక్కుప్రేమంలో గడుపాలని నిర్ద్యయించుకున్నారు. ఆమె ప్రభావంతో ఎందరో భక్తులు ఆమెను చేరారు. ఆమె అపదరలో ఉగ్రవాలని ఎందరునే ఆదుకున్నారు. వ్యాధిప్రస్తుతాలకు, అర్థాలకు తన బిష్టుక్కుతో మనశ్శాంతిని చేకూర్చేవారు. ఆమె అనేక చవుత్యారాలు ప్రదర్శించారు. నిరక్షరాజుపూరాలైన 50 ఏళ్ళ ముత్తేమహు, మహాభ్యాసి, పాండురంగి భక్తురాలు, స్తుతి నిందల కతీతురాలు, సర్వసమానశ్శాంపాటించే సంయుక్తి, వాక్యాధిగల భవిష్యవాచి అంజనాదేవమ్మ 1977 జూన్ 4న రెండ విట పింగళ సంవత్సరం జ్యేష్ఠ బహుళ చవితి శసివారం సాయంత్రం 4 గంటలకు దేవాం చాలించారు. ఆమె పొత్తుల నల్లిర్మాణి భక్తులు కోనక్లేషంలోని ఆంజనేయస్తోమి కట్టుకు అవతలి భాగంలో సమాధి చేశారు. కోన ఆశ్రమాన్ని దర్శించే భక్తులు ముందుగా అమ్మ సమాధిని పూజించి అక్కడి దేవాలయంలో పూజలు చేస్తారు. ఆమె ఆర్థధనోత్సవాలు కిపరాత్మి పండుగ అక్కడ ప్రతివిటూ భక్తులు వైభవంగా జరుపుకుంటున్నారు.

23. గంటి ఛిరుగంటి స్వసింహాయోగీంద్రులు (1914-1978)

ఈగ్నోవేల సంవత్సరాలుగా పొములయసల్లో తపస్సు చేసుకుంటూ 12 సార్లు భారతదేశంలో అవతలిందన క్రీవిశ్వేశ్వర మహాబ్రథమ్మ 12వ అవతారం రాములాలా మహాబ్రథమ్మ కిమ్మడు గంటి ఓఱుగంటి స్వసింహాయోగీంద్రులు. తుర్పుగోదావరి జల్లు రాణిలు కాలుకా గంటి గ్రామవాసులు ఛిరుగంటి సీతమ్మ, లక్ష్మినారాయణ నంపస్తు బ్రాహ్మణ దంపతులకు ఆనంద నామ సంవత్సర ఆశ్చీయుడి బహుళ త్రయోదశి శసివారం 17-10-1914 రోజున ముంగంటలో జార్చించిన మగతిశుభుకు లక్ష్మి నరసింహమూర్తి అని మేరు పెట్టారు. ఇవ విట ఉపనయనం చేసి వేదాభ్యుయనం చేయించారు. పదేశ్మ వయసులో భగవతీంగి, అల్లులల సీతారామరాజుల వీరగాఢలు కిని, స్విధ పురుషుల తోడ్యుటుతో దేశ స్వాతంత్ర్యం సంపొదించాలనే లక్ష్మింతో ఇల్లు విడిచి పెళ్ళావేయారు. అన్నపరం ప్రాంతాల్లో తిరుగుతుంటే తంక్రి ఇంచికి తిసుకు పచ్చారు. మళ్ళీ పొలపోయి గుంటూరులో కాలిక్కష్టాచార్యులవద్ద సంస్కృతం నేట్టుతోపటునికి చేశారు. అంత దిన్న మయస్సులోనే లక్ష్మి నరసింహమూర్తి తెలుగు, పోంది, సంస్కృతం అనర్థకంగా మాటల్లాడేవారు. మళ్ళీ ఆయనను తాత నరసింహం ఇంచికి తిసుకుపచ్చి గట్టి కాపలా ఉంచి కాప్పుపొతాలు చెప్పించారు. స్విధ పురుషులను సేవించి మహిమలు సంసారించాలనే ఆంషు బలియం కావడంతో 1926లో ఒక అర్థరాత్రి తఱకులో దైలు ఎక్కు వెడుతుండగా హరిద్వారంకు చెందిన మార్కాడీ దంపతులు ఆయనను తమ యించికి తిసుకు పెళ్ళారు. ఆయన ఆరు నెలల్లో అనేక శాస్త్రాలు అభ్యసించారు. 1927లో మార్కాడీ దంపతుల అనుమతితో బదలి యూత్రకు బయలు దేరారు. ఎసిమిటి రోజులు

శైఖదీవారిత్వాలు వ్యక్తమయిని దాడికాకొచ్చి కథలు సాధించాడు. విశాలమైన నమూఢి ని 350 నంబత్తరాల మహానీధివురుషుడు, తపస్సి నర్థనందావధూతను దల్చించి సేవించి శిష్టుడుగా చేరివియోడు. కొన్ని పారయోగ క్రియలను సాధన చేశారు. 7 రోజుల తరువాత అవధూత ఆయనకు అక్కడి మంచు వాతావరణంలో నిలవగలిగే శక్తిని ప్రసాదించారు. అవధూత ఆదేశం మేరకు లక్ష్మీనరసింహమూర్తి పాలద్వార మార్యాడి దంపతుల వద్దకు పెళ్ళి శాస్త్రాభ్యాయినం చేసి తిలిగి శతోపథం చేరారు. మరికొన్ని ధ్యాన పారయోగాలు, యోగిణిష్టులు సాధన చేశారు. ఆయన సిద్ధి పొందే ముందు లక్ష్మీనరసింహమూర్తిని తమ గురువు సాధ్యదాఖండావధూతిను గుర్తుచేసు రామలాల ప్రభువును ఆశ్రయించమని, ఆయనే మోష్ట ప్రదాత అని చెప్పి సిద్ధి పొందారు. లక్ష్మీనరసింహమూర్తి 2-10-1930న శ్రీరామలాల ప్రభువును ఆశ్రయించటానికి బుపీఁశం చేరారు. ఆయన ప్రత్యోతి సాధన నేర్చించారు. నరసింహమూర్తిని ఆయన ప్రేమగా నల్గొంగ్ అని పిలిచేవారు. గురు కృషణతో నల్గొంగ్ కృష్ణ భక్తుడై మధురతు పెళ్ళి తొంతకాలం అక్కడ కృష్ణసామ ష్టురణంతో గడిపేశారు. అక్కడ బ్యాపాద్యాగవతం రచించిన గొప్ప పండితునితో పరిచయమైంది. ఏక నంధాగ్రాహి అయిన నల్గొంగ్కు బ్యాపాద్యాగవతం కంపస్థమైంది. రామలాల ప్రభువును సేవిస్తూ నల్గొంగ్ పతంజలయోగ సుమత్రాలలోని అన్ని భూమికలు అధిరోహించారు. 1936లో స్వర్గామం గంభీర వద్ద గురుష్టురణతో ఆన్నాభ్యాసాభ్యాయినం చేసి రామలాల ప్రభువు దేవం చాలించే నమయాసికి తిలిగి బుపీఁశం చేరారు. గురు దేవుని ఆచ్ఛాది 1941లో ఆంధ్రదేశం తిలిగివద్ద లక్ష్మీదేవిని వివాహమాడారు. ఆంధ్రదేశాలలో అనేక మండి ధ్యాన దీక్షలు ఇచ్చారు. దేశమంతటా ప్రశ్నాటింబి భగవతోపన్థాసాలు చేశారు. నెఱ్పు, రాజేంద్రపూసార్ వంటి ప్రముఖుల ఎదుట వల్లేక వంటి యోగ శత్రువును ప్రదర్శించారు. 1975లో ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయం ఆయనను కాప్టాన్పూర్ణ జిరుదుతో సత్కరించింది. ఆదర్శ గురువు స్వసింహాయాగేంద్రులు 16-6-1978న పరమపదం చేరారు.

24. గొరగనమూడి జ్ఞానానంద స్వామి (1896-1969),

బ్రహ్మజ్ఞనంతో పొటు భౌతిక విజ్ఞాన శాస్త్రంలోనూ అత్యస్తుత తిథిరాలేక్కిన జ్ఞాన విజ్ఞానాలు రెండింటిని నమన్మయిం చేసి సాధించిన ప్రాచ్యవేదాంతి జ్ఞానానంద స్వామి పట్టిమ గోదావరిజిల్లా భీమవరం తాలూకా గొరగనమూడి గ్రామంలో భూపలిరాజ రామరాజు సీతయ్యమ్మ క్షత్రియ దంపతులకు దుర్ముఖి సంపత్తర మాట్లాకిర శుద్ధ పొత్తుమి శసివారం 5-12-1896 నాడు జన్మించారు. ఆయనకు తల్లిదంత్రులు పెట్టిన పేరు లక్ష్మీనరసింహరాజు. ఆయన ప్రాథమిక విద్య స్వర్గామంలోను, తిరపాసరంలోను, మాట్లాకిర విద్య, నరసింహరం భీలర్ పైస్సులు ఉన్నత పొలశాలవిద్య అభ్యసించారు. ఆయన తటుకులో చదువుతున్న రోజుల్లో 1908లో ఒక ప్రముఖ మహారాష్ట్ర యోగి శ్రీమానుదేవానంద సరస్వతి మాసుదేవ మంత్రం ఉపదేశించారు. అనాటి నుండి లక్ష్మీనరసింహరాజుకు శ్రీకృష్ణ మరమ్మాప్పుడు ఆంధ్ర

దైవమయ్యాడు. తండ్రి ఆయనకు వివాహం చేసినా అట రామకృష్ణ పరమహంస, కారదామాతల బిష్ట దాంపత్తింగా పరిషమించింది. తండ్రి గాలి లైల్రుల్ నుండి వేదాంత గ్రంథాలు, 1916లో మద్రాసు వెళ్ళనప్పుడు అడయార్లో అసిజిసెంటీసు దర్శించి బిష్టజ్ఞాన గ్రంథాలు, వివేతానందుని రచనలు, శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస జీవిత చరిత్ర, లోకమాన్య భాలగంగాధరతిలక్ ఉపస్థితిసాలు త్రథా చబితి, వినేపారు. ఇవన్ని ఆయనలో అజ్ఞతంగా ఉన్న త్యాగ వైరాగ్యాలను వెలికి తీశాయి. 1917లో స్వాల్మీక్రైనల్ పరిజ్ఞా ఫలితాల్లో తన నెంబరు లేకపోవటంతో విరక్తితో అఙ్గతంలోకి వెళ్ళపోయారు. ఉత్తరదేశయాత్ర చేస్తూ ధిల్లీ నుంచి పూర్విక్కార్ మీయుగా బుఫీటేకే స్వద్ధాత్మికమం చేలి సౌధన చేశారు. ఫలితంగా ఆయనకు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ సాఙ్కాత్యారమయ్యాచి. ఆయన సౌధనను గుల్మించిన వారు ఆయనను యోగిరాజు అని పీఠిచేపారు. కొన్నాళ్ళ తరువాత ఆయన ఆబూ పర్వతం గురుతిథిరం దత్తాత్మేయ గుహలో మొసాలు పట్టిమోత్సాహనంలో సౌధన చేశారు. సీలకంత మహాదేవులో పారయోగ ప్రతీయలు సాధించి సతికల్ప సమాధి పొందారు. ఆ స్థితిలో ఆయనకు శ్రీకృష్ణ దర్శనమయ్యాచి. వ్యాఖీతేశంలో శరస్వతింద్రజీ అనే సౌధ పురుషుడు లక్ష్మిసౌధసేంపారాజుతు 25వ ఏట దీక్ష ఇచ్ఛి ఉపదేశం చేసి స్వామి జ్ఞానానంద అనే దీక్షానామం ఇచ్ఛారు. గురువుల అనుమతితో కాట్టిరీ ప్రయాణమై బాఱాముల్లా సంతసింగ్ గుహలో నాలుగు నెలల పొట్టు ప్రాణాయమం, ఆసులు, ధ్యానం సౌభించారు. శ్రీనిగురు కాళీ పర్వత గుహల్లిను, పర్వతమై గుహలోను కొంతాలం తపస్సు చేశారు. కాడీపూరా ఆపిలోతోటి కుటీరంలో ధ్యాన నిమగ్నదు కాగా అక్కడ ఆయనకు నిల్చికల్ప సమాధి జలిగింది. దివరకు జ్ఞానానందులు గొరగునమూడి చేలి తోటలోని కుటీరంలో తపస్సు చేస్తూ మూడు టు బుధుల్ అనే ఇంగ్లీషు పట్టం రచించారు. అనంతరున కైలాసయాత్ర కూడా చేసి మానస నరోవరంలో మూడు రోజులు తపస్సు చేశారు. యోగ సౌధనానుభూతులను స్వామి 30 పూర్వ సూత్రాలుగా రచించారు. అలా పరిపూర్వ సాఙ్కాత్యారు పొందిన స్వామి జ్ఞానానంద జిత్యుసీ, ఇంగ్లాండ్, అమెరికా దేశాల్లో కలన పరిత్రమతో అధుగిక విజ్ఞానంలో అప్పున్నత తిథిరాలందుకున్నారు. భారత ప్రధాని నెప్పులా ఆహ్వానపై నేపసనల ఫిజ్క్ లేబరేటరీ పరమాణు విజ్ఞాన పరిశోధనా విభాగం అధిపతిగా 17 ఏళ్ళ పుని చేశారు. 1965 నుండి 69 వరకు ఆయన ఎందరలో మంత్రదీక్ష ఇచ్ఛారు. ఎన్నో వేదాంత, విజ్ఞాన గ్రంథాలు రచించారు. సౌమ్య నంపత్తుర భాద్రవద శుధ్య దశమి ఆటివారం 21-9-1969 ఉదయం 7గంటల 45సిమిపొలకు విశాఖపట్టంలో జ్ఞానానందులు దేహం చాలించారు. మరునాడు ఆయన ధూతికాయాన్ని గొరగునమూడి శ్రీరామజ్ఞాన మంత్రిరం ప్రొంగణంలో సమాధి చేశారు.

25. గుంటూరు బూద్ది రంగస్తుబాబు (1895-1979)

భగవదనుభవాన్ని అనునిత్తం పొందిన అర్థదైన మహానీయుడు బూద్ది రంగస్తుబాబు. ఆయన నడుస్తూ, పనిచేస్తూ మాట్లాడుతూ కూడా సమాధి స్థితిలోనే ఉండే పరపూర్వయోగి.

ముఖ్యాగులు

రంగస్తుబాబు పూర్వికుల నివాసం ఓగోలు జిల్లా దలచి తాలూకా శ్రీరామభద్రపురం కాగా ఒకతరం వారు ప్రశ్నిమగోదావరి జిల్లా ముఖ్యపట్టణం ఏలూరుకు తరలి వచ్చారు.

వీర బ్రహ్మాంద్రస్థామి భక్తుడు బూర్జాపుల్లయ్య, కాలమ్మ అనే నిరుపేద వైశ్వ దంపతులకు మూడవ సంతాసంగా శ్రీరామ భక్తుడు రంగస్తుబాబు 1895లో జన్మించాడు. ఒకనాడు తన వయసు వాడు అయిన అపలచిత బాలుడికడు రంగస్తును ఆరు నెలలు దేశమంతా తప్పి ఇంటివద్ద ఛేమంగా టించి వెళ్ళాడు. రంగస్తు సత్తంగాలకు ఆధ్యాత్మిక ప్రసంగాలకు, గోప్యులకు వెళ్లి పూర్వ విశ్వాసంతో నిరంతర నాముష్టరణ, ధ్యానాలతో ఇష్టాదైవత సైక్షాత్మారం విందవచ్చుని బ్రహ్మాంచ ఆహారంచాడు. ఆయన వ్యాదయంలో రాముడు, ఆంజనేయుడు, శ్రీకృష్ణుడు కొలువయ్యారు. లక్ష్మీదేవమ్మను విషాహం చేసుకుని రంగస్తు అఱగురు సంతాసాన్ని వించారు. సీళ్ళకావిళ్ళ మెసు వాలని విషించారు. 1962లో భార్య లక్ష్మీదేవమ్మ మరణించన తరువాత ఆయన భక్తులు సీళ్ళ కావిళ్ళ మోసేవని నుండి తప్పించ గుంటూరులో సిలుపుకున్నారు. ఆయను భక్తులు బాయిగారు అని పిలుయకునేవారు. బాబుగారు తమవద్దికు వచ్చేవాలతో లోతున శాత్మక విషయాలు, జన్మకర్మల రహస్యాలు మాటల్లాడేవారు. నామం చేస్తే కర్మ కలిగి వితుండనేవారు. ఎన్నో మహిమలు ప్రపంచంచేవారు. 'అవగ్ని రామచంద్ర ప్రభువు రంగస్తుబాబు ధ్యాకూరా చూపించని లిలీని రంగస్తుబాబు అనేవారు. సిద్ధార్థ సంవత్సరం కార్తిక శుద్ధ విచియ సాంఘికారం 22-10-1979 రోజున రంగస్తు ప్రభువు శ్రీరామచంద్ర ప్రభువు విచియధ్యాలలో లీనమయ్యారు. ఆయనకు సమాధికాశి, మందిరంగాని లేవు.

26. గోవర్ధనగీరి ముద్దయ్య స్వామి (1850 - 1940)

కర్మాలు జిల్లా గోవిధావలం తాలూకా గోవర్ధనగీర గ్రామం 19వ శతాబ్దిలో పుణ్యాత్మకులైన యాదవులకు గోసంపదకు సిలయం. ఆ గ్రామంలో సూర వంశంలో బండుల రంగయ్య చౌడమ్మ అనే యాదవ దంపతుల కసిప్ప ప్రతుడుగా 1850 ప్రాంతంలో జన్మించారు. ఆయనే అనంతరకాలంలో యోగిగా మారి ముద్దయ్య స్వామి అయ్యారు. 1940లో తమ 90వ యేట జీవ సమాధి అయ్యారు.

ఆయన చదువు సంఘుల రాశిగి గ్రామిణుల నోటి ఇల్లు కట్టుకున్న ఆంధ్ర జానపద యోగి శిరోమణి-ముద్దయ్య. ఆయనకు దిన్నప్పటి నుండి భక్తి, దైవ చంతనలతో పరధానంలో ఉండే వారు. అక్షరాజునం లేదు. అడవిలో తమ ఆవులను మేహిందుకు తోలుకు వెళ్లి అక్కడ వి చెట్టు నీడనో, పుట్టుద్దర్శాలో వీకాంతంలో ధ్యాన నిమ్మగ్నించేవాడు. ఇకరీఁజి మండుబోంలో ముద్దయ్య ఒకచోట ఉండగా ఒక పెద్ద నాగునిపుము పఁడగ వీప్పి ఎండ తెగులకుండా ఆయన తలపై గొడుగు వ్యాపించి. ముద్దయ్యను అప్పయోగికుడుగా తలచిన తల్లిదంపులు ఆ ఉణిస్తే ఉండే సాధువురుపుడు, ధార్మకుడు అయిన కొలుట్టయ్య అనే మాలదాసుల వద్దికు తీసుకువ్యా

తమ కుమారుని ప్రయోజకునిగా చేయమని ప్రార్థించారు. ముద్దుయ్యును కొలుట్టయ్యు తన పెంట యాగంబి క్షేత్రానికి తీసుకు వెళ్ల అక్కడ యాగంబిశ్వరుని సమక్షంలో మంత్రిపదేశం చేశాడు. ముద్దుయ్యు బీళ్ళతో ఆ మంత్రాన్ని జపిస్తూ సిరంతరం భగవధ్యానంలో ఉండేవాడు. ఒక రోజున కోచిపెట్టి, బావి వద్ద ఒక కోతిని వెలిగించి ఆరాధన కోసం ఒక తివలింగం చెక్కు సేశాడు. అతని అన్నలు ఆ కోతి ముందు ధ్యానంలో ఉన్న ముద్దుయ్యును చూసి ఆగ్రహించి ఆ తివలింగాన్ని ‘భోజనం’ బావిలో పడువేసి ఆవులను ఇంటికి తోలుకు వెచియారు. ధ్యానముద్ర చాలించిన ముద్దుయ్యు విషయం తెలుసుకుని బావిలో దూకి ఒక చేత తివలింగం, మరీ చేత జంక చ్ఛ్రం ధలించి నీటి వై తేలాడు. నడి బావిలో జంక చ్ఛ్రం వరది పడ్జలసీనుడై చేతలో తివలింగం ధలించి ధ్యాన సిమగ్గుడయ్యుడై. ఈ సంఘటనతో ముద్దుయ్యు మహిమ గోవర్ధనుగేరి పరిసర గ్రామాల్లో కూడా వ్యాపించింది. తల్లిదంత్రులు ముద్దుయ్యుకు బలవంతంగా వివాహం చేశారు. ఆమె రజస్సుల కూడా కాకుండానే చసివెచుపటంతో మరింత వైరాణ్యాన్ని పెంచుకున్న ముద్దుయ్యు జ్ఞాన ధనిసుముఖ్యాను కోసం, సాధు జసన సాంగ్రహం కోసం దేశాటనకు బయలుదేరాడు. ఈలోగా తల్లి చౌఢయ్య మరణించిందన్న వార్తావిని గోవర్ధనుగేరికి తిలగి వచ్చి ఆమెతు సమాధి కట్టించి ఒక చేట్లునాటాడు. నేడు ఆ సమాధిని ‘మునిలమ్మ కట్ట’ అంటారు. ముద్దుయ్యు ఆ సమాధి వద్దనే పర్మా శాల నిర్మించుమని ఆత్మమ జీవితం ప్రారంభించారు. అప్పుడప్పుడు పత్రికాండ తాలూకా గోనెగండ గ్రామంలో చంతలన్నామిని, యాగంబిశ్వరుని దల్చించేవారు. ఆత్మయితించిన ఆర్థుల బాధలు తొలగిస్తూ అభయ పూర్తింతో ధ్యానప్రభోధం చేస్తూ ప్రజలను భక్తి మార్గంలో నడిపించే ముద్దుయ్యున్నామికి ఎందరో సిమ్మలు తయారయ్యారు. ఆయన ఎన్నో అద్భుతాలు, మహిమలు ప్రదర్శించారు. ముద్దుయ్యు స్నాని తాము జీవసమాధి అయ్యే తిషయం కాదేళ్ళకు ముందే చెప్పి సమాధి సిర్మాణం చేయించుకున్నారు. తమ ప్రాణవాయువులను బ్రహ్మరంద్రం ద్వారా తిడిచి పెట్టారు. ఆయన ఆరాధనగేత్తమం ప్రతి ఏటూ త్రావణ శుద్ధ సప్తమి నాడు వైభవంగా జిరుగుతుంది.

27. హైదరాబాద్ భట్టజీ బాప్పు మహారాజు (1845-1932)

తమ జీవిత పర్మంతం, తనుపు చాలించిన తరువాత కూడా ప్రతి ద్వాదశినాడు అన్నదాన ప్రతం సాగిస్తున్న సత్కారుఫుడు భట్టజీ బాప్పు మహారాజు. ప్రతి దినం మధ్యాహ్నం భోజన సమయాలికి ఎందరో అతిధులు ఆయన సంస్కారంలో ఉండేవారు. ఆయన వీకారి నాడు ఉపసమాధి రాత్రి ధ్యానానంతరం పూరికథ, భగవస్తుమ సంకీర్తన చేసేవారు. ఆ మహారాజు జీవితం లూకికంగానే ఉండేది. ఆయన సామాన్యాని మాటలిగా ప్రపంచ సుఖాదుఝాలను అనుభవించారు. కష్టసప్తాలలో సమసం వహించారు. హృదయంలో అపంకారం లేచివాల వ్యాదయ సింపసీనాన్ని భగవంతుడు అభిష్టాస్తరీ, దాసినే సహజ సమాధ్యవ్యస్త అంటారని,

॥మహాయూసులు ॥

అటువంటి సహజ సమాధి సొభ్యమైతే మనం చేసే ప్రతికర్ష భగవత్తే కర్మగా మాల దివ్యకర్మ అవుతుందని, లోధించేవారు. వీరమాళ్ళకతతోపాటు లోకిక కర్మలు కూడా చేసిన మహారూప సంతానవంతుడైనా సంతాన ప్రేమలోపడక జీవితమంతా ధ్యానం, పూజ, అర్థన, భగవత్తేవ, భగవదుత్సవాలు, నాదోపాసనలోనే గడిపారు. ఆయన నిష్ఠామకర్మ యోగి. ఆయనకు మరాలీ, తెలుగు, హిందీ, ఉర్దూ భాషలు, సంగీతం బొంచచ్చు. ఆయన విశ్వామసు సంవత్సర శ్రువణ బహుళ నవమి మంగళవారం 26-8-1845నన వైదరాబాద్ ఉప్పగూడ (మహారాజు తోట)లో జిత్తించారు. ఆయన తండ్రి రామచంద్రవంతి, తల్లి సీతామాయి దిన్నుతనంలోనే భట్టజీ మహారాజు బాలంభట్టు అనే సంస్కృత విధ్యాంసుని వద్ద వేదం, సంస్కృత సాహిత్యం అభ్యసించారు. ప్రామణ్యద్వాగవతంతో పాట నాదబ్రహ్మాపాశన చేశారు. సంగీత కళను ఎంతో సిప్పతో ఉపాసించారు. ఆయన అలోకిక గంధియ్యదు ఆస్తి టుప్పోగానంలో ఆయన నిష్ఠాతుడు. ఆయన శ్రీదాహంకారాలను జయించిన శాంతమూలి. ఆయనకు 60 విశ్వ వయసు రాగానే అంధత్వం ప్రాప్తించినా విశాఖరీ ప్రతాలు, తపోధ్వనిసాలు విరమించలేదు. 85వ ఏట సన్మాస చిక్క స్నేకలంది అంగారసనాము సంవత్సర వైశాఖ మధ్య విశాఖరి సామివారం 16-5-1932 రోజున అనంతంలో కలిసిపోయారు. ఆయన భౌతిక కార్యాస్ని వాల తోటలోనే సమధి చేశారు. తణుడు ఉప్పగూడలోని మహారూప సమాధి ఒక యాత్రా స్థలం. అక్కడ ఇప్పటికీ ప్రతి ద్వాదశినాడు విడెసిబిబి వందల మందికి సమాధాన జరుగుతోంది.

24. వైదరాబాదు నారాయణ మహారాజు (1860-1914)

ఈన్నెనాబాద్ జిల్లా ఉద్దర్లలో కేపవరావు, కృష్ణబాయి దంవతుల నోములు, తిశ్వరారాధనలు, హనుమదుపాసనల ఫలితంగా శాఖా సంవత్సర ష్టేప్ శుభ నవమి మంగళవారం (29-5-1860) రోజున జిత్తించిన మహారీయుడు తాలీనాధుడు. ఆయనే అనంతర కాలంలో నారాయణ మహారాజుగా విభూతుడైన సద్గురువు.

పేసితనంలోనే తల్లి చనిపోగా తండ్రి కేపవరావు తన బదుగురు సంతానంతో 1865లో వైదరాబాద్ చేరి అక్కడ ఖుల్లుదీకొ దేవికీ నవాబు వద్ద ఉడ్యోగం సంపోదించాడు. ఐదేళ్ళ నారాయణకు ఉపనయనం చేశాడు. అప్పటి నుండి నారాయణకు విధ్యాగ్నయనం, ఉపాశన ధ్యానధారణాలి నిష్ఠ బిలపడినాయి. మంత్రిచ్ఛ కోసం నారాయణ కార్యాన్నలోని కేసల హనుమాన్ మంబిరానికి వెళ్ళ తపస్స ప్రారంభించారు. బింధుమిత్రులు నారాయణకు బలవంతంగా విపోఱం చేసి సంసారంలోకిలుఱారు.

ఇలా ఉండగా సమధిరాముడును స్నాని సంపూర్ణాయానికి చెందిన శ్రీరామ కృష్ణమహారాజు వైదరాబాదుకు వచ్చి నారాయణకు ఆరక మంత్రం, యోగ్య ఉపాశిస్తించి, దానటోభ గ్రంథం పారాయణ సిరంతరం చేయాలని, రామభక్తిని ప్రచారం చేయాలని, సింధాన్యుతులను లెక్క చేయకూడదని లోధించారు. 1880లో భార్య మరణించడంతో వికారాబాద్ సమీపంలోని

అనంతగీరికి అక్కడి నుంచి సమర్థ రాముదాను స్నామి ఫలమైన సజ్జనీగిరితు బయలు దేరారు. అక్కడ 'శ్రీరామ జయరామ జయజయరామ' అనే 13 అళ్ళరాల మంత్రాని 13 కోట్ల సార్లు జపించారు. దాసులోభ గ్రంథం అనేక ప్రతులు లిఖించారు. ఆర్థికాటు కలోర్ టిక్కలో తపస్సు చేసిన నారాయణ మహారాజుకు 1887లో శ్రీసమర్థ రాముదాను స్నామి సొక్కాత్మారం లభించింది. అక్కడి నుండి బయలుదేల కుండలవాడి చేలి శ్రీరామశ్వర్ణ మహారాజువద్ద నొంపుడాయిక దీఙును స్నేకలంచారు.

అనంతగీరం నారాయణ మహారాజు సజ్జనీగిరి చేలి స్నామి సమర్థుల సమాధి వద్ద తపస్సు చేసి సమర్థుల సొక్కాత్మారం పెంచారు. తరువాత భారత దేశంలోని పతితు ఛేత్తాలగ్నింటిని దల్చించ పైచెరాబాద్ కు తిలిగి వద్దన నారాయణ మహారాజు 1891లో పైచెరాబాద్ పొతట్టిలో ఓక మరం స్థిరించారు. అందులో నిత్యపూజలు, కాళ్ళక్రమాలు, తాలీనుప్రాపోలు, శ్రీరామ నివు ఉత్సవాలు ఏర్పాటు చేశారు. ఎన్నో లీలలు ప్రదర్శించారు. ఆయనకు ఎందరో రిష్యులు తయారయ్యారు.

అనంద నాయ సంవత్సర జీవ్రం శుద్ధ దశము బుధవారం 3-6-1914 రోజున ఉదయం 7గంటలకు నారాయణ మహారాజు గీతా పోరాయణం జరుగుతుందగా స్వప్న కోల్పోయి శ్రీరామచంద్రుని పాచ పండ్యలలో కలిసి పెటియారు. పురాణాపూర్వ శ్రవణ వాచికలో ఆయన భాతిక కాయానికి అంతిమ సంస్కారం జలగించి. సద్గురులకు ఆమహారాజు సొక్కాత్మారం ఇప్పటికే లభిస్తోంది. మరంలో వీడుచి పాచుగునా ధార్మిక కాళ్ళక్రమాలు, రెండుపూటలూ పూజ, పేరికులు, శ్రీరామనివు ఉత్సవాలు, షైష్ట శుద్ధ దశమునాడు నారాయణ మహారాజు ఆరాధనోష్టవం, త్రావణమానంలో మహారాజు సమాధికి రుద్రాభిషేకం, మార్గశిర పూర్వము నాడు దత్త జయంతి, మాఘమాసంలో దాసనివు ఉత్సవాలు జరుగుతూ ఉంటాయి.

29. కేశవస్నామి భాగానగర్ కర్ (1610 - 1683)

భత్తపతి కింపాళీ గురువు సమర్థ రాముదానుతో పాటు మరో నలుగురు సత్పురుషుల సమర్థ పంచాయతన కూటులులో నాళ్ళవయోగి భాగ్యనగర్ (పైచెరాబాద్) కు చెందిన కేశవస్నామి భాగానగర్ కర్ ఒకరు. అక్కడ ప్రవహించే మూసినదికి పూర్వమామం ముదిశుండాని. అ నదితీరంలోని పంటచేల మశ్శ గల ఓక వేఖిక్కె కేశవస్నామి పాచుకులు ఇప్పటికే దర్శనమిస్తాయి. ఆ పాచుకు క్రిందనే కేశవస్నామి సజీవసమాధి అయ్యారు. ఆ ప్రాంతాన్ని నేడు జయాగూడ పేరుతో వ్యవహరిస్తున్నారు.

ప్రస్తుతం కూడ్లటక రాష్ట్రం బీదరుజల్లులో నిలంగా సమీపిన కళ్ళటినిగరంలో కేశవస్నామి ఆ ఉఱ కరణం ఆత్మరాముడు, గంగాజాయి దంపతులకు (1610 ప్రాంతంలో) జాగ్రించారు. బుక్కాఖా బ్రాహ్మణ కుటుంబానికి చెందిన ఆ దంపతులకు సంతానం కిలుగునందున అనేక

త్రతాలు, ఉపవాసిలు చేసిన ఫలితంగా గంగాబాయికి 810వ విట జభ్రింబన కేశవునికి ఖద్దె వయసు వచ్చేవరికు మాటలే రాలేదు. జగద్ధరు శంకరాచార్యులు ఆ బాలుని చెవిలో మంత్రం చెప్పి తిరసుపై చేతినుండి దీపించెటంతో వాక్తవాహ బిరులుదేలంది. యుక్తవయసులో ఉపవసయినాబి సంస్కారాలు, శ్రీధరపంతు సల్వువీసు కుమార్తెతో వివాహం జరిగినా పసితనం నుండి కిరుక్కుడైన కేశవస్తోమి సంసేర బంధులలో చిక్కుకోలేదు. నిత్యం నామష్టరణం, ధ్యానం, ఉపవాసిలు, జాగరణలతో కాలం గడువుతూ కాలీరాజస్సొమి అనే గురువువద్ద భక్తి స్నేహితిలంది భక్తి వేదాంతాలు ప్రచారం చేస్తూ గ్రామాలు తిరుగుతూ భాగ్యానగరం చేరారు.

ఆయన ప్రశ్నచూలు భాగ్యానగిర వాసులకు ముగ్గులను చేసి ఆకల్పించగా వారు ఆయనను అక్కడే నిలుపుకోదలది ముక్కుబిందా నది తిరంలో ఆయనకు కొంత భూమిని ఇచ్చి అక్కడే ఒక మంత్రాన్ని కట్టించారు. దుందుభినామ సంప్రద్యరం పుష్టిశుద్ధ తయోదయి సామపాఠం (1-1-1683) నాడు 73వ విట సమాధి చెందారు.

కేశవస్తోమి జ్ఞానాజ్ఞానాల కతీతమైన బ్రహ్మను గుర్తించి, వ్రోహందిక జీవితం గడువుతూ పరమాఖాత క్షేత్రంలో గొప్ప స్థానాన్ని సంపాదించుకున్న సత్యరుఘుడు. ఆయన కాలంలో (17, 18 సతాబ్ధాలు) ఆంధ్ర దేశంలో ముస్లిం సుల్తానుల, నవాబుల, సేవానాయకుల ఆగ్రహాలతో పొందూ ధృత్యానికి, సంస్కృతికి విభూతం ఏర్పడింది. బుధి జీవులైన అగ్నిపూజల వారు స్పధర్యాన్ని కర్పులను, వేవభావాలను విడిచిపెట్టారు. అటువంటి విరుద్ధ వాతావరణంలో మతమౌద్యుపు ముస్లింల మధ్యనే ఉంటూ పొందూ ధృత్యం, పొందూ సంస్కృతుల పరిష్కారకు ఎంతో కృషి చేసిన సత్పురుఘుడు, సాపణి - కేశవస్తోమి.

ఆయన కాముక్రోధాబి అలిపడ్యరాలను జయించి భక్తి జ్ఞాన పైరాగ్య ప్రభోధాలతో, దయ, ప్రేమ వంటి దైవి గుణాలతో జినాన్ని భాగ్యతం చేశారు. సామాజిక, ధార్మక రంగాల్లో ఒక చైతన్యం స్వీపించారు. స్వచ్ఛమైన ప్రేమ, పైరాగ్యాలతో విరోధులను కూడా ఆకట్టుకున్న మవశేసుభావుడు కేశవస్తోమి పొందూ ధృత్య ప్రతిప్రేసు పెంచారు. ధృత్యం పేరుతో పొందన, బిలులు వంటి దురూచారాలను సిరక్కాలించారు. కపట సన్మానుల బండారం బయటపెట్టి బ్రహ్మబోధనకు సాక్షాత్కారం అవసరమని, అది సంతుల ఆశ్రయంలోనే లభిస్తుందని ప్రభోధించారు. అత్య సాక్షాత్కారం పొందిన మహాయోగి, అభేద భక్తికి నడయాడే రూపం అయిన కేశవస్తోమి మరాలీ, పాంది భాషణిలో అనేక పదాలు, అభంగాలు రదించారు. వాటిలో 850 పదాలు ముద్రించుకు నోచుకున్నాయి. వాటికి రాగాలు కూడా కూడారు. కేశవస్తోమి రచించిన 2700 శ్లోకాలు, 231 పదాలు అముద్రిత రూపంలో శంకర శ్రీకృష్ణదేవేం సమర్థ వార్ధోపతా మంచిరంలో నేటికి దర్శనమస్తున్నాయి.

ఆయన జనంలో భక్తివిశ్వాసాలు నెలకొల్పుటానికి, విరోధ వర్ణానికి కనువిష్ట

కలిగింపట్టగికి ఎన్నో చమత్కారాలు, అద్భుతాలు ప్రదర్శించారు.

ఐదు వందల సంవత్సరాల క్రితం ధరణి గడ్డంలో డాగిన తేశవస్త్రమి తమను నిష్ఠు జీవ్యోవాలకి ఈ నాటికి అభీష్టాలు సెరవేరుస్తున్నట్లు భక్తులు చెప్పుకుంటూ ఉంటారు. నేటికి జయాగూడ, తేశవస్త్రమి నగర్లో ఉన్న సమాధి, పైందరాబాద్లో ఒక భక్తి తేంద్రంగా విరాజిల్లాతోంది.

శాపాటీగ్ అనే ఒక ముస్లిం నిష్పుడు తేశవస్త్రమిని గురించి ప్రస్తుతించిన వాక్యాలు అభ్యర్థితాల్యాలు.

“తేశవస్త్రమి తేవల సౌభ్యరాతి
మనో భావే శరణ లఘుఅత్మాసీ
పదో పది సహజ జోడే కాతి
మఁజే శాహు బేగ్ సమాధి అనాయసీ”

30. కైవారం అమరనారేయణ (1730-1840)

తెలుగులో కాలిజ్ఞానాలు చేపైన ప్రముఖ యోగులలో ఒకరు కైవారం అమరే నారాయణ. జీవితంలో నగబాగం గడిచి పెంచిన తరువాత దివ్య జ్ఞానాన్ని నంపాలించుకుని మహాయోగియైమై, మహా భిక్షుడు తాను తలంచి, ఎందరినో తలంప జీసిన మహారీయుడు అమరే నారాయణ. పైనూరు రావ్యుంలో తెలుగువారు అధికంగా ఉన్న కోలారు జిల్లాలో చింతామణి తాలూకా కైవారం (ప్రికచక్కపురం)లో గాజల వ్యాపారం చేసుకునే దంపతులు ఆండప్ప, ముద్దమ్మల ఏకైక సంతాసంగా సౌధారణ సంవత్సరం కీ. శ. 1730లో జన్మించిన తిఱవు అమర నారాయణ, యోగి అయిన తరువాత అయన తనపేరు నారేయణగా మార్చుకున్నారు.

అమరనారాయణ సైశవ దశలోనే తల్లిదంత్రులతో పాటు తమ ఇలవేలుపైన అమర నారాయణ స్వామి గుడికి పెంచి నిష్ఠులిత నేత్రాలతో భగవ ధ్వనిం చేసేవాడు. కీథి బడి చదువులు ముగించి స్వయంగా తెలుగు సంస్కృత భాషలు అభ్యసించటంతో పాటు భక్తి వాజ్ఞాయాన్ని సాంతం చేసుకున్నాడు. తంక్రితో గాజల మఱారం మౌస్త్రా ప్రసిద్ధ జ్ఞేత్రాలలోని దేవీదేవతలందరినీ దర్శించాడు. యుక్త వయస్సు రాగానే నారాయణకు ముగించుతో వివాహప్పైంది. తల్లిదంత్రుల మరణానంతరం హిల్లలతో అమిత పేదలకంతో బాధపడినా భక్తి ఇంకా ఎక్కువైంది.

నారాయణ స్వామి ఏబై ఏళ్ళ వయసులో ఒకసాల దిత్కారు జిల్లా మొగలి వెంకటగిరి కసుమలో ఒక రాత్రి విశ్వమించినప్పుడు పరదేతి స్వామి అనే మహాతప్పే ఆయనకు మంత్ర దీష్ట ఇచ్చారు. మంత్ర గురువు ఆశ్చర్యమేరకు నోచిలో బెణసరాయి పెట్టుకుని ముండేళ్ళ కలన

తపస్సు చేయగా ఆరాయి వక్కెరగా మాలి మంత్ర సిద్ధుడయ్యారు. అనేక అద్భుత శక్తులు ప్రదర్శించారు.

తన మహిమలతో తనకు పేదలకంలో అప్పులిచ్చిన బుణదాతలే అప్పులు మాఫీ చేసి తిలగి కైవారం గ్రామానికి ఆహారానించి ఒక ఆశ్రమాన్ని నిర్మించారు. ఇప్పుడున్న మరం నొనంలోనే ఆశ్రమం ఉండేది. ఆనాడు స్నామి తన కుటీరం వద్ద నాటిన అశ్వత్థ మొక్క నేడు భక్తులిష్ట ప్రదాయ కల్ప వ్యష్టంగా విస్తరించి పూజలందుకుంటోంది.

నారేయణ యోగీంద్రులు 110వ ఏట శార్ధలినాము సంవత్సరం జ్యేష్ఠ శుద్ధ తిథియు ముంగళవారం రాత్రి 12 గంభులకు (2-6-1840)న సమాధి అవుతానని ప్రకటించి నిలగా అదే సమయానికి పరమపదం చెందారు. ఆయన పొల్చివ శరీరాన్ని ముందుగా సిద్ధం చేసిన స్థలంలో సమాధి చేశారు. నవ్వు కొలిచే భక్తులకు ఈనాటికి ఆ సమాధి తోలకలు తిరుస్తూ కొంగు బంగారంగా విరాజిల్లుతుంది.

సమాజాన్ని సన్మార్గంలో నడిపించి దేశానికి పోతం కూర్చేందుకు సమాజంలో పోష్యతగ్గులు, ఆడంబరాలు, మీంసు, దురాచారాలు, అవినీతిని ఖండిస్తూ భక్తి, జ్ఞానవైరాగ్యాలు, సదాచార సత్తవర్తనాలు ప్రభోధనాన్ని అనేక గ్రంథాలు, తత్త్వాలు, శతకాలు, కాలజ్ఞానాలు, కీర్తనలు రాగతాళాలు కూర్చు రచించిన మహా పండిత యోగీ అమర నారేయణన్నామి.

31. కుర్తాకం మౌనస్వామి (1868 - 1943)

అంధ్రదేశంలోని బాప్టిస్టు తాలుకా నుానెవాల పోలెం వాస్తవ్యులు అచ్చుతుని బాపునయ్య సీతమ్మ దంపతుల మూడవ సంతానంగా 20-4-1868 న జన్మించిన కిములుకు పోష్యయ్య అసి పేరు పెట్టారు. సమీపజ్ఞాతులు పంచితపల్లి వాసులు అయిన అచ్చుతుని లక్ష్మి సరసవ్యు సుందరమ్మ దంపతులు బాలపోష్యయ్యను దత్తుతీసుకుని కిమయ్య అసి పేరు మార్చి పెంచి పెద్ద చేసి చదువు సంధ్యలు చెప్పించారు. దుర్గతనంలోనే భక్తి, జ్ఞానాలు కలిగిన కిమయ్యకు చీరాలకు చెందిన ఆమేష్టరమ్మతో వివాహమై కొన్నాళ్ళ అబ్బాలీ శాఖలో ఉద్యోగం చేశారు. 1894లో రాజమహాంగ్రహరం తరఁ పోతి ఒకియి ఒక ధాన్యం వ్యాపిలి వద్ద గుమాచ్చు ఉద్యోగంలో ఉంటూనే దేవి ఉపాసన చేశారు. రాత్రి వేళల్లో రామాయణ, భారత పురాణ ప్రవచనాలు, పాల కథా కాలఙ్కేపాలు చేసేశారు. ఇలా ఉండగా ఆయన ద్వాష్టి బాహ్య జగత్తునుండి ఆంతరిక జగత్తుమైపు, ఆత్మానైపు దిశగా నేగింది. 1906 లో ఒకండా అర్థరాత్రి గురువును అస్తేషిస్తూ ఇల్లువిడిచి వెళ్ళి పోతి అనేక దివ్య జ్ఞేత్తాలు, యోగ భూములు దల్చించి ఒక యేడాది తిరువణ్ణమలై రమణ మహార్షి ఆశ్రమంలో ఉనారు. ఉత్సర్థ దేశయాత్రలో అచ్చుతానంద సరస్వతి స్నామి వద్ద సన్మానం స్నేకలంచి కిమయిదానంద సరస్వతి అనే దీక్షా నామం స్నేకలంచారు. గురువు జ్ఞానతో యోగ సాధన చేస్తూ దేశమంతటా తిలగారు. 1908 లో సైమికారణ్యంలో తిరుగుతూ ఒక పర్వత గుహలో కొన్ని వందల విళ్ళగా తపస్సు చేస్తున్న

వెంకటూచలం పంతులును సేవించి అనేక యోగ శిక్షులను సౌధించారు. దత్తాత్రేయుని అపూర్వావారమైన శ్రీమానుదేవానంద సరస్వతి (కొండ స్వామి) కుత్రాషు చేసి సమస్త శాస్త్రాలు, యోగంలలోని నిపుణులయ్యారు. యోగంతోనేధృ పురుషులై ఒక కారణంతో మాన ప్రతాలికి పూనుకుని మాన స్వామిగా మారారు. కొండకాలం పంచవటి వద్ద గుహలో యోగ నిష్ఠలో ఉన్నారు. అనంతరం మూడాంబులు ఛైత్రి చేరారు. అక్కడి నుండి మంగుళారుకు బయట దేలి చిత్రకూటు ప్రాంతంలో సమాధి స్థితులై అచ్ఛుతాలు ప్రశ్నల్నించారు. చివరి కుర్రాజం చేలి అక్కడ స్థిరపడ్డారు. ఎన్నో మహిమలు ప్రశ్నల్నించారు. తమతరువాత మర మందిరాలకు ట్రస్ట్ ఏర్పాటు చేసి 28-12-1943న దేహం చాలించారు. దండయిధి పొణి మందిరంలో స్వామిని సమాధి చేశారు. 13-7-1951న ఆ సమాధిపై లింగ ప్రతిష్ట జలగించి. ఆయన ఆనాడు దత్తాత్రేయ మందిరంలో స్థాపించిన సిద్ధేశ్వరీ పీరం ఈజిణాటి పీరాథిపతి శ్రీ సివి చిదానంద భారతి స్వామి ఆధ్యాత్మిక భారత దేశంలో ప్రశస్తి పొందిన అధ్యోత్స పీరంగా విఱాజిల్లాతోంది.

32. కురుమద్వాలి పీచ్ఛమ్మ అవధూత (1870 - 1951)

ఈ జన్మలో కొన్ని యోగ భూమికలు అథరోహించి మరుజవ్వలో మిగిలిన యోగ భూమికలనభరిపొంది శాస్త్రానందాన్ని అనుభవించి జీవస్నేక్షణైన వాలలో మాలపేచ్చమ్మ ఒకరు. క్ష్యాష్టాజిల్లా గుడివాడ తాలూకా కురుమద్వాలి గ్రామంలో వడ్డు ముత్తయ్య పీరమ్మ అనే ఉత్సవు సంన్మార వంతులైన మాల దంపతుల ఆఖలజిడ్డగా 1870లో పిచ్చమ్మ జర్మీంచింది. ఒన్నితనును నుంచి జ్ఞాన ప్రాగ్యాలతో ప్రవర్తించటం చేత ఆమెను పిచ్చు పిచ్చమ్మ అనేవారు. రామూలయంలో శ్రీరామ చంద్రుని చూస్తూ మైపురచినప్పుడు పిచ్చమ్మకు తనలోనుండి తన వంటి ఒక రూపం బయటికి వడ్డు గ్రష్టల గుగులలతో తిరుగుతూ మాటల్లాడేది. వివాహం చేస్తే పిచ్చు కుదురుతుందని ఆమె తల్లిదంతులు పెళ్ళి చేశారు. కొన్నాళ్ళకు పిచ్చమ్మ గర్జపతి తారా భర్త నాలుగో నెలలో చనిపోయాడు. 10వ నెలలో పిచ్చమ్మ ఆడ తిశువును ప్రసంగించి భాగ్యమ్మ అని పేరు పెట్టింది. పిచ్చమ్మ కూతి నాలి చేసి సీతి సిజాయితిలతో కప్పించి పసి నంపాచించిన కూతి డబ్బుతో భాగ్యమ్మను ముద్దు ముచ్చటలతో పెంచుతూ, మిగిలిన డబ్బును ధ్వనికార్యాలకు విసియోగించేది. భాగ్యమ్మకు యుక్త వయస్సులో వివాహం చేసింది. అయితే కొన్ని లోజలకే ఆమె భర్త కూడా చనిపోయాడు. మారు మనువు చేసినా భర్త అదరణలేక భాగ్యమ్మ బావిలో పడి చనిపోవడంతో పిచ్చమ్మ గత జన్మలో కొరవడిన యోగాన్ని గురువు సంపాదించి లేచుటా నొఫస్ చేసింది. తన సంపాదనను దాన ధ్వనిలు చేసి మొలకు గొనె పట్టు చుట్టుకుని శ్రుతానంలో నిరంతరం రామునామం, హసుమన్సుమం, భసుమధునాలతో గడిపేది. అలా ఉండగా ఒక గోసాయి వడ్డి ఆమెకు ఉపదేశించాడు. ఆమెరకు ఆమెతోచీ మానవుల దుఖానివారణ కోసం తపన చెందగా ఆ తపనలనోనే ఆమెకు జ్ఞాన సిద్ధ గలగించి.

మహాయోగులు

ఆమె వికాంతంగా ఉన్నవ్వదు కాలసర్వాలు వద్దు పడగలు లిప్పి అడేవి. ఈ దృశ్యం చూసిన వారు ఆమెను మహాయోగులుగా గుర్తించారు. ఎన్నో అద్భుతాలు మహిమలు ప్రదర్శిస్తూ నీడా రాము నాముం చేసే పిష్టమ్మ రామాయధితీ పిష్టమ్మగా ప్రసౌభి తెక్కింది. ఆమెకు కొందరు భక్తులు 1925లో ఆశ్రమం నిర్మించారు. ఆమె తపస్సుకు అనుకూలంగా సమాధి ప్రమేశ్వరికి కీలుగా భుగ్గర్భ భువనేశ్వరం విర్మాటు చేశారు. ఆమె వారాసికి మూడు రోజులలో నొలి సమాధిలోకి వెళ్లింది. 1951 జనవరి 15 ఖరు నాము సంవత్సర పుష్టి తుఫాను నెఱించారం నాము ఆమె రామునాముం చేస్తూ రాత్రి ఒంటి గంటకు భూమధ్యం నుండి గొప్ప ప్రకాశం పెలుపడి ఆశ్రమమంతా నిండివియింది. ఆమె పునరుభ్యత్తు స్థితి నందుకుని దేహాశ్వగం చేశారు. ముందుగానే కురుమద్దలలో సిద్ధం చేసిన సమాధిలో ఆమె శరీరాన్ని శాస్త్రించా నిష్టిపెంచారు. అప్పు పేరుతో ఖమ్మం జిల్లాలో బూర్జం పహాడీలో కూడా 1984లో ఒక ఆశ్రమం ఏర్పడింది. అక్కడ ఆశ్వాశిక సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు ప్రాథమంగా జరుగుతున్నాయి.

33. కావ్యకంత వాసిపు గణపతి ముని(నాయన) (1878 - 1936)

భారతదేశ దాస్తమ్యక్రికి విధ్యులు నొమూజిత, రాజీలియ రంగాల ద్వారా త్యాపిచేసి ఆధ్యాత్మిక రంగంలో సిద్ధ పురుషుడైన మహాయోగి కావ్య కంత వసిష్ఠ గణపతి ముని. అయిన ధార్మిక రంగంలో తేరకాలపు బుధులకు దీంటుగా, కవిత్వ పాండిత్యల్లో సమకాలినులలో మేటుగా రాణించారు. అయిన తండ్రి నసింహాశ్మీ ఆశీలోని దుంల గణపతిని ఉపసించగా ఒక మధ్యామ్మం గణపతి విగ్రహం నుండి ఒక తిహవు తనకు ఎదురుగా వద్దునట్టు కనపడింది. అదేరోజు 17-11-1878 బహుధాస్త సంవత్సర కార్తిక బహుళ అప్పమీ అబివారం మధ్య నిష్టత ప్రథమ పొదంలో అయిన భార్య సరుమ్మ ప్రసవిందిన తిహవే వాసిపు గణపతి ముని. తల్లి దంతులు ఆయనకు నామకరణం నాడు పెట్టిన పేరు సూర్య గణసంఖ్యా 10 విశ్వ వయసు వరకు కావ్యమేళాలు నేట్లి పంచాంగ గణసంలో పొండిత్యం సంపాదించారు. 12వ యేట విశాలాశ్వమ్మతో వివాహమైన తరువాత రెండు సుర్రల భూతు కావ్యం రచించారు. 18 విశ్వ వచ్చేసులికి గణపతి సాస్త్ర వ్యాకరణ, అలంకార, సాహిత్య శాస్త్రాలు, పురాణ ఇతివ్శాసలు ఆపిశన పట్టారు. 13వ ఏట నుండే తండ్రి వద్ద పంచాశ్వల, మేధాదళిణమూర్తి, నారాయణమైశ్వరు, సౌరాష్ట్రమైశ్వరు, చండి నవాశ్వల, మాతంగి, జాల, వారాహి, భువనేశ్వర, మహాశివరతి, పంచదక్తి, విశిష్టతి అనే 12 మహామంత్రాలు సాధన చేయడంతో అయినలో తపస్స చేయాలనే కాంట ప్రభలింది. భార్యకు కూడా మహాగణపతి మంత్రం, శ్రీవిష్ణు తీక్ష ఇచ్ఛలు. అయిన ప్రయాగ పంస తిర్థంలో కొంతకాలం, నాసిక్లోని నీలాంజలాలయంలో, భువనేశ్వరలో కొంతకాలం తపస్స చేశారు. తర్వా వేదాంతాలు, వ్యాకరణ మహాభాష్యం నీతి శాస్త్రంలలో నిష్టితుడయ్యారు. గణపతి సాస్త్ర పైద్యరాథ క్షేత్రంలో కొంతకాలం తపస్స చేసి నురేశ మిత్రుని వద్ద 'తారా' మంత్రాల్సిద్ధుడయ్యారు. అరుణాచలంలో

5 కోట్ల తివ పంచాశ్వలి పూర్తి చేసి అరుణాచలేశ్వరుని అనుగ్రహం పొందారు. 1902లో వెయ్యి శ్లోకాల 'హరస్తుతి' కావ్యం రథస్తు నంటిశ్వరుని ముందు నిలిచి తివునికి ఖిలిపించేవారు. ఒక సంవత్సరం మేడాధ్యయనం చేసి నౌయికాభాష్యం పటుంచారు. కొంతకాలం వేలూరు కైస్తవ కళాశాలలో తెలుగు పండితుడుగా పనిచేశారు. ఎన్నో అద్భుతాలు ప్రదర్శించారు. 1922లో అరుణాచలం చేలి 'ఉమాసుఖప్రు' సంన్యాలించి 'ఇంగ్లాసీస్త్రోతు' రచనకు సంతృప్తించారు. అనేక సూత్ర గ్రంథాలు, మీమాంస గ్రంథాలు, దేశ భక్తిలిపులోఫించే 'రాష్ట్ర నిబంధన', నంస్యుతం ప్రపంచ భాషా కావాలంటూ 'ఆలి భావిషించేసు' అనే గ్రంథాలను రచించారు. 1926లో 'పూర్వ' అనే సంస్కృత నవల, ఇంకా 75 గ్రంథాలు వివిధ అంశాలపై రాశారు. 1929లో తిరువళ్ళములై నుండి గీతిల్ల పెళ్ళి కటువ ఆశ్రమంలో కొంతకాలం ఉన్నారు. అనేక అధ్యుతాలు ప్రదర్శించారు. ఖర్షిష్టర్ కలకత్తాలలో కొంతకాలం ఉన్నారు. ఖర్షిష్టరం ఆశ్రమంలో ఆయన కాల సంజ్ఞలో భక్తులు, తిప్పులు ఉన్నారు. నాలుగు దినాలు ముందే తన దేహత్వాగం గులంచి చెప్పిన గణపతి ముని ధాత్యసంవత్సరం క్రావణ ముఢ సుప్తమి చేపారం 25-7-1936 మధ్యాహ్నాం దేహత్వాగం చేశారు. ఖర్షిష్ట వేషాన్ని తాష్ట ఇతివసు పురాణాలను గణపతి ముని మాదిగా సమస్తయించిన వారు మరింకరు లేరు.

34. కటిల మంగళం ముసీంద్ర స్వామి (1876 - 1961)

వర్వత గుహల్లో తపస్స చేసి సిద్ధులైన మహా యోగులలో ఒకద్రెసన కటిల మంగళం ముసీంద్ర స్వామి తిరుమలకు సమీపంలోని స్వద్ధముభే నది ఒడ్డున గల యెలమండ్లం గ్రామంలో గాలిమాని లక్ష్మణ రెడ్డి. అంజీరవ్వ అనే పొకనాదీ రెడ్డి దంపతుల స్వామి ఘలంగా జావ్యించారు. ఆ బిడ్డకు మునిస్వామి రెడ్డి అని పేరు పెటుట్టారు. ఆయనే ఆనంతరకాలంలో ముసీంద్ర స్వామిగా ప్రసిద్ధిచెయ్యారు. చేరుల సుభ్యాయ్య అనే భాగవతుడు ముని స్వామికి పదవ ఏట అట్టురాభ్యాసం చేయించి ఉపదేశించిన తారక మంత్రాన్ని త్రద్దూరా ఉపసీంచాడు. ఆయన వ్యాదయంలో రాముని సింపుతోసి వ్యవసాయ పనులు చేస్తుండగా ఒక రోజున స్వామిరహస్యం గులంచి ఆలోచించి ఆ రహస్యాన్ని చేఱించాలని బంతించటంతో ఆతసి ప్రవర్తనలో మార్పు వచ్చింది. ఏకాంతంలో ఉండేవారు. 18 ఏళ్ళ సిండిన మునిస్వామికి విషాహం చేసే దాలలో పడుతాడని తల్లి దంతులు అతసికి చెంగమ్ముతో విషాహం జిల్లిపించారు. అయితే వారి దాంపత్యం జీవాత్మ పరమాత్మల పతిత్త బింధుంగా సాగింది.

ఈలా ఉండగా రక్తాశ్చ పుష్టశుద్ధ వితాదకి నెఱిమారం 5-1-1925న మునిస్వామి ప్రతి దిశ్చితుడై తదీకంగా రామతారకం జిహేస్తుండగా శుద్ధ సిల్వాకల్లు సమాధి కలిగింది. ఆత్మ ద్వానం తరువాత మునిస్వామికి సమస్త ప్రవంచం పరమాత్మ స్వరూపంగా గోచరించింది. నిద్రావీరాలు మాని 8 నెలలు బ్రహ్మసంద మగ్నుడై తిలిగాడు. ఒక క్రావణ పూర్వమునాడు వేదవేదాంగవేత, జ్ఞాని అయిన నారాయణచార్యులు మునిస్వామికి శ్రీమదవైశ్వరీ మంత్రం

మహాయోగులు

ఉపదేశించి భ్రామడ్చుటలోకి చూడగా బాహ్యాధ్యాష్టివెంటియి ఆత్మ సాక్షాత్కారం లభించింది. అనంతరం నారాయణచార్యులు మునిసిష్టుమి రెడ్డికి మునీంద్రసిష్టుమి అనే దీక్షానూమం ఇచ్ఛ అనేక వేదాంత రహస్యాలు బోధించారు. అప్పుటి నుండి సిత్పుం వికాగతంగా తపస్సు చేసుకుంటూ ఆత్మ స్క్రైప్టో సమస్త విషయాలు తెలుసుకునే మానవతీత శిక్షులు లభించాయి. అనేక మహిమలు, అధ్యాత్మాలు చేస్తూ ఎందరో తిష్ణులను, భిక్షులను పాంచారు. అనేక మంచి నాస్తికులను ఆస్తికులుగా మార్చారు. అనుష్టాన వేదాంతి అయిన మునీంద్ర సిష్టుమి ‘ప్రవ్యాఙ్మానామ్యుత సంగ్రహం’ అనే గ్రంథాశ్వి రచించారు. అది జిష్ణునువుల పాలిటి కల్పవృక్షం. ఆయన సిద్ధ సంకల్పాలు. పుత్రులు తాలూకా కటిల మంగళంలో ఆశ్రమాశ్వి సిద్ధాంతి, సమాధి కూడా ముందుగానే కల్పించుకున్నారు. నియ్యాస సమయానికి పారం రోజుల ముందే తిష్ణులకు తెలిపి సమాధి స్థితులయ్యారు. 18-5-1961న షష్ఠివసామ సంవత్సర జీవ్యాసుద్ద పంచమి నాడు కళ్ళుతెలచి భక్తులను, తిష్ణులను ఆశీర్వాదించి జీవసమాధి అయ్యారు. ఈజాటికి ఆయన సమాధి భక్తులను సర్వాఖీష్టాలు నెరవేరుస్తూ సిత్పుపూజలు అందుకుంటోంది. పూర్వమనాడు గురు పూజలు, వార్షికీత్యవాలు వైభవంగా జరుగుతున్నాయి. ప్రస్తుతం ప్రవ్యాఙ్మానంద భారతిసామ్యమి గురువు ఆశ్చర్య మేరకు మునీంద్ర సామ్యమి తిష్ణుడుగా ప్రవ్యాఙ్మిద్యా ప్రచారాశ్వి సిల్వరామంగా సాగిస్తున్నారు.

35. కఫిలగిల యోగానంద నరసింహ మహార్షి (1886-1960)

కారణ జన్ముల తోవకు చెంటిన యోగానంద మహార్షి 1886లో ఒంగోలు జిల్లా మర్కువురం తాలూకా తోకపల్లి గ్రామంలో జున్మించారు. ఆయనకు తల్లిదంతులు చేసిన సామికరణం సుబ్బరాయుడు. ఆయన వీధి బడిలోకస్తు ప్రకృతి పాలశాలలోనే ఎక్కువ విషయాలు సేచ్చుకున్నారు.

బాల్యం నుండి నాట్పుం, నాటుకాలు అంటే ఎక్కువ ఇష్టవడి సుబ్బరాయుడు ఇల్లు విడిచి ఒక నాటుక సమాజంలో చేల నటుడయ్యాడు. అతని ఆసక్తిసి గమనించిన ఒక తీవ్రవు పండితుడు చేరదీని వురాణాలనారం, వేదాంతం బాగా ఒంటులట్టించి మంత్రాలు ఉపదేశించారు. సుబ్బరాయుడు ఆ మంత్రాలను సిష్టతో రేయించవల్సి జపించి అడవులలోకి వెళ్ళపెంచాడు. అడవుల్లో ఒక పొత్కాత్మక సర్దేయరు సుబ్బరాయుడిని తనతో తీసుకువెళ్ళ తన శాఖలో ఉధోగం ఇచ్చి తిలకవేళల్లో అతని భక్తి గేయాలు వింటూ భక్తుడయ్యాడు. సుబ్బరాయుడు చెప్పినది చెప్పినట్లు జరిగేది. ఇలాఉండగా ఉధోగరీత్యా తిరువచ్చలు (వీరరాఘవ వైత్తం)కు బదిలీ అయింది. అక్కడ సిద్ధాపోరాలు మాని నామ జప యిష్టం చేసేవాడు. అది గమనించిన తెల్లదొర సుబ్బరాయుడ్ని చెన్నపట్టునికి మార్చాడు. అక్కడ ఒకనాడు సుబ్బరాయునికి ఒక అవధూత దర్శనమైంది. ఆయన పిాదాలవద్ద ముందు అపోరాత్మలు వుండగా నాలుగో రోజున అవధూత దీవించడంతో సుబ్బరాయుని ముఖం

సూర్యతేజస్సుతో పెలిగిపెట్టియింది. సమస్త మంత్రాలు, యోగమయ్యాలు, సీద్ధులు లభించాయి. అటిగంబరాచల యోగి తన శక్తిస్నిటీనీ సుభ్జురాయుడికి ధారపోసి అడ్వైట్చం కాగా సుభ్జురాయుడు శ్రీ యోగానంద మహాత్మ అయ్యాడు.

ఎన్నో లీలలు, అధ్యాతాలు ప్రదర్శించి కపెలిగిపెట్టి తపస్సు చేయగా శ్రీలక్ష్మీనరసింహస్నామి ప్రత్యుథముయ్యాడు. ఫలితంగా యోగానందుడు శ్రీలక్ష్మీ నరసింహాలయం కట్టించి స్వామిని ప్రతిప్రిణించి నిత్యారాధనలు ఏటిటా నరసింహస్నామి జయితి ఉత్సవాలు జరిపేవారు. తమ అవతారం చాలించే సమయం రాగానే లిప్పులను పెలిపించి తనను జీవనమాధి చేయవలసిందగా ఆదేతించారు. నారాయణదాను అనే ధత్తుని తన పీతాశికి వారసుడుగా అభిషేకించారు. కార్పులి పుష్టి శుద్ధ త్రయోదశి శుక్రవారం (30-12-1960) పగల సమాధిస్తుటులై బ్రహ్మరంధ్రాన్ని ఛేటించుకుని విశ్వాత్మలో కలిసిపోయారు. నారాయణదాను గురువు గాలి పాఠ్యవ శరీరాన్ని కపెలిగిలి మెట్ల పక్కన కణశాస్త్రంలో సమాధి చేశారు. ఆనాటి నుండి ఏటిటా గురువునమాధనలు వైభవోపేతంగా జరుగుతున్నాయి.

36. కొత్తరెడ్డిపాలెం లక్ష్మీకాంతానంద యోగి (1888-1970)

రచయిత, గాయకుడు, సంస్కృతాంధ్ర పొంది భావలలో నిష్ప్తితుడు, నటుడు, కళారాధకుడు, వైద్యుడు, మహాయోగి అయిన కొత్తరెడ్డిపాలెం లక్ష్మీకాంతానంద యోగి గుంటూరు జిల్లా కొత్తరెడ్డిపాలెంలో ఆ గ్రామకరణం చెస్తుంబాళి, కామేశ్వరమ్మ సియోగి దంపతులకు సర్వజీత సంపత్తర పుష్టి బహుళ త్రయోదశి బుధవారం (11-1-1888) రోజున మూలనశక్తంలో జర్మించారు. గుంటూరు కైస్వప కళాశాలలో మెట్లిక్యులేవన్ పోసయ్యారు. 18వ యొట చెస్తుపట్టం ఇంజనీరింగ్ కళాశాలలో డ్రైఫ్టమేన్ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడై శ్వాసా గుంటూరు లిజర్స్యాయర్ ప్రాంక్షెక్స్టలో ప్రథమతోద్వీగ్ం చేశారు. అదే సమయంలో తండ్రీ గుతంచటంలో ప్రతిపిటా వంశాదారంగా జరుపుతున్న సీతారాము కళ్యాణం బాధ్యత ఆయనపై పాటించి. అందుకు అధికారులు సెలవు ఇవ్వటాశికి నిరాకరించటంతో ఆ ఉద్ఘోగాశికి స్వస్తి పెలికారు. అనంతరం అనుసూయమ్మతో వివాహమైంది. గ్రామ కరణీకం, సేద్దుం, సీతారాముల కాలువులో ఆయన జీవితం గడువుతూ నాటకాలలో శ్రీకృష్ణ, హరిశ్వరం, నల, బాహుక, సారంథి, నరతానుర, భిష్మ, విశ్వలు పాటించారు. సంస్కృత, అంధ్ర పొంది భావలో రచనలు, వీణావాదనం, సుత్రావ్యంగా పాడటం, హరికథాగానం, వురాళ ప్రవచనాలు ఆయన వ్యాపకాలయ్యాయి. ఏకాంతంలో ప్రాణాయామ సిధ్ధన చేసేవారు. ఆయుర్వేద గ్రంథాలు చటువి సాంతంగా మందులు తయారు చేసి పేదలకు ఉదితంగా వైద్య సేవలు అందించేవారు. లక్ష్మీకాంతానందుల గుణాలీలు, ప్రతిభాపాటువాలు, ఆధ్యాత్మిక దింతన గుల్తించిన చంద్రశేఖరానంద సరస్వతిస్నామి తమ ఆత్మో స్థలాన్ని తీఱిను ఆయనకు విడిచిపెట్టి కాటికి

వెళ్లివెగు లక్ష్మీకాంతు, ఆయన చిన్న తమ్ముడు సుబ్బలావుతో కలిసి ఆధ్యాత్మిక సౌభాగ్యాను ప్రొరంభించారు. వూరులు వారంలోజుల్లో తమ్ముడు మరణించడంతో మనస్సు వికలమై అనందాత్మమం పేరట మూడు కుటీరాలను ఆ స్థలంలో నిర్మించి ఉత్తర భారత యాత్రలకు బయలు దేరారు. కాట్టిలో బ్రహ్మానంద సరస్వతిగిస్తామి, హృషికేశవో అనందయోగిని సేవించి యోగ రహస్యాలు తెలుసుకున్నారు. కాట్టిర మాధవానందులతో కలిసి హిమాలయాల్లో తిలగారు. ఇంటికి వద్దు ఆనందాత్మమంలో తివలింగం ప్రతిశ్రీంచి ఆ ప్రాంతాన్ని ఒక బుప్పివాటికగా చేశారు. ఆనందాత్మమంలో ఒక కుటీరం భూ గ్రహంలో రోజుకు మూడు నాలుగుసెఱ్లు పట్టుకు నాలుగేసి గంటలసేపు యోగసౌభాగ్య చేసేవారు. వివిధ యోగాలు ఆయనకు కరతలామలకమయ్యాయి. అనేక మహిమలు, అద్వాతాలు ప్రదర్శిస్తూ సమాజ సేవ కార్యక్రమాలు, సంస్కరణలు చేపట్టారు. సుమారు 25 గ్రాఫాలు రదించారు సేధారణ సంవత్సర ఆర్థిక బహుళ అప్పమి శనివారం (21-11-1970) రోజున లక్ష్మీకాండానందస్తామి తమ ఆరాధ్య దేవత శ్రీ గాయత్రీ మాతసు హృదయంలో సిలుపుకొని బ్రహ్మక్షుం చెందారు.

37. గుడివాడ ప్రణవానంద స్వామి (1888-1969)

టేరం రాష్ట్రంలో జన్మించి అంధ్రరాష్ట్రంలోని గుడివాడలో స్తోరపడి యావడ్డారత దేశాసికి జాన్సన్ ఇష్ట పెట్టిన మహాపురుషుడు ప్రణవానందస్తామి. ఆయన టేరం దేశంలో పోల్చాట వద్ద ఆల్మారు అనే చిన్నగ్రామంలో 15-5-1888 సర్వధారినామ సంవత్సర వైకాఖ శుద్ధ చవితి మంగళవారం నాడు జన్మించారు. మసితసంలోనే తల్లిదంతులను కోల్పోయిన ప్రణవానందుడు గురుకులంలో విడ్డాభ్యాసం చేసి ఆధ్యాత్మికంగా వైరాగ్య సంపన్మూలయ్యారు. సంస్కృతం, మంగళయాత్రం, తమితం, తస్విద భాషలు నేటి, తీక్ష్ణాష్టానంద అధ్యాత తిష్ఠులై బ్రహ్మ విద్యను సముపోల్చించుకున్నారు. విడ్డాభ్యాసంలోనే ప్రణవానందుడు బ్రహ్మచర్యం పాటించి త్యక్తస్వేషణ చేసి సస్యసించాలని విశ్వయించుకున్నారు. పాదచాలిర్చై దేశ సంచారం చేస్తూ 1917లో ఆంధ్రదేశంలో గుడివాడకు వద్ద ఆతిరెడ్డి తోటను తపాధ్యామిగా ఎంచుకుని స్తోరపడ్డారు. ఆయన కలోర తపాధీక్ష సివ్వుకొంక సిరాడంబర జీవితం, సులభతరమైన భోధనా విధానం, పండితులను, పామురులను ఆకట్టుకోవడంతో దేశంలోని వివిధ రాష్ట్రాలలో ఎందరో ఆయనకు భక్తులయ్యారు. మీర్మాష్టరు రాజు దంపతులు ఆయన భక్తులై 1947లో ప్రణవాత్మమం సిన్నించ శంకర ప్రతిష్ఠ చేసి సిత్కూరాధనలు ప్రారంభించారు. గుడివాడ ప్రముఖులు, పరిసర గ్రామాల జీవ్యానువులు, 'ననాతన హిందూ ధర్మ ప్రతిథిధ సంఘం' పేరట ఒక సంస్థను నెలిపార్చి ఆ సంస్థ తరఫున అనేకచీట్ల స్తోమివాల ఆధ్యాత్మికోప్సాసాలు పెర్మాటు చేయసాగారు. ఆయన ఎవలగీ తమ్ములుగా చేర్చుకోలేదు. ఆయన అనేక జీర్ణ దేవాలయాలను ఉద్ధరించారు. విశ్వహీందూ పరిషత్తు రాష్ట్రాయ స్వయం సేవక సంఘం కార్యకలాపాలలో త్రథ చూపేవారు. గాంధి స్తోరక సభికి విరాజాలు సేకలించి ఇచ్చారు. హృషికేశం తివానందుల దివ్య జీవన

నంపుానికి ఆయున గుడివాడలో 1930లో ఒక శాఖను ప్రారంభించారు. తకి పండితులను, గాయకులను, నద్రకులను, పాలదానులను, భాగవతులను ఆదిలంబ సన్మానించేవారు. ప్రణవాశ్రమంలో ప్రతివిట్టా సహ్యపూ దీఙ్కలతోపాటు గణపతి నవరాత్రులు, దేవీ నవరాత్రులు, కృష్ణాష్టవు, గీతాజయంతి, సంకర జయంతి, త్యాగరాజస్నామి జయంతి, విద్యారథ్య జయంతి, రామానుజ జయంతి, మధ్యాచార్య జయంతి, రఘుజ మహార్థి జయంతి వంటి పండితులను ఎంతో వైభవంగా జరిపేవారు. ఆయున పేరిలు దేశమంతటా అనేక ఆశ్రమాలు పెలిశాయి. ప్రణవాశ్రమందులు 80 విశ్వ వయస్సులో కూడా సిరంతరం త్రమించటం చేత 1967 నుండి అనారోగ్యానికి గురయ్యారు. 1969 మే 1 కన సాయంత్రాలం 3 గంటలప్పుడు బ్రహ్మక్షం చెందారు. ఆశ్రమం ప్రక్కనే భక్తులు ఆయును నమాధి చేశారు.

34. గొలగమూడి వెంకయ్య స్వామి (1887-1982)

ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచానికి ఉత్సవర్థులైన అవధారులలో ఒకరు గొలగమూడి వెంకయ్యస్వామి. 1887 ప్రాంతంలో నెల్లులు జల్లా చేఱెల్ల మండలం ఆశ్చర్యకారు తాలూకా నాగుల పెల్లటూరు గ్రామంలో కమ్ముకులానికి చెందిన సోంపల్లి పీచ్చమ్మ - పెంచలయ్య నాయుడు దంపతుల క్షేప్ప పుత్రుడుగా జ్ఞానించారు. బాల్యం నుంచే గ్రామ సమీపంలోని అడవులలో తిరుగుతూ వికాంతంగా గడిపేవారు. ఆయున బాల్యంలో ఒక సాధువు (పైర్టీ సాయిబాబా అని కొందరి భావన) వచ్చి ఆయున నాలుకపై జీణాక్షరాలు ప్రాసినట్టు చెప్పుకుంటారు. అవ్యాప్తినుండి ఆయును ప్రజలు అవధారు వెంకయ్యస్వామిగా గుర్తించసారు. స్వామి అనేక గ్రామాలు తిరుగుతూ ఆశ్రమాలు ఏర్పరుస్తూ పెళ్ళన ప్రతివేటూ భుజి వెలిగించటం, తనను దల్చించేవారికి జీవిత సత్కాలను లోధించటం చేస్తూ ఉండేవారు. బోటన ప్రేమ సిరాలో అన్న తెల్ల తాగితాలపై ముద్రలు వేసి ఆశీర్వాదంగా ప్రసాదించేవారు. చెడు లభ్యమాలు గలవారిని కులహిసులుగాను, సంద్యుక్తమాలు గలవారిని బ్రాహ్మణులుగాను నంటిధించేవారు. ఆయున చేతి స్వర్ధుతో అన్నం జీవధంగా మాల స్వాస్తి చేక్కావేటి. ఆయున అతిపేద జీవితం గడుపుతూ ఆశ్రితులకు సిరులు ఇచ్ఛేవారు. అన్ని జీవులలోను పెంకయ్య ఉన్నాడు. సూర్యచంద్రులున్నంత వరకు తామెక్కడికి పాశుని వాటి ఇచ్చిన భగవతే స్వరూపుడు వెంకయ్యస్వామి. స్వామి శరీరంతి ఉన్నప్పటి నుండి నమాధి చెందేవరకు, చెందిన తరువాత ప్రదర్శించిన ఉనాటికి ప్రదర్శిస్తున్న మహిమలు అనేకం ఉన్నాయి. తల్లిగా, తండ్రిగా, గురువుగా, మార్గ సిద్ధేశకుడుగా స్వామి క్రిష్ణరూపం భక్తుల అనుభవానందంలో కసపిస్తుంది. ఆగస్టు 24, 1982లో స్వామి తన భాతీక దేహం చాలించి నమాధి చెంటారు. అంతతు ముందు రోజంతా స్వామి సంపన్చత్వం', సౌధారణత్వం 'సంద్యురుసేవ' అని తేకలు వేయడం ప్రజలు ఉపదేశంగా భావించారు.

39. లింగనవాయి నిత్యానందస్వామి (1905-1959)

రామానుజ మతానుచర్యులైన కమ్మురెతు దంపతులు అవ్యాస్కమినాయుడు, రుత్సీచీ ఆహ్వాక్ దంపతులకు తిరునల్చేలి జల్లు కోయిల్ పట్టి (శంకర కోయిల్)లో బ్యూతియ సంతానంగా జాభించిన రంగనాథ స్వామియే అనంతరకాలంలో నిత్యానంద స్వామి అయ్యారు. విశ్వామసు సంవత్సరం తార్తిక సుధ్ర పంచమి గురువారం ఉత్తర ఫల్మణ నష్టత్తం (2-11-1905)న జాభించిన రంగనాథ స్వామి ఉఱిబడిలోనే 12 ఏళ్ళ వయసు డాకా ఇత తరగతి వరకు ఖద్దనభ్యసించారు. తల్లి పుంజా సమయంలో చేసే ప్రాణాయామూన్సి త్రధగా గమనించిన రంగనాథస్వామికి ప్రాణాయాముం సాధించాలనే అభిలాష పట్టుదల ఎక్కువయ్యాయి. ఒకరాత్రి స్వతంత్రంలో ఒక మహా పురుషుడు దర్శనమిచ్చి రంగనాథుని తలపై చేయి ఉంచి ప్రాణాయాముం చేసే విధానం నేల్చి అద్యశ్శమయ్యాడు. అనంతరం ఎక్కుడున్నా ఉదయాస్త్రమయాలలో ప్రాణాయాముం సాధించేవాడు. విమలానందుని పరిక్షలో నెగ్గి ఆయనకు తిష్ఠుడై 15వ ఏట తల్లి అనుమతితో స్వస్తిసించాడు. అయిఁఁ రమణ మహర్షి ఆశ్రమంలో కొంతకాలంలో సౌధన చేశారు. మద్దతెర ఆశ్రమంలో గురువు విమలానంద స్వామి వద్ద సుత్రువు చేస్తూ గీతా రఘుస్వాలు, యోగ రఘుస్వాలు గ్రహించారు. ఏకాంత తిష్ఠుడై 16 ఏళ్ళపాటు రంగనాథుడు 'చిన్నస్వామిగా అనేక గురు పరిక్షలకు తట్టుకుంటూనే విచాక్షత క్షుపుడయ్యారు. గురువు విడిచిన ధనుశ్శల ఆశ్రమం తన ఏకాంత దీక్షాశ్రమంగా నిర్మయించుకున్న చిన్నస్వామి అక్కడ కలన తపస్స చేశారు. తరువాత కొందరు ఆయనస్ను వనముల పాండలో ఆశ్రమం నిర్మించి అందులోకి చేర్చారు. అక్కడ ఆయనకు ఎందరో తిష్ఠులుగా చేరారు. 1946లో విమలానందుని నుండి చిన్నస్వామి టొల్లివరంలో స్వస్తిన దీక్షతోపాటు 'నిత్యానందుడు' అనే దీక్షానామం స్నేకలించారు. ఎల్లో అద్యాంశులు ప్రాణించారు. వికాల సంవత్సర తార్తిక సుధ్ర విధియ 2-11-1959 నిమిషారంనాడు శవాననం వేసి ప్రాణాన్ని సహార్థానికి ఎక్కించి తనను త్వరగా సమాధి చేయమసి తిష్ఠుడు తివయ్యకు చెప్పారు. శైష్ట నేపలు నిష్పత్తమయ్యాయి. 30-1-59 అమావాస్యానాడు తిష్ఠులు, నిషిద్ధులు లింగనవాయికి బండిలో తరలించి జీవనమాధి చేశారు. పలుచోట్ల ఉనిచోట్ల ఆయన ఆరాధనోత్సవాలను తిష్ఠులు ఆశ్రమం పాండల భక్తి త్రధలతో వైభవంగా జరుపుకుంటున్నారు.

40. మంత్రాలయం రాఘువేంద్ర స్వామి (1596 - 1671)

ప్రశ్నాద, వ్యాసరాయిల, ఆనందతిర్థుల అవతారంగా భక్తులు భావించి కొలిచే మంత్రాలయం రాఘువేంద్ర స్వామికి నామకరణ సమయంలో తల్లి దంతులు పెట్టిన పేరు పెంకట నాధుడు. తళ్ళుకోటిటి యుద్ధానంతరం భద్ర రఘు కయ్యాన విజయానగరం విడిచి చేశిరాజ్యం కంచిపురం

లోని పట్టణ అగ్రహశిరం చేరుకున్న తిమ్మణాచార్యులు గోపిష్ఠ దంపతుల మూడవ సంతానంగా శాలివాహన శకం 1518 లో ఫాల్నిణముద్ద సప్తమి గురువారంనాడు జన్మించిన కిశ్శవే వెంకట నాథుడు. విజయసంగ్రహ ప్రభువు శ్రీ కృష్ణ దేవరాయల కీం గురువు, గానగంభుర్యాడు, కృష్ణాచార్యుల మనుమండు తిమ్మణాచార్యులు.

తిమ్మణాచార్యులు వెంకట నాథునికి మూడో యేటనే అశ్వరాధ్వనిం చేయించొంగా వలక్కు చీంకారం బిద్దమన్న తండ్రిని ఒక్క అశ్వరం నారాయణ స్వరూపం ఎలా అవుతుందని ప్రశ్నించి భగవంతుడు సర్వ కృష్ణణ గుణ స్వరూపుడని, అనంతుడని ఆ వయసులోనే వివలించిన మేధావి, జ్ఞాని వెంకట నాథుడు.

వెంకట నాథుని ఉపనయనం జలగిన తొస్సినాళ్ళకి తండ్రి తిమ్మణాచార్యులు పరమపదం చేరడంతో భావ లక్ష్మీ సరసీంహాచార్యులు వద్ద సమస్త శాస్త్రాలు, సిత్కుకర్మానుఖైనాలు, అభ్యసించటమే గాక కీణవాదనంలో సిఖ్షేతుడయ్యారు. యోవ్వనంలో ప్రవేశించిన వెంకటనాథునికి పాశుగున గల అగ్రహశిరానికి చెందిన సరస్వతితో విపాచమైంది.

పోలోహిత్యం, పిల్లలకు వీతాలు చెప్పడం ద్వారా అతిపేదలక జీవితం గడువుతున్న వెంకటునాథ, సరస్వతి దంపతులకు లక్ష్మీ నారాయణుడు అనే పుత్రుడు కలిగాడు. అతి దాలిద్రుంతో భాధపడుతున్న ఈ కుటుంబం ఒకసాిల పాశుగు సంసీానానికి చెందిన న్యాయాధికారి ఇంట యజ్ఞ సంతర్పణకు వెళ్గా ఈ పేద భ్రాహ్మణులికి గంధం తీసే పశిని పురమాయించారు. వెంకట నాథుడు అగ్రిసుక్తార్థం పలస్త్ర గంధం తీయడంతో భీజనాల వద్ద గంధం అలముకున్న వాళ్ళ ఒళ్ళంతా మంటలు లేచి పశిపోతారాలు చేశారు. వెంకట నాథుడు జలగిన పాశపాశును గుర్తించి భ్రమాపుణిలో పరుణ సుభ్రతం పంస్త్ర తిలిగి గంధం తీసి ఇష్ట్వా వాల మంటలు చల్లలరడంతో వెంకట నాథుడు మహిత్యుడని అక్కడి వారంతా గుర్తించి సిఖ్షేంగ పడ్డారు.

వెంకట నాథుడు కుంభలోఇం ముఢ్చ పీతం - సర్వజ్ఞ పీతంలో జీవితం గడవడానికి సిస్ట్రోయించుకుని కుంభలోఇం తరలిపెళ్ళారు. ఆ పీతాధిష్ఠాను సుధింద్ర తిర్మాలు వెంకట నాథునికి వసతి కశ్మించటంతో అక్కడ మూలరామ పూజలో పాల్నిసుడం, విద్యార్థులకు భోధించటం, మధ్యాచార్యుల న్యాయసుధను ఆశ్చర్యయనం చేయటం బినచర్చలుగా కలోర సియమంతో గురువాళ్ళల్కాన్ని సంపాదించాడు. ఒకసాిల గురువు గాలితో రాజమన్స్త్ర శ్రీ గోపాల స్వామి దేవాలయానికి వెళ్లి అక్కడి తిమ్ములకు పెలియగి మహిభాష్యంలోని విషయాలు వివలించి తన పొండిత్తు ప్రతిభతో 'మహా భాష్యం వెంకణ్ణాచార్యులు' జిరుదుతో గురువుగాల చేతనే సత్కరింపబడ్డారు. ఇంతటి పండితుడైనా దాలిద్రుం తప్పలేదు.

ఈలా ఉండగా శ్రీరామ చంద్రుడు సుధింద్ర తిర్మాలకు స్వప్సంలో రద్దున మిఛ్ల వెంకట నాథునికి ద్వైత మత సంరక్షణ భారాస్తి మూలరామ పూజ బాధ్యతలను అప్పగించాలని,

అందుకు వెంకటనాథడు సుస్వసించవలసి ఉంటుందని ఆదేశించారు. అయితే అంతటి త్వాగు చేయలేనని వ్యధి చెందిన వెంకట నాథునికి నుభింద్ర తిర్ములు సంసార మాయ, కిష్కాదేశములను గులంది బోధించి కుమారునికి ఉపనయనం చేయువుని ఆదేశించారు. వార్ణేవి స్వప్నంలో దర్శన మిథ్య ధర్మిధర్మ శాస్త్ర వ్యాఖ్యానాల బాధ్యత చెప్పి శ్రీవిద్య మంత్రాన్ని ఉపదేశించింది. కుమారునికి ఉపనయనం చేసి తంకావృయలో సన్నాస లీక్షను ఆత్మము నామంగా ‘శ్రీ రాఘువేంద్ర తిర్ములు’ పేరును శ్రీమూల రామ విగ్రహాలు, రాజు లాంధూలతో హింధాధిష్టత్వాన్ని స్వీకరించిన రాఘువేంద్రులు ధర్మ ప్రచారం, గ్రంథరచన, తిర్ముయాత్మలు విలాపిగా తొసినాగేంచారు. మొదట ఒక విడుదల ఉడిపి కృప్యుని సన్నిధిలో మూలారామ పూజ సిర్పిషిస్తూ వ్యాసరాయల చంద్రికు తాత్కార్య చంద్రికను రచించారు. కావేరి, కృష్ణ గోదావరి, తుంగభద్ర తిరాలలో పర్వతించారు కృప్యుతిర పర్వతినలో జయతిర్ముల తత్కార్థ ప్రకారికకు వ్యాఖ్యానం, మధ్యాచార్యుల అణుభావైశ్యనికి తత్త్వ మంజలి వ్యాఖ్యానం రచించారు. గోదావరితిర్మంలో ఛైత మతాన్ని స్థాపించారు. అనేక వుళ్ళ క్షేత్రాలను దర్శించి అక్కడి దేవతలపై స్తుతులు గానం చేస్తూ ధర్మ ప్రశ్నాధం చేశారు. తిలగి తుంభకోణ మరం చేరారు. ఈ విజయ యాత్రలో ఆయన అనేక అధ్యాతలు ప్రదర్శించారు. మహాతిష్ణేష, యోగిరాజు, సింహారూపుడు, గోపుకి, పండితుడు, వ్యాఖ్యాత శ్రీ రాఘువేంద్ర యతి సౌర్యభోములు నవిరోధాకృత్ స్తువణబహుళ విచియ సుత్రారం 11-08-1671న భ్యందావనంలో ప్రవేశించారు. అది భక్తుల తోలకలు తిరుస్తున్న భ్యందావనం.

“ వూజ్యాయ రాఘువేంద్రాయ : సత్య ధర్మ రతాయచి ,
భజతాం కల్పవృక్షాయ : సమతాం కామధేసువే ”

41. మచిలీపట్టం దొంతులమ్మ (1807 - 1932)

నర్సర్దాతిరంలో పుట్టి, కృప్యుతిరంలోని బందరు మెట్టి 65 విండ్లు నివసించి 1932లో దేహం చాలించిన మహాయోగిని మచిలీపట్టం దొంతులమ్మ. బందరు చేరే నాచికి ఆమె వయస్సు ఉండవచ్చునని కొంచెన్ఱ భావించి ఆమె 1807లో జన్మించినట్లు నీర్మయించారు. బందరు వద్దున కొత్తలో నెత్తిపై సీళ్ళ కుండలు దొంతులుగా ఉంచుకుని మోయటం చేత ఆమెను దొంతులమ్మ అని ప్రజలు పీచిచేశారు. ఆంధ్ర ఇతిహసంతో గొప్ప ప్రాముఖ్యం గల బందరు పట్టణానికి ఆధ్యాత్మిక వైభవాన్ని సంతరించి పెట్టిన మహాయోగిని ముక్తికాంత దొంతులమ్మ నర్సర్దా నది తిరంలో సూర్యనాయక బండలా భార్య దొంతులమ్మ ఒకనాడు భిర్మకు పాలానికి చద్ది అన్నం తీసుకువెడుతూండగా ఒక యోగి దర్శనమిచ్చి సాంసారక బంధులు వీడి సుఖ్యాన బీళలో ఉండమని ఆదేశించారు. ఆమె తన చెల్లెతిని భిర్మకు వివాహం చేసి ఆయన అనుక్కలో మహాయోగి సన్నిధికి రావడం, ఆయన ఆమెకు బీళ ఇవ్వడంతో అవధ్యాత్మగా మాలింది. బిగంబలగా వీధుల వెంట తిరుగుతూ ఎన్నో అధ్యాతలు ప్రదర్శించేది.

ఆమె కర స్వర్ణ మహాత్మాంతో వ్యాపారులు అభిక లాభాలు గడించేవారు. ఆమెకు ఎందరి తిష్ఠులు అయ్యారు. ఆమె దర్జన మాత్రం చేతనే భక్తుల అభిష్టులు నెరవేరేవి. ప్రకోప్తత్తు సంవత్సర మాఘ శుద్ధ తిథియ మంగళవారం 9-2-1932 రాత్రి 11.30 గంటలకు ఆమె దేవుం చాలించింది. ఆమె మరం మంచిర సిద్ధుణులకు ఆమె భక్తులు, తిష్ఠులు స్థలం సంపాదించి, వాచిని సిద్ధుఱచ ప్రతివిట్టా 11 రోజులు ఆరాధనోప్స్తవాలు కణాచీకి సిర్పిషిస్తున్నారు. ఆమె కణాచీకి సమాధి నుండి పలుకుతుంది. ఆర్థుల క్రీరు తుఫుస్తుంది. స్వప్నంలో సొక్కుత్తులంది జ్ఞాన బోధ చేస్తుంది. భక్తుల భావిజీవిత నాకను నడిపిస్తుంది.

“ ఆత్మ జ్ఞానమనెడి అగ్నిచే కాలిన,
తత్త్వజ్ఞాని తనుపు తప్పకుండ
భూనమాధ చేసి పూజింపవలెనచుల్
అభీల జీవనంగ ఆత్మవింగ ”

42. లింగాలదినై బ్రహ్మస్తామి (1820 - 1889)

బాల్యంలో వసుల కాపలగా జీవింది, బ్రహ్మజ్ఞానిగా అందలాటికైన రాజుభోగి, జ్ఞాని, కథిష్టి ధార్మికుడు, మాయికుడు, గాయికుడు ఉత్సుక్మాము పురుషులలో గణించుట, - బ్రహ్మస్తామి. ఇంది వేరు నుదురుపాచివారు. తెండిగ్నున గోత్రిక వెలుసాలి వైలిక బ్రాహ్మణులు లక్ష్మి నరసయ్య, గున్నమ్మ దంపతులకు తమిక నాడు సేలంలోని శదాపేటలో 1820లో జర్మించారు. తల్లి దంతులు పెట్టిన వేరు - నరసయ్య.

బాల్యంలో సేలం వద్ద కొండపై జిలగే లక్ష్మి నరసింహస్తామి జయింత్యుత్సవాల సమాధానకు నహిచర బాలురతో పెళ్ళిన నరసయ్య ఒక గుహలో ఒక యోగి దయకు పోతుడై కీ లక్ష్మి నరసింహ మహా మంత్రాన్ని పోండారు. ఆయన ఆదేశం ప్రకారం కళ్ళ ముసి తెలివేలోగా తారీ చేయడు. అక్కడ మహామంత్రాన్ని మహసం చేసుకుంటూ నరసయ్య ఎన్నో మహిమలను ప్రదర్శించాడు. అస్తుభి నుండి ఆయన బ్రహ్మస్తామిగా ప్రసిద్ధుడయ్యారు. అప్పటికి ఆయన వయసు 25 సంవత్సరాలు మాత్రమే.

బ్రహ్మస్తామి కీల్తి అంతటా వ్యక్తిగించటంతో పుష్టిగిల హీతాధిపతి కీ శంకర భారతి స్తోమి తన ఆస్తిసాఖికి రష్ణించుకుని తుగుటుయ్యాలపై ఉఱగించి ఇష్టోగోష్టి చేశారు. తొడుగుపల్లె అగ్నిశిరంలో స్తోమి ఒక భాతిని తుఫ్ఫించి ఆ భాతి నీళ్ళను తాతి గంగాగా చేప్పారు. ఇష్టోగీకి ప్రజలు ఆసిటిని గంగా జటంగానే భావిస్తున్నారు. ఒక భక్తుడు తప్పుయత్పంతో స్తోమిని వరమేశ్వర దూషంగా నిర్మల భక్తితో ధ్యానించగా స్తోమి అతనికి లింగాకారంలో సొక్కుత్తులంచారు.

బ్రహ్మస్తామి 32 లక్ష్మి నరసింహ సాలగ్రామాలు బంగారు కవ్వతో ధలించేవారు కనుక అవిష్టస్తంగా అన్నదారం జిలపేవారు. ఆయనపై ఎందరికి కవ్వలు, వెండిశులు భక్తితో అనేక కృతులు రచించి అంకితమచ్చారు. 75 విష్ణు సించిన బ్రహ్మస్తామి దేవుం చాలించస్తున్నట్టు

ముందుగనే సిష్టులకు తెలివొరు. విక్షతి నామ సంవత్సర భాగ్రమయ అమవాస్య 13-10-89

నిషిమవారం నాడు లింగాల దినై బ్రహ్మరంభాన్ని చేయించుకుని పరమాత్మలో ఖళ్ళం చెందారు.

లింగాల దినైలో నిపాలయంలో ఆయున కాయాస్తి సమాధి చేసి, దానిపై నివలింగ ప్రతిష్ఠ చేసి ఆలయం కట్టించారు. భక్తులు పైభవంగా జగనాటికి ఆరాధనలోస్తమాలు జరుపుతున్నారు. బ్రహ్మస్తామి గతించి నూరూళ్ళ రాచీనా ఆయున వెండి పొదుకలు, మేనా, దుర్ఘాసనం, చతురసనం, రుద్రాశ్వకిరింగం, చతువటం అన్ని అనాటికి దేవాలయంలోను, భక్తుల ఇళ్ళలోను విఠిథ ప్రదేశాలలో భక్తుల పాలిటి కల్పతరువులై మహిమలు ప్రకటిస్తునే ఉన్నాయి.

43. లభ్యగీలి రాముదాసు (1833 - 1893)

ఎక్కడో జన్మించి ఆంధ్రదేశంలో స్థిరపడి భక్తి, కర్ణాశ్వాన యోగాలను బోధించిన మవసోయోగులలో ఒకవైన లభ్యగీలి రాముదాసు 30 విక్షతమయసులో (1863లో) కర్ణాలు జల్లు కోదుమూరు మండలం హంద్రినటి తీరంలో ఉన్న ప్రాచీన స్థలం లభ్యగీలికి చేరారు. ఆయున 1833 ప్రాంతాలలో జన్మించి ఉత్సర్వదేశం నుండి లభ్యగీలి కొండ వద్ద పాచడలు, తుప్పలు, గుట్టలముధ్వ ధ్వని నిష్పత్తిలో ఉండేవారు. జింక చర్చాంపై ఆసీనుడై తవన్ను చేస్తూ అవసరమైనప్పుడు ఆ చర్చాన్నే ఒంబీచీద కష్టకునేవారు. కులముత భేదాలు పాచించక అందరినీ సమాధానంతో దయూ దృష్టితో చూసేవారు. నిక్ష్యం తనను దల్చించే భిక్షుల కష్టాలు తీర్చేవారు.

ఒక వానాకాలంలో కుంభవ్యప్పి కులసీ కొండ చరియలు విలగి పడుడంతో రాముదాసు హంద్రినటిలో పడికొట్టుకు పెణుయారు. అయితే ఆయున నిటిలో ముఖిగివిష తేలియాడుతూ సమాధిసిష్టలోనే కనిపించారు. ఇలా ఎన్నో మహిమలు చూపిన రామస్తామికి లయ హరయోగాలు కరుతలామలక మయ్యాయి. నిరంతరం రామస్తామం పొందయించేవారు. ఆయునటు జలస్తంభస్త విద్య తెలుసు. ప్రజలకు రాబోయే కష్టాలను ఆయున వింత చర్చలద్వారా ముందు గానే సూచించేవారు. తన మహిమలతో ప్రజలను సన్నద్ధంలో నడిపించి శాంతి, అనందాలు కలుగజేశారు. కొండరికి యోగశిక్షులు లభించాయి.

రామస్తామి తన శరీరశ్శగం గురించి 5 నెలల 10 రోజుల ముందుగనే తెలిపి 60 విక్షతి నిండిన రామస్తామి ఆయ మాచీల తరువాత తమ సమాధిని తెరది చూతమని చెప్పి విజయసామ సంవత్సరం ఆర్తీక బహుళ వికాదశి గురువారం 5-12-1893 నాడు దేవాం చాలించారు. స్తామి స్తోతించన చీటినే ఉరి పెలుపల స్తామిని సమాధి చేశారు. ఆరునెలల తరువాత సమాధి తెరది చూడగా స్తామి సిద్ధులో ఉన్నట్టి కనుపించి చిరునవ్వుతో కండ్పు తెరచి ముఖునిర్మల్ ఓంతారం చేసి కండ్పు ముసుకున్నారు. శాశ్వత సమాధి చెందారు. ఆ సమాధి జగనాటికి భక్తుల పాలిటి కల్పత్వశ్శంగా అభీష్టాలు నెరవేరున్నా కష్టాలను తొలగిస్తుంటి. ముఁజేండ్ర తరువాత భిక్షులకు స్తామి కలలో కనపడి తన సమాధిపై మంచిర

సిద్ధుషాసనికి ఆదేశించారు. అమేరికు ఆలయ సిద్ధుణం జరిగింది. ప్రతియేటా కొల్డ్రీక బహుళ వికాదతి, ద్వారశి తిథిలో స్వామివారు ఆరాధనోత్సవాలు తజునాటికి జరుగుతున్నాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంతులలో ఒకడైన కోట్ల విజయభాస్కర రెడ్డి 1955లో స్వామికి రథం చేయింది ఇచ్చారు. నాటి నుండి రథోష్టమం కూడా జరుగుతోంది. ఆ ప్రాంత ప్రజలు, భక్తులు, తమ పిల్లలు ఆయన పేరునే పేట్టుకుంటున్నారు.

44. మాధిరాజు వెంకట అప్పోరావు (1859 - 1935) (మాధవరాజు వెంకటదాసు)

కవిరాజగా, యోగీరాజగా ప్రసిద్ధి చెందిన మాధిరాజు వెంకట అప్పోరావు గుంటూరు జల్లా మునుమాక గ్రామంలో కాశ్యపస గోత్ర సియోగిల్లాష్ట్రుణ భగవద్గుర్తులు, సిప్పోగిలప్పులు అయినా వెంకమాంబ, లక్ష్మీనారాయణ దంపతుల పుణ్యపలంగా సిద్ధార్థినామ సంవత్సర ఆషాఢ బహుళ అప్పమి తసివారం 23-7-1859న జార్చించారు. తొచ్చిదేశ్చ వయస్సులో తంత్రి ఆయనకు చాలోపణయనాచి సంస్కారాలు జలపి వేదాశ్వరయనం చేయించారు. 18 ఏళ్ళ వయసులో పీచ్ఛావియోగం సంభవించడంతో ఖమ్మం కోర్కెలో వాది ప్రతిపాదులకు తెలుగు, ఉర్కు భాషల్లో కాగితాలు ప్రాసీయాశ్వి వభ్రిన స్వల్పాదాయంతో జీవితం గడిపేవారు. తరువాత చంచిరేల వెళ్ళు మాఘ్రయుగా ఉద్దీపిం రావడంతో అక్కడికి వెళ్ళారు. అక్కడి వేదాంత విద్యు విశారదుడు రాళ్ళబండి నర్సీంహ శస్త్రీశో పరిచయమై వేదాంత ర్ప్రాథాల అధ్యయనం, చ్చర్చలు జరిపేవారు. ఉద్దీపంలో అతారచసిందకుగురై, తాను సిర్దోపీ అని రుజువైనా విరక్తి చెంది రాజీనామా చేసి తల్లిని మేనమామ ఇంటికి పంపారు. ఆయన నరసింహాశస్త్రీ వెంట పైదరాబాద్ చేలి పీళ్ళానా శంకర ప్రభువులను దర్శించారు. ఆయన అప్పోరావుకు పంచముద్రలు, అప్పంగ యోగాలు బోధించి వాచిని శ్రీనైలంలో నిర్మన ప్రదేశంలో సిథన చేయమని ఆదేశించారు. అమేరికు అప్పోరావు శ్రీనైలం చేలి భ్రమరాంబ మల్లితార్పునులను దర్శించి నిర్మన ప్రదేశంలో తపస్స ప్రారంభించారు. కొన్నెళ్ళ గడిచిన తరువాత పీళ్ళానా శంకర ప్రభువు అప్పోరావును శ్రీనైలం సుంచి రష్ణించి తిలిగి అపరిం స్నేకలంచ వలసినటిగా ఆదేశించి అచలఙ్కానాన్ని ఉపదేశించారు. విధ్వుక్తంగా త్రివిధభిక్షలు, త్రివిధ ప్రసాదాలు అనుగ్రహించి జీవట్టిష్ట్రైక్ సంధానును చేశారు. డ్యూడ్రి విషింగ్ కి మంత్రాలుపదేశించి పునర్వృత్త లేని త్రోపచూపారు. సన్మానం కూడాదని, రాజయోగాన్నే అనుసరించాలని, కనుక వివాహం చేసుకొని తల్లికి సంతోషం తలిగించమని దీశించి పంపారు. అలానే ఆయన వివాహమాడి తిలిగి శంకర ప్రభువులను దర్శించటానికి వెళ్ళారు. శంకర ప్రభువులు ఆయనను దీశించి ఇంటి పేరు మాధవరాజగాను, పేరును వెంకటీశ్వరదాసుగాను మార్పుకోమన్నారు. ఆయనే సిఫార్సు చేసి రెవెన్యూ ఇన్సెక్షనర్ ఉద్దీపం ఇప్పించారు. అప్పోరావు ఖమ్మంలోనే ఉంటూ ఆ ఉద్దీపం చేశారు. తన ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి ప్రతిబంధకంగా ఉన్న ఆ ఉద్దీపం విడిచి కర్తించి

మాస్టర్ గా చెక్ పణస్సులో చేరారు. క్రమంగా అభివృద్ధి చెంది పదోన్నతితో తిలిగి చంతిరేల చేరారు. కొన్నాళైన తరువాత ఆ ఉద్దీగానికి పుష్టిర్థమిచ్చి తిలిగి గురువు సగ్గిథికి చేరారు.

సంకర ప్రభువులు అప్పోరావుకు పులపూర్వ జ్ఞానానందదేవిక' అనే జిరుదుతో మంత్ర దీప్ఖ ఇచ్చే అధికారాన్ని ప్రసాదించారు. 1900లో అప్పోరావు కుమారై వివాహ బాధ్యత సెరవేర్సుకుని 'భక్తానందసాగరరం' అనే గ్రంథాన్ని రచించారు. అనంతరం ఆయనకు ఎందరో శిష్యులు ఏర్పడ్డారు. వేమవరంలో స్థిరపడి జ్ఞానామ్యాతము, సీతాకశ్యామము గ్రంథాలను రచించారు. ఎన్నో అద్భుతాలు, మహిమలు ప్రదర్శించారు. ఆయన సహజకతి. అనేక భక్తి వేదాంతక్షుతులు రచించారు. కొంతకాలానికి ప్రభుతంపం వచ్చి తగ్గింది. తరువాత యువనాము నంవత్తర శ్రావణ బహవళ అమూలాన్న మంగళవారం 27-8-1935న సాయంత్రం 4 గంటలకు సహారౌరం ఛేటించుకుని దేహం చాలించారు. అనాటి నుంచి అక్కడ నవరాత్రి ఉష్ణవాలు, భవానీ చంద్రమాళీశ్వరుల తత్కాశం, శ్రీవాలి ఆరాధనీశ్వవాలు జిరుగుతున్నాయి.

45. మాస్టర్ సి.బి.బి. (1862 - 1922)

పతంజాలి మహార్షి యోగ సుత్రాలు ఆధారంగా 20వ శతాబ్దాం మొదటి దశకాంతంలో భూతయోజిత తారీక రాజయోగ పుర్వతత్తులను సిర్యులించే రాజయోగు వేలట ఒక క్రిత్తయోగా మార్గాన్ని స్వీకృతించిన యోగి మాస్టర్ రు సి.బి.బి. కుంభలోణం సమీపంలోని అమ్రూరుసత్తంలో నివసించినకామవ్యు, కుప్పుస్వామి దంపతులకు విభవనాము నంవత్తర శ్రావణ బహవళ పేశ్శుమి మంగళవారం (4-8-1868) లోజన జగ్గించారు. ఆయనకు తల్లిదంత్రులు పెళ్ళిన పేరు వెంకాస్మామి ఐదవయేటనే ఉపనయనం చేసి తండ్రి చనిపోవటంతో వెంకట్రావు, సుబ్రమ్య దంపతుల దత్త పుత్రుడుగా వెళ్ళారు. ఇంటి పేరు కంచుపాటి, దత్తత తండ్రి వెంకట్రావు, స్వంత పేరు వెంకాస్మామి, తాతగాల బిరుదు రావు ఇవ్వస్తి కలిపి కంచుపాటి వెంకట్రావు రావు అనే పటువు సి.బి.బి. పేరుతో జగ్గత సిద్ధులయ్యారు. వెంకాస్మామి వీధి బిడిలో తెలుగు, తమిళం, దత్తతల్లి సుబ్రమ్యవద్ద సంస్కృతం నేర్చుకున్నారు. అనాటి ఆచారం ప్రతిరం 12వ ఏటనే ఆయనకు రుత్స్థిషోవిషాఫుషైంది. మెల్లీకి విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రఫుముడుగా ఉత్సర్జించి ఇంటర్ చదివి అనంతరం ఇంటివద్దనే ఆధ్యాత్మిక యోగ గ్రంథాలు పుతించారు. 1886 డిసంబర్లో చెన్నపట్టం అధయారీలో దిష్ట జ్ఞాన సమాజం వాళ్ళ కోట్టవాలకు వెళ్ళన సి.బి.బి. దేశ విదేశాల నుండి వచ్చిన జ్ఞానులతో ఆయనకు పలిచయమైంది, గోదావరి జల్లా నుండి వచ్చిన టి. సుబ్రావు ఉపన్యాసానికి ఆకల్చితుడయ్యారు ఆయన స్వేహంతో మేడం బాపెట్స్ పటిచయమై ఆమెతో కలసి ధ్యానం చేయగా వెంకాస్మామికి సమాధి కలిగింది. నాటి నుండే ఆయన సాధన అంతర్మాథంగా సాగింది. 1888 లో సి.బి.బి. కుంభలోణం పురపాలక సంఘానికి అధ్యక్షులయ్యారు. అనంతరం దైవై కాంట్రాక్టు తీసుకుని నష్ట పాశిండంతో ఆస్తులు అమ్మవలనే వచ్చింది. భార్త రుత్స్థిషు 1904 లో చనిపోగా 1906లో వెంకమ్మను

వివాహమాడారు. పెంకమ్మ సాహచర్ణంతో బ్రహ్మంతాను భూతి పొంది స్థాల, సుభృత్త శలీరాల్లోని వ్రుత్తివేలను అధినం చేసుకుని జగదాచార్యులై మానవులలో ఆధ్యాత్మిక వికాసం కోసం ఒక ప్రణాలకను సిద్ధం చేశారు. 1901లో హేలీన్‌తోక చుక్క భూగోళం వైపు పయిలిస్టు ఉండగా దాని సక్రియి సి.వి.వి. తమలోకి ఆవాహన చేసుకుని తామే పరబ్రహ్మమనే అనుభూతిని పాశించారు. బ్రహ్మం నుండి వ్రుత్తిన ప్రతి అణువు ధాతువ్యక్త ఉంటు, మానవ జ్ఞానులుగా పరిణమించటానికి కారణమైన వాయుస్థితి సక్కులస్థిటిని పొంది స్వాప్నిచేసే క్రమాన్ని తెలుసుకున్నారు. మాఘర్ సి.వి.వి. స్వాప్ని చేయగా జ్ఞానందిన ఆ బాలులికి చందు అని పేరు పెట్టారు. 10 నెలల తిథువు చందు తండ్రి సి.వి.వి కి ఎమ్.టి.వ. అనే కొత్త మంత్రం నేర్లు, దాని తరువాత వారం వారం కొత్త మంత్రాలను అభ్యాసం చేయింది ఒక కొత్త ఆధారం చూచి దాని ద్వారా లోకానికి కొత్త పెలుగు ప్రసాదించవలసిందిగా కోల చనిపోయాడు. 1910 లో పెంకాస్తామి గదిలో అప్రైస్క్షత సాధన చేస్తుండగా అర్థరాత్రి హేలీన్ తోక చుక్కతోకలోని కాంతి పీడుగు పొటు సభ్యంతో ఆయన శలీరంలో ప్రమేఖించింది. అప్పటి నుండి ఆయనను దర్శించినా, ఆయన స్వాతించినా, సంభావించినా దివ్యాకర్షణకులోనయ్యారు. సాచి మానవులకు వ్యక్తిగత కుండలిని సక్రియి ఉష్ణీఫించడానికి ఉపక్రమించారు. మాఘర్ సి.వి.వి తన యోగ శక్తితో ఎన్నో అద్భుతాలు ప్రదర్శించారు. దివలి దినాల్లో శనిగ్రహంతులను సపలించారు. సుత్రగ్రహంతులు సపలించే యిత్సులో ఉండగా 10-5-1922న దుంధుభి సంవత్సరం వైశాఖ బవుళ వీఢుకు నాడు దేహం చాలించారు. సి.వి.వి. నవీన యోగ తేండ్రాలు ఆంధ్ర దేశ మంతు ఉన్నాయి.

46. ములయాళ స్వామి (1885 - 1962)

వికాంత కలన తప్పుతో ఆశ్చేస్తి పొంది బ్రహ్మ విద్యుత్త ప్రధోభ ప్రచారాలతో లోకశ్యాఖం సాధించిన వ్యక్తి వురుమడు మహార్థి సద్గురు మలయాళ స్తామి. కేరళ దేశంలోని గురువాయురులో 29-3-1885 పొథివ సంవత్సరం చైత్ర శుద్ధ వికాదసినాడు సదాచార సంపన్సులై దైత కుటుంబానికి చెందిన కలయిపు, సాధీయమ్మ దంపతులకు జ్యుంచినారు. ఆయనకు తల్లి దంతులు పెట్టిన పేరు వేలప్ప. ఆ తిథువు పెలిగి కదేశ్చ రాగానే మాతృభావ అయిన మలమాళంలో అభ్యర్థాభ్యాసం జిలగింది. హిరోజు పాతాలు అర్ణిజే కంఠస్థం చేస్తూ భాగవత కాలశైవాలు, వికాదసి ప్రతాలు పాటించేవారు. జీవకారుణ్యం ఆయనకు ఆ హయసులోనే అభ్యాసి. 'దయగుల వ్యుదయమే దైవ సిలయమనే సుక్తి ఆయన చెప్పినదే. తండ్రి కోలన అద్భుతమైన అభ్యసించత బ్రహ్మ విష్టు సిలయమైన సంపూతం నేర్చుకున్నారు. తిరువనంత వురానికి 20 మైళ్ళ దూరంలో 'ఆవగిల' గురుకులంలో చేల నంస్పుతం నేర్చుకుంటూ తివలింగ గురు స్తామి అదేశం ప్రకారం పంచశుద్ధులు, పంచ సిద్ధుమాలు వేలప్ప సక్రమంగా పాచిస్తూ గురుసేవ, దైవసేవ, అతిథిసేవ చేసేవారు. అందరూ వేలప్పనేను

ముఖ్యాగులు

భక్తన్ అని పిలిచేవారు. తివలింగ గురుడు భుక్తన్కు యంత్రిష్టదేశం చేసి సాప్చైంగ విభులు, ధ్వని స్థితిలోని అనుభవాలు, యోగరహస్యాలు ప్రణవాను సంధానం తదితర అంశాలు విశబ్దికలంచారు. అతి స్పష్టాలంలోనే వేల్కుకు యమ సియమాలు అలవడ్కాను. పొతంజలి యోగ దర్శ రహస్యాలు కరతలామలకాలయ్యాయి. అయిని ఆయన యోగమధ్యం కంటే భక్తి జ్ఞాన మాధ్యాలనే ఎక్కువ అనుసరించేవారు. తొస్సి సంవత్సరాలు తీవ్రసొధనతో అత్యుత్తమ స్థితికి చేరారు. నవీన యుగంలో ఆధ్యాత్మిక విష్ణువాసికి, సాంఘిక జ్ఞాతికి ఎంతో కృషి చేశారు. ఇరవై ఏళ్ళ కూడా సించని వేలప్ప ఒక అర్థరాత్రి వహితికి చెప్పకుండా ఇల్లు వెడతి ఆలిసిషకన సమస్త పుణ్య క్షేత్రాలు దర్శించారు. అనేక గురుతులాలు దర్శించారు. హృదైతిశంలో ఆయనకు సమాధి స్థితి కలిగింది. చివరకు గోగర్భం చేల పొండవ గుహలో తపస్సుతో పాటు ఆశ్చే పూజా విధానాన్ని అవలంబించి అమింస, ఇంటియ సిగ్గుం, భూతదయ, సమసం, కాంతి, తపము, ధ్వనిం, సత్కం అనే అష్ట పుష్టిలతో ఆత్మ పూజ చేశారు. ధ్వని స్థితిలో క్షీతిర్మర్మనం, దశతిధనాధ శ్రవణం అద్భుత దృశ్యాల ప్రత్యక్షీకరణ వంటి దశలను అధిగమించారు. ఎన్నో అద్భుతాలు ప్రదర్శించారు. భగవంతుసి సిరంతర దర్శనం తోసం, ఇతరులకు భగవత్ ప్రాత్మికి అద్భు పదే ప్రతిఱింధకాలు తొలగటం తోసం, అందరూ సత్క జ్ఞానానంద సిత్క పుణ్య ముఖ్యాలని తెల్పుటం తోసం, మానవులకు లోకోద్ధార ప్రవృత్తిని కలిగించటం తోసం తమకు పునర్విష్టులు ప్రసాదించాలని భగవంతుని ప్రార్థన్నా తపస్స చేయడం మలయాళ స్వామి ప్రత్యేకత. స్వార్థపురులు సమాజాసికి చేస్తున్న అన్యాయాలను అందిన్నా ‘సుమ్మవేదాంత తమో భాస్సురం’ అనే గొప్ప వేదాంత గ్రంథాన్ని, వెంకటేశాచి పూజారత్నమాల, ధ్వనామ్యతం, యధార్థ భారతి, లోకోద్ధారకం వంటి అమృతాల్ని గ్రంథాలు రచించారు. 1936 జులై 2న బాహ్య సంస్కారం స్తోతరించారు. అర్థత గల స్తోతకు సంస్కార దీక్షకు అనుమతించారు. బ్రహ్మ విద్యా ప్రచారానికి, సంఘు సంస్కరణకు పాటు వడిన మలయాళస్వామి సుభక్యత సంవత్సర ఆపాధ సుధ వికాదశి గురువారం 12-7-1962 ఉదయం సిద్ధ పొందారు.

47. పేరంటప్పల్లి బాలాసంద స్వామి (1900-1976)

పరమాత్మగి వ్యక్త రూపమైన ప్రక్షతిని ఉపాసించి బ్రహ్మసుభవం పొంది ఆటవికులు, గీరిజనులో చైతన్యం వెలిగించన ముగ్గురు యోగులలో పేరంటప్పల్లి బాలాసంద స్వామి ఒకరు. ఆయన జనన విషయాలు తెలియవు. ఆయన భాష, వివరించిన అంశాలను బట్టి ఆయన కేరళ దేశాసికి చెందిన రాజకుటుంబంలో 1900 ప్రాంతంలో జర్మించి ఉంటారని చరిత్రతారుల భావన. బాలాసంద స్వామి వికార్యతో తీవ్రంగా అలోగించేవారు. అటువంటి వికార్యతా సాధనలో ఆయనకు విశ్వమాత సామ్రాజ్యాలంచింది. అదే సమయంలో ఆయనకు వివేకానందుడు రచించిన ‘మై మాస్టర్’ పున్రకం లభించగా అందులోని సారాన్ని ఒంట బట్టించుకున్నారు. దివ్యసుభాషి సాధించే లక్ష్మణతో వికార్యతో భూపర్ధర్వనం తోసం తపించే

ఉద్ఘేగుతో పెర్కాజికుడై దేశ ప్రభుతునకు బయలు దేఱారు. 1925లో ఒకరోజు రాత్రి పొచువరం నమ్మిపంలో ఇక ఆణసుబ్బావు న్నాములాటి అక్కడ నిర్మిస్తున్న స్వామిగి తనతో తీసుకువెళ్ళ దళ్ళమైన విషలు, పెద్దచెట్లు, ఔంకలున్న ప్రదీపంలో విడిచి అంతర్భాగమైంది. తెల్లువాలలేదా చుసిన స్వామికి పక్కనే పోసపట్టంతో కూడిన తివలింగం కనబడింది. సెలయేరులో స్నానం చేసి లింగాగ్ని అభిషేకించి అక్కడే ఆశ్రమ స్వామికు స్నాని నీటియించుకుగి, కుటీరం నిర్మించుకుని తపస్సు చేశారు. తరువాత భద్రాచలం సివాలయంలో 4 నెలలు మౌనం పాచిస్తూ తపస్సు చేశారు. ఆయనకు అనేక సిర్పు దివ్యానుభూతి, శబ్ద బ్రహ్మానుభూతి కలిగాయి. ఆయనకు కూసుపరం మండారంలో శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస సుకరీరంతో ప్రత్యక్షమై అనేక విలపయాలతో పాటే రాజకీయాలను, వేదకాలం నాటి సమసమాజపు ఆదర్శాలను ప్రభోధించారు. దానిని భగవద్గాథా భావించిన బాలాసందగ్నిమి పేరంటపల్లికి వెళ్ళి అక్కడి ఆశ్రమాన్ని అభివృద్ధిచేసి శ్రీరామకృష్ణులు, శ్రీరామతిర్థుల పట్లాలు ఉంచి పూజన్నాయారు ప్రభోధించిన ఆదర్శాలను ఆచరణలో వెళ్ళినాయారు. ఆ ఆశ్రమం పేరు 'శ్రీ రామకృష్ణమునివాటం' అని అంటారు. 12 సూత్రాల త్రమ నియమావశయానికి రూపొందించారు. శీంతకాలం ఆశ్రమం విడిచి కొండ వైభాగిక చిన్న కుటీరం నిర్మించుకుని ధుని పెలిగించి తపస్సు చేయగా శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ దృష్టమైన తరువాత ప్రఖ్యానపకు ఉప్పుమించారు. స్నాతంత్రోధ్యమానికి తోడ్డుడ్డారు. ఆయన ఇంగ్లీషు భాషలో ఆరడజను పరికు గ్రంథాలు రచించారు. రాజును సంవత్సర పుష్పశుద్ధ శ్రయోదాకి గురువారం 15-1-1976 ఉదయం 4 గంటలకు విశ్వ చైతన్యంలో విలిన మయ్యారు. ఆయన పొత్తివు, శరీరాగ్ని భక్తులు పేరంటపల్లిలో మరునుడు సమాధి చేశారు. భక్తి యోగంతో ప్రారంభించి కర్తృయోగిగా ప్రశ్నతి దూపమైన పరమాత్మను సేవింది. జ్ఞాన యోగిగా విషాదైత్యంలో విలినమైన బాలాసంద స్వామి ఆంధ్రప్రదేశులు ఏటీఎస్ పేరంటపల్లి గుడిలో జరుగుతున్నాయి.

48. పెద్దభిస్తువంం సిత్తుసందర స్వాము (1893-1965)

కడప జెల్లా ప్రొఫ్స్టుబారు తాలూకా ప్రొఫ్సెషన్ గ్రామంలో భిర్ది చిన్న చెన్నారెడ్డి అనే పేద కర్మక దంపతుల పిదవ నంతానంగా విజయసామ నంతవత్సరం మార్గాలిరమానం (1893 డిసెంబర్) లో జర్నించిన ఆశ్రమపకు బాలవెంకట సుబ్బారెడ్డి అని నామకరణం చేశారు. సత్యర, ధూతదయ, ప్రేమ జిత్తుతః వచ్చిన లక్ష్మణాలు గల బాలవెంకట సుబ్బారెడ్డి చిన్నతనంలోనే తల్లి దంత్రులు మరపించు పుష్పపాశు నుండి 1909లో పెద్దభిస్తువరం గ్రామం చేల సంస్కరాంత్ర సాహిత్యాలు క్షుణ్ణంగా అభ్యసించారు. రెండు భాషల్లోను 1 వెడ ఏటనే కవిత్వం ప్రాసొవారు. పరాపర విష్టులు, గణిత సూత్రాలు, కులసుత్రాలు, ధూమి శిలాతలు, కరణికవ్యత్తి విషయాలు నేర్చుకున్నారు. 1914లో రాయచోటిలో ఉపాధ్యాయ శిష్టాలు ప్రార్థించేసి పెద్ద భిస్తువరంలోనే ఉపాధ్యాయ వ్యత్రిలో ప్రవేశించారు. విద్యార్థుల పెలిచి క్లౌతరువుగా భాసించిన కణ గురువుకు

మహాయోగులు

నస్తురువును అన్నేపీంచే తలంపు కలిగి కర్ణులు జల్లా ఆళ్ళగడ్డ తాలూకా రాంపల్లి గ్రామంలో రంగా రెడ్డి అనే సత్యరుఘుడున్నాడని తెలుసుకుని ఆయనను ఆశ్రయించారు. ఆయన సుబ్బారెడ్డి తీవ్ర వైరాగ్యము, స్వచ్ఛతీలం, భగవత్ ప్రేమలను గమనించి తిమ్మనిగా స్నేకలించారు. త్రికరణ శుద్ధిగా సేవించిన బాలపెంకట సుబ్బారెడ్డి ఆయన సన్నాసందీష్ట నిత్యానంద స్తోత్రమి అనే దీక్షానాముం ప్రసాదించారు. నిత్యానందస్తోత్రమి గురువే పరిపూర్వింగా ఉపాసించి సాధన చతువ్యాయం, శమాబి వంటునంపత్తి, అప్పాంగ యోగం నులభం చేసుకున్నారు. నిత్యానందులు 1925 నుండి తలన తపాశ్రితులో ఉండి 'ఖశ్వంభరియః' గ్రంథరచన సాంగించారు. ఇంతా శ్రీమన్నారాయణస్తోత్ర శిరంగతి, రామానాముము, జానకీరాము శతకం, నారాయణస్తోత్రం, శాంతి, శత పత్రం ప్రతిపోత భోధని వంటి ఎన్నో గ్రంథాలు రచించారు. దివరకు ప్రాంగుణ్యాయులో ఒక భక్తుని ఇంట్లో 17-2-1965 తెల్లవారు రుథామును 4 గంటలకు పరమపంచించారు. ఆయన ఆదేశం మేరుగు ఆయన శరీరాన్ని సమూధి చేయికుండా దహనం చేసి చిత్తాభస్త్రాన్ని కుండు నచిలో కలిపారు. నిత్యానంద స్తోత్రమి పరిశుద్ధ అంతః కరుణుడు. సిద్ధల యోగి, సిద్ధులు, మహిమలు ఆయనకు సచ్చేవికావు. ఆయన అనుభవయోగిగా అనుష్ఠాన వేదాంతాన్నే ప్రభోధించారు. సాప్తర్థపరులు కల్పించన ఎక్కువ తక్కువలను సమేతుకంగా ఖండించారు.

49. రేపల్లి చిన్నమ్మ (1887-1956)

పూర్వజిత్తు సుక్షుతంతో ఈ జిత్తులో మహాజ్ఞానిగా ఎందరలికో సంభూతి చూపించి జిత్తు రాహిత్యం చేసుకున్న విశిష్ట యోగిని రేపల్లి చిన్నమ్మ. గుంటూరు జల్లా రేపల్లి తాలూకా గొలగపూడికి చెందిన రేపల్లి లక్ష్మయ్య, శాయమ్మలనే కాపు దంపతులకు కనిప్పి సంతానంగా జన్మించిన తిథువుకు మూచమ్మ అని పేరు పెట్టారు. జాల్యం నుంచి ఆమెకు జాతి, వినయ విధియతలు, సత్క సంధక, స్తోత్ర స్వభావము అలవడ్చాయి. ఆమెకు 14వ ఏట గులకపాచి గోహిందయ్యులో వివాహమైంది. అత్తవారింట ఆమెకు బొబ్బుర్కం లష్టిదేవమ్మ అనే ప్రస్తింధురాలైన యోగినితో పరిచయమైంది. దిడుగురు సంతానానికి జిత్తునిచ్చిన మూచమ్మకు పరమాత్మ సిక్షాత్మారం లభించి ఎన్నో మహిమలు ఆమె డ్యూరా ప్రతటితమయ్యేవి. మూచమ్మకు ఎరితిదివ బిడ్డ పుట్టిన తరువాత ప్రక్కతి రహితమైన ఆత్మ మార్గాన్ని ఎన్నుకోగా భద్రపై ఆమెకు పెత్తుభావం, భద్ర గోవిందయ్యుకు ఆమెపై మాత్తుభావం ఏర్పడ్డాయి. మూచమ్మ మహిత్మురాలసి లోకం గుల్లించింది. అనంతరం మాత్యభావం సిక్షాత్మాన్ని అధిగమించి మంగళసూత్రం త్యజించిన మూచమ్మ 12 విశ్వామిటు మౌనం పాటించి, 7 సంవత్సరాలు మాటల్లడి తిలగి 5 విశ్వామినం పూసింది. ఆమెలోని త్యక్తి ఆమెను ఇంటి నుండి బయటకు తపమిడించే ఎక్కువగా నల్లలురుపోలేం, బొబ్బుర్కం, గొలగపూడి గ్రామాల్లో ఉండి ఎందరలో వ్యాధులను నయిం చేస్తూ మహిమలు చూపించారు. ఆమె దిడు సంవత్సరాలు అన్నం తినకుండా ఒక నిమ్మతొన.

నగం నెళ్కా నీరు మాత్రమే స్నైకలంవేవారు. ఆమె గాంధీ మహాత్ముడు ఆంధ్రయేశ సంచారం చేస్తుండగా కలిసికిని బోధించిన బోధనలను ప్రజలు విశించవలసిందిగా తమ 'యంగ్ ఇండియా' పత్రికలో ప్రకటించారు. అంతటి మహాయోగిని 1951లో రేపులై బావాజీ తోటలో ఒక భక్తుడు నిర్మించిన 'కాంతి కుచీరంలో' ప్రమేరింది 1956లో ప్రిఫోయిడ్ జీరుంతో దుర్ఘటి సంవత్సర మార్గాలిల నుద్ద పంచమి 7-12-1956 నియంత్రణ 5 గంటలకు దేహాన్ధగం చేశారు. మరునాడు రాత్రి ఆమె విఖ్యాత శరీరాన్ని భక్తులు సమాధి చేశారు. ప్రస్తుతం ఆ సమాధి మాచమ్మ (దిన్నమ్మ) సజీవంగా ఉన్నప్పటిషిలనే భక్తులకు, ముముక్షులకు యాత్రా ఫలమైంది.

వస్తువులను కొర్తుగా వాడటంలో ఆమెకు ఆమేసిటి. ఒక్క మొతుకు వ్యధా విశిరాదు. సమ్మిళిగా లభించే నీళ్క కూడా అనవసరంగా విజరపాఠియకాతడు అన్నటి ఆమె సిద్ధాంతం. వ్యధా చేసిన వస్తువులు ఆమెను ప్రత్యేస్తున్నట్లు భావించేవారు. అన్ని వ్యత్సుల రపొతమే జవ్వరాహిత్తం అన్నది ఆమె భావన.

50. ముఖీరాబాద్ పిరాట్ల రామలక్ష్మయ్య (1882-1969)

సంసీర సిగరం ఊదుతూనే జపతప ధ్యానాలతో భవసిగరం డాబిన యోగినులలో ప్రముఖురాలు పిరాట్ల లక్ష్మయ్య. పలనాటి సీమలో పల్లికుంత గ్రామాలికి చెందిన సదాచార సంపన్మలు శ్రీరామ భక్తులు అయిన కంభంపాచి వెంకటప్పయ్య, బుచ్చయ్య అనే బ్రాహ్మణ దంపతుల ప్రథమ నంతానీంగా 12-4-1882 చతురాను సంవత్సర చైత్ర బహుత సంచి బుధవారం రోజున క్షేత్రాజిల్లా జజ్జురులో మేనమామల యింట జవ్వించారు. ఆమె దిన్నితనంలో పెద్దబాలిక్క రామాయణ, భారత భాగవతాలు చదివారు. అధ్యాత్మ రామాయణ కీర్తనలు, రామాను కీర్తనలు గానం చేయటం తంక్రి వద్ద నేర్చుకున్నారు. ఆనాటి ఆచారం ప్రతిఅం రామలక్ష్మయ్యకు కివ కిట ముక్కులకు చెందిన పిరాట్ల మ్యుత్పుంజయ శాస్త్రితి వివాహమైంది. ఈ దంపతులకు నలుగురు కుమారులు, ఐదుగురు కుమార్చెలు జవ్వించారు. ఇంత పెద్ద సంసీరాలికి తెంద్ర జిందుషైన రామలక్ష్మయ్య యోగసాధనతో యోగిని అయ్యారు. అనాథరైన బాల వితంతువులకు, సంసీర సిగరంలో ముసిగి తేలే స్త్రీలకు మార్గదర్శనం చేసి జప్త సిఫల్యం చేకుర్చులని సంకళించారు. రాత్రివేళల్లో ఆత్మమామలు నిద్రపోయిన తరువాత ఎవలకి తెలియకుండా ధ్యానం, యోగసాధన చేసేవారు. ఒకరోఱన సాధన చేస్తుండగా మనస్సు అంతర్ముఖమై సమాధి స్థితికి చేరారు. అనంతరం తోటి స్త్రీలకు భక్తి ప్రార్థాలు బోధిస్తూ యోగరహస్యాలు కివలించేవారు. కొంత తాలం తరువాత ఆమె తన భర్తతో 1932లో హనుమతిండికు వచ్చారు. అక్కడి భక్తులు ఆ దంపతులను అక్కడే నిలుపుకునేందుకు ఒక యిల్లు దానం చేశారు. ఆ ఇంటికి సుశ్మిదానందాత్మమం' అని పేరు పెట్టి సత్సంగానికి, తపాధ్యానాలకు, దేవతార్థనలకు ఉపయోగించారు.

రామలక్ష్ము, కుమారుని చదువుతోనం కాకినాడలో ఉన్నవ్యాఢు ఎందరో జాధాసర్వద్రవ్యాలైన స్తీలకు మున్జ్యాంతి కలిగించారు. ఇలా ఉండగా 1933 జనవరి 7న భర్త వ్యుత్పుంజయ సాస్టీ పరమపటించారు. 1934లో కాకినాడలో పెద్ద ఆశ్రమం న్యాపించ పేద విద్యార్థులకు ఉదిత భోజనాలు ఏర్పాటు చేయించారు. పూర్ణా మంచిరం, సమ్మంగ భవనం, సౌభాగ్యులకు, అనాధిలకు ఆపాగం సిల్చించారు. వైపురాబాదీలో ఆమె భక్తులు, తిమ్మలు ఒక ఆశ్రమం సిల్చించారు. రామలక్ష్ము సేవటివిత్తాన్ని ఈ మూడు ఆశ్రమాల్లను గడిపి 87వ ఏట 4-1-1969 కీలకనామ నంవత్తర ప్రయోజనాలకు పొత్తు బిపుల పొత్తుమి శసివారం నాడు శ్రీరాముహంద్రుని పోదవిడ్యులలో వక్కమయ్యారు. ఎందరిలో జ్ఞానభక్తి పెట్టిన సిరాంచంచర యోగిని రామలక్ష్ము ఆరాధనలోభవాలు పై మూడు ఆశ్రమాలలో నేటికే జరుగుతున్నాయి. ఆశ్రమాలలో సిత్త కాశ్యాక్రమాలతోపాటు ఏటిటా ఆశ్రమాలల్లిస్తోభవాలు, శేషపూర్ణాలు, శ్రీరాము కళ్యాచీభవాలు పోషించా జరుగుతున్నాయి. కాగా, కాకినాడ ఆశ్రమం ప్రభుత్వ స్వాధిసంలో ఉంది. స్థితప్రభూరాలు రామలక్ష్ము యోగిని.

51. జల్లేళ్ళమూడి అనసూయమ్మ (1923-1985)

అప్పసిద్ధులను కైవనం చేసుకున్న కుర్రాళం మౌనస్వామి రాజరాజేశ్వరీ యంత్రం ప్రతిష్ఠించిన రాజ్యాలల్లికీ అప్పువాలి అలయం ఉన్న గుంటుఱుజెల్లా పాణుల్లారు తాలూకా మన్మహ గ్రామంలో రుథరోడాల చైత్రశుద్ధ వికాదకి బుధవారం సూర్యోదయంతో (28-3-1923) జాయించిన అప్పు జల్లేళ్ళమూడి అనసూయమ్మ వల్లారు (ముస్తవు) సీతాచుటి శ్వారంగమ్మలకు రాజరాజేశ్వరీ అంశతో అవతరించిన అనసూయమ్మ తల్లి గర్జంలో ఉండగానే తనదైన ప్రశ్నేకతను ప్రపటించారు. పుట్టుకనుండి కులమతాల కతీతమైన దృష్టి ఆమెకు అలవడింది. మూడేళ్ళ వయసులోనే తల్లి అడిగిన ప్రశ్నకు బదులుగా తానే అందరికి అప్పునై ఉంటాను అని చెప్పిన మహానీయురాలు. జనన మరణాల గులంచి, పూర్ణా విధుల గులంచి ఉన్నప్పటి నుండి పెద్దలను ప్రశ్నించేశారు. ఐదేళ్ళ అనసూయమ్మ 1927లో చీరాలలో ఉన్న మౌనస్వామితో వికాంతంగా తత్త్వగోప్తి చేశారు. ఎన్నో అద్యతాలు, లీలలు ప్రేదర్శించారు. తనను దర్శించేపారికి స్వయంగా వండిపెట్టిపోయారు. జనం పెరగడంతో 1958 ఆగస్టు 15న భక్తులు అన్నపూర్ణాలయం ఏర్పాటు చేసి భోజన సాకర్మం కల్పించారు. 1936లో అప్పుకు జల్లేళ్ళమూడి గ్రామ కరణం బ్రహ్మండం నాగేశ్వరరూపతో వివాహమైంది. ముగ్గులు జిద్దలకు తల్లి అయిన శక్తి స్వరూపిణి అప్పు జీవితంలో కుమార్తె, భర్తల మరణంలను తేలికగా తీసుకున్నారు. ఆమె ఉనికితో జల్లేళ్ళమూడి పుష్టికేత్తులు మారేది. రూపం పలిమితం, శక్తి అనంతం, మూడుత్వం తత్తువులు విలసిన సాందర్భాలపై అప్పు సన్మిధిలో ఎన్నో కళ్యాచాలు జిలపించారు. ఆమె మాటల్లాడే ప్రతి మాట అర్థవంతంగా ఉండేది. ఆమె దృష్టిలో అందరూ మందివాళ్ళు అంతా ఆత్మగా కనిపించటమే ఆత్మ సైక్షణాల్నారం. అంతా దివ్యంగా తనపడటమే

చివ్వ దృష్టి అని ఆమె ప్రపంచంచేచారు. 'జ్ఞానమే బ్రహ్మ' అని ఆమె బ్రహ్మ జ్ఞానాన్ని సిర్కుచంచారు. ఆమె చెప్పిన ప్రతి నిర్వచనం ప్రతి మాట అలోచింపజేసేవిగా, మార్కాన్ని సుగమం చేసి గమ్మాన్ని చేసేవిగా ఉంటాయి. సంప్రదాయాలపై తిరుగుబాటును బోధించి ఆచరింపజేసిన అమ్మ శ్రీధనీసాము సంవత్సరం జ్యేష్ఠ బహుళ నవవి - దశమి బుధవారం (12-6-1985)న తనువు చాలించారు. ఇప్పుడు అనుమాయేస్టర ఆలయం నుండి యథావిధిగా హనులు జలపోస్తున్నారు. జల్లేశ్వరముడిలో మాత్యత్రీ చిలియంటల్ కళాశాల, మాత్యత్రీ సంస్కృత విశ్వాశాల, ఉచిత విద్య భోజన వసతి సాక్షర్యాలు, మాత్యత్రీ మెడికల్ సింటర్, శ్రీ విశ్వజననీ పరిషత్, అన్నపూర్ణాలయం, అదరణాలయం - అమ్మ ప్రశాపిత కార్యక్రమాలకు ప్రతికలుగా నడుస్తున్నాయి.

52. పాకలపాటి గురువులు (1911-1970)

ప్రకృతిలో పరమాత్మను దల్చించి, ఆ ప్రకృతితో తాదాత్మం పొందిన మహాపురుషులలో పాకలపాటి గురువులు ఒకరు. ఆయన పాత్రిమగోదావరిజిల్లా ముండూరు అగ్రపరింణో దామరాజు గంగరాజు, వెంకష్ట అనే అరుపేల సిద్ధియాగి దంపతుల మూడవ సంతాసంగా జర్చించారు. ఆ తిశువుకు తల్లిదంత్రులు చేసిన నాముకరణం వెంకట్రామయ్య. ఆరునెలల వయస్సులో తల్లిని, ఇవ ఏట తంత్రిని కోల్చేయిన వెంకట్రామయ్య ఇవ తరువాత విద్యన్భూసిస్తునే స్వాధ్యపరులు, ఊంభకులు అయిన పెద్దలను సంన్యాలించేందుకు ప్రయత్నించారు. తన అసాధారణ గ్రహణ, ధారణ శక్తులలో వండితుల ప్రశంసనలను అందుకున్నారు. వెంకట్రామయ్యను గారపాటి పుల్లాయ్య అనే కమ్మ భూసైన్మి చేరచిని బాబుగారు అని పిలుస్తూ ఉండేవారు ఆ పేరే ప్రచారంలోకి వచ్చింది. ఒకనాటి రాత్రి విలూరు స్టేషన్లో కలకత్తా వెళ్ళి మొయిల్ ఎక్కి ప్రయాణం చేస్తూండగా టిక్కెట్లేని బాబుగాలని నల్గొప్పట్టంలో టిక్కెట్ కల్కర్ బించేశాడు. అక్కడ బిగిన బాబుగారు ఉఁట్టి బీళ్ళ కొండలు, తోసల్లో కొన్ని సంవత్సరాలు తిలిగి బొళ్ళలి సమీపంలోని కలుపూయి చేఱారు. అక్కడ మంత్ర తంత్ర జపయోగ సాధనలలో ఆలతేరిన ఆధునిక లిప్పుల్లి కావ్యకంఠ మునిని సేవించి అనేక విద్యలను కళలను అభ్యసించారు. విధ్వంసంగా గాయత్రీమంత్ర జపిసుష్టోనాదులు చేసి మంత్ర సిద్ధులయ్యారు. ఆయనది కంప్యూటర్ మేధస్సు కావడంతో వింత బాలుడుగా ప్రసిద్ధి చెందారు. అక్కడప్పుగా ఆయన కలువ రాయివిడిచి అరణ్యాలు, పర్వతాలు, నదీతిరాలు, తిర్మ ప్రదేశాలు, యోగ భూములు, త్రివిష్టపం, బర్మా, రంగుాన్, సెలోన్ అడవుల్లోని సుందర ధృత్యాలు సందల్చించి వేద, ఇతివేస పురాణ, సాహిత్య, జ్యోతిష, మంత్ర, మూలికా వైద్య, పాకాశాస్త్రాలలో నిష్ఠేతులయ్యారు. ఎందరో యోగులను కలిశారు. 1930-1931లో బాబుగారు నల్గొప్పట్టం వచ్చి లంటసింగి ఆశ్రమంలో స్థిరపడ్డారు. కుసర్రపూర్ణాడిలో ఒక భజన సంఘం స్థాపించారు. ఏడెన్నో అడవులలో ఆటవికులకు లూకిక పెరమాట జ్ఞాన ప్రభోదం చేస్తూ అనేక ఆశ్రమాలు స్థాపించారు. ఆయనకుభూతులు పాకలపాటులో ఒక ఆశ్రమం సిర్పించారు. అక్కడ ఆయన

ముఖ్యమానులు

సిరావసరంగా అనేక మాసాలు కలోర తప్పన్న చేశారు. విక్రమదేవవర్ధ బాబుగాలని జయపురం నంసథన ఆస్తాన కవిగా సియమించుకున్నారు. అటవికులకు భక్తి ప్రవత్సులు నేర్లు ఆర్థ్రభాగ్యాలు ప్రసాంచి వారికి ఆరాధ్యుడైన బాబుగారు సౌమ్య సంవత్సరం మాఘ బహుళ చతుర్థి తుక్కవారం 6-3-1970 మహాతిషార్థి పర్వదినాన నాడు లింగోద్దువ సమయంలో సిద్ధాంశునంలో కూర్చుగి రాము అంటూ 3 సార్లు తేకవేసి తలీర త్వాగున చేశారు.

53. గ్రోణాచలం రామచంద్రమాలిక్ బాబా (1910-1990)

ఆంధ్రదేశాన్ని అనుగ్రహించిన దత్తావతారులలో అవధూత రామచంద్ర మాలిక్ బాబా ఒకరు. తయ్యాలు జల్లు గ్రోణాచలంలో 1960లో ప్రవేతించి సిత్కుస్వదానంతో అందల ఆకలిగి పాణిశ్చై విభూతి ప్రసాదాలతో అందల ఆధ్యాత్మికులు తొలగించి, కోల్చేశ్వరులను, సిరుపేదలను సమూహంగా ఆదలంబి గ్రోణాచలం పలసిర గ్రామాల వారికి ఆరాధ్య దైవమయ్యారు. ఒకసాిల భక్తులు అడిగితే తమ పేరు రాంచందర్ అని, జిత్కుస్వలం బట్టినాథ్ అని మాత్రం చెప్పారు. గ్రోణాచలం ప్రవేతించేనాటికి ఆయన వయస్సు నుమారు 50విశ్శ్లేషణ ఉండటంతో ఆయన 1910లో జిత్కుంచి ఉండవచ్చునని భాసిస్తున్నారు. ఆయన గ్రామం వెలుపల చాలిదేవు గట్టును మళ్ళీచెట్టు క్రింద ధ్వని సిమగ్గులయ్యేవారు. బాబా వెలిగించిన ధుని రేయింబవళ్లు మండుతూ ఉండేది. అందులోని బూడిదనే అందలకి ప్రసాదంగా ఇచ్చేవారు. కింతవింత శీలలు ప్రదర్శించేవారు. గ్రోణాచలం భక్తులేగాక దూర ప్రాంతాల నుండి కూడా బాబా సిరణులో వచ్చే వేలాది భక్తులకు నెలల తిరపడి సిరాటికంగా అన్న సంపర్శణ జిలించేవారు. బాబా తమ దృష్టితో, పస్తుస్వర్యతో విభూతితో చిన్నదిన్న చిట్టులతో దీర్ఘకాలిక రోగాలు, సొప్పలు నయిం చేసేవారు. తాను ఇక్కడే ఉండగా అనవసరంగా ఉట్టు ఖర్చుచేసి పీట్రీ వెళ్ల వద్దను భక్తులను మందలించేవారు. ఒకసాిడు భక్తులు అందయా ఉండగా తాము 20దినాల తరువాత శరీరం చాలిన్నమని ప్రతిబించారు. చుక్కనామ సంవత్సరం ఫాల్మిణాధ విచియ మంగళవారం (27-2-1990) ఉదయం బాబా శరీరం చాలించారు. బాబా పొర్ట్ వ శరీరాన్ని ఆయన తపస్సు చేసేన మళ్ళీచెట్టు క్రింద ఆంజనేయ స్తోమి గుడికి ఎదురుగా విధివిధానంగా భక్తులు వడ్డునన స్థితిలో సమాధి చేశారు. బాబా భక్తులు 20-4-1992న మందిరాన్ని నిర్మించి విగ్రహ ప్రతిష్ఠ చేసి నిత్యపూజలు, మాఘ బహుళ విచియ నుండి ఎదురోజుల పొటు ఆరాధనోశ్చవాలు ప్రతివిట్టా వైభవంగా జరుపుతున్నారు. సమాధిలో నుండి కూడా తనను ఆశ్రయించిన భక్తులకు ఆంతి సుఖాలు పంచుతున్నారు.

54. పశివేదల ప్రజ్ఞానంద స్వామి (1903-1983)

గొరగనమూడి జ్ఞానానంద స్వామి మరో తివ్వడుగా విధ్యావైద్య సౌమాజిక రంగాల్లో సేవలు చేస్తూ భగవంతునికి గ్రీతిపాత్రుడైన యోగి పశివేదల ప్రజ్ఞానంద స్వామి. పట్టిము

గోదావరి జిల్లా పొలికోల్లు నశ్విపంలో ఉన్న చింతప్రస్తులో వారణానే రామకృష్ణయ్య, మహాలక్ష్మయ్య దంపతుల బ్రాతీయ ప్రతుడూ జాగ్రిందిన వెంకటప్పయ్యాయే అనంతర కాలంలో ప్రజ్ఞనంద స్వామిగా ప్రస్తుతికొన్నారు. సోభాగ్యతే నంపత్తర ఆశ్వయుజ బహుళ పొత్తులు బుధవారం 7-10-1903న జాగ్రిందిన వెంకటప్పయ్యకు బున్నప్పటి నుంచి రామభక్తి ఎక్కువ. బడి చదువులతో వెట్టు భక్తుల చలిత్తలు చదవటం, నైత్తిలు, కీర్తనలు గానం చేయటం అమయ్యాయి. స్వాతంత్రీధ్రమ కాలంలో దేశభక్తి ప్రభోచించేశారు. బ్రహ్మచర్యం పోచేస్తూ, అపక్షాపరం భుజస్తూ గాయత్రీ మంత్ర పురథ్తరణ, ప్రణవోపాసన, ప్రాణయామం, యోగాస్థాలు, కుండలిని యోగం సేధించారు. భుగుధీత్త పంచాశలి, సీతాయామాంజేయ నంపాదం ఒంట బట్టించుకున్నారు. 1922లో తఱుకు జాతీయ పారశాలలో సోంది పండితుడుగా సియమితులైన ప్రజ్ఞనంద స్వామి హాలజన బాలుర వోస్తులేను కూడా సిర్వహంచేశారు. స్వరాజ్యంతో వెట్టు స్వరాజ్యం తోసం కూడా ఆయన అపోరాత్మాలు సేధన చేశారు. 1924న గోరగనమూడికి వచ్చిన స్వామి జ్ఞానానందుల వద్ద శాస్త్రికంగా సన్నాసందిత్త, 'ప్రజ్ఞనంద' దీక్షానామం స్నేహితించారు. అనంతరం ఉత్తరదేశ యూత్త చేసి ఉత్తరాశికి చేఱారు. అనంతరం ఉత్తరదేశ యూత్తచేసి ఉత్తరాశికి చేఱారు. 1932-1933 మధ్యకాలంలో వివిధ ప్రాంతాల్లో కలిన తపస్స చేశారు. 1934లో చాలాలం నందులు గ్రామంలో యోన ధ్యాన సిప్పలో ఉండటం చేత ఆయనకు నందుల స్వామి అనే పేరు వచ్చింది. 1936లో నాసీతా త్వంబంకం దల్చింది పాలద్వారం చేల వివిధ ప్రదేశాల్లో తపస్స చేశారు. 1936లో లక్ష్మిపురం, సమస్సార, చక్కటిరు దల్చించారు. సత్యపంథలో తీర్థ విధులు సిర్వల్మించి చంద్ర, సూర్య, విష్ణు కుండల మీదుగా స్వర్ణలోపణ పర్వతం చేఱారు. అక్కడ ఆయనకు గోప్త దివ్యానుగ్రహం కలిగింది. తపస్స ఫలించింది. బదలి గ్రామానికి తిలగి వచ్చారు. 1937 నుండి 1939 వరకు వివిధ ప్రాంతాలలో తల్లిపదేశం చేశారు. 1939లో గోదావరి నది తీరాన కొవ్వురుకు నశ్విపంలోని పరివేదలలో చదానందాత్మమం విర్మాటు చేసుకున్నారు. 1940 నుంచి 42 వరకు తిరుమల వైకుంఠ తీర్థ గుహలో ఏకాంతంగా తపస్స చేసి తిలగి చదానందాత్మమం చేఱారు. గోదావరి వరద బాధితులకు అన్న సంతర్పణ, వైద్య సౌకర్యాలు, ఇతర సహాయ కార్యక్రమాలు విర్మాటు చేసి సిర్వపీంచారు. సమాజ సంస్కరణలో బాలవితంతువుల వివాహాలు సిర్వపీంచారు. గ్రామ సంఘాలు విర్మాటు చేసి గ్రామ రక్షణకు తోడ్డుచ్చారు. ప్రజ్ఞనందులకు వేలాటి మంచి సిష్టులు విర్మాటారు. రుధిరోద్ధారి భాగ్రహ సుధి అప్పమి బుధవారం (14-9-1983) ఉదయం గం. 11-45 నీ॥లకు ప్రజ్ఞనందస్వామి బ్రహ్మక్షం చెండారు. చదానందాత్మమం గోశాలలో ఆయన శలీరాజు భక్తులు సమాధి చేశారు. బ్రహ్మసుభవం పోంది నమాజ సేవలో జీవితమంతా వెళ్లించి ఆంధ్రయోగుల చలిత్తలో చిరస్తరణీయులైన ప్రజ్ఞనందస్వామి ఆరాధనోత్సవాలు, జయంత్యప్తమాలు ఏటేటా విష్ణులు ఘనంగా జరుపుకుంటున్నారు.

55. వినుగులమహాల్ ప్రణవానంద స్వామి (1896-1989)

వరబ్రహ్మం, అపరబ్రహ్మం కూడా అయిన ప్రణవం (టిం కారం) మానవాకారమే ప్రణవానంద స్వామి. ఆయన స్వామి జ్ఞానానంద శిష్యుడు. తుర్పుగోదావరిజిల్లా కొత్తపేట మండలంలో ప్రీచిధ్ర జ్ఞానిశ్రీ క్లైట్రం మండప్లక్ సమీపంలోని వినుగుల మహాలో భారద్వాజసు గీతీకుల తెలగాళ్ళ పైచిక బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో కనకదండి విశ్వపతి శస్త్రి సీతమ్మ దంపతుల జ్యో పుత్రుడుగా దుర్ముఖీనామ సంవత్సర మాఘిశుధ పెట్టమి 14-1-1896న జర్మించారు. ఆయనకు తల్లిదంత్రులు పెట్టిన వేఱ వెంకట నిష్ఠుయాజలు. ఎం.వ.వరు విధ్యానశ్శ్రీసింధిన వెంకట నిష్ఠుయాజలు 1915లో దేశ స్వాతంత్యం కీసం పోరాటంలో పోల్చినదలలు పంచాచలో లాలాలజపతిరాయ్ స్థాపించిన లాపోర్చు డివాతి. కళాశాలలో చేరారు. 1919లో పట్టభద్రుడై కొంతకాలం వాయవ్య దైల్చేలో ఎక్కుటట్ట ఆఫీసర్గా పసి చేసి 1920-1926 సంవత్సరాల మధ్యన పట్టిమ గీదావరిజిల్లా కాంగ్రెస్లో పాలిషన సంస్థెమం, ఖద్దరు తాఫల్లో సేవచేసి సహాయ సిరాకరణోద్యమంలో కారాగార సిట్ అనుభవించారు. 1927లో హిమాలయాల్లో పర్వతిస్తూ జ్ఞానానందస్వామి వద్ద బీళిమలై ప్రణవానందులయ్యారు. అనంతరం హిమాలయాల్లో కలిన తపస్స చేసి పాతయోగ, రాజయోగ భేచర ముద్రలు నొథించ ఉన్నత యోగ భూమికలు అధిరోహించారు. ‘జ్ఞాన టిప్పిక పేరట గీతా వ్యాఖ్యానం ప్రకటించి 29-8-1928న జ్ఞానానందులకు అంితమిచ్చారు. అమర్నాథీ గుహలో 15 దినాలు వికాంతవానం చేశారు హిమాలయాల్లో వివిధ ప్రదేశాల్లోను మాననసరోవర తీరంలోను, కైలాస పర్వతం సమాపంలోను, పట్టిమ త్రివిష్టం బోధారామాలలో చాలాకాలం తపస్స చేశారు. హిమాలయాల్లో 25 చాతుర్మాస్తులు నిర్వహించారు. కైలాస పర్వతాన్ని 36 సార్లు, మాననసరోవరం 33 సార్లు ప్రదక్షిణం చేశారు. భూమి ఉపలభావికి, భూగూర్జానికి గల సంబంధించ అనేక పరిశోధనలు చేశారు. మన చరిత్రకు, సంస్కృతికి, దేశ రాజకీయాలకు నిష్ఠామకర్త సేవ చేశారు. 1929లో అమర్నాథీ గుహలో 15 రోజులు ఉండి తివార్యతి గజేశలింగాలు ఏర్పడే తిరును పరిశోధించి ప్రాశారు. ఆయన సాహసయుతులు చేసి 1937, 1942, 1946 సంవత్సరాల్లో కైలాస తిథిరాజుకి కొత్త మార్గాలు, చాల్స్ట్రెక్ పిచేషిలు కనుగొన్నారు. 1947లో భారత ప్రభుత్వం ఆయనను ‘పథ్మత్రీ’ జిరుదుతో గౌరవించింది. ప్రణవానందులు గొప్ప తీ విద్యోపాసకులు. తీచక్తుంచై గొప్ప సీదాంత గ్రంథం రచించారు. వినుగుల మహాల మందిరంలో 28-3-1983న రెండు ఉన్నల మహాత్మిపుర నుండి అమ్మవారి శ్రీ చక్రమేరు యంత్రాన్ని స్థాపించారు. మాననసరోవరం తుగోల్లోలో ఒక యంత్రమేరు నిర్మించారు. ఇప్పటికీ అక్కడ ప్రతివిట్లు శ్రీ కృష్ణ వరమాత్మ, జన్మదినోస్తువాలు జరుగుతున్నాయి.

ప్రణవానంద స్వామి ఎన్నో గ్రంథాలు రచించారు. గాయత్రీ మంత్రాన్ధాన్ని విపరించారు.

1978లో ఎండదెళ్ళ తగిలి ఆయన జ్ఞానకశ్తి జీపింబింబి. శుక్ల సంవత్సర వైశాఖశుద్ధ ద్వాదశతి బుధవారం 17-5-1989 రోజున షైదురాబాదీలో విశ్వచౌతస్సుంలో లీనయుమ్మారు. తన అవసేషాలేటి ఖిగల్లవద్దుస్తు స్తోమి ఆదేశం మేరకు ఆయన తలీరాశ్చి విద్యుత్ త్వశాన వాచితలో దహనం చేశారు. ఏటోటా మాఘ తథా పొత్తుమి నాశు స్తోమి వాల జష్టాదినోత్సవాలు, ఉద్ధరణకు, ఆయన పలశోభనలు మన చలిత్, సంస్కృతులకు తరగాసి సంపద్.

56. రాయదుర్దం భంభం స్తోమి (1486-1969)

చిష్టోలి భంభం స్తోమి తిష్టుడు రాయదుర్దం భంభం స్తోమి (పేక్ అబ్బులో సామాన్) హిందూ మహాష్టుదియ మతాల సామరస్సం కీసం క్షుపి చేసిన మహారీయుడు చిష్టోలి భంభం స్తోమి ఆలీస్సులతో 1486లో ఆదీసికి చెందిన అలీసాపాట్ రాజజీ దంపతులకు జఱ్ఱిందిన తిపువుకు అబ్బులో వహచే అని పేరు పెట్టారు. అబ్బుల్ వహచే 12వ విట అతని ఆగ్రాలకు తట్టుకోలేని తల్లిదండ్రులు అతనిని చిష్టోలి భంభం స్తోమి వద్దకు తీసుకువెళ్ళ అప్పగించారు. అబ్బుల్ వహచేకు చెనిలో ద్వాదశాష్టలీమంతుం ఉపయేకించి లింగం, జందెర, గాజలు ధలింపజేసి భంపేక్ అబ్బులీ అనే దీచ్ఛానామం ఇంద్రి సాగానంపాడు. అల్లాలి బాలుడుగా 12వ విట చిష్టోలికి పెళ్ళన అబ్బుల్ వహచే 14 విండ్ల భంపేక్ అబ్బుల్ దానుగా తల్లిదండ్రులు ఉండే ఆలూరుకు తిలిగి వచ్చాడు. చిష్టోలి భంభం స్తోమి ఆదేశం మేరకు తల్లిదండ్రులు అతనికి యుక్త వయస్సు రాగానే వివాహం చేశారు. భంపేక్ అబ్బుల్ గృహస్తాత్మమ ధర్మం సిర్పాసుర్తా గురువు బోధించిన రాజయోగం సాధించాడు. కొంతకాలం మరయోగ క్రియలన్నీ పూర్తి చేసి జీవనోపాధికై పాశీనుశాఖలలో ఉద్యోగానికి చేరాడు. త్రికరణశుభ్రాగా తన ఉద్యోగ ధర్మం సిర్పాసుర్తా గురువు బోధనలను, భగవద్గుర్తికి సర్వమత సారాశ్చి ప్రచారం చేశారు. ఎందరో అనుచరులను, తిష్టులను సంపాదించాడు. లోగ్రగ్రన్థులు, గ్రహ పీడితులు, సంతానపీఠానులు, గృహ సమన్సులతో సతమతమయ్యోవారు భంపేక్ అబ్బుల్ దానును ఆత్మయించి మేలు పాందేవారు. ఆయనను జమేదారు స్తోమిగా కీల్చించేవారు. ఆయన ఎన్నో లిలలు, అద్భుతాలు ప్రీరిట్యించారు. ఆయన 201 కీల్చినలు, 11 తత్సాలు రచించారు. తన సమాధి స్థలాశ్చి ఒక నెల ముందే ఎంచుకుని కీలక సంవత్సర ఫిల్ముణ సుధ్య దశమి శుక్రవారం (21-2-1969) ఉదయం 9-25 గంటలకు గురుమంతుం జపిసుర్తా పురమాష్టులో లీనమయ్యారు. నేటికి రాయదుర్దంలో ఏటోటా బాబా ఆరాధనోత్సవాలు వైభవంగా జరుగుతున్నాయి.

57. శ్రీ విద్యారథైస్తోమి (1296 - 1386)

యదా యదా హి ధర్మస్త గ్లారిధ్యవతి భారత
అభ్యుత్థాన మధ్యస్త యోగక్షేమం వహిష్మహం

ధర్మానికి హసి జలగినప్పుడు ధర్మ ప్రతిష్టాపనలోనం తానుగాగాని, తన అంశగాగాని భూమిపై అవతరిస్తానని శ్రీ కృష్ణ భగవానుడు భగవద్గీతలో చెప్పాడు. ఆకోవకు చెందిన భగవద్గంశ సంభూతుడు శ్రీ విద్యారఘ్వస్తోమి.

భారతదేశంపై ముస్లింలు జలపిన దండయాత్రలు, దురాగతాలు ననాతన హిందూ ధర్మానికి సంస్కృతికి గొప్పమధుషాతం పెర్చడిన కాలంలో 129లో శ్రీమతి, మాయిణ దంపతుల పెద్ద కుమారుడైన మాధవునిగా జర్చించిన మహానీయుడే అనంతరుం వైభిక ధర్మరఘ్వుడు చేసి శ్రీవిద్యారఘ్వ స్వామిగా ప్రసిద్ధి చెందారు. ఆయన జననం గులంబి, జత్వస్తులం గులంబ అనేక వివాదాలు ఉన్నప్పటికి విద్యానగర సిద్ధుతగా, హిందూ రాజ్య స్థాపనకు నాంచి పలికిన ప్రప్రథమ గురువుగా ధర్మంకోసం రాజకీయ చక్రం తిష్ఠిన విజయనగర సింహాస్త స్థాపకుడయ్యారు. నుమారు 6 తాళ్ళల కాలం ముస్లిం మత ప్రాభల్యంతో ఆవిచ్ఛినంగా సిగిన గోభ్రాష్టాణ వధలు, మసీదులుగా మాలిన మాలు, మంబిరాలు, స్త్రీల మానభంగాలు, దుర్భరణాలు, బలవంతపు మత మాల్హాస్తకు తన తపస్సుక్కితో, దూరద్వాష్టితో అడ్డుకట్టవేసిన యోగి, మహాత్మవస్తు, మహా పండితుడు శ్రీ విద్యారఘ్వ స్వామి. ఆయన కేవలం రెండేళ్లలో 1334-1336 మధ్యకాలంలో విద్యానగరాన్ని సిద్ధించి భగవంతుడైన విరూపాఖ దేవుడే పాలకుడుగాను, ఆ దేవుని ప్రతినిధిగా మతం మాలినా పదవి దక్కశి పరాభవంతో అడవులలో అరుగుతున్న మాలపరానాభుని తలగి హిందూ మతంలో చేస్తే విద్యానగర సింహాస్తపాలకుడుగా నియమించి, పట్టాభాషిక్తుని చేశారు.

అనంతరం ఆయన ఆశీ యొక్కు బయలుదేలి మార్పుమధ్యంలో శ్రుంగి అనే బ్రహ్మరాజుసుని సపుకారంతో వేదవ్యాస మహాల్పాని దల్చించారు. వేదవ్యాసుడు శ్రీ విద్యారఘ్వుని బదలికా వనానికి తిసుకువెళ్ల శ్రీ దేవతాస్పర్శాపాణ్ణు సేబించే విధానాన్ని సమస్త మంత్ర రఘున్యాలను లోధించి, శ్రుంగికి అన్న సంతర్పుడు చేస్తే అభివ్యక్తిలు సిథిస్తాయని ఆశీర్వదించి, అంతర్ధానం చెందారు. అనంతరం విద్యారఘ్వస్తోమి శ్రుంగితో మాతంగ పర్వతం చేలి తుంగభద్రిరదానచీ తీరంలో విరూపాఖదేవుని సన్మిథలో ఉండిపోయారు.

వేదవ్యాసుని మార్పుంలో సమస్త విద్యలను అభ్యసించిన శ్రీ విద్యారఘ్వ స్వామి వేద భాష్యం, ధాతువ్యుతి వంటి గ్రంథాలు రచించారు. ఇంకా, జీవన్సుక్కి వివేకం, వేదాంత పంచదతి, భ్యావాదార్థక మాల్హాకసిరం, బతరేయ, త్రైలీలయ ఉపనిషద్గిపిక, శంకరుల అపరోక్షానుభూతి గీపిక, అనుభూతి ప్రతాశిక, ధృగ్ర్భస్త వివేకం వంటి కృతులను రచించి ఆదిశంకరాచార్య తరువాత అడ్డిత వాజ్యాయ సిక్షేష్టంలో ప్రముఖులయ్యారు. ఆయన 1346లో కాలీగంగా తీరంలోని కేదార ఘూట మధ్య చంద్రమాళశ్వర లింగాన్ని ప్రతిష్ఠించి పూజస్తూ ఉండేవారని కాసనాలపల్లి తెలుస్తోంటి.

వైభిక ధర్మరఘ్వుడు కోసం కంచి, శ్రుంగేరి కీర్తాలు మాత్రమే చాలవని భావించిన

విద్యారణ్యులు ఆంధ్ర ప్రాంతంలో విరూపాక్ష పుష్టిగిల హీరాలు, కర్నూలుకలోని తివగుగం, ఆమసి హీరాలు, మహారాష్ట్రలో సంకేత్యరం, కొల్లాపురం హీరాలు స్థాపించి హీందూ భర్త ప్రతిప్రథమ చేసి అనంతరాలంలో ఘత్యుని తివాజీ గురువు సమర్థ రామయసుకు ఆద్యస్తోయులయ్యారు.

శృంగేరీ జగద్భూరు పరంపరలో 12వ హీరాధివుత్తిగా 1380-1386 మధ్యకాలంలో వ్యవహరించిన శ్రీ విద్యారణ్యస్థామి 26-5-1386ను క్షయునామ సంవత్సర శైవ్ప్ర బహుజత్యోదితి శశివారంనాడు పరమపదాశ్రి అలంకరించారు.

జ్ఞాపకశ్రీ, తపశ్చక్తి, ఇచ్ఛాశ్రీ, శ్రీయాశ్రీ - ఈ నాలుగు సెక్కులు నమ్మితన స్ఫుర్యాపమైన శ్రీ విద్యారణ్యులు ఒక తపస్సిగా, ఒక మహాయోగిగా, సాత్ర్యాష్ట సిద్ధాతగా, వైభిక ధర్మోద్ధారుకుడుగా, వేదశాస్త్ర వ్యాఖ్యాతగా, వివిధ సంపూర్చాయాల సామురస్త సంధాతగా, ప్రాచీన ష్టుతులకు నవీన వ్యాఖ్యాతగా, రాజతంత్ర మర్మజ్ఞాడుగా, సకల శాస్త్రమారంగముడుగా, సంగీత, సాహిత్య, కిల్పకళ విషిటుడుగా భగవదంశసంభూతుడు అనటం అతిశయోక్తి కాదు.

5కి. వేమన (1550 - 1650)

శెలుగు తెలిసిన ప్రతివాసి గుండెలో ముద్రపడేలా పద్మంతో భాషా భావాలు రెండు అర్థమయ్యేలు ప్రక్షతిలోని ప్రతి సత్యాన్ని అనుభవపుర్వకంగా పండిత పొమురులకు సైతం నోధంచిన మహాయోగి, సంఘనంస్తుర్ద, మహావేదాంతి, నాథయోగి, మానవతావాది, మర్మజ్ఞాని, రసవాది, ఆయుధ్వేద విజ్ఞాని, తంత్రవాది, ప్రజాకత - యోగి వేమన.

సమాజంలోని అసమానతలు, అంధ విక్ష్యానాలు, అవిసీతి, అధర్థం, జీవహింస వంటి ఎన్నో అత్యుచారాలు, అవకతవకలపై పద్మంతో దండెత్తిన మహాకవి, తత్క వాఙ్మయంలో సంచలన న్యష్టికర్త - వేమన. అంతే కాదు ఆయన తత్వవేత్త, హేతువాది, లోకాయతవాది-కూడా. పొమురులకు సైతం తత్త్వబోధను ప్రజల భాషలో చెప్పటానికి ఉద్యమించిన వేమన తివయోగి, రాజయోగి, అపథూతయోగి.

కొండటిటి రెడ్డి రాజుల పరివారంలోని వాడైన వేమన మొదట వేత్స్యాలోల్డై, తరువాత విరాగి అయినాడని కొందరి అభిప్రాయం. కాగా ఆయన సామాన్స్ కావు) కుటుంబంలో జన్మించినట్లు కొందరు చెబుతారు.

తాను నవ్యున, తనకు తెలిసిన విషయాలన్నించినీ నిర్మయంగా ప్రపంచానికి తెలిపిన సాహసి-యోగి వేమనకు యోగిగా కంటే కతిగానే అధిక ప్రశస్తి లభించింది. వేమన కవిత్వంలో పోస్యం, అధిక్షేపం, వ్యంగ్యం దర్శనమిస్తాయి తిక్కన కంద పద్మ శ్రీనాథుని సీసహద్యం కంటే వేమన ఆపాలచి అనే చిన్న వ్యత్యంలో తేవలం మూడు పొదాల్లో అనంత భావాలను యతి స్థానాలు వరలక సీతి ప్రభోధం చేసిన ఒక కవితా యోగి-వేమన.

వేమన ప్రాసిన వేలాది పద్మాలలో తేవలం శతకరూపంలో మాత్రమే నేడు పద్మాలు లభిస్తున్నాయి. 'గంగిగోవు పొలు గలట్టునును చాలు', 'ఇంచీలోని పిండు ఇంతంత ఆదయా',

ఆకలన్న వాసి కన్నంబు బెట్టిను', 'ఎఱుకలేని దొరల ఎన్నాళ్ళు గొలిచను', 'నిన్ను జాచుచుండ నిండును తత్తుంబు' - ఇలా నానుడులు, నీమెతల రూపంలో తిట్టు, లివెనలు సమ్మితం చేసి తెలుగు దేశమంతటా విశ్వదాభిరాముతైన వేమన పద్మలు కొన్ని కవ తత్తుంబులో బద్దెన కవి రచించిన 'సుమతి తత్తక' నీతులకు ద్వర్గరగా ఉన్నాయి.

'ఆ కొన్న కూడియమ్మతము' - సుమతితత్తక పద్మం 'ఆకలన్న వాసి కన్నంబు బెట్టిను', 'రాష్ట్రమ్మని పిలువసి', 'అడిగిన జీతంజిర్యాని'-సుమతి తత్తక పద్మలు. 'ఎఱుకలేని దొరల ఎన్నాళ్ళు గొలిచను'.. ఇలానొకాయి.

సుమతి తత్తకంలో ఎక్కువగా తరజుల ప్రస్తుతి ఉండగా వేమన తత్తకంలో ఎవలసి విడిది పెట్టలేదు. 'ఎంతేసవజేసి వి పాటు పడినను రాచమూక నమ్మరాదురస్తు' - అని ఆనాటి మిలకులను దుయ్యిచిట్టాడు. 'ఎంచెరు మతమందు నెంగ మాంసముచిని, మారుపేరు పెట్టి మధువు గ్రావి, వాపివరున దస్పి వలికి పాలాదురు' అని వైష్ణవులను, 'లింగఫాలకన్న దొంగలు లేరిని' సైవులను సమానంగా విమల్చంచాడు. 'అష్టలేని వాడె అభిక బిలుడు'_అని, 'తప్పలేన్ను వారు తమిష్టప్పలేరుగారు' అంటూ లోచధ్వనిన్ని తెలివిచు. 'బుట్టుచేసినవాడు గ్రుట్టున నేముయా', చెరుకు రసము కన్న చెలి మాట తీపిరా', 'తలలు భోడులైన తలపులు భోడులా', 'అలవికాని చోటు అభిలమసాయి?' వంటి నానుడులు, నీమెతలు, నీతి చోధులు చేశాడు. 'చదువులందు, మాడి మొధువులందు, స్తోల పెదవులందు, రాజు పదవులందు' అంటూ అను ప్రాసంతో అలలంద చదువులను ఆకర్షించాడు.

అంతేకాక కొన్న కాస్తుగ్రంథాలతో పరిచయంతో ఆ స్లోకాల ఆధారంగా పద్మలు రచించ వేదవిద్యలెల్ల వేశ్యల వంటికి, భ్రమల బెట్టి తేటపడగనివు, గుప్త విద్య ఒక టికుల కాంత వంటిలి' వంటి విమర్శనాభ్యక్త సత్కాలను వెల్లడించాడు. 'వికం సతీ విప్రా బిషుధా వదన్తి' అనే ఉపసివిద్యక్తాన్ని 'మర్మమెరుగలేక మతముల గల్చించె, యుల్చు దూఖులగురు రొకరికికరు, గాజ ఇంట కుక్క కళవకపడు లీతి' అని ఇన్న మతాల వాళ్ళ కలవకిలను వివరించాడు.

తివసహాన్ర నామాల్నో అభిరామ శభ్దం తివ సంబంధంగా ఉంది. విశ్వదుడు అంటే లాకిక అలూకిక విశ్వాన్ని ఇచ్ఛేవాడు అని అర్థం కావటంతో విశ్వదుని పై అమిత భక్తి గల వేమనా అనే అర్థం వచ్చే 'విశ్వదాభిరామ వినుర వేమ' అనే మకుటంతో రాసిన పద్మల డ్వారా ప్రజలను, సమాజాన్ని జ్యోతించాడు వేమన.

శ్రీమద్భిరాటి వెషములూ వీరిప్పేళ్ళయద్దునైస్యమి, వేమన సము కాలిసులే. వాలంతో వేమనయే పెద్దవాడు. వేమన కాలం 15-17 తత్తుంబుల మద్య ఉండి ఉండవచ్చునని పలాశిభకులు భావిస్తున్నారు. అనంతపురం జిల్లా కదిల తాలూక కటూరు పట్టలో వేమన పేరుతో సమాధి ఉంది. ప్రతివిట్టా అక్కడ చైత్రమాసపుట్ట పట్టంలో వచ్చే మొదచి ఆదివారంనాడు బ్రహ్మాశ్వాలు జరుగుతాయి. అక్కడ వేమనకు గుణి కూడా ఉంది. అలాగే కడవ, కర్మాలు, అనంతపురం

జిల్లాల్లో వేమన పీతాలు కూడా ఉన్నాయి. ఇలా చిరపురణియంగా వైభవం పొందుతున్న కవి యోగి తైమ్పుడు - వేమన.

59. పోతులూలి వీర బ్రహ్మంద్ర స్వామి (1608 - 1693)

జన్మత: యోగ శక్తులతో ఉధృతిందిన మహా యోగి పోతులూలి వీరబ్రహ్మంద్ర స్వామి. పూర్, రాజ, స్వర, మంత్ర, లయ యోగాలన్నీ కలసిన మహాయోగ సాధకుడు ఆయన చాలా విస్తృతంగా కాలజ్ఞానం వివరించిన అగ్రాగ్మణుడు వీరబ్రహ్మంద్ర స్వామి.

పరిపూర్వాచార్యులు - ప్రశ్నతాంబిల కన్న జిద్ద కాగా, నందికొండ పాపఫ్లి మంతాధిపతి వీరధోషాచార్య, వీర పాపాంబిలు భూషణత్తుసాదంగా లభించిన ఆ జిద్దసు పొంది వీరంభిట్లయ్యు అని నామకరణం చేశారు. వీరంభిట్లయ్యు 13 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చే నాటికి సకల విష్టుల్లో సిష్టైతుడయ్యాడు. తంత్రి వీర భోషాచార్యులు కాలధర్మం చెందగా వీరంభిట్లయ్యు తల్లిని టిడాల్లి ముక్కి మార్గాన్ని నిర్దేశించి పీంటోత్తుత్తి క్రమాన్ని జీవుని వతుర్థశ లభ్యాలు చెప్పి, సాంఖ్య తారకామన్సు యోగాలు బోధించి తన విశ్వ దూషం ప్రదర్శించి పోర్యాడు. తల్లి అనుమతితో తీర్థయాత్రలు చేస్తున్న హలహర జీత్రం వద్ద వీరంభిట్లయ్యుకు పోరపాటున గోపాత్మ చేసిన ఆనంద సింగ్ అనే రాజ కుమారుడు ఆనంద యోగిగా మాల తారసిల్లాడు. అతనికి వీరంభిట్లయ్యు ద్వాదశి మహామంత్రాన్ని ప్రసాదించి శాప విముక్తి మార్గాన్ని సూచించారు. ఆ ఆనంద బైరవ యోగియే మరు జింపులో దూరేకుల సిద్ధయ్యగా పుట్టి బ్రహ్మంగాల తిమ్మలో అగ్రాగ్మణుడయ్యాడు. వీరంభిట్లయ్యు తీర్థ యాత్రలు కొనసాగిస్తూ కంచులు జిల్లా బినుగాని పల్లె చేరాడు.

ఒన్నగాని పల్లెలో మహా జ్ఞాని గరిమిరెడ్డి అచ్ఛమ్మ వద్ద వీరప్పయ్య వేరుతో వీరంభిట్లయ్యు గోపాలకుడుగా చేరాడు. అడవిలో ఆవులు మేస్తుండగా వీరప్పయ్య రహ్మల కొండ గుహలో కూర్చుని కలియుగం 4808 సంవత్సరాల తరువాత జరుగబోయే కాలజ్ఞానం ప్రాసేవాడు. అలా ప్రాసిన కాలజ్ఞానం తాళ పత్రాలను అచ్ఛమ్మ ఇంటివద్ద పోతరలో బద్రపరిచాడు. ఆ తాటాకుల పోతర మీద కొన్ని దినాలకొక చింత చెట్టు మొలిచించి. అది ఈ నాటికి ఉంది. వీరప్పయ్య అచ్ఛమ్మ వద్ద 12 ఏండ్లు ఉన్నాడు.

వీరప్పయ్య మరంలో ఉంటూ భక్తులకు జ్ఞానిపుడేశం చేస్తుండగా ఒకసాటు అన్నాజియ్యు అనే భ్రాహ్మణుడు రాగా అతనికి కాలజ్ఞానం (ద్వితీయాశ్వాసం) బోధించి నారాయణజ్ఞానరి మంత్రాలుపడేశించాడు. ఆ అన్నాజియ్యు కాల జ్ఞానాన్ని ప్రచారంలోకి తెచ్చాడు.

కడపజిల్లా బద్దేలు తాలూకా కంటిమల్లయ్య పల్లె గ్రామం చేల వీరప్పయ్య వద్దంగం, కమ్మరం వుత్తితో జీవిస్తూ తన వద్దకు జ్ఞానిభేధ చేసేవారు. మాన్స స్వర్ణతో మ్యతుని బ్రతికింది మహామ చూపిన వీరప్పయ్యకు ఆ గ్రామంలోని తివతిశియ్య తన కూతురు కోతిందమ్మను

≡మహాయుగులు≡

వీరప్పయ్యకిట్టి వివాహం చేశాడు. అప్పుటి నుండి వీరప్పయ్య పేరు వీరబ్రహ్మంగా మాలంది. వీరబ్రహ్మం గోవిందమ్మ దంపతులు తీర్థయాత్ర చేసి తిలగి కంటిమల్లయ పల్లె చేరే సలకి అక్కడి భక్తులు వీరబ్రహ్మం కోసం ఒక మంత్రాన్ని నిర్మించారు. ఆ మరుంలో వీరబ్రహ్మం తనను ఆశ్రయించిన పాలకి అభీష్టులు తీరుస్తూ నుజ్జునాన్ని బోధించేవారు.

ముస్లిం సిద్ధయ్యను తిమ్మడుగా స్నేకలంచి ప్రహ్ల్యాపదేవం చేసి శారకయోగం, పంచముద్రలు బోధించారు. అనంతరం తిప్ప సమేతతంగా రాయలసీమ, కోస్తా ఆంధ్రా, తెలంగాణాలలో పర్మటించి అనేక మహిమలు చూపారు.

వీరబ్రహ్మం సమాధి కాలోయే ముందు భార్యకు, కుమారులకు నంసార స్తురూపం, గోవిందాచాలకి హంసస్వరూపం, భాయా పురుష లక్ష్మణాలను బోధించి గోవిందాచాలని మంత్రాధిష్టగా చేసి వట్టాఖాపేకం చేశారు. సిద్ధయ్యకు 'అచల పరిపూర్వం' బోధించి వివ్య ద్వాప్తి ప్రసాదించి విశ్వరూప దర్శనమిచ్చారు. సిద్ధయ్యకు తన యోగ దండం, పాదుకలు, శిఖాముద్రిక, చేతికర్త, ఇచ్ఛ శ్రీ ముఖ నంపత్తర వైశాఖ శుద్ధ దశమి శుక్లవారం (5-5-1693)న నమాధిలోకి వెళ్ళి పెటియారు. అప్పుటి నుండి ప్రతి యేటా వైశాఖ శుద్ధ దశమి లగొయతు పారం రోజుల పొటు స్వామి ఆరాధనోశ్శవాలు, తివరాశ్రీకి కజ్జలోశ్శవం, నరసంచి ఉష్ణవం ముండు రోజుల పొటు జరుగుతాయి.

వేమన మాటిలగా వీరబ్రహ్మం కూడా తమ భావాలను ప్రజలకు అర్థమయ్యే లీతిలో తేట తెలుగులో పడ్డులుగా, పాటలుగా పాడి జాగ్రూతం చేసిన ఆశుకవి. ఆయన రచించిన కాలజ్ఞానంలో 12 అశ్వసీలు వచన కాలజ్ఞానంకాగా రెండు అశ్వసీలు సౌజన్య పత్రికలు ముద్రితాలు. ఇంకా జీవ్తిక్కలోధి, ద్విపదకాల జ్ఞానం, 287 పరమహంన కాజకాంబ పడ్డులు, కాలజ్ఞాన గోవింద వాక్యాలు (326 పడ్డులు), తత్కాలు కలియుగాంతానికి జరుగబోయే చాలిత్త, భాగీళిక, సామూజిక, ధార్మిక సంబంధ విషయాలు కాలజ్ఞానంలో వివరించారు. విదేశి తెల్లుదొరల పాలన, వర్షాత్రమ, ఆచార సంకరం, నవీన నాగరికత, నులభమైన వేగవంతమైన ప్రయాణ సిఫనాలు, విద్యుత్థిపోలు, మహాజ్ఞాగాంధి నాయుకత్తుం, రాత్మం ప్రాశస్తుం, వితంతు వివాహాలు, విడుకులు, అర్పప్రాల అధీగ్రథి, పంచముల ఉన్నతి, బూటుకపు సన్మానాలు, త్రాగుబోతులు, గుండాల స్వీచ్ఛ, విపోర, ఆర్థిక సామూజిక రంగాల్లో భేదాలు, పిషయి సర్వసమానశ్వం రావటం వంటి అనేక విషయాలను ప్రస్తుతించారు.

త్రికాలవేది, బ్రహ్మజ్ఞాని వీరబ్రహ్మంర్పస్వామి ఏ యుగంలోనూ ఆరాధ్యదే.

ఱం. శ్రీపాద శ్రీ పల్లభులు (1323 - 1344)

కర్మమ ప్రశాపతి కుమారై అనసూయ, బ్రహ్మమానన పుత్రుడు అత్రిమహర్షుల కోలికపై వాలికి త్రిమూర్యులైన బ్రహ్మ, విష్ణు, మహాత్మయుల సంయుక్తాంశతో జ్ఞానంచిన కుమారుడు దత్తాత్రేయుడు. ఆయన జీవులకు మోచ్చేష్ట, ధర్మశిష్ట కలిగించడానికి సద్గురు రూపంలో

అవతరించిన భగవత్తుమే దత్తాత్రేయుడు. ఆయన గురువులకు గురువు, పరమగురువు రాజుదానందస్వరూపుడు, అభిష్టాలు తీర్థే యోగం, జ్ఞానం ప్రశాదించే పరమగురువు.

ఈా, దత్తాత్రేయుని రెండవ అవతారం తీ తీ వీధివల్లభులు. బొధ్య యుగంలో పీఫ్సుపురంగా వీసిభ్రంతిక్షీన నేటి ఆంద్రప్రదేశ్ తూర్పుగోదావర జిల్లా పీరావురం అగ్రపోరంలో నుమతి, ఆప్సలరాజు శర్య అనే బ్రాహ్మణ దంపతుల ఇలమేలుపు అయిన దత్తాత్రేయస్వామివారి భృత్తిక మెచ్చివరముభ్రం ప్రతారం (6-8-1323)లో భాద్రపద శుక్ల చతురి (వినాయక చతురినాటకు) పుత్రుడుగా జర్మించారు. తల్లిదండ్రులు ఆ జిడ్డ ముఖ వర్ధన్సు, పొదాల్నోని దివ్య చిహ్నాలు, శలీరం గమనించి తీ వీధుడు అని సామకరణం చేశారు. తీ వీధునికి ఒవ విటనే తల్లిదండ్రులు ఉపసంయనం చేయగా ఆ వయస్వులోనే ఆయన వేదవేకాంగాలు సమస్త విద్యలు కంఠస్థంగా అభ్యసించారు.

తీవీధునికి 16 ఏండ్ర వయస్వ రాజునే తండ్రి రాజుశర్య వివాహ ప్రయత్నాలు చేస్తుండగా తాను మనసు కస్యను పెండ్లాషించినని, లోకిక విషాహం తనకు వద్దనీ, యోగుల్ని వలంచానని చెప్పడంతో వారు మిక్కిలి దుషించారు. తీ వీధుడు తన యాదాథ రూపంలో వాలికి ప్రత్యక్షమై జ్ఞానివేశు చేసి వాలికి మౌళ్య లభించేలా వరం ఇచ్ఛారు. తల్లి తాను ప్రత్యక్షమైన రూపాన్నే ధ్వనించుని కోలన తీవీధుడు తల్లిదండ్రులకు ముఖునార్పు ప్రదక్షిణం చేసి వాలి అనుమతితో నన్ను సించి వీదవాలియై తిర్థేత్త యాతకు బయలుదేశారు. యోగ తీవల్లభుడైనందున అప్పటి నుండి ఆయన పేరు తీవల్లభుడుగా మాలింది.

తీవీధుతీవల్లభులు ముందుగా ద్వారకా భూండావనం, కాలి, బదలి మొదలైన ఉత్సర్థించ యాత్రలు చేసి వద్దిమ తీరాన గల మహాబోధిశ్వర క్షేత్రం చేశారు. అత్మలింగ రూపంలో పరమాత్మ ప్రాణి వెలసిన ఆ పుష్టిక్షేత్రంలో ముండేక్షుండి తీశైలం వెళ్లారు. అక్కడి నుండి బయలుదేల సివ్యత్తి సంగంలో స్నానం చేసి క్షప్ప-వేణి రెండు నదులు కలిసే చోట క్షప్పాని మధ్యలో ఉన్న కురువురం అనే చుస్తు క్షీపం చేరారు. అక్కడి చుస్తు కురువురంలో ఒక ఎత్తిన పెద్ద బండును పైకిత్తి కలయిజాచి అక్కడికి ముఖు తిలో మీటల్ల రూరంలో ఉన్న పెద్ద కురువురంను తన తపో క్షేత్రంగా స్తుయించుకుని తీవీధులు అక్కడ స్థిర పడ్డారు. నేటికి అక్కడ తీవీధుల ప్రార్థనా మంచిరం, అందులో సిర్పు పీఠంపై వాలి వీధుకలు, సమీపంలో అశ్వభూతి, మట్టి, మేడి చెట్లు ఉన్నాయి.

కురువురంలో ఆయన విశ్వో కయణాన్యతలీలు ప్రతల్లించారు. కొలిచిన వాలికి కొంగు బంగారమై, తలచినవాలికి ఆర్పుత్తాణ పూరాయణుడై స్నానాలకు సిజరుపంలో సిజ్జుత్తులిన్నట్టు అందలకి ఆరాధ్యుడైన తీవీధువల్లభులు తారణామ సంవత్సరం ఆశ్వయుజి బహుళ ద్వాదశి సామాజికారం 4-10-1344 న దేవం చాలించారు. తీవీధు వల్లభులు అవతారం చాలించేందుకు కొన్ని నెలల ముందు ఒక చాకలికి తురక రాజుగా పుట్టే పరమాత్మ తాను సరసింహసరస్వతిగా అవతరించి కలుసుకుంటానని మాట ఇచ్ఛారు. అదే ప్రతారం ఆయన 1369లో నరసింహసరస్వతిగా జర్మించి 1459లో దేవం చాలించారని పండితులు

భావిస్తున్నారు.

శ్రీమాదవల్లభుల దత్త సంప్రదాయం నేచికి ఆరాధ్యసీయం కాగా ఎందరో మహా యోగుల కురువురం తపోస్తేత్తమైంది. ఈ కురువురం ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోని మహాబుట్టసగర్ జిల్లా సరిహద్దు కడ్డాటక ప్రాంతంలో రాయచురు జిల్లా లేండ్రాబికి 20 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉంది. ఇష్టచీకి ఆ తీర్థ స్థలంలో ప్రతిష్ఠితా వినాయక చతుర్ణింశు శ్రీమాదుల జియంతి, ఆశ్వయుజ బిహుళ ద్వాదశి (గురుద్వాదశి) నాడు గుప్త బివసం, మార్గాతిర శుధ్య చతుర్థశి నాడు దత్తజయంతి, మాఘ బిహుళ పొత్తుమినాశు దత్తప్రేయుల ముఖంవ అవతారమైన నరసింహ జియంతి ఉత్సవాలు వైభవంగా జిరుగుతాన్నాయి.

కలియుగంలో నాథ సంప్రదాయానికి చెందిన గీర్భునాథుసికి దర్శనమిథ్య అవధుతగీత గురుగీత లోధించినట్లు మన చాలత్తక కాలంలో జ్ఞానేశ్వరీ, తుతారాం, చతుర్ధవీలకు దర్శనం ప్రసాదించిన దత్తాత్మేయుడు మొత్తం 1 సెసార్లు భూమిపై అవతరించ జ్ఞానటోధ చేశాడు. మార్గండేయ, స్నేధంద, భాగవత పురాణాలు, తాతిథిండం వంటి గ్రంథాల ద్వారాను, కాండిలోపసిఫత లోనూ దత్తాత్మేయుని ప్రస్తావన ఉంది. భక్తవత్సలుడు దత్తమూర్తి ట్రైతియ అవతారమే శ్రీమాద శ్రీవల్లభులు.

61. సీలకంత సచ్ఛిదానంద ఘనేంద్రులు (1788 - 1907)

అజ్ఞానాంధకారంలో అలమటించేవాలకి జ్ఞాన నేత్రాలను ప్రసాదించి ఇహవరాలను సుగమం చేసే దైవాంశ సంభూతులైన గురువులలో శ్రీ సీలకంత సచ్ఛిదానంద ఘనేంద్ర నాథుడు ఒకరు. కర్మాటక దేశంలో జిత్తించి, అనేతు పేశావరలం యోగ భూములను సందర్శించి, సమస్త యోగ మార్గాలలో ఆలంతేల ప్రాంతియ తారచువ్యాలు లేకుండా లిప్పులకు భక్తులకు జ్ఞాన భిక్ష పెట్టిన మహా యోగి సీలకంత సచ్ఛిదానంద ఘనేంద్రులు. మైసూరు రాష్ట్రం చిత్కమగణారు తాలూకా దానమాస గ్రామంలో ఒక వైచిత్రాచార సంపదం, భక్తరిష్టా గలప్ప కుటుంబంలో భాగిరథి, గోపేల పండితులకు శ్రీ. 1788 కీలక నామ సంవత్సరం ఆవిధ బిహుళ పష్టి శసివారం నాడు జిత్తించిన తిచువుకు నంజండయ్య అని నాచులరణం చేశారు. బదవయేట అష్టరాభ్యాసం చేయించారు. సంజండయ్య 12 ఏళ్ళకే ఆనాటి పండితులచే అసమానమేధాతి అని ప్రశంసలందుకున్నారు.

ఆ కాలంలో శ్రీ రామానంద ఘనేంద్రులు అనే యోగి బిష్ట దృష్టితో సంజండయ్య మేధా సంపదను గ్రహించి, దాన మాసంలోని గోపేల పండితుని ఇందికి వశ్చ తల్లికి ఒక కాగీతం ఇచ్చి అష్టరాభ్యాసయ్యారు. ఆ కాగీతం చంచిన నంజండయ్యలో వైపు కలిగి శ్రీరామానందుని తోసం అన్నేపీంచి చాముఁఁశ్వల తిండ గుహలో సమాధి నిష్టలో ఉన్న ఆయనను చేరారు. ఆక్కడ కొన్ని సంవత్సరాలు గురు శుశ్రావ చేసి ఆయన లోధించిన యోగాలస్థితిని సొకల్చుంగా అష్టసించారు. అష్టచీ నుండి ఆయన పేరును సచ్ఛిదానందుడుగా మార్చారు.

అనంతరం గురు టిపెన్లలతో దానమాసకు చేఱ కొంత కాలం తల్లి దండ్రులను సేవించి వారి అనుమతితో శ్రీసైలం వెళ్ల అక్కడ భ్రమరాంబా మల్లికార్ణులను దర్శించి పొతాజ గంగ నమీపంలోని ఒక గుహలో 24 సంవత్సరాలు యోగాభ్యాసము, కలోర తపస్సు చేసి పుష్టిపూర్ణయోగ సేద్ధులయ్యారు. అణిమాధ్యమ సేద్ధులు, ఘుటికాపాదుకా గమనాగమలు పరాయ ప్రేశ విధ్వులు కరణలకులకం చేసుకున్నారు. తరువాత ఆనేఖ పొయాచలం యోగ భూములు, పుష్టి శైల్మాలు తిరుగుతూ ఆత్మయించిన వాలకి విఫిఫ యోగాలు నేర్చారు. ఈ విధంగా ఆయన 60 సంవత్సరాల యోగ జీవితం గడిపారు. 1890లో బాణులిజల్ల విరుచిష్ణు శైల్మాలికి సమీపంలోని గౌతీపురం చంతామణి పీతాసికి భిక్షుల తోలక్కు పట్టుభిస్తులయ్యారు. అప్పటి నుండి స్నాని దీక్షానామం శ్రీ సచ్ఛాదానంద సీలకంఠ సదానంద చంతామణిగా మార్పుకున్నారు. ఆయన తనకు గల శత్రులను తమ లోసం ఎస్సుడూ వాడుతోని మహాయోగి. ఘ్రంగ నామ సంవత్సర కాల్తీక బహుళ దశమి శసివారం 30-11-1907 మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు తమ 119 వ యేటు దేహం చాలించారు.

సచ్ఛాదానంద మరంలో ప్రతి యోటూ చైత్ర మాసంలో శ్రీ రామ కత్తుణీశ్వరం, ఆశ్చర్యమాసంలో శిరస్తుపరాత్రి ఉత్సవాలు, కాల్తీక బహుళ దశమి నాడు ఆరాధనోత్సవాలు ఇప్పటికే జరుగుతున్నాయి.

డి. తుంగదుర్ల బుఢ్యు (1760-1854)

పూర్వజివ్వలో బ్రహ్మవిద్య సాధన వలితంగా మరు ఇవ్వలో యోగనీధిని గడించి, గురువిరేశంతో సకల శాస్త్రమారంగతులై అతి చన్చ వయసులోనే అప్ప సేద్ధులు పస్తుగతం చేసుకున్న యోగి తుంగదుర్ల బుఢ్యు. ఆయన బాల్యం నుంచి పరమపటించే వరకు గుంటూరు జిల్లా నర్సరావుపేట తాలూకాలోని చేష్టు కవితోశర స్నాని అలయంలోని జీవితం గడిపి ఆనంద నామ సంవత్సర భాగ్రమి బహుళ పొతాజ మార్పు గురువారం 7-9-1854న ఇంజైక్సం చెందారు.

శ్రీ కవితోశర శైల్మాత్రమైత్తు చరిత్ర ప్రకారం ఆయన జీవితం గులంచి తెలుస్తోంచి. కరణకమ్మ వైఖిక బ్రాహ్మణుడైన బుఢ్యుయ్య విద్యు సాస్నేధై బాల్యం నుండి వ్యవస్థాయం చేస్తూ ఉండేపారు. ఒకసాల మేఘుల మల్లికార్ణుని స్నాని కొండ సమీపంలో భూమి దున్నుతుండగా దాపాం వేసి ఆ కొండ గుహల్లోనికి నీచి లోసం వెళ్లిన బుఢ్యుయ్య నాలుకై అక్కడ ఉన్న ఒక బుబి చీకాశ్చరాలు ప్రాణి మధుమతి విధ్వను ఉపదేశించాడు. ఆనాటి నుండి బుఢ్యుయ్య కవి, జ్ఞాని, మహిమార్థితుడు అయ్యారు.

బుఢ్యుయ్య శ్రీగీలకి వెళ్ల అక్కడ ఆరేట్టు సిద్ధాపోరాలు మాని ఘోర తపస్సు చేస్తూ వారానిలో, 15 రోజులతో సమాధి నుంచి బయటకు వచ్చి ఆయ కుసరులు తినేపారు. ఏడవ సంవత్సరం తన జిష్ట స్థలం కులచేపు గ్రామం ప్రవేశించి ఒక దేవాలయం చేరారు. అనంతరం చేజ్యేతు

వెళ్లి కవితేశ్వరుని దల్చింది, అక్కడ నుంచి తీసైలం వెళ్లి తపస్సులో నిమ్మమయ్యారు. తీసై భ్రమరాంబ ఆయనకు స్వామ్యాత్మ లించింది. ఆ సమయంలో ఆమె జింబు తింబుడంతో బుభ్యాయ్య. తన తవిమిహిమతో ఆ జింబాస్తి యథాస్తానంలో పునః ప్రతిష్ఠించారు. ఇప్పుడు తీసైలంలో అర్ధసులు జిరుగుతున్న భ్రమరాంబ జింబు బుభ్యాయ్య ప్రతిష్ఠాచినదే. అంబ ఆదేశంతో చేకెర్ల కవితేశ్వరాలయంలో దేవీ ప్రతిష్ఠ చేశారు. ఆయనకు ఆకాశ గమనాచి సిద్ధులు బాల్యంలోనే అలవడటం వల్ల సంకల్పం చేతనే ఎన్నో ప్రశ్నక్షేత్రాలు దల్చింది వచ్చేవారు.

ఆయన నపాజి పండితుడు. తెలుగు, సంస్కృత భాషల్లో ఆధ్యాత్మిక భావాలతో అనేక గేయాలు తప్పయ్యాలై పొడుతూ ఉండేవారు. ఆయన రచించిన కవితేశ్వరాప్పుతాన్ని బ్రాహ్మణ సమారాధన సందర్భాల్లో పొడుతూ ఉంటారు.

13. పరశురామపంతుల లింగమూల్రి గురుమూల్రి (1710-1800)

గృహస్తోస్తమాన్ని పొటీస్తూ రాజయోగం ద్వారా జీవస్ముక్కుడైన తెలుగు దేశాస్తి తెలుగు భాషను పునరీతం చేసిన బ్రాహ్మణిప్పుడు పరశురామ పంతుల లింగమూల్రి గురుమూల్రి తెలుగు భాషలో అనుపమాసమైన వేదాంత గ్రంథం, సీతారామాంజనేయ సంవాదం అనే ప్రకరణ గ్రంథాస్తి రచించారు. ఆయన పరంగల్ జిల్లా ఈదులవాయలో పరశురామ పంతుల రామమూల్రి, తిమ్మాంబ దంపతులకు జిల్లాంచారు. అంబాల గ్రామంలో విద్యాభ్యాసం చేశారు. గ్రంథ రచనచేసి యోగితాప్రభుస్తుసీందిన గ్రామ పరంగల్లులోని మత్తువాడు. ఆయనకు మొదటి గురువు తారక యోగ సిద్ధుడైన కుసుమనారాయణుడు, రెండవ గురువు మహాదేవగురుడు.

లింగమూల్రి రత్నమస్తుధ విలాసము, జీవస్ముక్కి ప్రకరణము, నారద పరమేష్టి సంవాదము, సాంజ్ఞయోగము, తారకయోగము, మానన శతకము, సీతపాటు, ఆత్మరామ శతకము, గోవింద శతకము, పంచరత్నములు, సీతారామాంజనేయ సంవాదం (తెలుగు వేదాంత సాహిత్య గ్రంథం) మొదలైన గ్రంథాలు రచించారు. “శాంతరన వెంటింటి, కావ్యశైలిలో లింగమూల్రి పెతినకు దీటుగా వితిచారు.

లింగమూల్రి బాల్యంలో మత్తువాడకు నటిపంలోని ఈదులవాయ గ్రామం గుట్టల్లో తిరుగుతూండగా మహాదేవయోగి అనే మహాత్ముడు రామ మంత్రీపదేశం చేశాడని, లింగమూల్రి ఆగుట్టి గుహల్లో తపస్సుచేసి మంత్రసీద్ధిపొంది, గురువు అనుగ్రహించిన పట్టక సీతారాములను ఇంటిలో ప్రతిష్ఠించుకున్నట్లు తెలుస్తేరింది.

ఇదిలా పుండ్రగా లింగమూల్రి బాల్యంలో అంబాల గురుకులంలో సంస్కృత ఆంధ్రభాషలు డాకా అభ్యసింది యోవనంలో ‘రత్నమస్తుధ విలాసం’ అనే శ్వంగార కావ్యం రచించినట్లు, అనంతరం కుసుమనారాయణుడు అనే సాతె కుటుంబాసికి చెందిన గృహస్థ వద్ద తారకయోగం నేర్చుకుని, ఆధ్యాత్మిక గ్రంథ పతనంతో విరాగి అయ్యుడైనట్లు కొండల కథనం.

లింగమూల్రి రామగిరి కొండల్లో తపస్సు చేసి బ్రాహ్మణవిధ్యను అనుభవంలోకి తెచ్చుకున్న

తరువాత శ్రీరాముచంద్రుడు బ్రాహ్మణ రూపంలో ప్రత్యక్షమై బంగారు రాముమాడను, స్వచ్ఛిక వినాయక విగ్రహస్ని, మరకత లింగాన్ని, పట్టక్ర సాలగ్రామాన్ని, సీతారాముల విగ్రహాలను అనుమతించి వాణిసి ఒకే స్థానంలో వుంచి ఇంట్లోనే పూజించమని, ఏడు తరాల వరకు ఆ ఇంచిలోనే వుండి నుభాలు చేకూరుస్తేనని వరమాచ్ఛా అంతర్ధానమయ్యాడు. ఆ ఇల్లు నేడు శిథిలమైనా ఆయన పూజించిన పంచాయతీనం ద్వానమిస్తావి. ఆయన సమాధి మధ్యికాజ మొయినోడ్చుకు ఉత్తర దిశలోని దేకీరావు తోటలో వుండేలి. ఇప్పుడు కనపడంలేదు. అక్కడ శ్రీరామునపాపుకి ప్రతివిటు ఉష్ణవాలు మాత్రం జరుగుతున్నాయి.

44. నారాయణతీర్థులు (1580 - 1680)

సంగీత త్రిమూర్తులలో ప్రథముడైన త్వాగురాజ స్వామి గురువు శాంతి వెంకట రమణయ్య ఆయన తండ్రి వెంకట సుబ్రహ్మయ్యలకు గురువు నారాయణ తీర్థులు గొప్ప విష్ణుభక్తుడు, సీధ పురుషుడు. ఆయన భక్తి పొరవశ్శంతో చేసే సంకీర్తనకు శ్రీ కృష్ణ పరమాత్ముడు ప్రత్యక్షమయ్యేవాడట. తన గురువు రామానందునికి పరమాత్మ సాహిత్యారం చేయించిన సీధ పురుషుడు నారాయణ తీర్థుడు. ఆయన పరమాయ వెంకటేశ్వరాలయంలో శ్రీ కృష్ణీలా తరంగిసి గానంచేస్తూ అభినయించగా పోనుపుంతుడు తాళం వేసేవాడట.

నారాయణ తీర్థుల అనలు పేరు గోవింద శాస్త్రి. గులూరు జిల్లా కాజ గ్రామంలో గాంధీర్ష. దేవుడనే బిరుదుగల తల్లావర్యుల సీలకంర శాస్త్రి, పిష్టుతి దంపతులకు 1580 ప్రాంతంలో జన్మించారు. గోవింద శాస్త్రి ఆజ్ఞాభక్తుడు. బాల్యం నుండి సంగీత సాహిత్యాలలో గొప్ప ప్రతిభను ప్రదర్శించేవారు. గురువు వాసుదేవశాస్త్రి వద్ద సంస్కృత సాహిత్యాన్ని ఆముఖాలగ్గంగా ఆతశింపు చేసుకున్న విక సంఘాగ్రహి గోవింద శాస్త్రి విడ్యాభిషాక్తుడు కూడా ఎత్తువ సమయం గ్రామం చివర ఒక చెట్టు సీడన వికాంతంగా భగవంతానంలో భక్తి రచనలు చేస్తూ తష్ణియుడై పొడుకుంటూ ఉండేవాడు. గోవిందశాస్త్రి 12 విశ్లేషణలకుంటో సమస్త శాస్త్రాలు అభ్యసించారు.

ఒకసారి భార్య పుట్టించి వెళ్ళాడు. గోవిందశాస్త్రి ఆమురునాడే ఆమె వద్దుకు వేడాల్ని పెళ్ళడానికి బయలు దేరారు. కృష్ణానభిని డాటుతుండగా వరద వచ్చి ప్రాణాపాయం విర్మడటంతో ఆపత్కణ్ణాన్ని తీసుకున్నారు. వెంటనే ఏదో ఆధారం దొరకడంతో అవతలి గెట్టుకు కణి అత్తవారల్లు చేరుకున్నారు. అక్కడ అత్తగాలకి అల్లుడుగాను, భార్యకు మతిశ్వరుని గాను కనిపీంచడంతో భార్య అడుగ్గా ఆపత్కణ్ణాన్నం తీసుకున్న వివరం చెప్పారు. ఆప్పడాయన భార్య పరమార్థ జీవితంలోని గొప్పతనాన్ని వివరించి నన్నాసాత్రమ స్వీకారానికి అంగీకరించాడి. గోవింద శాస్త్రి శాస్త్రి వెళ్లి తివరామానంద తీర్థులు అనే ప్రసిద్ధ యతికి విష్ణుడయ్యారు.

తివరామానంద తిర్థులు గోవిందశస్త్రి వేండిత్తుం, భక్తి వైరాగ్యులకు త్యప్తి చెంది నస్త్యానుభిక్ష నారాయణ తిర్థులు అనే టిక్కానామం ప్రసాదించారు. నారాయణ తిర్థులు కాతీలోనే గోవింద సరస్వతి అనే మరొక యతీశ్వరుని పద్మ వేదాంత గ్రంథాలు అభ్యసించారు.

నారాయణ తిర్థులు కాతీనుంది తిలగి వస్తూ గోదావరి జల్లు కూదిమంచి అగ్నిపోరంలో మూడు సంవత్సరాలుండి అక్కడ నుంచి కృష్ణ జల్లు కూదిపూడి వచ్చారు. అక్కడ సిద్ధప్ప అనే తిష్పుడు ఆయనను సేవించి ఆశ్రమం స్నేకలంబి సింధేంద్రయోగిగా మాల కూదిపూడి నాట్య సంప్రదాయుక్త అయ్యాడు. అక్కడి నుండి గుంటూరు జల్లు వెల్లటుచూరు చేలి అక్కడ 'శ్రీ కృష్ణ లీలా తరంగితి' అనే సంస్కృత యత్క్షగానాన్ని రచించారు.

నారాయణతిర్థులు శ్రీ కృష్ణాలీలా తరంగితి, సంజీల్య భక్తి సూత్ర వ్యాఖ్య, భక్తుభికరణమాల హంభక్తి సుఖాల్పమం వంటి భక్తి రచనలు చేశారు. ఇవిగాక సాంఖ్య కాలికావ్యాఖ్య సాంఖ్యతత్త్వ కొముదీ వ్యాఖ్య, న్యాయ కునుముంజలిటీక, న్యాయ ముక్కావళిటీక, భాట్టభావా ప్రకాశం, యోగసూత్ర వ్యాఖ్య, సిద్ధాంత జిందుః లఘుచంద్రిక, వేదస్తువటిక, వేదాంత విభావనాటిక, పంచలోశ మంఙల వంటి వేదాంత, న్యాయశాస్త్ర గ్రంథాలు సంస్కృతంలో రచించారు. విాలికాతావహరణం అనే యత్క్షగానాన్ని తెలుగులో ప్రాశారు.

శ్రీ మధ్వగుహతంలోని దశమ స్నేధ పుర్వ భాగంలో రుట్టికి తత్కాళం దాకా ఉన్న తథాను 12 అంకాలుగా విభజించి 156 కీర్తనలతో 'శ్రీ కృష్ణాలీలా తరంగితి' యత్క్షగానంలో సకల వేదాంత సారం ఇమిడి ఉన్నట్లు విజ్ఞలు పేర్కొన్నారు. సగుణసిర్మాణ పరిప్రహ్వ తత్కాళి దోధంవే శక్తి విద్యా శంకరుల తరువాత తిర్థులకే లభించిందని ప్రస్తుతి.

నారాయణతిర్థులు తిరుప్పందురుత్తి చేలి ఒక మాచిడి చెట్లునీడన ధ్వని సిఫ్టలో కొంత కాలం గడిపి ఆ చెట్లకు దట్టిణ బింబిలో సుఖివ సమాధి అమ్మారు. అక్కడ ఆనాడు నారాయణ తిర్థులు ప్రారంభించిన ఉట్ట పండుగ కణాటికి శ్రీ కృష్ణాప్రమి రోజన జరుపుకుంటారు. నారాయణ తిర్థుల ఆరాధనోత్సవం అక్కడ 6 రోజుల విషు వైభవంగా జరుపుకుంటున్నారు.

45. ప్రకాశానంద స్వామి (1871 - 1962)

ఆంధ్రచేశంలో జ్ఞానింద, గుజరాత్, సింధు కచ, రాజస్థాన్ లలో పూజలందుకుని అక్కడే దేవాం చాలించిన అవధూత ప్రకాశానంద స్వామి. విజయనగరం ప్రాంతంలోని ఒక గ్రామంలో వెలనాటి వైదిక కుటుంబంలో పెంక్కుమయ్య, గొరవ్వులకు జ్ఞానిందన సుతానాటికి అనంతయ్య అని పేరు పెట్టారు. అనంతయ్యకు ఇంకిట తండ్రి 1వ యేట తల్లి చుచ్చిపెంచారు. తాత లక్ష్మీ నరసింహం, నాయకమ్మ మీనాథమ్మ అతసికి ఉపనయనం చేసి భర్త విశం పరికు చదివించారు. 15వ ఏట అనంతయ్య బడి చదువులు మాని సంస్కృతం, శ్రీతివం నేర్చుకున్నాడు. అనంతయ్యకు వివాహం చేయడానికి సంక్లింది తాంబులాలు పుట్టుకున్నా

పెండ్రీ కాకముందే వథువు చనిపింపడంతో అనంతయ్యలో వైరాగ్యం, జ్ఞాన తృప్తి పెటగించి, వాచిని గమనించిన ఆంగ్రే ఉపాధ్యాయుడు, గొప్ప వేదాంతి అయిన దత్తయ్య పంతులు 'తాగిన గురువు లభిస్తిడని' దైర్ఘ్యం చెప్పిరు.

అనంతయ్య మంచి గురువు కోసం అన్యేషిస్తూ 1వ ఏట ఇల్లు విడిచి వెళ్లి వెంటి 1887 జనవరి 14 న బెళ్లాం పట్టుణం చేరాడు. అక్కడ గొప్ప వేదాంతి, ఉత్తమ ఉపదేశకుడు అయిన దివ్యుచీ కలిక్కర్ల లల్లా భాయి గోవర్ధన దాను పరిచయం కావడడంతో ఆయన వద్ద యోగ వాసిష్టాది వేదాంత గ్రంథాలు పలంచారు. అనంతయ్యకు నస్తిసించాలన్న సంకల్పం ఉన్నట్లు చెప్పగా లల్లా భాయి నస్తిసంలో కప్పనప్పాలు చెప్పినివాలంచారు. ద్వారి సంకల్పంతో పట్టు వీడని అనంతయ్య గురువు గాలి అనుమతితో తీర్థయాత్రలు చేస్తూ తిరుమలలో స్నాని వుప్పులింపి స్నానం చేసి స్నాయంగా ప్రేమ మంత్రం ఉచ్చలంచి తిథి, యుక్తోపాఠితం తీసివేశారు. తిరుపతి నుండి మద్రాసుకు వెంటి అక్కడ బుచ్చేయ్య పంతులు వద్ద భావ్యంతో నవో ఉపనిషత్తులు చదువుకుని అక్కడి నుండి నాసిక్, అక్కడి నుండి హలిధ్వారం వెడుతూ, దాలిలో మహాపైయాతరణి అమరేశానందుల వద్ద సీద్ధాంత తాముచి, వ్యాకరణ మహాభాష్యం చదువుకున్నారు. అమరేశానందులే అనంతయ్యకు 'ప్రతాశానంద స్నాని' అని పేరు పెట్టారు. ప్రతాశానంద స్నాని బుఫీకేశంలో శ్రీసుఖానంద స్నాని వద్ద హరయోగ ప్రతీయలు నేళ్లి గుజరాతీలోని నడియాలే చేలి అక్కడ సంతోంగ గుడిలో ప్రమేయ గ్రంథాలు చదువుకున్నారు. ప్రతాశానందులు ఆశ్రమం స్నేకలంచిన తరువాత 15 ఏళ్ల వెటు గురువు లల్లా భాయిలి సేవించారు. ఆయన పరమపదించిన తరువాత ప్రతాశానంద స్నాని సర్వానంగ పరిత్యాగిట్టే వందల కొలది తిమ్మలు, జెళ్లసువులకు ఉపదేశమ్మతం అందించి 40వ ఏట ఆత్మ సాక్షాత్కారం పోందారు. ఆయన త్రికాలజ్ఞలనట్టానికి ఎన్నో సంఘటనలున్నాయి. ప్రతాశానంద స్నాని ముఖుభుల కోసం అనేక గ్రంథాలు రచించారు. వాచితో ఆయన అపోర పొండిత్యానికి ప్రిప్పుచిద్యుపారమ్యకి నిదర్శనమైన పార్వతాంగం గ్రంథం. ఇంకా సంతగురు పరిచయం, ఆపణోధర్మ (మనందర్శం), ధర్మశ్శోత, సప్తశ్శోత గత ఆయన రచించగా గుజరాతీ భాషలో ప్రచురణకు, నోచుకున్నాయి. అనేక ప్రాంతాలు దర్శించి ద్వారంతలో దేహం చాలించుకొని సంకల్పించి 15-1-1962న అక్కడికి చేరారు. 23-2-62 నస్నాని ఆత్మ పరమాత్మలో కలిసి పోయింది. ఆరోజు ప్రహన్నామ సంపత్తర మాఘ బహుళ చవితి శుక్రవారం. ఆయన భాతికంగా లేకపోయినా ఇప్పటికే ఆయన భక్తులు, తిమ్మలు అనుభవిస్తున్నారు. స్నాని వాలి తిమ్మలకు అది యాత్రాస్తలం.

టె. వాడరేవు లలితానంద సరస్వతి (1886-1951)

లోక కళ్లాణం కోసం దేవతాంశల రూపంలో జ్ఞానించిన ఎందరో సత్సారుమాలు, యోగులలో స్నాయందాంశ (సుబ్రహ్మణ్యస్నాని అంశ) గా అవతలించిన లలితానంద సరస్వతి

మహాయుద్ధములు

ఒకరు, నాడి గ్రంథాల్టోని నంది నాడి డ్యూరా ఆయున సుబ్రహ్మణ్య అవతారంగా వ్యయనాము సంవత్సర వ్యక్తిక మూస బహుళ ప్సై, మంగళవారం శ్రవణ నక్షత్రంలో 17-11-1886 న జాత్రీంచినట్లు తెలుస్తోంది. మేలు వళక్కూరు గ్రామాధికారి కాకర్ల వెంకట నరను నిశిముయాజులు అనే ములికినాటి బ్రాహ్మణుడు లలితానందుని తసు నిషదీల భ్రమ అని, ఇద్దరు జాడ్లులు కలిగిన తరువాత సన్మహించారని, ఆయున ప్రశ్న నాయం రామస్తామి అని చెప్పడంతో ఆయును అరవదేశంలో స్థిరపడిన ములికినాటి ఆంధ్ర బాహ్యాణుడుగా సిర్పయించారు. ఆగా గీర్దావల జిల్లా వెలిలవరాసికి చెందిన కల అప్పస్తుపంతులు లలితానందుడు తమ నిశిధయడని చెప్పగా, తండూవూరు జిల్లా అధిరాంపట్టం వాసి నయ్యదీ మరక్కాయిరు స్తామి తమ నిశిధయడుగా ప్రకటించుకున్నారు. విశాఖాల్లా జయపూరంలో ఒక క్రైస్తవ వసిత, మరొక క్రత్తియు స్తీ ఆయును తమ భర్తగా చెప్పడంతో ఆయున అన్ని రూపాలలో అందరికి ఆప్మానట్లు తెలుస్తోంది.

లలితానందులకు మేలువళక్కారు సమీపంలోని పశుమల కొండ గుప్పలు, తనియల గ్రామంలో కైలాసనాథేశ్వర అభిలాండేశ్వరీ ఆలయం, ఆంధ్రదేశంలో చీరాల సమీపంలోని వాడెరేవు తపాలినిపశిర స్థలాలుగా వుండేవి. ఆయు ప్రదేశాలలో ఆయున ఎన్నో అద్వాతాలు ప్రదర్శించారు. ఆధివ్యాధులు నయం చేసేవారు. అలా తిలగి తిలగి 1940 విక్రమనాము సంవత్సరంలో పశుమల చేల గుప్పలో బిగబిరంగా నిరంతర సమాధిలో ఉండగా పెఱ్చుకున్న చెందిన డ్యూక్ తంగిరాల సీతారామయ్య దంపతులు, కొసరాజు నాగర్యు, 1941లో స్తామికి పశుమల మరం కళ్లించారు.

లలితానందు సుస్మాతి సుసాతన వైదిక భర్తోద్ధరణ కీసం, భర్తుప్రచారం కీసం యజ్ఞాలు, మంత్ర, అనుష్ఠాన వేదాంత భోధ వంటి కార్యక్రమాలు చేపట్టారు. పశుమల, తనియల వాడెరేవుల్లో పుడుబి పాశపుసూ మినో యజ్ఞాలు చేయించేవారు. ఆయున దేవాధిమాన రోతుల్లే కేవలం స్తామిపూతులుగా ఉంటూ పరిపూర్ణసుధావం సాధించిన జీవస్తుభ్రూలు, సుస్తుభ్ర ప్రమట్లు, ధర్మసుప్పోసం, వైరాగ్యాలే సత్కార్మేవాకు మార్గాలని భోధించి ఎన్నో యజ్ఞాలు సీర్పాపాంచిన లలితానంద స్తామి ఖరసాము సంవత్సర కాల్పీక బహుళ దశమి శచివారం 24-11-1951న పశుమలలోని ఆయున మరంలో ఆయున ఉన్న గ్రాఫిలోనుండి ఒగుళ్లోతి వెలువడి ఆకాశం వైపుగా పెళ్లింది. తలుపులు తెరచిచుట్టే ఆయున దేవాం చాలించారు. భక్తులు విభిన్నానంగా ఆయును సమాధి చేసి దాస్తై మందిరం నిర్మించి నిర్మించిన ప్రతిష్టించారు. ఆయున పేరట లలితానంద భక్త సమాజం ఏర్పడింది. లలితానందుడు సత్యం, సాంతం, సహసరం, ఉపకారబుధి కలిగి వుంధాలని ఇతరుల నెపములుంచరాదని, జపతపాలు చేస్తూ పరుణ బాధల్లో పోలు పంచుకోవాలని భోధించారు. మతాలు, ఆతులు మరిచిపోలారి, ధనంతో పదవులతో అబద్ధాలు, వ్యసనాలు తగవసి, పేరలను తణసడించవద్దని, గురువులను మరవవద్దని ప్రతీభాంచిన మహాపురుషుడు ఆయున

‘కవితో దుష్టవధానువర్తనమే సత్యర్యంబటం చెంతి లో
కులు నాశంబగుటం మదిందలడి లోకోద్భారణాద్భంబుకే
వల సన్యాసివిగా జనించితివె దేవా ! దేవసేనావతి
లవితానంద సరస్వతి ప్రథితం సుప్రహృష్ట దివ్యాకృతి !

37. సద్గురు జగన్నాథస్వామి (1885 - 1974)

త్రికరణ శుభ్రగా దైవానికే అంకితమయ్యే దివ్య మానవులను పుష్టి జీవులు అంటారు. ఆ లోవకు చెందిన సద్గురువు కోట జగన్నాథస్వామి. ఆయన పొల్చివ సంపత్తర త్రావణ శుభ్ర విభియ మంగళవారం 11-8-1885 ఉంగోలు పట్టుణంలో కోటి సుఖ్యాయ్య, కామమ్మ అనే షైశ్వర దంపతులకు జిబ్బించారు. హసితందుగా ఉన్నప్పుడే ఉయ్యాలలో యోగాసూలు వేసేవారు. ఆరేళ్ళ వయన్నులో తల్లిదండ్రులు చనిపోగా చేల్చిలు రెడ్డి పొలెంలో మేనమామ యింట పెలగారు. ఒకసాిల జగన్నాథస్వామి ఆడుకుంటూండగా కేశవరాజ యోగీంద్రులు సూళ్ళ రూపంలో ఆయనను ఆకాశమార్గంలో తీసుకుపోయి శ్రీసైలం గుహల్లో దింపారు. అక్కడి మహార్షులు ఆయనకు పరోయ ప్రఫేశన వంటి మహా విభ్యలు సేర్కారు. త్రిముఖ్యులు ప్రత్యుష్మై మానవలోకంలో దేవాలయాలు శిల్పించి భక్తి ప్రచారం చేయ వలసించిగా ఆదేరించారు. ఆమేరకు ఆయన అనేక చేత్తు భక్తి ప్రచారాలు, మంత్రాపదేశాలు చేశారు. ఉత్కర్ష, దభ్యిజ దేశ యాత్రలు చేశారు. పిణ్ణుల్లులో సహస్ర రామలింగేశ్వరాలయం కల్పించారు. దశావతార దేవాలయం నిర్మింపచేశారు. యుక్త వయను రాగానే ఆయనకు చెంచమ్మతో వివాహం జరిగించి. కొద్దికాలంలోనే ఆమె చనిపోగా కోటిరష్టమ్మతో రెండవ వివాహం చేసుకున్నారు. ఒక అడజిక్ష జిబ్బించిన తయాత జగన్నాథస్వామి ఆనందాత్మమం చేయకున్నారు. ఒక యొడాటికే భార్య చనిపోవడంతో గురువుల ఆదేశం మేరకు సీతమ్మను కుమార్తా సీతమ్మతో బాహ్య చేశారు. ఆనందాత్మమంలో ఉంటుండగా శ్రీసైల యాత్రకు వెళ్ళి కొండలిక్కుతూ కాలు జాల లోయలో పడ్డారు. ఐతే దెబ్బ తగ్గులకుండా ఒక మహార్షి ఒడిలో వడగా ఆ మహార్షి స్వామి నాల్కుఫై జీజాక్షరాలు ప్రాశారు. ఇలా ఎన్నో గండాలు గడిచి శక్తులు సమకూరగా ఎన్నో అద్యాతాలు ప్రదర్శించిన జగన్నాథస్వామి ఆనందసామ సంపత్తర భాద్రపద బహుళ నవతు మంగళవారం 10-9-1974న శరీర త్వగు చేశారు. ఇప్పటికే ఆయన ఆరాధించేంద్రువులు ప్రతి ఏటా భాద్రపద బహుళ నవతునాచు బాహిష్టలో జరుగుతున్నాయి.

38. నార్మల తిక్కయ్య స్వామి (1870 - 1924)

సద్గురువుల అనేకానికి పొత్తులైన వాలకి జనస మరణాలను సైతం అభిగుణంచేందుకు అవసరమైన సిహస్రావేకం, భక్తి ప్రేరణలు, జ్ఞానం, తద్వారా మౌఖం లభిస్తాయి. క్షోభస్వేశులను అభిగుణం కోలకలు నెరవేర్చుకోగల స్తుతి విర్మాదుతుంది. అటువంటి సద్గురువు చేణ్ణ గులకి

మహాయుద్ధం

ఎల్లోతాను సేవింది తలంబిన ఆదర్శ శిఖ్యుడు నార్దులతిక్కయ్య స్వామి. గురువునే భగవంతుడుగా ఆరాధింది గురువుగా మాలన తిక్కయ్య నపాజికవి.

ఆయన 1904లో చేళ్ళ గలకిలో హాజాము భీముళ్ళ పాంబిలో ఉన్న ఎల్లోతాను దల్చింది అయినను గురువుగా త్రికరణాసుభ్రాతా నాలుగేళ్ళ పాటు సేవింది 1908 లో ఒక మరం సిల్చింది గురువును అందులో ప్రవేశ పట్టారు. గురువు ఆ దేశంపై 1909లో తిక్కయ్య స్వామి ఆ మరం విడిచి పెట్టి పెళ్ళి అఙ్గుతం లో ఉండిపోయారు. 1920లో తిక్కయ్య స్వామి అసంపురుం మండలం నార్దుల గ్రామం వచ్చి దక్షిణంగా నడిచి దుగుల గ్రామానికి ఉత్తర బింబిలో గల దత్తా తేయ మంబిరంలో కొండ సేపు ఉండి అక్కడి నుంచి సుల్కాన్ పేట గ్రామంలోని ఒక వరిపాం చేరారు. ఆ పాంబి యజమానిని నంద్యాం తిమ్మారెడ్డిని పేరు పెట్టి పిలిచారు. అందుకు ఆశ్వర్య పడిన తిమ్మారెడ్డి నినార్దుల గ్రామంలో తన ఇంట్లోనే వసతి, భోజన వసతి సాజయ్యలు కల్పించారు. ఆ గ్రామంలో అన్ని వర్ధాలవారు తీమంతులు, మేదలు, స్వామిని అధింది గొరవించేవారు. ఆయన నార్దుల గ్రామంలో ఎన్నో లడ్డుతాలు ప్రదర్శించారు. అణిమాచి అష్టసేధ్యలు ఆ మహాయుద్ధానికి కరతలామలకం.

ఒకసాధు ఒక పెండి రూపాయను స్వామి శక్తి కొలచి విసరగా అట దట్టంగా అలముతోన్న బ్రహ్మ జేముడు కొంకలో పడించి. ఆ స్వలంలో తను సేధి పాంబిన తరువాత శలీరాస్తి భూస్థాపితం చేయవలసించిగా భక్తులను ఆదేశించారు. రక్తాశ్చి సంవత్సర చైత్ర శుద్ధ షష్ఠి గురువారం 10-4-1924 న తిక్కయ్య కుండలిని భేటింది బ్రహ్మాక్షరం చెందారు ఆయన కోలన చోటనే భక్తులు ఆయనను సమాధి చేశారు. 1925లో తిమ్మారెడ్డి ఆ సమాధిపై మర మంబిరాన్ని సిల్చింది నిత్యపూజాక్రమానికి విర్మాటు చేశారు. సమాధి పై తిక్కయ్య స్వామి ఇత్తడి శిరము, దానిపై నాగుంధుని పడగ స్థాపించి పూజిస్తున్నారు. దావ్యులలో ఏటేటా చైత్రశుద్ధ పంచమి నుండి మూడు రోజులు ఉష్ణవాలు జరుగుతాయి.

49. పుదుక్కీపు జిడ్డిస్వామి (1850 - 1915)

(రండవ సదాతివ బ్రహ్మాంద్ర సరస్వతి)

ఆంధ్రదేశంలో జార్మించి మద్రాసు పైకీర్చులో ప్రసీద్ధ న్యాయవాదిగా పేరుపాంబి, తిరువాయ్యారు పైకీర్చు ప్రధాన న్యాయమూర్తి అయి అక్షమ్యత్తుగా అవధూత అయినే జార్మి స్వామి విశాఖపట్టంలో వేదమూర్తిశస్తి అనే వేద పండితులి కుమారుడుగా జార్మించారు. తిపువు జాతికం పరితీలించిన దైవశ్శలు అతనికి పరిప్రాజకయోగు ఉన్నట్లు తెలిపారు. తండ్రి వద్దనే తెలుగు నంస్పుతం నేర్చుకున్నారు. వేదంతో పాటు ఇంగ్రీషు విద్య కూడా అభ్యసించడానికి మద్రాసు చేల న్యాయ శాస్త్రం చట్టి పట్టా అందుకున్నారు. కొంతాలం జానియర్ న్యాయవాదిగా పని చేసి స్వతంతుంగా ప్రాణినే ప్రారంభింది అనతి కాలంలోనే మంది పేరు గడించారు. తండ్రి వేదమూర్తి శస్తి సేవకీవితం గడువు కోవడానికి భార్య

నమేతంగా కాలి వెళ్ళపాచియారు.

జ్ఞాని స్వామి లాయయగా న్యాయ సమ్మతమైన తేసులు మాత్రమే చేపట్టి సత్కరం, ధర్మం కోనమే పాటుపడ్డారు. తన వాడ పదీమను న్యాయం కోనమేకాని ధనం కోనం విసియోగించలేదు. ఒక ప్రత్య వేదాధ్యయనాన్ని కొనసాగిస్తునే 20 ఏళ్ళు గడిపారు. ప్రతి తేసును లోకాచారం, తొక్కుపుతుల్లోని చట్టం, స్థానికాచారం, కుటుంబాచారం ఈ నాల్గు కోణాలతో విచారించి తీర్మానులు చెబుతూ ఆరు సంవత్సరాలు తిరువాస్తూరు పైతోర్చు జ్ఞాని పశిచేశారు. ఒకసాఱ చట్టం ప్రతాచరం ఒక అమాయకునికి మరణ దండన విధించవలని వధ్యాన పరిష్కారాలో సంతృప్తిప్రభా కోనం భార్యాజిద్దలను, పదవిని విడిచి. సర్వస్ఫంచ్యజించి అడవులలో ప్రయాణం చేస్తూ కర్మాదిల్లోని ఉపనిషత్తురం చేరుకున్నారు. అక్కడ వదేళ్ళపాటు 1899 వరకు ఉపనిషత్తులలోని సత్కారాన్ని అన్వేషిస్తూ అధ్యయనం చేశారు. శ్రీ రామశ్రవేష్టివధూత స్వామి అణ్ణి మేరకు బిగంబరంగా నెరూరు వెళ్ళ క్షర సదాతివ బ్రహ్మంద్ర సరస్వతి సమాధి వద్ద కొంతకాలం తపస్సు చేసి పోమాలయాల పైపు పయనించారు. బుఫేకేశంలో కొంతకాలం తపస్సు చేశారు.

తన శరీర త్యాగానికి సమయం చేరువలో ఉన్నదని ముందుగానే గుర్తించిన జ్ఞానస్వామి పుదుతోటకు సమీపంలోని నర్తమలై చేలి అక్కడ ఉన్న చోళరాజుల కాలపు ప్రాచిన తివాలయంలో ఉంటూ తపస్సు చేసుకునేవారు. బ్రహ్మ తేజస్సుతో వెలుగుతున్న స్వామిని ఆ గ్రామ ప్రజలు స్వామిని పుల్లకిలో పుదుతోటకు తీసుకు పెడుతుండగా పుల్లవ సరస్సు చేరేసలకి జ్ఞానస్వామి ప్రాణంస అనంత విశ్వాచైత్యంలోకి ఎగిలపోయింది. జ్ఞానస్వామి సమాధి కోనం మార్గండ బైరవ తాండ్రమాన్ చక్రవర్త పుదుతోట నగరానికి తూర్పున ఇచ్చిన విశాలమైన ఘ్రంథంలో స్వామిని విధి విధానంగా సమాధి చేశారు. ఈ అధిష్టానంలో కొంతకాలం నిష్ట పూజలు జరిగేవి. కొంతకాలం ఆ సమాధి నిర్మించి గురైనా, ఆయన ఐష్వర్యులు ఆ అధిష్టానం ప్రాంగణంలో భువనేశ్వరీ దేవి విభ్రం ప్రతిష్ఠ కాలమిడంతో ప్రస్తుతం ఆ ప్రాంతం భువనేశ్వరీ నగరంగా విలిసుల్చుస్తా సమాధి మంచిరం అభివృద్ధి చెందుతోంది. జ్ఞానస్వామి అనలు పేరు తెలియదు. శ్రీ కాశపస్తోలో గురువు రామశ్రవేష్టివధూత మాత్రం రెండవ సదాతివ బ్రహ్మంద్రాకు అన్నారు. ప్రస్తుతం జ్ఞానస్వామి అధిష్టాన సమాది ద్వాషించారు. ఒక గొప్ప ఆధ్యాత్మిక తేంద్రంగా అలరారుతోంది.

70. ఎల్లారెడ్డిపేట హాజ్రిత్ ఇమాములీ బాబా (1825 - 1934)

మహిమాపేతమైన యోగులలో కలింనగర జల్లా ఎల్లారెడ్డి పేటకు చెందిన హాజ్రిత్ ఇమాములీ బాబా ఒకరు. ఆయన కలింనగర జల్లా గంభీరావు పేటలో 1825 ప్రాంతంలో జాత్రించినట్లు చరిత్రకారులు ఉపాసున్నారు. 110 నంవత్సరాలు జీవించ 1934లో

≡మహాయోగులు≡

మరణించిన ఇమూమలీ కొంతకాలం బడి పంతులుగా పనిచేశారు. గృహస్థ జీవితం గడిపారు.

1908లో మూడీ వరదలు సంభవించిన సమయంలో ఇమూమలీ గంభీరావు పేట నట్టిపంటిని మనేరునటికి గల నామూపురం గట్టు చలయిలో తపస్స చేస్తూండగా ఆ గట్టు మునిగి పోయింది. తపసిప్పటిలో ఉన్న ఇమూమలీ చలయిలో పూడుకు పోమారు. వరదలు తగ్గిన తరువాత ఇసుక తోడగా యోగసిప్పులై బయట పడిన ఇమూమలీ చెక్కు చెదరకుండా బయట పడటంతో ఆయన యోగ మహాత్మాం పలసర గ్రామాలకు, దూర శ్రీంతాలకు పోతింది. ఎల్లారెడ్డి పేట పోలిమేరలో ఎక్కువగా తిరుగుతున్న ఇమూమలీని గుర్తించి ఆ గ్రామ పట్లు పొపొరెడ్డి ఆయన భక్తుడై ఆధ్యాత్మిక సేవ చూస్తూ రెండింతస్తుల పెద్ద మేడ నిర్మించి ఇచ్చాడు. ఆయన ఆ మేడలోనే ఉంటూ పలసర అడవులలో తిలగి వచ్చేవారు. ఆయన భక్తులలో ఎక్కువ మంచి హిందువులే కావడం విశేషం. ఆర్థులు, భక్తులు, ఆశ్రితులు వస్తే వారు చెప్పుకముందే వాల కప్ప నుఖాలు చెప్పేవారు. అలా దాదాపు 110 సంవత్సరాల దీర్ఘ కాలం తన మహిమలతో ఆర్థులను ఆదుకుని 1934 జూలై 2, భావనామ సంవత్సరం జీవ్య బహుళ పంచమి గురువారం నాడు దేహం చాలించారు. ఆ లోఙన తజుణాచికి ప్రతి ఏటా గొప్ప ఉర్మ ఉళ్ళపం జరుగుతుంది. ఆయన సమాధి కూడా నేడు ఆశ్రితుల కష్టాలను తిరుస్తోంది.

71. యుల్లంపల్లె పుల్లయ్య అవధాత (1920-1983)

రాయలసీమలోని కడపజిల్లా బిగువ నేలటూరులో చంద్రవం భట్టాజ దంపతుల కీంతార వెంకటరాజు, లక్ష్మిమ్మ దంపతులకు మూడుడు సంతానం. 1920లో జ్యుంచిన వెంకటరాజురాజు అనంతర కాలంలో పుల్లయ్యస్వామి అయ్యారు. వెంకటరాజురాజును వెంకట రాజయ్య అని కూడా పిలిచేవారు. బిగువ నేలటూరులోనే కిడ్డిభాగునం సాగించిన వెంకట రాజయ్య తండ్రి వెంకట రాజు వద్దనే భారత భాగవత రామాయణాలు, ప్రబంధాలు చదువుకున్నారు. మధురమైన సుస్వరంతో త్వాగ్రాజక్యతులు, భాగవత పద్మలు పాడేవారు. ఆయన కొంతకాలం ఉపాధ్యాయుడుగా వసిచేశారు. అదేకాలంలో 1932లో పెండ్రిమల్లిపుల్లయ్య యోగి మహిమల గులంది వెంకట రాజయ్య వినడం తటస్థితంది. భాగవతం తీసుతోని రాజయ్య ఆయనను దల్చించి, ఉపాధ్యాయ వ్యత్సుని పదలి ఆయన తిష్ఠుడుగా చేరారు. ఆయన వద్ద ఉపదేశం పొంది పుల్లయ్య స్వామి' నామం స్నేకలంచారు. వివాహశ్రీ తిరుస్తూలంది అడవులల్లో కొండలమై త్వాగ్రాజుల్లో, పొలుల్లో ఎక్కడ పడితే అక్కడ సమాధి నిష్పులయ్యేవారు. ఆయనను సత్యరుఘుడుగా గ్రహించి ఎందరో గ్రామీణులు పాటచేపడి ఆయనకు ఆతిథ్యం ఇచ్చేవారు. మిట్టమానిపల్లి, యుల్లంపల్లె పలసర గ్రామాలవాలికి ఆయన ఆరాధ్య దైవమయ్యారు. ఆయన ఎన్నో మహిమలు, లీలలు ప్రదర్శించారు. ఎందరో భక్తులు, తిష్పులు ప్రదర్శించారు. రుధిరోద్దుల సంవశ్శర ఆపాథ శుభ్ర పాశ్చామి సామివారం (11-7-1983)న యుల్లంపల్లెలో పుల్లయ్యస్వామి

స్ఫూల శరీరం కిడిచి విశ్వచైతన్యంలో కిలినమయ్యారు. భత్తలు విధి కిధానోక్తంగా స్వామిని నమాధి చేశారు. పుల్లయ్య స్వామి ఆరాధనోత్సవాలు ఏటీటూ యల్లంపల్లెలో ఆపాథ శుద్ధ పిండ్తుమినాడు వైభవంగా జరుగుతున్నాయి. సూక్ష్మరూపంలో స్వామి భక్తుల అభిష్టోలు నెరవేరుస్తూ ఆర్థులను ఆదుకుంటున్నారు.

72. విజయనగరం భాదర్వచీ బాబా (1900-1961)

సమస్త చరాచర స్మితి పరమేశ్వర ప్రసాదంగా భావించి, అందులోనే భగవంతుని దల్చించి, తమను నమించ వాలి కోసం ఎటువంటి కష్టాలనైనా నహించే గురువులు కొందరుంటారు. ఆ కోవకు చెందిన సద్గురువు విజయనగరం భాదర్వచీ బాబా. విజయనగరం ముస్లిం బ్స్టోలో మహావ్యాధి, మహాబూబ్బాబా దంపతుల జ్యేష్ఠ సంతాసంగా కికాల సంవత్సర తార్తీక శుద్ధ చయతి మంగళవారం (23-11-1900) రోజున జిత్తించారు. సైషవదశ నుంచే ఆయన తీక్ష్ణమ్యాసివలె అద్భుత లీలలు ప్రదర్శించారు. ఆయన చదువు విజయనగరం రాళ్లా కీధలోని కీధి బడిలోను, లిఫ్ట్ స్నేహాలులోను, ముఖిసిపోలే పైస్నేహాలు లోను సొగీంచి. రామాయణ, భారత, భాగవత కథలన్నిటివై అవగాహన కుటిలంచి. హిందూ ముస్లిం మతాచార్యులను ప్రశ్నలడిగి సందేహాలు తీర్మానిసేశారు, రెండు మతాల పండుగల్లో పాల్గొనే వారు. ఆయన దృష్టిలో ప్రియములందరూ తంత్రులు, సాచిదియలు, స్తోలందరూ, తల్లులు సాచిదిమములు. తండ్రి ఆచేం మేరకు భాదర్భాసే ఉద్ధోగం చేయకుండా నాగపూర్వీలోని తాజ్ఞదీన్ బాబాను కలిసి ఆయన సంపూర్ణ అనుగ్రహసికి పొత్తులయ్యారు. ఆయన తాజ్ఞదీన్కు సిజమైన వారసుడయ్యారు. విజయనగరం తిలిగి వచ్చి అక్కడ రాష్ట్ర త్వేవారు. సిత్యందిన కుటీరంలో తపస్సు చేశారు. భగవదస్తువాంతే ఆయన ఏటి చెపితే అటి జిలీంది అస్తి శుభాలే జిలీని. ఆయన ఎన్నో అద్భుతాలు, లీలలు ప్రదర్శించారు. హిందూ ముస్లిం తైసువులు అస్తి పర్వత వాయి బాబా స్విధాకి వచ్చేవారు. క్రమంగా బాబా ఆత్మమం సమీపంలో భాదర్నగర్ పేరట ఒక గ్రామం రూపుదిద్దుకుంచి. వీర్భిబాబా మాదిలగానే భారదేబాబు కూడా ఉపవాసిలు అంశికలంపలేదు. ఆశ్చర్యముణ్ణి సంతృప్తి పరిచి పరమాత్మ కోసం ప్రయాణం సొగీంచాలనీ, జీవిత ప్రయాణంలో ప్రతి మనుషుడు శ్రమ, ప్రేమ అనే రెండు సుశ్రావుల తప్పక పాటించాలనీ భాదర్బాబు టోథించేవారు. ఆయనకు విపోరయత్నంలో ఇప్పం. ఆ యాత్రలలో సత్కాల్పలనాడు జిలీన చలత్తులను, విషయాలను ఆయన చెప్పేవారు. ఆయన సమాధి స్థితిలో దేహం కిడిచి ఇతర లోకాలు తిలిగి వచ్చేవారు. ఆయా లోకాల విశేషాలు చెప్పేవారు. సుధ్మమండల అవతల లక్షల మైళ్ల దూరంలో మరో లోకంలో అరటాకు లంత పెద్ద చెవులు గల మనుషులున్నారని, మరో లోకంలో స్తీ పురుషులేధం, ఆకటి దష్టులు లేని 20-25 అడుగుల మానవాకారాలున్నాయని, నవగ్రహాలు దాలీవితే నవకోటి కోట్ల గ్రహాలున్నాయని, మన శరీరాన్ని ఇంటియాలను జయిస్తే మాటిసి చూడగలమని, అందుకు సొధన అవసరమని వల్లబాబు చెప్పేవారు. ఆయనకు ఆంధ్రదేశంలో 11చోట్ల తిష్ణలున్నారు.

బాబూకు 7-10-1960న పత్రవాతం వద్ద భీష్మవికాదశి శుక్రవారం (27-1-1961) మధ్యాహ్నం 1-15 గంటల సమయంలో పరమపచించారు. బాబూ కోరిక మేరకు తిష్ణులు ఆయున శరీరాన్ని ఎరువుట్టిచిభ్యు మీద విధివిధానంగా సమాధి చేశారు. ఈనిడు ఆ సమాధి అన్ని ముతాల వాలకి యూతూ స్థలం.

73. నెల్లూరు నిత్యానంద స్వామి (1864-1936)

పొమూలయ పర్వతాల సమీపంలో డెన్రోడూన్ ప్రైంటంలో సీస్క్వాన్‌బి తిరంలో ప్రస్తుతం పొట్టిన్‌నెల్లో ఉన్న శాలిలీట గ్రామంలో దయాంబాగాలూరాం దంపతులకు 7-8-1864 రక్తాశ్చినాము సంవత్సర శ్రావణ సుధి (గరుడ) పంచమి ఆదివారం నాడు జిర్మించిన తిష్ణవుకు వూర్కురాముడు అని నామకరణం చేశారు. రెండేళ్ళ వయసులో తంక్రి చనిపోగా తల్లి పెంపకంలో వూర్కురామునికి లాకిక విద్య ప్రాప్తించలేదు. శాలిలీట దేవాలయంలో జలగే ఆధ్యాత్మికప్రస్తుతానీలు పురాణ కాలభేషించి త్రిధ్వని వినేవారు. వూర్కురాముడు 1876లో 12వ ఏట తీవ్ర వైరాగ్యంలో ఇల్లు విడించి పుష్టియ్యాలు తిరుగుతూ వసిష్టాశ్రమం చేశారు, పొమూలయ గుహల్లో 7 సంవత్సరాలు కేవలం తుంగాశ్రుతులు తింటూ కలోర తపస్సు చేశారు. వూర్కురామునికి ఒకసాధు గొగాతిరంలో బ్రహ్మగిష్ఠులైన కృష్ణానంద సరస్వతీయాంధ్రుల ద్వానమైంచి. ఆయున వూర్కురామునికి ప్రణవమంత్రం ఉపదేశించి సన్మాసంద్రించి నిత్యానంద సరస్వతి అనే టీక్క నామాన్ని ఇచ్చారు. నిత్యానందులు గురువు అనుమతితో చాతుర్యస్స టీక్క తీసం తాలీకిష్టాశ్రమ సగ్గిధికి చేశారు. తరువాత తిలిగి పొముగిలికందరూల్లో కలోరతపస్సు చేసి ఆత్మ సాక్షాత్కారం పొంది దేశసంచారానికి బయటుచేశారు. అనంతరు రామేశ్వరముత్తుకు బయటుచేలి రీజిట్ లు 30 మైళ్ళ చౌప్పున నడుస్తూ 1894లో ఆంధ్రదేశంలోని నెల్లూరు పట్టం చేలి అక్కడ స్థిర పడ్డారు. నెల్లూరు నపాలువేట సమీపంలో వెన్నాన్చి తిరంలో వేముల వాల మామిడిటోటలో ఆశ్రమం విర్యాటు చేసుకున్నారు. అది ఒక వింత ఆశ్రమం. పెద్ద చెక్కపెట్టి, దారు కుటీరం.

ఆయునకు అనేకమంచి తిష్ణులు వీర్యాశ్రమ నిత్యానంద స్వామికి వశమైనా ఎన్నడూ ఆ సీద్ధులను ప్రదర్శించలేదు. ఎన్నలీలలు, అద్యతాలు ప్రదర్శించారు. యువనామ సంవత్సర వుష్ట బహుళ అమావాస్య శుక్రవారం (24-1-1936) రోజున నిత్యానంద స్వామి తిష్ణుడు పాలిహానంద స్వామి కణశాపాన్స్త్రిపసివత్తు పలంచటం పూర్తికాగానే వడ్డానస్థులై మూడు సాయ్య జగ్గరగా టిండ్రారం చేసి దేహత్వగం చేశారు. భక్తులు, తిష్ణులు ఆయున పాల్చావ శరీరాన్ని వెంకటగిలలో కైవల్యానికి తూర్పుతీరాన సమాధి చేశారు. ఏటేటా ఆరాధనోష్టవాలు వైభవంగా జరుపుతున్నారు.

74. పగిడ్యాల కృష్ణ బ్రహ్మాంద్రస్వామి (1850-1947)

మనుశ్శత్రీణి ఆత్మ శక్తిగా మరిచుకొని సిధునా పటీమచే ఏకాగ్రత సిధంది అనేక యోగ విభూతులు కరతలామలకం చేసుకున్న రాజయోగి పగిడ్యాల కృష్ణ బ్రహ్మాంద్రస్వామి ప్రస్తుత

రంగారెడ్డి జిల్లా పలిగి తాలూకా గండ్రీదు మండలం పగ్గిజ్ఞాల గ్రామంలో భాగప్పు, రామప్ప దంపతుల శ్వతీయ సంతానంగా జన్మించారు. ఆయునకు తల్లిదంత్రులు పెట్టిన వేరు కిష్ఫ్యమ్మ కిష్ఫ్యమ్మకు పుట్టుకణినే భక్తి ప్రేమ, దయ వంటి సద్గుణాలతో జన్మించాడు. 4వ తరగతిలోనే ఖద్ద చాలించి కులవ్యక్తి కమ్మరంలో తండ్రికి సీయంగా ఉండేవాడు. హన్మించేళ్ళ వయస్సులోనే తల్లిదంత్రులు పొత్తుగూ చనిపోవడంతో అన్న దిన్నయ్య కిష్ఫ్యమ్మకు నరసమ్మతి పెండ్లి చేశాడు.

సంసారంలో ఉంటూ సద్గురువును ఆత్మయించి జన్ము రాహిత్యం చేసుకోవాలనే వాంఘతో యూఱాల గ్రామంలో పుండె దొడ్డ ప్రభువును ఆత్మయించి కిష్ఫ్యమ్మ చతుల్చిద శుశ్రావులు చేసి ఆయునవల్ల మంత్రోవదేశం, యోగబోధ పొందారు. కృష్ణ బ్రహ్మంద్రస్తావు అనే దీక్షానమ్మార్చి గురువు నుండి స్నేహకరించి ఆయున ఆదేశం మేరితు విశాంతంగా మునులగుట్ట, చెన్నరాయిగుట్ట, దీంగుట్ట, యానెగొంచిగుట్ట, తోసగి కాళకాలయాలలో సాధన చేశారు. హన్మించేళ్ళ దేశమంతా తెలిగి సాధుసంతులు చెప్పిన యోగ రహస్యాలు త్రథతో సాధించారు. అప్పసిధ్యులు ఆయునకు వశమయ్యాయి. గ్రహస్థ రాజయోగిగా ఉంటూ ఆత్మయించినవాల కిష్టిలు తీరున్నా, అర్పలైన కిష్టిలకు మంత్ర, యోగాలు లోధిన్నా సాంఖ్యిక సంక్లేషు కార్యక్రమాలు చేపట్టారు. ఎన్నో లీలలు, అడ్డుతాలు ప్రదర్శించారు. ఆయునను అన్న పర్వత వీందువులతో వీటు ముస్తింలు కూడా సేవించారు. కృష్ణ బ్రహ్మంద్రస్తావు ప్రతి విటూ దీలతాభాద్రి వెంకటేశ్వరస్తావు అలయంలో మాలమాటిగ కులాలకు చెంచిన పేదజంటలకు సామూహిక వివాహాలు చేయించారు. ఇలా కృష్ణ బ్రహ్మంద్రస్తావు 97 సంవత్సరాలు జీవించి స్వర్ణాంశ సంవత్సరం నిజ శ్రావణ శేష్యమ్మ ఆచివారం (31-8-1947) లోజన యోగ ముద్ర ధరించి సమాధి స్థితిలై కుండలిని యోగుతో బ్రహ్మరంధ్రం చేచించుకుని దేహయ్యగం చేశారు. తోస్తాళ్ళ ఆయున ఆరాధనోత్సవాలు శ్రావణ శేష్యమ్మనాడు జలపిన భక్తులు, అది వానాకాలం కావటం వల్ల 1960 నుండి ప్రతి విటూ మాఘుశుద్ధ పంచమి నుండి మూడురోజులవాటు రథసప్తమి వరకు జరుపుతున్నారు. ఆయున సమాధి కణొచీకి సమ్మితిలిచే భక్తులకు తోంగు బింగారం.

75. వలుగురాళ్ళపల్లె గోవిందస్వామి (1650-1750)

పుట్టగీలి పీరాధివతి విర్యాస్మారింప భారతిస్తావు జట్టుస్థలమైన కడవజిల్లా బిడ్డేలు పోరుమాటిళ్ళ మార్గంలోని వలుగురాళ్ళ పల్లెలో 17, 18 శతాబ్దాల మధ్య కాలంలో ఒక వైదిక బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో జన్మించిన యోగి పుంగపుడు గోవిందస్తావు. ముడుమాల గ్రామంలో యాదాటి పార్వతమ్మ రామచంద్ర భట్ట అనే వైదిక బ్రాహ్మణ దంపతులకు గోవిందయ్య పెద్ద కుమారుడుగా జన్మించారు.

గోవిందయ్య కాలువుగా ఉన్నప్పుడే భావి మహాత్మ లక్ష్మణాలు కనిపీంచాయి. కోయిలలో

ఉగుపున్న గోవిందయ్య తల్వైన ఒక ఘుటుపెర్చ పడగతిప్పి గొడుగుపట్టింది. ఆ వయసులోనే ఆ ఉఱి చెరువుగట్టున ఉండే బంకమట్టితో పశ్చించేసి వంచవర్జాల గులకరాళ్ళ వంచాయతనంగా అమల్లి తెల్లనుద్ద పాడి విభూతిగా, కావిలాళ్ల పాడి కుంకుమగా, గడ్డివెన్నులు అష్టంగులు, చెరువులోని అల్లిపూలు పూజాపుష్టిలుగా, ఆ చెరువులోనే అభిషేక జలంగా, పీచ్చుక గూడు తీంకాయగా, తుంగ గడ్డలు నైపెట్టంగా అర్థించి తీర్చ ప్రసాదాలిచ్చ భక్తుల బాధలు పెళ్ళిప్పేవారు.

పెద్దవాడైన గోవిందయ్య తండ్రివద్ద సైస్కర్మము గురుడాటి సూర్యయ్య అనే సద్గురువు వద్ద మంత్రోవదేశం పాండి ముచికుంద గుప్తాలో సాధన చేశారు. గోవిందయ్యకు యుక్త వయసులో లక్ష్మమ్మతో వివాహమైన తరువాత సంసారం చేస్తూనే కలన తపన్న చేసి ఖుతంభరాచి యోగోసిధ్యులు సాధించారు. కాకి సుండి రామేశ్వరం పోయే యాత్రికులకు ఆతిధ్యమిస్తూ పటమంచికి సంపాదియే భోజనాన్ని అభిమంతించి సూర్యమంచికి సంపాదియేలూ చేసారు. గోవిందయ్యకు ఎందరో భక్తులు, తిప్పులు ఏర్పడ్డారు.

గోవిందస్వామి అనేక అడ్డుతాలు, మహిమలు వ్రద్ధించి 1750 లో మాఘశుద్ధ పూర్వమునాడు జీవసమాధి అయ్యారు. తాను దేహం చాలించే కిషయం ముందుగానే చెప్పి కాకి పోయి ఒక లింగం తెచ్చారు. గోవిందస్వామి మునిమునుమడు యాచాచి సద్గుర్యా గోవిందస్వామి మరుం ఆవరణలో ఆ లింగాన్ని ప్రతిప్పించి ఆలయం సిల్చించాడు. ఆ దేవుని సద్గుదేశ్వరుడు అష్టవారి పేరు మీనాళ్లి నాటి సుండి ప్రతి విటూ మాఘ శుద్ధ తృయోదశి సుండి బహుళ తదియ వరకు మీనాళ్లిసద్గుదేశ్వరుల కళ్ళించ్చాలు, మాఘ పూర్వము సుండి పాత్రమి వరకు గోవిందస్వామి ఆరాధనలోపాలు జరుగుతున్నాయి.

74. రామదుగు లిపెరామ టీక్ష్ణతులు (1690-1791)

ఆంధ్రదేశంలోనే తాత భారత దేశంలోని 11 రాష్ట్రాల్లోనూ, విదేశాలలోను 'ఆచలమతర' 'ఆచలయోగం' పేరుతో ఒక కొత్త సంప్రదాయాన్ని ప్రవర్తింపజేసిన ఆంధ్రయోగి రామదుగు లిపెరామ దీక్షితులు. నల్గొండజిల్లా నారాయణ పేట సంస్కరంలో నిర్మిలాంబ, కిష్టసాధకాన్ని అనే తెలంగాణ వైభిక బ్రాహ్మణ దంపతులకు క్రి.శ. 1690 ప్రాంతంలో జిత్తించిన మహాపురఘమడు లిపెరామ దీక్షితులు.

యజ్ఞాలు, అస్వదానాలు, మందిర సిర్మాణాలు, వేదాంగ్యయనం స్వద్ధనుఖాలనే గాని మౌల్యాన్ని ఇష్టుచుని పూర్వానందచోధ చేసే గురువును అన్నే పీంచటానికి ఇల్లు విడిచి పెట్టాడు. అలా దేశ సంచారం చేస్తూ ఒక దొష్టుల గాచనోని లక్ష్మిశుద్ధితి అభ్యరపడిన దీక్షితులు ఆమె గురువు శ్రీధరులను డబ్బుకుపల్లె దేవాలయం నమీపంలోని పటప్పుత్తం క్రింద తపన్ను చేసుకుంటుండగా దర్శించాడు. అయిన తాను సాధన చంపుష్టయ సంపద గణిసు దీక్షితుల

తోసమే శరీరత్వాను చేయితుండా ఎదురుచూస్తున్నట్లు చెప్పి ముఖురకాల తీర్థాలు, ప్రశాంతాలు అనుగ్రహించి తారకామనస్మాలు లోధించారు. తరువాత మూడు రకాల టీట్లు ఇచ్చారు. నాలుగు మహావాత్సులు వాటి శబ్దాలు, ద్వాదశి, విషణులి, పంచదశి మంత్రాలు వాటి అర్థాలు లోధించి తప్పార్థ ప్రచారం చేయవలసించిగా అదేతించి తమ వీధుకలు అనుగ్రహించారు. 21వ రోజున గురువు దేహం చాలించిన తరువాత ఉత్తర కీయులు జిలిపి స్వదేశానికి తిలిగివ్చు అమనస్కా యొగాన్ని ప్రచారం చేశారు. ఆయన 'తిహరాముద్దిశ్చాయం' అనే బృహద్వాసిష్టం రచించారు. అందులో 'అచలసిద్ధాంతం' గురించి వివరించారు. విరోధ కృతకార్తీకముద్ద శనివారం (23-11-1791) రోజున తిహరాము దీపిత్తులు 101 సంవత్సరాలు జీవించి దేహం చాలించారు.

77. సేలీపురం యోగానంద సరసింహాస్వామి (1798-1899)

మంత్రాలను, యొగాలను, ప్రదేశాలను కాబసి భేవలం ముక్తిమార్గం తోసమే పరిశైంచి, ఆ మాటల్నీ చూపగల గురువు తోసం అన్వేషించి సాధించిన మహానీయుడు యోగానంద నరసింహ స్వామి. కర్మాలు మండలం మార్కాపురం తాలూకా ముఖ్యుడి గ్రామం (గుట్టలముచ్చిడిపరం - లక్ష్మి నరసింహపురంలో) అప్పయ్య, లక్ష్మయ్య అనే మధ్య దంపతుల శ్వతియ సంతానంగా 1798 ప్రాంతంలో జిత్తించారు. ఆయనకు తల్లిదంతులు పెట్టిన వేరు లక్ష్మి నరసింహమూర్తి.

ఆయన ఒకసారి తీర్థయాత్రలకు బయలుదేలి ఉత్తర, దక్షిణదేశంలోని పతిత్త కేత్తాలను దర్శించి గురువు తోసం అన్వేషిస్తూ దత్తత్వేయ సంప్రదాయానికి చెంబిన రామావధుతను దర్శించాడు. రామావధుత లక్ష్మినరోసింహమూర్తి అనేక విధాల పరీష్కిరించాడు. రాజవరీకరణ మంత్ర యిష్టాన్ధి మంత్రాలు, అవైష్ణవీలీ, పంచాశ్లీ మంత్రాలు ఉపదేశిస్తానన్నాడు. కానీ లక్ష్మి నరసింహమూర్తి ముక్తి మార్గం మాత్రమే కావాలని పట్టుపట్టించి రామావధుత 'అచలం' లోధిస్తానని మొదట రామారూక మహిమ, రామాయణ రఘుస్తుం బోధించి 'యోగానందుడు' అని పేరుపెట్టి ఇంటికి పెంచి సాధన చేయమని ఆదేతించాడు. అయితే సర్వసంగ పరిత్యాగి అయిన లక్ష్మి నరసింహమూర్తి రామావధుతనే సేవిస్తూ సాధన తోసాగించాడు. గురువు ఆళ్ళ ప్రికారం యోగానందుడు 27 మండలాలు అప్పుంగ యోగసాధనకుపత్రమించి ముగించాడు. తఱలోగా చండాముని అనే మరో తపాధిసుడు మరితొన్ని మంత్రాలు నేర్చాడు. గురువు పెట్టిన అనేక పరీష్కలలో నెగ్గాడు. ఎన్నో అద్భుతాలు ప్రదర్శించాడు. గురువు రామావధుత కలలో ఇచ్ఛిన ఆదేశమై 'ముక్తితోఽతో' చలితు రచించాడు. యోగానందుడు చివరకు సిటిపురం చేరి ఎత్తువక్కాలం తపస్సుచేస్తూ తిలకవేళల్లో జిజ్ఞాసువులకు తత్త్వాప్దేశం చేసేవారు. అనంతరం దివ్యవాణి ఆదేశంతో మన్మేంకొండలో స్థిరపడి తపస్సు చేశాడు. వికాలనామ సంవత్సర చైత్ర బహుళ ఘష్టి సామివారం 1-5-1899 ఉదయం

ముడుమాల సిద్ధయ్య

యోగానందుడు ప్రాణం విడుచారు. విశేషా పైతృ మాసంలో యోగానందుల ఆరాధనలోస్తువాలు నేచికి జరుగుతున్నాయి. యోగానందులు సుమారు 15 గ్రంథాలు రచించారు.

78. ముడుమాల దూరేకుల సిద్ధయ్య (1665-1735)

యోగులలో వేమన, గురువులలో వేషులూల వీరబ్రహ్మణైంద్ర స్తోమి, తిష్ణులలో సిద్ధయ్య ఆదర్శమూర్తులుగా ప్రసిద్ధి పొందారు. గురునేవలో అగ్ని పరీక్షలకు నిలబడి ఆత్మానుభవం పొంది ఇతరులకు మాఘర్షికుడైన సిద్ధయ్య ఇస్తోలం మత శాఖలలో ఒకటి అయిన దూరేకుల మతస్తులు పీరుసాయెబు, ఆదంబి దంపతులకు క్షపషిల్లు బండ్లులు తాలుకా ముడుమాల గ్రామంలో 1665లో లేక లేక భగవత్ క్షపషల్ల కలిగిన విత్తిక సంతానం సిద్ధయ్య మతాచారం ప్రకారం ఆ జిడ్డుకు చేసిన నామకరణం పేక్ సయ్యద్ అయినా సిద్ధ పురుషుడు ఇచ్ఛన దివ్యమూలిక తాయిత్తు ఫలితంగా జిత్తుంచడం చేత తల్లి ఆదంబి సిద్ధయ్య అని పిలిచేది.

చిన్నతనం సుంచే జీవహింసపట్ల వైముజ్ఞం, శాఖావశిరం నియమాలు వికాంతంగా భగవద్గీసును చేస్తూ జగ్గుపోస్తుం గులంది అలోచించే సిద్ధయ్యకు ఒక సాధువు భస్తుష్టంలోని వికశ్యం గులంది బాగా బోధించాడు. సిద్ధయ్య 16వ ఏట ఒకనాడు కలలో ఒక మహానుభావుడు సిద్ధయ్యకు కసిపేంది కందిమల్లయ్య పల్లెలోగల వేషులూల వీరబ్రహ్మణైంద్ర స్తోమిలి ద్వారాంహసింగిగా ఆదేశించారు. ఒకరోజు తెల్లుపూరుజానున ఎవలకి చెప్పుకుండా కందిమల్లయ పల్లెకు చేరడు. అప్పటికే వీరబ్రహ్మణైంద్ర సమాధిలో ఉండటంతో ఆయన అనుగ్రహం కోసం సిర్షించాడు. మతేతరుడైన తనకు అవకాశం లేదని తెలిసినా అక్కడే పుండి మరునాడు తిష్ణులకు వీరబ్రహ్మ బోధించిన మానవ జీవిత లక్ష్మం, బ్రహ్మవియ్యాభాసాలికి ఆవలసిన సాధన చతుష్పయం గులందిన వివరణ బిష్టుపుటింధంగా విన్నాడు. వీరబ్రహ్మమే తనకు భగవంతుడు ప్రసాదించిన గురువుగా భావించి, గురుక్షపతో ఆత్మమంలో స్తానం సంపోదించాడు. అప్పాంగయోగాన్ని కరతరాములకం చేసుకున్నాడు. సిద్ధప్ప ఎన్నో మహిమలు ప్రదర్శించారు. మతేతత్త్వ శక్తులు బుధి చెవ్వారు. సిద్ధయ్య వీరబ్రహ్మణైంద్రులను భూతితో సేవిస్తూ సౌంట్యతారాణ మహస్తములను మంత్ర లయ, పాతరాజయోగాలను అభ్యసించి సౌధించారు. గురువుగాల బాటలో ఎన్నో కాలజ్ఞాన తత్త్వాలు రచించారు.

సిద్ధయ్య మొదటి జయ్యలో కాతీరాజ విజయసింహని కొడుకు అమరసింహాడు. అతడొకసాల పులివేటకు వెళ్ళి పొరపాటున గోవును చంపిన దోషానికి ముస్తింగా పుట్టి 12 ఏళ్ళ సేవింది తలంచే శాపం వల్ల సిద్ధయ్యగా జిత్తుంచాడు 1693లో. సిద్ధయ్య 25వ ఏట గురువు వీరబ్రహ్మణైంద్ర సమాధి చెందారు. అనంతరం సిద్ధయ్య తల్లిదంత్రుల కోరిక మేరకు అచ్ఛాంచీసి వివాహమాడి రాజయోగిగా నంసారం సేగిన్ను గురు బోధలు యోగమర్గం ప్రచారం చేశాడు. ఎందరో ఆయనకు తిష్ణులుగా చేరారు. సిద్ధయ్య 1739లో 70వ ఏట జీవ సమాధి చెందారు. ప్రతి ఏటా చైత్రమధ్య పొత్తువీ విభియ రెండు రోజులలో సిద్ధయ్య ఆరాధనలోస్తువాలు జరుగుతున్నాయి.

79. తాండ్రారు అబ్బుల్ కలీంషా వరీ (1870 - 1947)

ముస్లిం మత శాఖల్లో 'సుఖీ' ఉకటి. ఆఫ్సినిస్తైనీలోని ఛాజీగ్రామంలో 19వ శతాబ్దిం మధ్య భాగంలో సయ్యద్ సూఫీ మహ్మద్ దీ అనే పేద భక్తుని రెండవ తుమారుడుగా జన్మించిన యోగి పుంచుడు అబ్బుల్ కలీంషావరీ. దిగ్ంబర్ సుండి ఆటపాటలు, వినోదాలు, వింతలైన విముఖుడై, చదువు సంధ్యలు నేర్చుకొకుండా గ్రామం బయట భగవధ్యాన తత్తురుడై ఉండేవాడు. రాత్రి పూట కూడా అడవిలో ఏకాంతంగా ధ్యానం చేసేవాడు. 12 ఏళ్ళ వయసులో అతని పినండ్రి సయ్యద్ వరీ మహామ్మద్ అతనిని దత్తత తీసుకుని తాను ఉంటున్న విషాం రాజ్యం లోని తాండ్రారుకు తీసుకు వచ్చారు. 14వ ఏట వివాహమైంది.

ఈలా ఉండగా కొంత కాలం తరువాత సయ్యద్ సుల్తాన్ అలీషా అనే మహాత్ముడు దేశ పర్యటన చేస్తూ పైదరాబాద్ సుండి ఎభేలి గ్రామానికి వచ్చారు. ఆయోగీకి ఎభేలిలో చాలా మంచి తిప్పులు, భక్తులు ఉన్నారు. నమాజు వేళ మసీదుకు వెడుతున్న సుల్తాన్ అలీషా వద్ద దిశ్చ తీసుకుని ఉపింశం పాండియానికి సంకళించాడు. ఆయన ఆడంబరాలు చూసిన అనుమానించిన కలీంషా ఆయన సర్పజ్ఞతను తెలుసుకుని ఆయన భిక్షుడుగా మారాడు. ఆయన అతన్ని ఏకాంతానికి తీసుకువేళ్ళ తిరస్కరించే యె ఉంది ఆలిగసం చేసుకోగా ఆ స్వర్ణతో కలీంషాలో గొప్ప మార్పు వచ్చింది. ప్రాపంచిక విషయాలపై విరక్తి, పరమాత్మ సిష్ట బిలపడింది. ఒకసాిల కలీంషా తన గురువు మహామ్మద్ విభేంగి ఆరాధనోష్టవాలు జిరపడానికి పైదరాబాద్ రాగా కలీంషావరీ కూడా అక్కడకు వెళ్ళాడు. ఆరాధనోష్టవాల అనంతరం అలీషా అదిశంపై గుల్మర్కా పురీఫ్ వెళ్ళ అక్కడ సుపుసిద్ధ ముస్లిం యోగి భాజాబంద నవాజు దర్జలో దెండెళ్ళ సేవచేసి ఏకాంతంగా సాధన చేశాడు. ఒక రోజు భాజాబందనవాజు ప్రత్యక్షమై ఆశిర్మించి తిలిగి గురువు వద్దకు వెళ్ళమన్నారు. అక్కడ గురువు వాళ్ళమేరకు లాంచారు, అక్కడినుండి పాకువరన్ వెళ్ళ అక్కడ పేక్ ఫలిద్ పక్కర్ గంక్ అనే మహాత్ముని సమాధి వద్దరీగులకు, అర్థాలకు సేవలు చేశాడు. కొన్ని నెలల తరువాత తిలిగి పక్కర్ గంక్ ప్రత్యక్షమై కలీంషాను దివించి ఇంచికి వెళ్ళమన్నారు. కలీంషా తిలిగి పైదరాబాద్ వచ్చి కొన్ని రోజులు గురువును సేవించి ఎభేలికి తిలిగి వెళ్ళాడు. అక్కడ పగలంతా భక్తుల గోప్తిలోను, ఏకాంత ధ్యానంలోను గడిపేవాడు. ఇంతలో గురువు అలీషా పైదరాబాదో సిట్రి పాండారు. అనంతరం ఆయన తిప్పుల కోలిక్కె కలీంషావరీ అలీషా హీరానికి అధిపతి అయ్యారు. వేళ్ళ తరువాత తాండ్రారు గ్రామం వెలుపల కొంత భూమిని తొని విశాలమైన ఇళ్ళ వసతులు ఏర్పాటు చేసి గురువు గాల ఆరాధనోష్టవాల పైదరంగా జలపీంచశారు.

ముస్లిం యోగులు సంసీరం చేస్తూ రాజయోగులుగా ఉండే సంప్రదాయం మేరకు ఆయన మరో మూడు వివాహిలు చేసుకుని నలుగురు భార్యలతో పటమంచి కొడుకులను ఇద్దరు కూతుళ్ళను పాండారు. 1946 లో తీవ్రంగా జబ్బు వడేనాచికి ఆయన గురు హీరం

అభిష్టాంబిన 21 విళ్ళోలో ఎందరో కిమ్ములకు, భాక్తులకు, గురు బింధువులకు పురుషుల్లో తత్త్వం లోభించి ఖాల అభిష్టాలు నెరవేళ్లి సద్గురువుగా ఖ్యాతి గడించారు. ఐదు సెలలు అస్తుస్తుత అనంతరం సర్వజితీ మార్గాలిర శుద్ధ పైశ్చామి శుక్రవారం 26-12-1947 తాను దేవం చాలించనున్నట్లు ముందే ప్రకటించి అదే రోజున దేవం చాలించారు. నేడు తాండూరులో కలించి సమాధి హిందూ ముస్లింలందరలకి యాత్ర స్థలం. ఎన్నో అద్భుతాలు ఇస్తుటికి జరుగుతున్నాయి.

ఓఠ. దీపాలాలినైపొలెం పొట్టిబండ్ర వీరయ్య (1867 - 1922)

ఆత్మ జ్ఞానం తోసం గురువే పరిప్రహ్నమనే భక్తి విశ్వాసాలతో సేవించి గురువుకు తగిన కిమ్ముడనిపించుకున్న కిమ్ముల తోవలో పొట్టిబండ్ర వీరయ్య ఒకరు. గుంటూరు జిల్లా సత్తెనపల్లి తాలూకా దీపాలాలినై పొలెంలో ఒక వ్యవసాయుకమ్మ కుటుంబానికి చెంబిన పొట్టిబండ్ర బాపయ్య, బాపవ్వ దంపతులకు శ్వతీయ తనయుడుగా ప్రభవనామ సంవత్సరం 1867లో జ్ఞాంచారు. పూర్వ జ్ఞాను సుక్షుతంపల్లి ఆయునకు చిన్నతనంలోనే జ్ఞానశ్శ్వర్ష వేదాత్మ విద్య పైశ్చాం అలవడ్చాయి. చిన్నతనంలోనే వీధి బడిలో తెలుగు, స్వయంశ్శమితో సంస్కృత భాషలో పొండిత్తం సంపాదించి రెండు భాషల్లోను చాలాక్షతులు రచించారు. రామ భక్తి కూడా చిన్ననాడే అలవడించి.

ఒక విడుదల దీపాలాలినైపొలెంలో పారం రోజులు పొట్టి మహాల్ని ఇచ్ఛిన ఆధ్యాత్మికోవన్నాసాలు విస్తు 12 విళ్ల వీరయ్యకుఱయన కిమ్ముడు కావాలినిపించించి. ముండేక్కశుశ్రావ అనంతరం ఫిరోజీ మహాల్ని ఆయునకు మంత్రిపదేశం చేశారు. వీరయ్య ద్వారా దిక్షతో గురువునిపేనే లక్ష్మిన్నంది సాధన చేస్తూ ఉండేవాడు. యోగునిభీ అలవడించి. నాచి సుంది వీరయ్య దేవంలో ఆత్మశక్తి సంచారం, సాత్క్ష్మిక లక్ష్మణలు అభవ్యభ్య చెందాయి. వీరయ్య సత్తెనపల్లి చేరి గురువుగాల పద్ధతి ఆధ్యాత్మిక రఘుస్సిలు తెలుగుకుంటూ కెత్తు సాధన తీర్మతరం చేశారు. సత్తెనపల్లి ఫిరోజీ మహాల్ని మంత్రికి వీరయ్య పీతాధిపత్యం వేణించారు. వీరయ్య గురువుగాల కీర్తిని పొగుడుతూ రచించిన పద్మలు, కీర్తనలు పొడుతూ ఉఱ్ఱురా తిలిగి విరాజాలు సంపాదించి మతానికి అంతరూలయం, ముఖమంటపం, విమాన గోప్తరం నిర్మించారు. సిత్కుదీపాయాధన, సైమేన్యుల తోసం భక్తులనుండి బద్ధికరాల మేట్లు సేకలంచారు. ఒక సత్తుం, ఒక బావి సిర్పింపజేశారు. ఆయున యోగ విద్యతోపొటు ఆయుర్వేదంలో కూడా ప్రమిలులు. థాయా పురుష లక్ష్మణ తెలిగిన గోప్త యోగి వీరయ్య దుంధూరిమామ సంవత్సర కాల్పిక బహుళ పంచమి గురువారం 9-11-1922 సాయంత్రాలం భగవస్తుమం జపిస్తూ సంపూర్చ కివేకంతో బ్రహ్మశ్చం చెందారు. ఆమరునాడు భక్తులు ఫిరోజీ మహాల్ని సమాధికి ఎదురుగా ధ్వజ స్తుంధంముందు ఆయున భాతిక కాయుశ్శి సమాధిచేశారు.

31. మిట్లుపాతెం నారాయణ స్వామి (1750)

నెల్లురు జిల్లా కనిగిలతాలూకా లోవెలంపొటి మిట్లుపాతెంలో కొబ్బునేని మహాలక్ష్మిమ్మి వెంకటరామయ్య దంపతులకు ముండవ నంతానంగా జాగ్రించిన జిర్భుకు కొండయ్య అని నామకరణం చేశారు. కొండయ్య పెలిగిన కొట్టి భక్తి పొద్దుంది. తోటి బాలురుతు భగవంత్తుకి టోటించేవారు. పైర్మాన్ లోటించే వారు. భక్తిగలవాళికి భక్తికి కరువుండింటూ తండ్రి మండించేరం తల్లితో సహాతీర్థ యాత్రలకు బయటలేది మాధ్వంలో పురాణకాలమైపోలు చేసి స్వాములవారుగా ప్రజల ఆదరాభమానాలు, పూజలు అందుకున్నాడు. పురాణాలద్వారా వధ్యన ఆదాయాన్ని తల్లికి ఇచ్చేవాడు. ఒక రోజున తల్లి కూడా మరణించగా తమ్ముని బాధ్యతను పెద్దత్కు పెదవేంగాకమ్ముకు అప్పగించి మిట్లుపాతెం పెళ్ళపోయి నారాణిండలో ఉంటూ పొళ్ళివాళిలా తిరగేవాడు. తనను పెళ్ళివాడుగా తలచినవాలకి బుధిచేపై ఎన్నో మహిమలు, అద్భుతాలు ప్రదల్చించేవాడు. ఇలా వుండగా నారాణిండ కొండ పెద్దతు ఒక మహానీయుడు వధ్య కొండయ్య నాల్కాపై విభూతివేసి మంత్రిపదేశం చేసి, నారాయణ నామం జపిస్తూ లోక కష్టాంశం కోసం తపస్స చేయమని, అర్పులకు మాత్రమే మంత్రిపదేశం చేయమని ఆదేశించి అద్భుత్ మయ్యాడు. అప్పగిసుంధి తనపేరు నారాయణస్వామిగా మాధ్వకున్నాడు.

ఆయనవై అసూయతో ఎందరో చంపడానికి ప్రయత్నించి విఫల్యాలై ఆయన మహిమలకు పోతాపులయ్యారు. నారాయణ స్వామి తాను త్వరలోనే జీవసమాధి చెందుతామని చాటించి, వెతులూల వీరభూత్వం చెప్పిన కలికాలం త్వరలోనే వస్తుందని పోషించారు. ఆ రోజుకు 10వ రోజున నాగప్రతిష్ఠ, పాశీరమ్మ స్తుంభ ప్రతిష్ఠ జరుగుతాయని భక్తులను, తిమ్మలను అందరినీ ఆప్స్తినించారు. భజనలు, సంక్రింసలు జరుగుతుండగా పాదుకలు, బ్రతము ధరించి స్వామి సమాధిలో ప్రవేశించారు. తిమ్మలు సమాధిని బండిరాతించే ముఖివేశారు. సమాధి అనంతరం కూడా ఆయన భక్తుల కోరికలు నేరవేయస్తున్నారు. సమాధి వద్ద సింహ దివారాధనలు, సైపేద్దుం జలగేటి. స్వామి సమాధి వద్ద 5 వారాలు సిద్ధచేస్తే దిర్ఘరోగాలు నయమవుతున్నాయి. భగ్రాయపిలెంలో గల ఈ సమాధి కణసాడు ఒక దర్శనీయ తీర్థ యాత్రాలం.

32. నాగండ్ల ప్రతాపకిటిటయ్య శాస్త్రి (1854-1896)

గుంటూరు జిల్లా బావట్ల తాలూకా నాగండ్ల గ్రామంలో ప్రతాప కోగోయ్య శాస్త్రిదంపతులకు జాగ్రించిన అద్దైతానందుడు కోటిటయ్యశాస్త్రి. బాల్యం నుండి సర్వభూతాలత్ప్రే ఆయనకు సంతోషం కలిగించేది. స్వప్ర భేదం లేకుండా దానిభద్రులు తాక్కగుం చేస్తూ ఆధ్యాత్మిక భావాలతో ప్రవర్తించేవారు. కోటిటయ్యకు 20వ ఏట మహాలక్ష్మిమ్మితో వివాహం జలిగింది. కుటుంబ విషణు కోసం కోటిటయ్య శాస్త్రి భన నంపాదన్నకై నిఱణం రాజ్యానికి పెళ్ళాడు. అక్కడ ఒక వ్యాధి గ్రుస్తినికి స్పష్టత చేకొళ్పడంతో కోటిటయ్య మహిమాన్వితుడుగా ప్రస్తుతికొన్నాడు. జబ్బు కుదిలన నారాయణ కోటిటయ్య తల్లిదంత్రులకు పుష్టిలంగా భనం పంపి కోటిటయ్య కోరిక మేరకు తగిన

ముహాయాగులు

లాంధనాలతో అతనిని కాటికి పంపించాడు. కాటిలో భాలసరస్వతి స్నాను అతనికి త్రిపుర సుందరీ మహామంత్రం ఉపదేశించి ఉపించారు. సద్గురు కటుష్టంతో కోటయ్యుకు ఏకాగ్రత అలవడి కొట్టికాలంలోనే మంత్రస్తిథి, యోగస్తిథి లభించాయి. కోటయ్యు కొన్ని మాసాలు గురువులను సేవించి గురువు అనుమతితో స్వదేశానికి బయలుదేరారు. ఎన్నో మహిమలు ప్రదర్శించారు. అస్తుదానం, సిరంతర ధ్వనం, జహంతిమాలు ఆయనకు సిత్కృత్యాశ్వలయ్యాయి. ఆయన కాటిలో 42వ ఏట 189నో కోటయ్యు స్నాన్ బ్రహ్మరంధ్రం చేసించుకుని దేవత్యాగం చేశారు.

ఓ. ఉరవకొండ కర్తృవ్య కలిబసవ స్నాను (1762-1832)

రాయమారు జిల్లా కృష్ణాతీరంలోని తపాశిథుమి నారద క్షేత్రంలో గల యాదవగాలి పేతానికి ఖ్యాతిని ఆర్జించి పెట్టిన సిద్ధపురుషుడు వైరాగ్య చెన్న బనవస్త్రమి. ఆయన వీరశైవ ధర్మ ప్రచారం చేస్తూ కొండిస్త్ర నగరంలో ఒక బాలుని చూసి తన యాదవగాలి మతానికి తినుకువెళ్ళ హస్తమస్తక సంయోగం చేయడంతో ఆ బాలునికి దివ్య జ్ఞానోరయమైంది. పూర్వజింధ్వ యోగబలంతో కొట్టి కాలంలోనే ఆ బాలుడు సమస్త విద్యలలోను కీవానుభవ కాప్యులోను, సింఖులలోను సిష్టాచుషయ్యాడు. చెస్టుబిసవస్త్రమి ఆ బాలునికి కలిబసవస్త్రమి అనే పేరుపెట్టి కొంతకాలం తరువాత మరం బాధ్యతలు ఆ బాలునికి అప్పగించి నారదక్షేత్రానికి తపస్సు చేసుకోవడానికి పెళ్ళపోయారు.

కలిబసవస్త్రమి గురువు ఆజ్ఞమేరికు దేశసంచారం చేస్తూ తన తపాశిలంతో రోగిన్నిప్పులకు అర్పిస్తుం, సంతాన పేశులకు సంతానం, దరిద్రులకు సంపదులు, జ్ఞానార్థులకు జ్ఞానం ప్రసాదిస్తూ వీరశైవ మతాన్ని ఎంతో వ్యాప్తి చెందించారు. ఆయనకు ఎందరో తిష్ఠులయ్యారు. ఆయన కృష్ణికి మొచ్చన గురువు ఆయనకు ‘కర్తృవ్య కలిబసవస్త్రమి’ అనే జిరుదుసిచ్చారు. కలిబసవస్త్రమి ఆంధ్ర కర్ణాటక, నిజం రాజ్యాలలో సుమారు 800 మతాలు స్థాపించి ఆయూ మతాలకు వివిధ గ్రామాలలో 20వేల ఎకరాల భూమిని సేకలించారు. వాటిని అర్పుత్తేన పేదలకు డానం చేశారు.

కొంతకాలం తరువాత అనంతపురం జిల్లా గుట్టి తాలుకా ఉరవకొండ భక్తుల అభీష్టం మేరకు ఒక మతాన్ని నిర్మించారు. డానికి గతిమంతం అని పేరు. డానికి అనుబంధంగా మైసురులో కరంజి మరం కల్పించారు.

కలిబసవస్త్రమి ఉరవకొండకు మేనాలో పెడుతూ తలుపలు మూసుకుని తిష్ఠేక్కం చెందారు. ఆయన ఆధినోత్సవాలు విషేషా ఫౌల్సుల శుద్ధ పంచమి నుండి 8 రోజుల వాటు వైభవంగా జరుగుతాయి. అంధ్ర కర్ణాటక, మహారాష్ట్ర ప్రాంతాల నుండి ఆ ఉత్సవాలకు భక్తులు వేల సంఖ్యలో వచ్చిరోతారు.

84. మాణిక్య సగరం వెంకమ్మ (1808-1862)

దత్తాంశ సంభాషులై, పీటి సాయిబాబా సమకాలీనులై, కర్ణాటక దేశంలో మాణిక్యనగర రాజునే మాణిక్యప్రభువు అనుగ్రహశికి పొత్తురాలైన జ్యేష్ఠ తిమ్మరాలు, మహాయోగిసి కోమటి వెంకమ్మ ఆమెతు మాణిక్య ప్రభువు, మధుమతి స్వాములాంట అనే జరుదుతో సత్కరించారు.

ఈన్నతనంలోనే వివాహమై భర్త మరణించగా వెంకమ్మ మనస్సు దైవంవైవు మరలి భిన్నపడ్డింతన, ధ్వనధారణలు నులభంగా అలవడ్డాయి. ఒకసాలి మాణిక్య ప్రభువు దర్శనం కోసం వెడుతున్న వెంకమ్మకు, ఆమె తల్లిదంతులకు దాలలో రాళ్ళ వాన కులిసి వాగులు, వంకలు పొంగుగా పాల ఎద్దుబండి ముసిగిపెచియే స్థితిలో వెంకమ్మ గొంతెత్తి ముఖుసార్లు పిలువగా 16 ఏళ్ళ బాలుడి రూపంలో వచ్చి రోధించటంతో ఆమె పొత జీవితాన్ని మరచి భవసాగరం దాటించే దివ్య పురుషుడుగా భావించింది. మాణిక్య ప్రభువు చరణాలను ఆశ్రయించింది. మాణిక్య ప్రభువు వెంకమ్మను అనేక విధాల పరీష్కించారు. ఆమెతు ఆత్మసౌక్షయార్థం కలిగింది. యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణయామ, జప, ధ్యాన, భజన, మనసు సమాధుల నభాగమించి ప్రభువుల మార్గదర్శనంలో ఉన్నతినొన్నత ఆధ్యాత్మిక సాధిషోనాలు అధిరోహించారు. ప్రభువుల దయ్యనాశికి వచ్చే భక్తులకు, సాధకులకు వెంకమ్మ హితోపదేశం చేసేవారు. ప్రతోపవాసిలతో శరీరాన్ని సుఖ్యంపచేయడం వల్ల ఆహంకారం పెయగుతుందని, అహంకారం నశించసిదే సద్గురు కృప లభించదని, సాధకుడు సద్గురువుతో వికరూపుడు తాపాలని, జ్ఞానేశ్వరులు సివ్యత్తి నాధులతో వికరూపులు ఆహటం వల్లనే కంచ్చరుడయ్యాడని వెంకమ్మ బోధించేవారు. ఆమె దుందుభి సంవత్సర ప్రావం బిహారి త్రయోదశి తసివారం (23-8-1862) నాడు దేవతాగుం చేశారు. మాణిక్య ప్రభువు స్వయంగా వెంకమ్మను దేవత మాదిలగా పూజించి సమాధిలో కూర్చుండబెట్టి సమాధి చేశారు. సమాధి నుండే ఆమె ఎన్నో అద్భుతాలు ప్రదర్శించింది. 1882లో ఆమె మందిర నిర్మాణం భక్తుల కరసేవతో జలగింది. ఇక్కడ ఆశ్చీర్యుల సుధ్య పంచమి నుండి సహమి వరకు పంచరాత్నిష్టవాలు జరుగుతాయి. వెంకమ్మ మందిరంలో దేవీ సకూతులు వైభవంగా జరుపుతారు. దత్తతోయుల స్తోవెంకమ్మ రూపంలో ఇక్కడుందని భక్తుల విశ్వాసం.

85. చిఖితరాజుపట్లే నారాయణరెడ్డి అవధూత (1834-1915)

గురువు లేకుండానే పూర్వజన్మలో సాధించిన యోగ విధ్య బిలంలో కృతార్థులైన సిద్ధ పురుషులలోన ప్రసిద్ధులు నష్టించి నారాయణ రెడ్డి అవధూత. ఆయన ప్రియుడి సాయిబాబా (1834-1918)కి సమకాలీనుడు. నారాయణ రెడ్డి జాత్మించినట, దేవతాగుం చేసించి కడవ జిల్లాలోనే అయినా కర్మాలు నారాయణ రెడ్డిగా ప్రసిద్ధులు.

కడవ జిల్లా కములాపురం తాలూకా గంగిరెడ్డి పల్లెలో నష్టించి గంగిరెడ్డి, రాముంబ పుణ్య

మహాయుద్ధానులు దంపతులకుచివరి సంతానంగా శ్రీమన్నారాయణంతాఁ ఉధృతించిన నారాయణ రెడ్డి పూర్వు జన్మలో బెస్ట్ కులంలో పుట్టి (1608-1693) వెళుతులాల వీరభేష్యాద్య స్వామి సేవించినట్లు తెలుస్తోంటి. చన్నతనం నుంచే వికాంతమంటే ఇష్టం కావడంతో వొలానికి ఆవులను మేపేందుకు తీసుకువెళ్ళ ఆశ్చర్యసు సంఘాన సాంఘిక చేసేవారు. ఇలా సాంఘిక జరుగుతుండగా ఒకనాడు కుంభప్రస్తుతి కులసేంటి. తక్కిన గోపటాలురందరూ తడిసి వెంటునా, నారాయణరెడ్డి పైన ఒక్క దశుకు కూడా పడకపాశవడం, బట్టలైనా తడపడకపాశవడం తోచివాలకి విచిత్రంగా తోచి ఆ వింతను గ్రామంలో చాటురు. తరువాత నారాయణరెడ్డి ఎన్నో లీలలు, అద్భుతాలు ప్రదర్శించారు. నారాయణరెడ్డికి గంగిరెడ్డి పల్లి వాతావరణం సరిపడక వెనిపటంతో 1 వే ఏట ఆ ఉఱు విడిచిపెట్టి దాడావు 60 సంవత్సర ప్రాంతాలలోని ఆడవుల్లో తిరుగుతూ తీవ్రసాధన చేసి అవధూతగా మారారు. కర్మాలు చేరి నాటికి ఆయన అమనస్స యోగంలో ఆలశేరాడు. అష్టసిద్ధులు ఆయనకు కరతలాములకమైనా వాచిని ఆయన ప్రదర్శింపజేదు. రేయంబవళ్ళ స్థాప్తాగా తిలగేవారు. ఎవరినో బట్టలు అడిగి పస్తపేసులకు పంచేవారు. తన దగ్గరకు వచ్చి అడిగిన వాలికి రాబోయే మంచి చెడులు చెప్పి పొట్టలంచేవారు. అలా తిలగి తిలగి చివల దశలో కంఠమలయవల్లె చేరి వీరభేష్యాద్య సమాధిని సేవించారు. అనంతరం ఆయన ఓబిజరాజుపల్లె చేరి అక్కడి గ్రామాధికాల బొమ్మునీరెడ్డికి శాసు దేహం చాలించున్నట్లు సూచన మాత్రంగా చెప్పి, 12-3-1915 ఆనందసామ సంవత్సర ఫిల్ముణ బహుళ ద్వాదశి శుక్రవారంనాడు శ్యాసను బంధాది శ్రాంకాశ్చగు చేశారు. ఆయన పొద్దున శరీరానికి వీరారెడ్డి విధివిధానంగా ఉత్తర క్రియలు జిలపి గ్రామం పడమట చిక్కున తన సాంత భూమిలో అవధూత సమాధి చేసి తరువాత సమాధి మంచిర సిద్ధాంతానికి పూనుకుస్తుంపు. ఆ సమాధి నుంచి వీచాతాళ మ్యుదంగ ధ్వనులు, గుడిగంటల చప్పడు సంకీర్తనా గానం విశిషించేటి. ఆయన సమాధి చెందిన నాటినుండి విటీటా ఫిల్ముణ బహుళ ద్వాదశినాడు అవధూత ఆరాధనోత్సవాలు వైభవంగా జరుగుతున్నాయి. ఈనాటికి అవధూత ఆర్థుల కష్టాలను తీరుస్తున్నారు.

46. మహాంద్రవాడ రెడ్డి సుబ్రహ్మణ్య మహాల్లి (1860-1949)

మౌక్కాట్టికి, జ్ఞాన విజ్ఞానికి సద్గురు తట్టాక్షరం అవసరం. అటువంటి సద్గురువులను అనేక మంచిని సేవించి, తాను సద్గురువై వందలాది మంచికి జ్ఞాన భక్తి పెట్టిన మహాపురుషుడు రెడ్డి సుబ్రహ్మణ్య మహాల్లి రౌత్రునామ సంవత్సరం షైష్మయదుర్గ చుట్టి గురువారం పుష్టమి నష్టత్తం, మేఘలగ్నంలో గోదావరి జల్లా కండలోటలో ల్రష్టస్వ సేషన్సు అనే భక్త దంపతుల ద్వారాటియ పుత్రుడుగా జర్మించారు.

బాల్యం నుంచే భూతిదయ, విపభీతి, సత్క సంధత, భగవద్గుర్తి మెండుగా వీరాంగులు.

ఆయన తులసీకోటు వద్ద శ్రీరామ ధ్వనం చేస్తుంటే తులసీదికాల్లో శ్రీరాముడు, రాత్రి ఏకాంతంగా ఆకాశంలోకి చూస్తుంటే నష్టతూలలో సీతారాములు దర్శనమిచ్చారు. వన్నెండవవిట ఉపనయనం జరిగిన తరువాత వేణుంగికి చెందిన రామభక్తుడు సాముయాజల పొపయ్య శ్శస్తి సుబ్రహ్మణ్యంతు రామతారక మంత్రదీష్ట ఇచ్ఛ మానస పూజా విధానం లోభించారు. ఆయన వద్దనే సుబ్రహ్మణ్యం 6 సంవత్సరాల పొటు మంత్రయోగ రహస్యాలు సొభను చేశారు. జప సమయంలో సీతారాములు సొక్కలత్తులన్నే ఆశవ్యోగ పండ్యలు చెప్పి స్సుతించేవారు. తల్లి దంత్రులు బలవంతంగా విపాచం చేసినా సంసారం విడిది తీర్థ ప్రదేశాలు, కొండలు తీరుగుతూ 72 మంచి విధి మతాల యోగులను దల్చించి రాజమంట్రాలో శ్రీ విశ్వసాధావదూత స్సుధాకి చేరారు. ఆయన గురు సేవ ధర్మాలను మంత్ర వాత, లయ, రాజయోగాలు, వాచీసి సొధించే విధానాలు లోభించారు. సుబ్రహ్మణ్యం సొభను చతుప్పయూన్ని అలవరచుకున్నారు. విశ్వసాధావదూత సుబ్రహ్మణ్యంకు స్వేచ్ఛనం' అనే బీజానమం ఇచ్ఛ యోగ్యులకు మాత్రమే బ్రహ్మ విద్య నేర్చమని, గృహస్తాత్మమాన్ని విచీంచమని ఆదేతించారు.

ఒకసాిల మహారాష్ట్ర బ్రహ్మాచారి బాబీళోతీలో 60వ ఏట సుస్మసించి పొమ్మల్లో ఉంటుస్త సుబ్రహ్మణ్య యోగి ఇంట భజ్ఞ చేసి అనేక యోగ రహస్యాలు లోభించారు. సుబ్రహ్మణ్య మహాల్లకి అప్పసేద్యులు వశమయ్యాయి. అనేక అద్యుతాలు ప్రదర్శించారు. ఆయన ఎన్నో గ్రంథాలు రచించారు. వాచీలో 'అష్టత రహస్యం' మానసబోధ, గాయత్రీ నాటకం, అచల బ్రహ్మినంద ప్రతోధింప, పెరవాసు దేవతశికం, దండుకాలు తదితర 16,17 గ్రంథాలు రచించారు. సర్వధారి ఫాల్మిక బహుళ అప్పమి మంగళవారం 22-3-1949 నాడు సుబ్రహ్మణ్య మహాల్ల మహేంద్రపూడులో పీఠస్థలై మూలాధారం జిగీంచి హంససు షట్కులు దాచీంచి బ్రూమధ్యంలో చేర్చి నాసాగ్రంలో దృష్టి నిలిపారు. ఆయన వట్టక సీతారామ తారక పరబ్రహ్మంలో క్షమయ్యారు.

87. శాడిపత్రి దేసువకొండ వెంకయ్య (1851-1936)

కవిత్వంతో ప్రజలకు అధమయ్య భాషలో ధార్మిక అధ్యాత్మిక విషయాలు లోభించిన ప్రతి కవి యోగులలో ధీనువతొండ వెంకయ్య ఒకరు. రామాయణ, ధార్మిక భాగానుకు పురాణ గాథలను జంగితిథి యష్టిగానం, పదాలు, తదితర దేతికవితాలీసులలో గ్రామీణ ప్రజలకు పొషభేతి, దైవభూతి ప్రతోధించిన వెంకయ్య ప్రస్తుత ప్రతాశం జల్లా అద్వంతి మండలం ధేసువకొండ తిపారు గ్రామం గార్లపొడు గ్రామంలో ధేసువకొండ వేష్టయ్య, కనకమ్మ దంపతుల చతుర్థ సంతానంగా జివ్మించారు. వెంకయ్య భాల్మిక నుండి ధేసువకొండ వేష్టయ్యోగి స్తుమి భిక్షుడు, వాచిస్తోంగా సంగీత సాహిత్యాలు చిస్తునాడే అలవడ్చాయి. తంత్రి అసంపూర్ణంగా వదలిన వామున పురాణం యష్టిగానాన్ని పూర్తిచేసి తంత్రి మెప్ప వొందారు. మేనత్త కూతురు కనకమ్మను విపాచమాడారు.

నంతానం కలుగలేదు. సిరతాన్నదానం వల్ల ఆర్థిక ఇబ్బందులు ఎదురు కావడంతో సిలి నంపదలకీసం సిధ్యులు గడించేయదుకు యోగులను, సిద్ధ పురుషులను సేవించే సంకల్పంతో కాకీకి వెళ్లి పెద్దైశ్వరులు ఎందరోసాధు సంతులను సేవించి మంత్ర బీజితుడై తిలిగి వచ్చారు. మంత్రివీషము, ధ్యానధారణలు, సహజంగా ఉన్న సంహిత సిహిత్త కళలకు దీపుదం తాగా జంగు కథలు, యుద్ధగానాలు, పూలకథలు ఆశుపుగా రచించారు. ఆయన మొదటి రచన 'విరాట పర్వత' జంగు కథను ధేసువతిండ వేఱాగేవెలసిద్ధమికి అంకితమిచ్చారు. ఎన్నో రచనలతో ఖ్యాతి గడించిన పెంకయ్యకు ఎవ్వరొనా సద్భ్యరువుల నాశ్రయించి దీజీతుడై యోగాధ్యానం చేసి సన్మాసం స్నేకలంచే సంకల్పంతో కుర్తాం స్థిరైశ్వరీ పీఠస్థాపకుపు, మానసిద్ధమిగా ప్రసీద్ధుడైన శ్రీ శివ చిదానంద భారతి స్నేహమి తిష్ఠుడై సన్మాసచీభ్రమ, శ్రీరామతార్యక భ్రమిసంద అవధుతేంద్ర సరస్వతి అనే దీక్షానామాన్ని స్నేకలంచారు. అనంతరం అనేక తీర్థ యుత్సాహాలు సేవించి అనంతపురం జిల్లా తాడిపత్రి చేల ర్మామం దివర కరణంగా లాతోఖలో విడికి చేసి విక్రాంతులై అనేక లీలలు, అద్యుతాలు ప్రదర్శించి ఎందరలో వ్యాధులను నయించేసి, కవ్యాలు తొలగించి సుశ్రద్ధంలో పెట్టారు. యువనాయి సంవత్సర ఫిల్ముణ బహుళ చక్కితి గురువారం 12-3-1936నే కపాల చేయని చేసుకుని విశ్వ చైతన్యంలో విలీనమయ్యారు. భక్తులు ప్రతివిటు ఆరాధనోష్టవాలు నిర్వహిస్తాశారు.

44. పెనకచర్చ చిత్రంబరస్వమి (1772-1872)

దత్తాత్రేయాంతతో ఆంధ్రదేశంలో జిత్వించిన ఎందరో మహా పురుషులలో అనంతపురం జిల్లా పెనకచర్చకు చెందిన పెనకచర్చ చిత్రంబరస్వమి ఒకరు ఆయన 18వ శతాబ్దిం ఉత్తరార్థంలో 1772లో తింగసమల ర్మామంలో ఓక వైపుకి కుటుంబంలో జిత్వించారు.

చిత్రంబరస్వమి చిన్న వయసులోనే అమోఘు వాక్యము, అద్వాతీయ వైదువైశ్యులు ప్రదర్శించారు. ఉపనయనానంతరం వేదాంతవైత్తిగా విద్వాద్వీషులలో పోల్చింటూ అద్యత శీలలు ప్రవర్తించారు. వివాహమైనా ఆయన సాంసారిక, లాకిత విషయాలు పెట్టించు కీలేదు. తండ్రి పాతాత్త్వగా చసివిషించి ఇల్లు గడువడం కష్టమైంది. అయినా భూమంతునిటై భారం వేసి జీవితం గడిపారు.

చిత్రంబరస్వమి ప్రతిష్టుతి మాఘ బహుళ దశమి నాడు భక్తులను పీలిది తాను త్రయోదశినాశు సాయంత్రాం దేహంచాలిష్టమని, తన దేహంన్ని అదే మంతులోని మట్టి చెట్టు వద్ద సమాధి చేయాలని ఆదేశించారు. స్నేహమి మాఘుబహుళ త్రయోదశినాశు మల్లికార్పున స్నేహమి ఆలయంలో లంజికా యోగులిష్టులయ్యారు. ముఖుడు రోజులు సమాధిలో ఉండి 7-3-1872 ప్రతిష్టుతి మాఘ బహుళ త్రయోదశి గురువారం, తివరాత్రి సాయంత్రాం దశంబర - స్నేహమి దేహం చూపించారు.

ఇవ్వటికి ఏటేటు తివరాత్రికి ఆయన సమాధి వద్ద పెనకచర్చలో ఆరాధనోష్టవాలు జరుగుతాయి.

49. తలగొండ వెంకమ్మ (1730-1817)

వేదతాలం నుండి అన్ని కులాల్లోను భగవతీ సైఖుకాలరం పొందిన స్తోత్రేందరలో ఉన్నారు. అటువంచివాలలో ఆంధ్ర ప్రదేశంలో గొప్ప కవయిత్రిగా యోగ విజ్ఞానానికి సంబంధించిన రెండు ఉత్సవము రూపాలు రచించి, సాహిత్య చరిత్రలో విశిష్ట సైఖం పొందిన మహిష తలగొండ వెంకమూంటి. చిత్రులు జిల్లా వాయిల్లాడు తాలూకాలలోని లక్ష్మీ నరసింహ క్షేత్రం తలగొండలో ఆనాల కృష్ణయ్య, మంగమ్మ దంపతులకు లేక లేక కలిగిన సంతానం వెంకమ్మ దైశ్వర దుర నుండి తల్లిదంత్రులు లక్ష్మీనరసింహ స్వామిని, వెంకటేశ్వర స్వామిని సేవిస్తుండగా తాను కూడా ఆ సేవలో పేలుపంచుకోవడం ప్రేరంథించింది. తరతరాలు సాహిత్య వాతావరణం ఉన్న ఆ యింటిలో సహజంగానే సాహిత్యం భక్తి సంక్రమించాయి.

వయసుతోపాటు ఆమెలో భక్తి కూడా పెలిగి వివాహించి అంగీకిలంచిందు. త్రికూపచుట్టూ శ్రీసివానునకంకితమైన తనను ఎవరితో బలవంతంగా వివాహం చేసిన తండ్రిని విషుర్మించారు. అనంతరం ముదసప్తలికి చెందిన ఆధ్యాత్మికవైత్తిరూపావతారం సులువ్వుష్టి కాస్తి వద్ద ఆమె బ్రహ్మావదేశం పొందారు. భక్తితత్త్వాన్ని యోగ శాస్త్ర రహస్యాలను ఆయన నుండి నేట్చుకున్నారు. తీవ్ర సాధనతో జ్ఞానపరిపూర్వైన వెంకమ్మ తలగొండలోని పుట్టినింటికి తిలిగి వచ్చి లక్ష్మీస్వసింహస్వామి ఆలయంలోని ఆంజనేయ స్వామి విగ్రహం చాటున వికాంత ప్రదేశంలో యోగ సమాధిలో ఉండేవారు. మిగిలిన సమయాల్లో ఇంటివద్ద భక్తి కవితా రచనలు చేసేవారు. స్వసింహ శతకం, స్వసింహ విలాస కథ యిష్టగానం, శివవిలాస యిష్టగానం రాజయోగమ్మత సారం అనే తాత్కృత బ్రహ్మం, బాలకృష్ణ నాటకం అనే యిష్టగానం రచించారు.

ఆమెను ద్వేషించిన గ్రామాన్ని విడి మొగలి పెంటలోని చేల అక్కడి ఆంజనేయ స్వామి స్వస్థాభిలో పుట్టినాలై పెంకటేశ్వర స్వామిని ధ్వనిస్తూ తిష్ఠ తపస్స చేశారు. పెంకటేశ్వర స్వామి ప్రత్యుషించి తన స్వస్థాభిలికి రఘుని ఆదేశించడంతో తిరుపతికి చేలింది. అక్కడ వాయిదీన మంత్రివదేశం పొందిన వెంకమ్మాంబ విష్ణు పాలిజాత యిష్టగానం రచించారు. అక్కడికాంతానికి భంగం కలగడంతో తుంబిరుతోనకు చేల కణీర సాధన చేస్తూ తిలక సమయంలో చెంచు నాటకం యిష్టగానం రచించారు. తిలిగి కొండల కోలక్కి తిరుమల చేలన వెంకమ్మ తులసీ భృందావనం పెంచి, ఆ చెట్లకు నీళ్ళ లోసం బావి తవ్వించారు. ప్రతి ఏటా లక్ష్మీనరసింహస్వామి జయింతోశ్వవాలు జరిపేవారు. బ్రహ్మవద భగవత్పం, వెంకటాచల మహిష్మారం, జలత్రీధా విలాసం, ముక్తి కాంతా విలాసం, యిష్టగానాలు, విశిష్ట రామాయణం బ్రహ్మవద తావ్యం, కీర్తనలు, పద్మలు, పొటలు, తత్కాలు, నంపాదాలు, ఎన్నో రచించారు. జిజ్ఞాసువుల కుతల్లోదీశాలు చేసిన బిష్ట సారస్వత ముఖ్య, ఆధ్యాత్మిక తేలోరాజి పెంగమ్మాంబ. ఈశ్వర నామ నంపత్తర శ్రావణ బహుళ ఘస్టి ఆధిపారం 3-8-1817న వెంకటేశ్వర స్వామి పాదాలలో లీనమయ్యారు. ఆమె నిత్యం ధ్వని సమాధిలో కూర్చుండే చోటనే ఆమెను

మహానుమాధి చేశారు. కజ్జాటీకి పెంకమ్మ సమాధి వద్ద సిత్త పూజతో పొటు, శుక్రవారం, నాడు విశేష పూజలు జరుగుతున్నాయి.

90. సదాతివ బ్రహ్మంద్ర సరస్వతి (1560 - 1750)

అంద్రైత సాహిత్య చరిత్రలో లితిష్ట సింహాస్ని పొందిన సదాతివ బ్రహ్మంద్ర సరస్వతికి తల్లిదండ్రులు చేసిన నామకరణం తివరాముక్షప్పయ్య తంజావూరు శాహజీ మహారాజ (1684 - 1712) నుండి 1693 లో తిరువిఠనుల్లాల అగ్నయజీస్సి పొందిన మోళ్ళం సాము సుందరం అవధాని, వెంక్కుతీదేవి దంపతులకు జ్ఞానించారు. కజ్జయను భాట్టగుప్రాణే వాడుక పేరుతో కూడా పేరిచేవారు. ఈ భాట్టగుప్రాణే తరువాత కాలంలో శ్రీశుకుని బ్రాహ్మంమయుస్థితి, జడభరమని పైరాగ్యం, బుఖభ దేవుని తపస్స పుణికి పుచ్చుకుని శ్రీ సదాతివ బ్రహ్మంద్ర స్నామిగా పరిణతి చెందారు.

బాల్యంలోనే వివాహమైన తివరాముక్షప్పయ్య 15 ఏళ్ళ వయస్సులోనే తర్వాత, వ్యాకరణాలు, శ్శతి, స్మృతులు, సంస్కరణలో సాహిత్యాలు కరణలామలకుగా అభ్యసించారు. గురుతులలో ఉచువు కుంటుస్తు రోజుల్లోనే ఆయన సంసారంపై విరక్తి చెంది సంద్ఘరువు తోసం అన్మేషిస్తూ కాంచీ-పురం చేరారు. అక్కడ కంచి జగద్భురు పీఠం 57 వ పీఠాధిపతి పెరమ తివేంద్రులను (1538-1586) దట్టాంది సున్నాసు భీషణు తోఱారు. ఆయన తివరాముక్షప్పయ్యకు సున్నాసంతో పొటు 'సదాతివ బ్రహ్మంద్ర సరస్వతి' అనే టిక్కా నామాస్సి కూడా ప్రసాదించారు. సదాతివ బ్రహ్మంద్ర సరస్వతి కారణ గురువుల సన్మిళితో ఆరేళ్ళ పొటు సమస్త వేదాంత గ్రంథాలను అధ్యయనం చేసి నిరంతర సాధనతో మహాపండితుడుగా గొప్పయోగిగా పరిణతి చెందారు. అతి త్వరలో ఆయనకు అంద్రైత సిధి, యోగసిధి ప్రాప్తించాయి.

గురువు అనతితో వతంజలి బ్రహ్మ సూత్రాలకు 'బ్రహ్మతత్త్వ ప్రతాతికావ్యత్తి' పేరట, యోగసూత్రాలకు 'యోగసుధాకర వ్యత్తి' పేరట, ద్వాదశోపసివత్తులకు 'బీపిక' పేరట వ్యాఖ్యానాలు రచించారు. ఇవిగాక 'తివయోగ ప్రయోగిక', 'అత్మవిద్యావిలాసం', 'అత్మానాభ్య వివేకం', 'అత్మను సంధానం', 'స్నానుభూతి ప్రతాతిక', 'బ్రహ్మమృతవల్మిచీ', 'దక్షిణామూల్ర ధ్యానం', 'తైవల్తోపసివట్టివితా', 'మహావాత్మార్థ సాధన', 'మనీపాపంచకంపై తాత్పర్యాలీపిక', అత్మపంచకంపై 'సాలకా', సర్వవేదాంత సార సంగ్రహం, 'సెండ్రాంత వేశ సంగ్రహంపై సెండ్రాంత కల్యవల్లి', తివమానస పూజ, 'అంద్రైత రస మంజలి', 'భాగవత సంగ్రహం, సూత సంహితా సార సంగ్రహం' వంటి మహా గ్రంథాలను సంస్కృత భాషలో రచించారు. కాగా స్థితప్రజ్ఞానేన అత్మజ్ఞాని, సత్పురుషుని లక్ష్మణాలు, అసుధాలు చిత్రికలంచే 65 శ్లోకాలతో ఆయన రచించిన 'అత్మవిద్యా విలాసం' ఒక లితిష్ట గ్రంథం.

వేదాంత గ్రంథాలు వండితులు, వేదాంత జాఙ్గానువులకే పరిమితంగా ఉంటాయనే

భావనలో, నిష్పత్తి జనులకు కూడా అందుబాటులో ఉండే లీతిలో భక్తి సంగీత కీర్తనలను ఎన్నింటినో నడాతివ బ్రహ్మంద్ర సరస్వతి రచించారు. వాటిలో ప్రస్తుతం 23 మాత్రమే అభ్యమవుతున్నాయి. వాటిలో 12 సగుణభజ్ఞ సంకీర్తనలు, శిర్యణభజ్ఞ సంకీర్తనలు ఈ కీర్తనలన్నింటిలోను ‘పరమహంస’, ‘హంస’ అనే ముద్ర ఉంటుంది. వీటిని ప్రతిరోజు మనం ఆపాతవాఃి భక్తి సంగీత కార్యక్రమాలలోను, నంగీత సభల్లోను తింటునే ఉంటాం. భజరే గోవాలం, ష్టూ వారం వారం, బ్రూహి ముకుందేతి, మానస సంచరరే, గాయత్రి వనమాలి, శ్రీదత్త వనమాలి, భజరే యాదునాథం, భజరే రఘువీరం, ప్రతి వారం వారం, చేతః శ్రీరామంచింతయ, వీబరే రామరసం, భీలతి మమ వ్యాదయే, భీలతి పిండాడే, స్థిరతా నపీనపీఱినే, నపీరే నపీఱసంకా, చిత్తానస్తికుల, బ్రహ్మై వాహంకిల, సర్పం బ్రహ్మమయం, తద్వాహైవత్సం బ్రహ్మాణి, పూర్ణాభోధోహంచ ఆనంద పూరణ భోధోహం సతతం, ఆనంద పూరణ భోధోఽహం, జయతుంగ తరంగే గంగే; కీర్తనలు త్రుతి శుద్ధంగా, భావభలతంగా ఉంటాయి.

ఆయన తన యోగశక్తితో ఎన్నో అద్భుతాలు, లీలలు ప్రదర్శించారు. ఆయన చరమ జీవితం అభిండ కావేరితిరంలోని నెరుయరులో గడిపారు. 1750లో వైశాఖ శుద్ధ దశమినాడు నెరుయరు గ్రామం తివార్ణవో పుదుత్తోట రాజు సిద్ధం చేయించిన భూగ్రాహంలోకి దిగి సజీవ సమాధి అయ్యారు. ఆయన ఆరాధనలోషమాలు వైశాఖ శుద్ధ పంచమి శంకర జయంతి నాడు ప్రతి విటూ ప్రారంభమై దశమినాడు ముగుస్తాయి.

తన రచనల డ్యూరా లోకానికి బ్రహ్మజ్ఞానం పంచిన ఆదర్శయోగి, స్ఫుర్యం బ్రహ్మజ్ఞాని, జీవస్మృత్కుడు, పరమహంస - నడాతివ బ్రహ్మంద్ర సరస్వతి స్వామి.

91. తైలింగ స్వామి (1607 - 1887)

కాలీలో విశ్వేశ్వరునితో సమాంగా సిత్పు పూజలందుతుంబున్న తైలింగ స్వామి కాలీక్షేత్ర పొలటుడైన కాలభైరవుని తాంత భిర్తులు, కాళాదేవితి ప్రియభిక్తుడు. రామకృష్ణ పరమహంస (1836 - 1886). తైలింగ స్వామి ఉనికి వల్లనే కాలీక్షేత్రం విభిత్తునదంటూ, ఆయనసు నడిచే విశ్వనాథుడుగా కీర్తించాడు. తైలింగ స్వామి యోగ విద్యను, అష్టసిద్ధులను సింతం చేసుకుని 280 ఏళ్ళ కం భూమిమై జీవించి స్ఫుర్యందంగా దేహాన్మర్గం చేసిన మహాయోగి తైలింగస్వామి ఆంధ్రపు కావడం విశేషం.

తైలింగ స్వామి అనలు పేరు తివరామయ్య విశాఖ వట్టం జిల్లా విజయనగరం సమీపంలోని వోలియా గ్రామంలో సంపన్స్త బ్రాహ్మణ దంపతులు విద్యువతి నరసీంపాలుల క్రొత సంతానంగా తివరామయ్య ప్లకంగ నామ సంత్పుర పుష్టిశుద్ధ వితారణి శసివారంనాడు రిహోణి నష్టత్తంలో (19-12-1607) న జార్చించారు. తల్లి విద్యువతి తివభక్తురాలు. ఆమె ఒకనాడు పూజలో ఉండగా తివలింగం నుంచి ఒక కాంతి రేణు వెలువడి తివరామయ్యలో

తినమైంది. తివరాముయ్య పెలిగి పెద్దయిన తరువాత సుఖ భోగాలకు, ప్రిపందిక విషములకు విముఖుడుగా ఉండేవారు. తల్లి ఆయునకు భృత్తి యోగాలు ఉపదేశించారు. తన 40వ ఏట తండ్రి, 52వ ఏట తల్లి మరణించటంతో బంధాలు వీడిన తివరాముయ్య తన తండ్రి ఆస్తి నంతదీనీ సవతి నిషిద్ధయిచు త్రీధరునికిన్న 20 ఏళ్ళపాటు వోలియూ త్వశానంలో యోగసిధ్ధన చేఱారు. అనంతరం స్వరూపుం విడిచిన తివరాముయ్య 1679లో పొచీయాలూ సంస్థానంలోని బిస్తూర్ ప్రవేశించి భగీరథ స్వామిని దల్చించారు. ఆయునతో పొటు పుష్టర తీర్థాలికి పెళ్ళ అక్కడే తన 78 వ ఏట భగీరథ స్వామి నుండి నన్నాసము, గజవతి అనే దీక్షానామం స్నేహకలించారు. అనంతరం గురువుగాల ఆశ్రమంలోని గజవతి స్వామి 10 సంవత్సరాలకు పైగా సాధనచేసి అనేక అద్యుత శక్తులు గడించారు. భగీరథ స్వామి 1696లో స్విధా పొందిన తరువాత గజవతి స్వామి ఆశ్రమం విడిచి తీర్థ యాత్రలు చేస్తూ 1697లో సేతు బంధ రామేశ్వరం చేరారు. అక్కడ ఒక బ్రాహ్మణ బాలుని శవంపై మంత్రజలం చల్లి ఆ బాలుని బ్రతికించడంతో ఆయున మహిమలు రామేశ్వరం అంతటా వ్యక్తించాయి. రెండు సంవత్సరాల తరువాత సుధామవుల చేరారు. అక్కడి నుండి 1710లో నేషాల్ అడవులు చేల అక్కడ కాయుకసరులు తింటూ తపస్సు చేసుకుంటూన్న గజవతి స్వామి వద్దకు ఒకరోజున వేటగాళ్ళ తుపాకి దెబ్బను తప్పించుకుని ఒక పుత్రి వచ్చి ఆయున పొదాల వద్దకు చేరగా దాసికి అభయమిచ్చి రఘ్సించారు. జీవం పోయిచేసి వాలకి జీవిసి చంపే పాక్కు లేదని ఆయున పుత్రి వేటకు వచ్చిన రాజ బంధువులకు పొతువు చెప్పారు. ఖాట్టుండు మహారాజుకు దీష్ట ఇచ్చారు. అక్కడ తన 11 కాంతానికి భంగం కలగటంతో గజవతి స్వామి అక్కడి నుంచి 1707లో త్రివిష్టపం చేరారు. అక్కడ అనేక చేట్లు యోగ సాధన చేసి మాసన సరోవర ప్రాంతం చేరారు. అక్కడ పొముకాటుకు మ్యుతి చెందిన పదెళ్ళ బాలుని తన స్వర్పతో బ్రతికించి అద్యస్తుడై కొండ లోయల్లో సౌగీవిశియారు.

అలా చాలాకాలం హిమాలయాల్లో సాధన చేసి నర్సరా నది తీర్థంలోని మార్గండేయాశ్రమం చేరారు. అనంతరం 1733లో ప్రయాగ ఛైత్రం చేల అక్కడ కొన్ని మహిమలు ప్రదర్శించారు. గజవతి స్వామి తన 130వ యేట 1737లో మాఘ మాసంలో కాలి ఛైత్రం చేల అక్కడ 1.50 ఏళ్ళ పొటు సంచలించి గంగా నదీతిరాన అనేక ఘట్టాల్లో యోగ సాధన చేశారు. దిగుబయటి 300 పొనుల బయటిన దీర్ఘ కాయంతో, కుండ బొఱ్పుతో, మెడలో పెద్ద రుద్రాక్షమాలతో కాలివీధులు తిలిగిన గజవతి స్వామిని ప్రజలు సచల విశ్వాసాధను అనేవారు. గంగా తరంగాలపై గంటల తరటడి రాజహంస వల వేలయాడేవారు. కొండతాలం తరువాత ఆయునను తెలుగు వాసిగా గుల్మించిన ప్రజలు తైలింగ స్వామి' అని పిలవడంతో ఆ పేరు వ్యాప్తిలోకి వచ్చింది.

తైలింగ స్వామి 1800లో పంచ గంగా ఘట్టాల్లోని జిందుమాధవీలో బన కిర్శాటు చేసుకుని అప్పటి నుండి మహా అయ్య వరకు మౌన వ్రతం పొచీంచారు. తైలింగ

స్వామి కాశీలో ఎన్నో మహిమలు చూపారు. 1868లో రామకృష్ణ పరమహంస కాశీకి వచ్చినప్పుడు తమ మేనల్లడు వ్యాదయనాధితో కలిసి స్వామిని దర్శించి పాయసం తినిపించారు.

తైలింగ స్వామి అవతారం చాలించేందుకు ఆరేళ్ళ ముందుగానే ఆ ఖిష్టయాన్ని ఉమాచరణ ముఖోపాధ్యాయునికి చెప్పారు. 10 లోజులకు ముందే పంచ గంగా ఘుట్టంలో ఒక న్యూలం ఎంబిక చేసి బిన్న భూగ్రహం సిల్చింపచేసుకొని 10వ లోజున ఉదయం ఆ భూగ్రహంలోకి వెణియి తలుపు వేయించుకున్నారు. మధ్యాహ్నం వరకు యోగి సమాధిలో ఉండి బయటికి వచ్చే అందరలకి నీడ్నోలు చెప్పి మరల యోగాసనంలో కూర్చున్నారు. అదే లోజు సాయంత్రం సర్వజిత్ పుష్టశుద్ధ వికారం (26-12-1887)న బ్రహ్మరంభాన్ని ఛేంచుకుని విశ్వ చైతన్యంలో విశీశుయ్యారు. నాటి నుండి ఆ మరంలో ఆయన విశ్రాంతికి నిష్ఠపూజలు జరుగుతున్నాయి తైలింగ స్వామి సంస్కృతంలో రచించిన మహావాక్య రత్నవత్ వ్యాఖ్య బెంగాలీ భాషలో ప్రచురితమైంది.

ఈలు అటీమాధ్యప్పసీద్ధులకు ప్రతిక కుంభకయోగి తైలింగ స్వామి.

92. పూర్వింట లింగావధూత (17వ శతాబ్దం)

విశ్వమానవ జాతిలో జాతి, వర్ణ మత భేదాలను, తివ తేషప భేదభావాన్ని విశోభ్య వికశాన్ని ప్రభోధించిన అద్భుత యోగి పూర్వింట లింగావధూత. పాణితులూల వీరబ్రహ్మంద్రస్వామి అశయాలు కొనసాగించేందుకు దాదాపు రెండు మూడు దశాధ్యాలు తరువాత అవతరించి సమాజార్థికి ధర్మమార్గాన్ని భక్తిక్షేణున్నాన్ని శాంతి ప్రేమలను వ్యాపింపచేసిన మహాయోగి పూర్వింట లింగావధూత.

తర్వాలు జిల్లా పాలేరు నదికిరంలోని అపుకు గ్రామంలో నామిన్ను నామించే దుష్టములకు జాప్తించిన జిద్దకు లింగమూర్తి అను పేరు పెట్టారు. కదప విటనే ఇంటిప్రక్క చెట్టుక్రింద తివనామ జవంచేస్తూ జాతి భేదం లేకుండా అందరితో ఆడుకునేవాడు. బాల్యంలోనే తల్లిదండ్రులను తోల్చేయి అనాధుదైన లింగమూర్తిని అపుకు గ్రామంలోని పెద్ద ఆచ్ఛముగాలి చింతమాను మరంలో చేరాడు. లింగమూర్తికి విగంటి తివరామ స్వామి గురుడు మంత్రిపదేశం చేసి తివలింగ గుప్తకు తీసుకుపెట్టాడు. అక్కడ లింగమూర్తి క్రమతిష్ఠణతో అతి త్వరలో సమస్త రహస్యాలు ఆకాశంపై చేసుకున్నాడు. లింగమూర్తి తివరామగురుని వద్ద హంస విద్యును అతి త్వరలో నేర్చుకున్నాడు. గురుశుత్రువలో వన్నెండేళ్ళపాటు దృఢచేదనయోగం, చైతన్యజడ సంధాన దభ్యయ యోగం వంటి అనేక యోగాలను నేచ్చి యోగ విధులో పరిపూర్ణుడయ్యాడు.

అనంతరం తివరామగురుడు 'పూర్వింట గురుపీఠ' స్థాపించి, దానికి లింగమూర్తి ప్రథమ పీఠాధిపతిగా చేసి, అతనికి 'పూర్వింట లింగావధూత' అని నామకరణం చేశాడు. ఆ

మరూధితిగా విశ్వమతాన్ని స్థాపించి, వేదమతాన్ని సంతోష నుండి తిడిపించి విశ్వమానవాళకి అందుబాటులో తేపాలని ఆజ్ఞాపించాడు.

ఆనంతరం ఆయన రఘులకొండ గుహలలో తాపిసుం మాత్రా ధరించి ఉండేవారు. ఆక్కడి వాలకి ఎన్నో మహిమలు చూపుతూ అప్పుడ్వుడు ఆశువుగా వేదాంతత్త్వాలను, తేటాలుగులో పాడేవారు. ఆ తత్త్వాలు పండితులను, పామరులను కూడా ఆకర్షించేవి. ఆలా పాడిన తత్త్వాలన్నింటినీ ఆయన ఆశ్రమ వారసుడు పూర్వించు తత్త్వ గీతామృతం' పేరుతో 13 దశలుగా 715 పాఠులను తాటాకలపై ప్రాశాడు. ఆ గ్రంథం ఆ పీతాసికి 10వ అధిపతి శ్రీ ఆనందనాస్వామి 1962లో ప్రతిటించారు. ఈ తత్త్వగీతామృతంలో మంత్రయోగ, దృష్టి, లయయోగ, పాతయోగ, రాజయోగాలను తివలించే గీతాలున్నాయి. వేదవ్యాసుని తరువాత విశ్వమండల సాధనకు బోధించన యోగి పూర్విం లింగావధూత యేసని తెలుస్తోంటి. ఒకనాడు లింగావధూత అభిండ సమాధిలో ఉండగా ఆంజనేయ స్వామి ప్రత్యక్షమై అవధూత దేవం చాలించే సమయం ఆసన్నమైనట్లు చెప్పారు. అవధూత కిష్మతలకు ఈ విషయం చెప్పి శైష్ట శుద్ధ పూర్వాము నాడు డానివధూతను పీతాధితిగా పట్టిం కట్టారు. శైష్ట బహుళ వికాదశి నాడు సంగమేశ్వర తీరాన చున్న వనం చేరారు. భక్తుల జయ జయ ధ్వనాల మద్ద అవధూతస్వామి కృష్ణానటిలో మోకాతిలోతు నీటిలోకి వెళియి భక్తులకు చరమ సందేశంగా ఒక గీతాన్ని అలపించి అంతకుముందే డానివధూత శ్వాసి తరంగాలపై పరదిన కృష్ణాజినంపై పద్మానందంలో కూర్చుని ప్రవాహ మధ్యలోకి వెళ్లారు. ఆయన దేవం చుట్టూ మంఱలు లేచి అవి ప్రతాశంగా మాల సూర్యమండలం వైపువెళ్లపోయాయి. జ్ఞానేష్టలి లింగ దేవుని ఆత్మజంబిలో చేలపోయించి.

పూర్విం లింగావధూత స్వామి ఆరాధనోత్సవాలు ఏటేటా శైష్ట బహుళ ద్వాదశినాడు అన్ని మరూల్లాను నేటికి వైభవంగా జరుగుతున్నాయి.

తివక్తేశవా భేదాన్ని చాచిన మహానీయుడు, తివాంశ సంభూతుడు - పూర్విం లింగావధూత స్వామి.

93. లింగంభిన్న ధరణి సీతారామ యోగీంద్రస్వామి (1714-1796)

త్రైయుగంలో 16 అవతారాలెత్తిన త్రిమూర్తులక దత్తత్రైయ స్వామి కలియుగంలోను, చాలిత్తక యుగంలోను కూడా ఎన్నో అవతారాలెత్తారు. ఆక్కమంలో వసిష్ఠ గోత్రికులలో కాతీ నుండి ఆంద్రకువచ్చిన తర్వాతాన్ని మాధవధిట్టు సంతతివాలలో ధరణి సుఖ్యయ్య, తిమ్మాంబ దంపతులకు ముఖాంచ సంతానముగా కడవజిల్లా, ప్రాద్వాటుారు తాలుకా, కొత్తమారులో జమనామ సంవత్సర పుష్టి బహుళ చవితి సామానారం (4-1-1714) న జన్మించిన తిసువుకు సీతారామస్వామి అని పేరుపెట్టారు. నాలుగేండ్ర ప్రాయంలోనే తండ్రి సుఖ్యయ్య

చనిపోవడంతో సీతారామస్వామి కొళ్లపాడు సమీపంలో ఆవులను మేపుతూ వాగు గడ్డపై ఉన్నగుడి వర్ధ ఆడుకుంటూ వృండగా ఒక యోగీప్పద్మ అతనిని వ్యవర్థస్సు గమనించి నాలుక్కు బోణశ్రాలు ప్రశ్న మంత్రిపదేశం చేశాడు. అప్పటినుండి సీతారామస్వామి దత్తశ్రీయోజుకుడై అనేక మహిమలు ప్రదర్శించారు. కొంతకాలానికి తల్లి అనుమతితో బ్రహ్మచర్యం పొటించి సన్మానం స్నేకలించారు. విధిధ పుష్టిక్షేత్రాలను సందర్శించి నల్లమల కొండల్లోని శ్రీశైలం, ఆహారిబలంలో తపస్సు చేసి భగవత్ సాక్షాత్కారం వించారు. అప్పటిధృతిలను హస్తగతం చేసుకున్నారు. తరువాత దేశ సంచారం చేస్తూ ధర్మ ప్రశ్నిధం చేశారు. గ్రామాల్లో అంప్యోలు తొటించటం, వ్యాధి బాధితులకు ఆరోగ్యం ప్రసాదించటం, ఆపుదలో ఉన్నవాలని అదుకొపడం, భిక్షుల అభిష్టోలు నెరవేర్పుటం వంటిని సిత్కు కార్యక్రమాలుగా చేపట్టారు. కొంతకాలానికి భిక్షుల ప్రాణస్వేసీతారామస్వామి కర్మజులు జిల్లా ఆశ్రమాధ్య సమీపంలోని వింగంచిన్నిలో తపస్సు కోసం ఒక స్థావరం విద్యురచుకుని ఆశ్రమాన్ని శిఖాలయాన్ని, తచ్ఛాకాన్ని, వనాన్ని నిర్వింపజేశారు. ఇంకా అనేక చేట్ల సందీశ్వరాలయం, దత్తశ్రీయ మరం, తొటలు, బావులు, గ్రామాలు, ఆలయాలు ఏర్పాటు చేశారు. జీర్ణ దేవాలయాలను ఉద్ధరించారు. ఎన్నో మహిమలను ప్రదర్శించి ఎందరో తిమ్మలను లపు గ్రంథ రచనలకు ప్రిణ్టేజీంచి సాపోత్తు సేవ చేశారు.

త్రికాలజ్ఞాలైన సీతారామ స్వామి నలనామ సంవత్సర మాఘాతిర బహుళ తచియ సమావరం (17-12-1796)న సమాధిలోకి ప్రవేశించారు. ఆయన సభివ చ్ఛేతస్సంతో 700 ఏండ్లు తపణిషత్వలో ఉంటామని భిక్షులకు అభయమిచ్చారట. దత్తశ్రీవతారుడు మైసురు గణపతి సభ్యుడానందస్వామి తనకు సీతారామ యోగీంద్రు సాక్షాత్ దర్శనమైసట్లు తెలివారు.

సీతారామ స్వామి సమాధి అయిన నాటి నుండి ప్రతి పిట్టా మాఘాతిర ప్రాంతమి నుంచి ముండు రోజులపొటు ఆరాధనాశ్రమాలు జరుగుతున్నాయి. ఇప్పటికీ స్వామివారి సభివ చ్ఛేతస్స సమాధిని దర్శించి భిక్షులు అభిష్టోలు నెరవేర్పుకుంటున్నారు.

94. సారకాయులస్వామి (1700-1902)

సత్కం, దయ, పరోపతారం, పతితులను, దుఖశితులను ఆదులోపడుమే మతంగా, ధైయంగా 500 ఏళ్లు జీవితాన్ని గడిపిన మహాయోగి సారకాయుల స్వామి. ఆయన తిరుపతి సమీపంలోని ఒక గ్రామంలో నిరుపేద గిల్ల కుటుంబములో రామస్వామి పేరుతో కీ.శ. 1700.లో జన్మించి ఉండపచ్చనిచి చరిత్రకారులు భావిస్తున్నారు. ఆయన 1902లో సిద్ధాంధుకు ముందు మర్మాను వచ్చినపుడు ఎవరో అడిగితే తన వయస్సు 500 సంవత్సరాలని చెప్పడంతో అలా సిద్ధాంధుయించారు.

ఆయన తిరుపతి సమీపంలోని నారాయణపాలరం కొండల్లోన్ని గెల్లెలు, మేకలు కాన్చు తిరుగుతూ ఉండగా ఒక యోగి వృంగవుడు ఆయనకు మంత్రిపదేశం చేసినట్లు, అనాచినుండి ఆయనకు ఇప్పటిక సంబంధాలు తెగివణియనట్లు చెప్పుకుంటూ వుంటారు. అప్పటిల్లో తిరుగుతూ ఆ పరిసర ప్రాంతాల్లోని 10 గ్రామాలలోనే తనకు ఆక్రూనప్పుడు నాలగీళ్ల బిష్టమెత్తి కడువు నింపుకునేవారు.

భుజాన గుర్తులమూట, నెత్తికి ముతకగుర్తుతో చేసిన తలపొగా, మొక్కాళ వరకు కట్టిన చారుగులపదంబ, ఒక చేతిలో పేలికలతో అల్లిన తాడుకు కట్టిన రెండు కుక్కలు, భుజంపై కావడి - దానికి ఒకపైవు ములమూత్రాల కుండ మరోపైవు తినటూనికి, త్రాగటూనికి ఉపయోగపడే సారకాయబుర్రలు ఇదే సారకాయలనొన్నమి అవతారం.

అట వ్యాధి పేడితులకు తాను తినే ఆకులు, అలములు, భోజనం, సీళ్ళజ్ఞాన్ అరోగ్యభాగ్యాలు ప్రశాంతించేవారు. దుఃఖితుల బాధలను ప్రేమమ్యతంతో వణికాఫ్ఫేవారు. ఆల్కొతులకు భావిష్టుతులో విర్మడగల ప్రమాదాలను గురించి ముందుగానే పొఢులించేవారు. మానవుల విషయంలోనే గాక పశుపట్టి కీటాలుపైనే కూడ కరుణచూపాలని ప్రభోదించి మహిమలు చూపటంతో మొదట ఆయుసను పొఢువానిగా భాధించినవారు సారకాయలనొన్నమిగా ఆయున అగ్నిపోత్రం పెలిగించిన తరుణంలో దత్తాత్రేపారుడుగా ఆరాధించారు. ఎంత దూరమైనా కాలి నడకనే పెళ్ళివారు. సాంకాయలనొన్నమి అంట మహిమలు, అధ్యాత్మాలు ప్రభర్మించారు. ఆయున తీసులను, హీసులను, రోగులను, అనాధలను ఆదుకున్న సంఘటనలెన్నో వున్నాయి. పంచభూతాలైన ప్రకృతి శక్తులు ఆయున ఆధినంలో ఉండేవి. దేశాలాలకు అతీతుడు, సర్వజ్ఞుడు, భావిష్టుతే జ్ఞాని సొన్నమి దర్శన స్వర్గన సంభావణలతో దుష్టర్హపోడలు తొలగిపోయేవి. ఆయున తన అవతారం చాలించే కిషయాన్ని చాలా ముందగానే సూచించారు. 1902 ఆగష్టులో సారకాయలనొన్నమి చివరిగా మద్రాసు చేరారు. తిలగి నారాయణవరంచేలి ఆరణి నది ఒడ్డున స్థలాన్ని తామే స్థాయింగా శుభ్రం చేసుకుని, చదును చేసుకుని ఒక గులకరాయి విసిరారు. ఆ రాయి పడిన చోటనే ఆయున సమాధి ఉంది. 1902 ఆగస్టు 9న మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు పొంద భౌతిక శరీరాన్ని శ్తజించారు. ఆయున ఎంచుకున్న స్థలంలో భక్తులు శాశ్వతంగా సమాధి చేశారు. ఆరోజు పుట్టుక్కుతే నామ సంవత్సర త్రావణ తుధ్ (గురుడు) పంచమి శసీవారం.

మొదటి సమారాధన రోజున శంఖుస్థావన జిలగిన పదేశ్మలోగా సమాధి మందిరం నిర్మించి జిలగింది. తరువాత సారకాయలనొన్నమి పేలట కైంకర్య సమాజం రత్న సభాపతిపిష్టే అనే భక్తుని అధ్యక్షతన ఏర్పాటింది. తజ్ఞాదీకి ఆ సమాజం సమాజసేవ చేస్తూ భక్తులకు వసతి గ్రహణిలు, తత్త్వామండిషాలు, భోజనాలలు నిర్వించి ప్రతియేటా ఆరాధనలేశ్వరాలు, నిత్యపూజలు, ప్రతి పొర్చుముకి మాసిష్టువాలు సిర్పుహేస్తున్నారు. మహా సమాధి తరువాత తూడా సారకాయలనొన్నమి తజ్ఞాదీకి ఆర్థుల బాధలు తొలగిస్తూ భక్తుల పొలిట కొంగు బంగారంగా ఆదుకుంటున్నారు.

95. శ్రీధర వెంకటేశ అయ్యావాళ్ శివాలింగార్థులు (1635 - 1720)

సదాతివ బ్రహ్మంద్ర సొన్నమి సహింధ్యాయ, గురువు, పండితుడు, కథి అయిన శ్రీధర వెంకటేశ అయ్యావాళ్ వైభిక బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో కొతిక గోత్రికుడు శ్రీధరింగార్థులి కుమారుడుగా 1635లో జ్వాంపారు. ఆయున గొప్ప తివాచిక్కుడు. గ్రహమ్య రాజయోగి. తంఙావూరు మహారాజు కివాణి కావేరి తీరంలో గల తిరువిశనలుల్లారు అనే గ్రామాన్ని శాపూరాజుపు అని పేరు. మాద్రా

1693లో అక్కడి 46 మంచి పండితులకు దానమిచ్చారు. ఆ దాన ప్రతి గ్రహీతల్లో శ్రీధర వెంకటీశ అయ్యావాక్ ఒకరని కొందరు భావిస్తున్నారు.

మధ్యార్థునం అనే మరో పేరు గల తిరువిడమరుదూరులోని మహాలింగస్త్రమి శ్రీధర వెంకటీశుని ఇష్టప్రాదైవం కాగా ఆయన భజన సంప్రదాయాలికి ఆద్యప్రతిక్రుతుడు. సంస్కృతంలో అనేక గ్రుధాలు ప్రాతారు. సహేంద్ర విలాసం అనే ఎసిమిటి స్థల మహాశాఖ్యాన్ని భూత్తి వేదాంత పరంగా ఆశ్వాషస్మీ, దయాశతకం, ఆర్త్రిషర స్తోత్రం, కుళీరాష్ట్రకం, అచ్ఛుత శతకం, సివభక్తి లభ్యణం, సివభక్తి కల్పలతికా, మూత్య భూతాష్ట్రకం, తారావళి న్నతి, న్నతి పద్ధతి, ఓఱా నవరత్నమూల, ఓఱాషపలవశీరాష్ట్రకం, భగవన్నామ భూషణం గ్రంథాలు రచించారు. సాహసి మహారాజ కోలకపై నల్లాధ్వరి, వెంకటీశ్వర శాస్త్రి అనే ఇరువురు పండితులతో కలిసి పదమణిమంజలీ' అనే శభ్దతో సాగి సంకలనం చేశారు.

శ్రీధర వెంకటీశుని సివకేశవ భేదరహిత భూత్తి, సమాధి పట్టు సంపత్తి, సర్వభూత దయా గుణాలకు ఆయన సమకాలీనులు ఆయనను 'అయ్యావాక్' అని పిలిచి కొలిచేవారు.

అయ్యావాక్ సిరంతరం భగవంద్యును సమాధిలో ఉండి అనేక అద్యాత శక్తులను పొందారు. ఆయన పేశిస్తే దైవం పలిచేశాడు. ఎన్నో అద్యుతాలు ప్రదర్శించారు. సమాజ సంక్లేషమం కోసం, ఆర్త్రాణ పరాయణులను ఆదులీషణం కోసం తన శక్తులను వినియోగించిన దయాంతః కరుణుడు అయ్యావాక్.

ఒకసాల తిరువిశ నల్లారులో అనాష్టప్పి సంభవించగా కుళీరాష్ట్రకం స్తోత్రం చేసి వాగులు కులిపించారు. మ్యాచ్చువాతపడిన సిచువును తారావళిస్తోత్రం చేసి రష్ట్రించారు. ఇంకా ఎన్నో లీలలు, అద్యుతాలు ప్రదర్శించారు. ఆయన సీధి పొందే విషయం ముందుగానే భక్తులకు, శిష్యులకు చెప్పారు. భగవన్నామ సంకీర్తనకు ఉష్ణసీధిధం ఉండకూడదని బోధించారు. ఒకసాడు కావేరి నది దాటిన తమ ఇష్ట దైవమైన మహాలింగశాస్త్రమిని అర్థించటాలికి తిరువిడమరుదూరుకు వెళ్ళారు. అక్కడ గ్రాలయంలో ప్రవేశించ అద్యాచ్చులయ్యారు. ఆ విధంగా పరమాక్రమిస్తానిలో ఐక్యమైన మహాయోగి, వ్యాఘ్రమై బేధం లేకుండా సర్వమానపులపై ప్రమాదరూలు కులిపించిన మహాశ్శుదు, మానవత్వపు విలువలు పోటించిన మహాశాశ్వరు, మహాసంస్కృత - శ్రీధర వెంకటీశ అయ్యావాక్.

96. సనాలీ విశ్వనాథావధుాత్ (1856 - 1914)

కాలభూతాలు చెప్పిన ఆంధ్ర యోగుల్లో పోతులూల వీరబ్రహ్మం విష్ణువు అవతారంగాను, సనాలీ విశ్వనాథావధుాత్ కాలి విశ్వేశ్వరుని అవతారంగాను ప్రసిద్ధులు. ఆయన జనసాన్ని గులించి చెలత్తారులు త్యాగ భూషణల అసంతరం సలనాము సంవత్సరం కార్తీక స్థల పంచమి సింహమారాం 3-11-1856గా సిర్ఫయించారు. శ్రీకాకుళం జిల్లా నాగావళి నది తిరంలోని పొలకొండకు చెందిన సింహశ్శుదు వీరాచారి, గాలీదేవి అనే భక్త దంపతుల పుణ్యశ్శేత్ర సందర్భం ఫలంగా జాపించిన విశ్వనాథావార్షులు ఏక సంభాగాశ్శుదై బద్ధేశ్శ ప్రాయంలోనే కావ్యాలు,

ఇతివస్తినిలు, వేదశాస్త్రాలు ఆముఖార్థం అభ్యసించారు. రసపాద విద్యలో నిపుణులయ్యారు. ఒక్క వయసులోనే తల్లిదండ్రులు మరణించడంతో పెద తండ్రి కుమారుడు నీలయ్యాచార్యులి వద్ద పెలగిన విశ్వాంధుడు ప్రతినిష్టత్తం ఉదయమే స్తోనానుష్ఠానాలు పూర్తి చేసుకుని ఉఱిబయటి ఆలయంలో లివుణ్ణి అర్పించి శాటాకులపై ఏదోరాన్స్తూ ఉండేవారు. అతని పైరాగ్రలభక్షణాలు గమనించిన నీలయ్యాచార్యులు విశ్వాంధునికి పంచభాజన విద్యలన్నీ నేర్చాడు. విశ్వాంధయ్య అతి స్వల్పకాలంలోనే తళ్ళ, ఇన్నము, రాగి, బంగారు, సీలల పసులలోను, జారీచొ కుస్తగిల మలామా నగివీ కుందనం చేక్కడాల్సోను నిపుణుడయ్యారు. విశ్వాంధయ్యకు నీలమాచచార్యులు పెండ్లి ప్రయత్నాలు చూస్తుండగా తనకోసం పొలకొండ సమీపంలోని ఉత్సాహప్లి గ్రామంలో పెరుగుతోందని చెప్పి అన్నను వాలంబి ఆయనే స్వయంగా ఆ ఉఱు పెళ్ళగా అక్కడ అన్నపూర్ణ అనే కన్న విశ్వాంధయ్యను చూచి తాచి విశ్వేశ్వరుని అవతారంగా గుల్మంబి అతడే తన ధర్మ అని తల్లిదండ్రులకు చెప్పింది. ఆ యారువురికి 1873 పైకాథ శుద్ధ ఏకాదశి శుక్రవారం నాడు వివాహం జరిగింది. విశ్వాంధయ్య అన్నపూర్ణకు అజమా గాయత్రీ బోధించి తాను రాజయోగిగా గృహాస్తాస్తమం పోలించారు. ఎన్నో అద్భుతాలు, మహిమలు ప్రదర్శించాడు. స్తోమి తన తిమ్మలకు పంచికరణ, స్తోలసుభ్రం కారణ నల్లిఱలు, ఘోటకలు, ఆలప్రమాణం, చతుర్విధాశ్రమ లక్ష్మణాలు, ప్రాణాయామ విధానం బోధించారు. తొంతాలం తరువాత సనూతన ధర్మ ప్రచారం చేసి సంకలనంతో దేశ సంచారానికి బయలుదేరారు. తిరిగి అలిగి రాజమహాంద్రవరం చేల కోచి లింగాలరేవు వద్ద ప్రభుతాల నిభ్యంచుకుని చాలా తాలం తపస్సు చేశారు. తీలక వేళల్లో భిక్షులకు వేదాంత బోధలు చేస్తూ సనూత విశ్వేశ్వర సంవాదం అనే గ్రంథాన్ని రచించారు. ఆ గ్రంథ రచన పూర్తిచేసి 12 వీళ్ళ తరువాత ఆ గ్రంథ ముద్రణ తోసం చెస్తుపెట్టం బయలుదేరు అనంతరం ఆయన తీటైలం చేల ఆనందసామ సంవత్సరం కాల్తిక శుద్ధ పంచమి శుక్రవారం (23-10-1914) రోజున బదలకా వనం గుహలో అంతర్ధానమయ్యారు. ఇప్పటికే సంజీవంగా ఉండి తమను నమ్రి కొత్తచే భిక్షులకు అప్పుడ్పుడు శుక్రవారంనాడు దర్శనమిస్తున్నారు. ఆయన స్వగ్రామం పొలకొండ దుర్గా మంబిరంలో ఇఱువంచి దర్శనాలు నెటికి లభిస్తున్నాయని భిక్షులు చెబుతూ ఉంటారు.

97. నెమిక్కిదిన్నె పుసేన్ గురుడు (1850 - 1929)

కర్మాలు జల్లా ఆశ్రమాన్ని తాలుకా చాగలమత్తిలో ఒక వ్యవసాయ ముస్లిం కుటుంబానికి చెందిన వసలదిన్న పశున్నార్ సామేటి, పశునేనే బూ దంపతులకు 1850లో జన్మిందన, దిష్ట యోగి నెమిక్కిదిన్న పశునేనే బయవ పిటినే పొలాలతో పొటు ఆధ్యాత్మిక దైవభక్తి బోధిందన గురువు ప్రథావంతో ఇంటి వద్ద ఏకాంతంగా భావిత ధ్యానం చేయటం అలవాటింది. వయసు పెలగి పెద్ద వాడైనా మార్పులేకుండా భాగుఫ్యానును పుస్తక పరింం, సాధు సంతులను సేవించుటం తొసాగుతున్నాడు వచ్చాయి. వివాహమైన తరువాత కూడా పశునేన్ ప్రవర్తనలో మార్పులేదు.

నెముళ్లిస్తేలో గొప్ప భక్తుడు, నొధులుడు అయిన తిమూగమయ్య బోధనలతో భక్తి వైరాగ్యాలు పుసేనేకు బాగా వంట బట్టాయి. పుసేనే కిరాగియై బాహ్య ప్రవంచాన్ని మరిది భగవద్గీష్వాసలో ప్రిథ్వివాశిమూలిగా తిరుగుతుండగా ఒక రాత్రి కలలో ఆ మరునూడే కోలక తిరగలదని పుసేనేకు అభయమిచ్చాడు. ఆ మరునూడు చంట్రోదయవేళలో ఒక బింబిర అవధిత పుసేనేకు సొఱ్చు సుాత్మం, నాఱునందం, పంచముద్రలు, సాతార్సిరాకారములు, పరపుఢ్రం, ఆమసుస్తుం బోధించి ప్రణవతారికమంత్రం ఉపదేశించాడు. తిరుసువై చేతి నుండి ఆకీర్పించి అధ్యశ్శుడయ్యాడు. అప్పుడు పుసేనే అడవిలో ప్రయాణం చేస్తూ ఒక పెద్ద చెట్టు ఎక్కి ఒక విశాలమైన కొమ్మువై పెళ్లకిలా పరుండి ధ్యాన సిమగ్గుడయ్యారు. తరువాత భార్య బంధువుల బంధాలను వచిలించుకుని అడవులలో తిలిగి ఒక గ్రామంలోని ఆలయంలో బిస్చేశారు. ఎందరో ఆయనకు తిష్ణులయ్యారు. అర్థుల కష్టాలను తిరుస్తూ వింత చేప్పులతో ఎన్నో ఆధ్యాత్మాలు ప్రదర్శించేశారు.

తన శరీర త్వాశ్చాశ్చ గులించి ముందే తిష్ణులకు ప్రతిటించి శుక్కనాము సంవత్సర ఆశ్చీయుజ బిషుశ దేశు ఆదివారం 27-10-1929 రాత్రి 10 గంటలకు దేవుం చాలించారు. భక్తులు మరునాటి ఉదయం గురు దేవుళ్లు యథా విధి నమూఢి చేశారు. అనంతరం భక్తులు సమూఢి మంబిరం నిర్మించి ఉరును ఏర్పాట్లు చేశారు. ప్రతి యేట చైత్ర ప్రాణమినాడు, ఆశ్చీయుజ బిషుశ విడాబి నాడు పుసేనే గురుని ఆరాధనోష్టవాలు జరుపుతారు. కణాదీకి ఆ సమూఢి భక్తులకు గొప్ప యూసూ స్థలంగా విరాజిల్లుతోంది.

98. సత్తైనప్పల్లి ఫీరోజీ మహార్ణు (1829 - 1889)

వీధి బడిలో సంస్కృతాంధ్రాల నేర్చి స్పృయంక్షమితో విండిశ్చం సంపోదించిన వర ప్రశాంతి, యోగి ఫీరోజీ మహార్ణు. విరోధనాము సంవత్సర ఆశ్చిథసుధ్య వికాచరి ఆదివారం (12-7-1829) రోజున సత్తైనప్పల్లి మరాళా వీధిలో నర్సోతీ, నర్యాశాయి దంపతులకు చిదంబర యోగి ఉపదేశించిన ఆదిత్యమంత్రోపాసన ఫలితంగా శ్వేష్మ పుతుడుగా ఫీరోజీ జీవించారు.

ఒకనాడు చిదానంద యోగి సత్తైనప్పల్లి వళ్లన సందర్భంలో ఫీరోజీ ఆయన సేవ చేసి ఆయన దయితు మాత్రుడవ్యాడు. ఆ యోగి తత్పంతో వీటు తారక మంత్రం ఉపదేశించ ఫీరోజీని దీపించి అధ్యశ్శుడయ్యాడు. అప్పటి నుండి ఫీరోజీ తారక మంత్రం జపిస్తూ వేదాంత గ్రంథాలు చదువుతూ, పడ్చాలు, భక్తికీర్తనలు రదించేశారు. నొధు సంతులను కొలిచేశారు. క్రమాశిష్టాలో నియమస్థలతో కాలం గడుపుతూ ఉండగా నూజివీడుకు చెందిన ఘుటకాల పెంకోజీ కుమారై వీరాబాయితో విపాంచైంది. అనంతరం ఆయనలో ఆత్మ దర్శనాభిలాప పెలిగి పంచదతి, సీతారామాంజనేయ సంవాదం, రామస్తపరాజం, పానుదేవ మనసం,

మహాయోగులు

భగవద్గీత, ఉపనిషత్తుల జ్ఞానసౌరం కంతస్థం చేశారు. అనంతరం జమిలి సేవయ్య వద్ద పలవ్రాట్తుపత్త్వేపదేశం పొందారు. తొమ్మిదేశ్చ బాలుమో ఉన్నప్పుడే యోగు సిద్ధులు పొందాడు. ఎన్నో మహిమలు, అద్భుతాలు ప్రదర్శించారు.

కీప్పమైన అడ్డొక వేదాంతాన్ని సులభ లీతిలో బోధించే ఫిరోజీ ప్రబోధాలను వినడానికి దూరప్రాంతాల నుండి కూడా ప్రజలు వద్ది ఆయసుకు తిప్పులూ, భక్తులూ చేరారు. ఫిరోజీ మహార్షి కేవలం అడ్డొకులు కావడంతో జూతిమత బేధాలు పోటించక అన్ని మతాలవాలని, అన్ని వర్ణాల వాలని తన తిప్పుతోటిలో చేర్చుకున్నారు. 60 సపంవత్సరాలు జీవించిన ఫిరోజీ మహార్షి తిప్పు సంచారం చేస్తూ అర్పులకు కారణ దీశ్చ ఇస్తుండేవారు. చివరినిల్లో సిరంతరం రచనా వ్యాసంగం సాగించారు. విరోధినాము సంవత్సర ఆఖిధశుద్ధ వితాదకి మంగళవారం (9-7-1889) రాత్రి తన మెద్ద కుమారుడు లక్ష్మీజీరావుకు హితోపదేశం చేసి గురు పీరు నెలకొల్పి పసించిగా ఆదేశించి బ్రహ్మరంగం గుండా ప్రియాలు విడించి పరిపూర్వైక్షం పొందారు. కుమారులు, తిప్పులు ఆయసును తోటలో సమాధి చేశారు. పూర్వం ఫిరోజీ మహార్షి ఆరాధనోత్సవాలు ఆఖిధశుద్ధ వితాదకి నాడు చేసేవారు. అట మంచి వర్షాకాలం కావడంతో ప్రస్తుతం ఆరోజున లక్షు పూజ చేసి మాఘ శుద్ధ వితాదినిసాడు మెద్దవత్తున ఆరాధనోత్సవాలు చేస్తున్నారు.

మేమను, వీరబ్రహ్మంద్ర స్నాని తోపలో కులముతాలక్తితంగా మాసవత్సం ప్రధానంగా భక్తి అంత సూత్రంగా వేదాంతాన్ని ప్రబోధించిన మహార్షి ఫిరోజీ.

99. తడకన పల్లె రామయోగి కవి (1825 - 1895)

శైవ సంప్రదాయంలో ఎన్నో వేదాంత గ్రంథాలను రదించి వేదాంతాన్ని యోగ విద్యను సుందరంగా చెప్పగల కవి, భక్తుడు, సద్గురువు తడకన పల్లె రామయోగి కవి 1825లో జాగ్రించి ఉంటారని చరిత్రతారులు భావిస్తున్నారు.

మార్కాపురం తాలూకా సుండేసుల గ్రామంలో తాళ్ళప గోత్రిక దంపతుల పున్నోజు సేవయ్య కీరిష్య అనే విశ్వతథ్య కులాశికి చెంచిన దంపతుల ద్వితీయ సంతానంగా జస్తించిన రామయ్య బడి చుదువులల్ని సుండేసులలోనే పూర్తి చేశాడు. పండితుల వద్ద సాహిత్యం, ఘంధోవ్యక్తిరంగాలు, క్షోతిపం, గృహా వాస్తు, జలవాస్తు, శల్వవాస్తు విధ్వలను అభ్యసించారు. స్వర్ణదారు తిల్కకళ్లో సిపుఱలయ్యారు. చక్కగి కవిత్వం ప్రాచేశవారు. మహా పురుషుల సాంగత్యంలో వేదాంతం ఒంటిబిట్టి వైరాగ్యపథంలో పటుసించారు. సులిష్టుణ్ణు యనే ల్రాష్టుటోత్తముని వద్ద బ్రహ్మపత్నేపదేశం పొంది మహానందిలో 3 నెలలు కలోర సాధన చేశారు. అభమాయా తిప్పుల తోలక్కు రామయోగి కర్మాలు జిల్లా తడకన పల్లెలో స్థిర వద్దారు. అక్కడ కుంటాలు పోటిన సిస్టంగంగా సంసారం కణిదుతూ అప్పింగ యోగంలో ఆలటే బ్రహ్మ వైక్షాత్మకారం పొంది

రాజయోగి అయ్యారు. బ్రహ్మనుభవం వల్ల ఆయునకు వాక్షిథి, దూరధ్వమై, దూరత్వంపం అలవడ్డాయి. కిష్ణులకు సాహిత్యం, వేదాంతం, రాజయోగం లోధించారు.

కఠినా ఆయున మహానీందిశ్వరునికి అంకితంగా ఎన్నో గ్రంథాలు రచించారు. వాటిలో శంకర శతకం, మహానీంది లింగ శతకం, వేదాంత సూత్రాలు, ఘట్సఫల ద్వర్షణం, పంచర్జులు, నవరత్న మాలిక, శంఖ శతకం, లింగముస్త్రి షాఖ, భ్రమరాంబా దండికం, రామతారక బ్రహ్మశతకం, మహావాక్య ప్రతిరణం, సుధ్ర రాజయోగ వంటి గ్రంథాలను, పద్మకావ్యాలను రచించారు.

రామయోగి తన శరీరం త్యజించే వివయం ముందుగానే కిష్ణులకు తెలిపి మహ్నధ నామ సంవత్సరం మార్గశిర బహుళ తచియ గురువారం 5-12-1895 నాడు తమ 70వ షాఖ కిష్ణుక్షం చెందారు. ఆయున సూప్రస మేరకు తడకనప్పల్లిలో సమాధిచేసి లింగ ప్రతిష్ట చేసి, నిర్మించిన మందిరంలో తజినాటికి ప్రతివిటూ మార్గశిర బహుళ తచియనాడు ఆరథనోత్సవాలు, రథోత్సవం జరుపుతున్నారు.

100. కొత్తలంక సయ్యద్ అప్పుదలీప్పాఖాదర్చివలీ (1868 - 1948)

నికాం రాజ్యాంలోని నల్గొండ జల్లా గొల్లాపల్లి షాహిరుద్దా వంశంలో జాన్మించిన సయ్యద్ అప్పుదాలీప్పా ఖాదర్చిల తూర్పుగోదావర జల్లా అమలాపురం తాలూకా ముఖ్యాడివరం మండలం కొత్తలంక గ్రామంలో 1948 లో సేభ్య పాందడంతో ఆయున కొత్తలంక యోగిగా ప్రసిద్ధి చెందారు. 1921 జనాభా లెక్కల నాటికి ఆయున వయస్సు 125 సంవత్సరాలు కావటంతో ఆయున జనిన సంవత్సరం 1796గా భావిస్తున్నారు. మరికొందరు 1868 గా సిద్ధయుంచారు. 1850 ప్రాంతంలో కుంటలోక్కరం గ్రామం గొతమ్మినది ఒడ్డున గల మిఱయి పోకపద్మ ఆయున కౌపినం మాత్రమే ధరించే ఒక మట్టి పోతును కూడా ఉంచుకునేవారు రెండు సిద్ధుల శరీరం తడవకుండా గొతమ్మి నటని దాటడం గమనించన వారు ఆయునను సేధు పురుషుడుగా గుర్తించారు. రాజమండ్రి కోటి లింగాలమరుంలో ఉండే కృష్ణపథుత వలీ అనుగ్రహం కోసం ప్రయత్నించి పట్టుదురలతో సేవించి ప్రసన్నులను చేసుకున్నారు. తన పరీక్షల్లో నెఱిన వారినే వలి అనుగ్రహించేవారు. ఆల్రిషులు అడిగే సుభాసుభ ప్రశ్నలకు సమాధానాలిస్తూ లోకోపకారం చేసేవారు. ఎన్నో అద్భుతాలు, మహిమలు ప్రదర్శించారు. ఎందరో ఆయునకు కిష్ణులయ్యారు. ఆయునను బ్రాహ్మణులతో సైతం అన్నిపర్మల వారు ప్రేమించారు, సేవించారు. ఆయున ప్రదర్శించన ఖండయోగం, రంగున్న సైతితాథకాల ఆదేశంతో ప్రాచీవే వారు దాడి చేస్తారని చెప్పిన కాలజ్ఞానం, కొబ్బరి కాయులకు కొమ్ములు మొలిపించడం వంటి ఎన్నో అద్భుతాలను ప్రదర్శించారు. మహామృదు ప్రవక్త జన్మించిన 22-1-1948 న మిలాటినాథ

పండుగనాడు సర్వజతీ సర్వజతీ సంవత్సర వృష్టిశుద్ధ వికాయతి గురువారం నాడు ఆయన జీవసమాధి అయ్యారు. ఆయన సమాధి వద్ద మూడు రోజులు వరుసగా నిర్మిస్తే ఆయన స్తాప్తంలో సాఙ్కాత్మకిలంచిన సంఘటనలు కూడా ఉన్నాయి. కాగా ఆయన 1814లో జ్ఞాంచినట్లు, 1947 లో అప్పటి కాంగ్రెస్ నాయకులు తళా వెంకట్రావు, బులుసు సాంబమూల్లు వల్ని దళ్లంచే నాచికే ఆయన వయస్సు 175 సంవత్సరాలని భావిస్తున్నారు. 1953లో వల్ సమాధిపై దర్శావిఠ్టంచారు. ఈనాచికే దేశం నలుమూలముంచే గాక కువైట్, ఏకిన్స్ట్రౌన్, దుబాయి వంటి దేశాలనుంచి కూడా ఆయన దర్శను దర్శించడానికి ఆత్మలంకు వస్తూ ఉండటం విశేషం.

శాఖ ఔ ఔ శాఖ

